

ATHENS voice

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Μια ATHENS VOICE
για τις καυτές μέρες
του Αυγούστου

23 - 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 2026
ΤΕΥΧΟΣ 1008
210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
WWW.ATHENSVOICE.GR
FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

Σελ. 16-17

13 χρόνια **στηρίζουμε** τις ίσες ευκαιρίες στην **ποιοτική εκπαίδευση!**

Για ακόμη μια χρονιά, σε σταθερή συνεργασία με το CTY Greece του Ανατόλια, στηρίζουμε τα ταλαντούχα παιδιά όλης της χώρας, προσφέροντας υποτροφίες σε μαθητές με εξαιρετικές ακαδημαϊκές ικανότητες και ανοίγοντάς τους νέους ορίζοντες μέσω καινοτόμων εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Με βαθιά πίστη στην εξέλιξη της νέας γενιάς, επενδύουμε ουσιαστικά στο μέλλον.

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος-Εκδόσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Αρχισυνταξία Δήμητρα Γκρους

Senior Editor Λουκάς Βελιδάκης

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πechλιβανιδής

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Σύμβουλος Διεύθυνσης Χριστίνα Γαλανοπούλου

Αρχισυνταξία Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide),
Μπάμπης Καλογιάννης
Αρχισυνταξία Newsroom Τόνια Ζαραβέλα,
Μάριος Βελέντζας

Τεχνικός διευθυντής Βάσιος Συσταίρας
Social Media Manager Τάσος Ανέστης

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια ύλης Φανή Κουλούτζου, Κατερίνα Ασήμου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμαντίης, Ε. Βαρόδης, Μ. Βελέντζας, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάσιου, Κ. Βουλιγαρέλη, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Κ. Γιανναδάκη, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δαββέτας, Γ. Δήμος, Π. Διαμαντάκου, Α.Μ. Δρουμπούκη, Θ. Κ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καραμαντή, Κ. Καμπόσου, Β. Καμποροπούλου, Δ. Καραθάνος, Α. Καψάλη, Ν. Κοσκινά, Α. Κοσμοπούλου, Δ. Κουμαριώτης, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Ι. Μαραγκοδάκη, Α. Μαρκάκης, Χ. Μαρκάκης, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Ε. Μπινάκη, Α. Μπουντζάκη, Γ. Νένης, Ε. Ντάκουλα, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr / avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos

LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Creative Manager Θάνος Ψυλλίδης
Creative Marketing Manager Λαμπρινή Τρούγκου
Branded Content Editor Χαρά Αλεξανδροπούλου
Multimedia Designer Όλγα Καραγιάννη

Εικονογραφίες art@athensvoice.gr
Φωτό: Ειρήνη Σιούσιουρα, Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρχώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσιος, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραικός

Account Directors

Τίνα Γαϊτανίδου, Βόννη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director

Άννα Αντωνίου

Direct Market Advertising Managers

Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμάνου, Ελένη Βαρύτη, Νώντας Νταμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη

Marketing & Event Coordinator AV

Κωνσταντίνα Μιχάλη

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη

marketing@athensvoice.gr

Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Ψηφιακή Υποστήριξη Νικόλας Αργυρίου

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη

Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαίρη Λυκούση, Μανώλης Κοττάκης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα

Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317

Διαφημιστικά: 210 3617.530, fax: 210 3617.310

VOICE RADIO: 210 3648.213

Αγγελίες: 210 3617.369 Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής,

επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021, ISSN 1790-6164

Νόμιμος Εκπρόσωπος: Γεωργελέ Ελισάβετ Τρισεύγενη
Κύριος Μέτοχος: Γεωργελέ Φώτιος

Αρ. Πιστοποίησης MET: 230237

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άγκριση του εκδότη.

EDITO

Το τελευταίο τεύχος πριν τις διακοπές

Η πόλη αδειάζει σιγά σιγά, οι βαλίτσες γεμίζουν, τα εισιτήρια για κοντινούς και μακρινούς προορισμούς είναι έτοιμα, οι συζητήσεις μεταφέρονται σε βεράντες, βουνά, παραλίες και νησιά. Το καλοκαίρι είναι μια μικρή παύση, μια ευκαιρία ν' αλλάξουμε παραστάσεις, να διαβάσουμε περισσότερο, να ακούσουμε μουσική, να συναντήσουμε τους φίλους μας, να ερωτευτούμε, να γεμίσουμε στιγμές και εμπειρίες.

Σήμερα φεύγουμε!

Αλλά το **athensvoice.gr** και τα social media της **ATHENS VOICE** θα συνεχίσουν να είναι εδώ, κάθε μέρα, όπου κι αν βρίσκεστε, δημοσιεύοντας κάθε στιγμή ότι χρειάζεται να ξέρουμε.

Ο **VOICE RADIO** θα είναι το σάουντρακ και αυτού του καλοκαιριού με non stop αγαπημένη μουσική.

Ανανεώνουμε το ραντεβού μας για τον Σεπτέμβριο, με νέες ιστορίες, ιδέες και όρεξη για μία ακόμη δημιουργική χρονιά.

Καλό καλοκαίρι.
ATHENS VOICE Team

Η **ATHENS VOICE** θα κυκλοφορήσει ξανά τον Σεπτέμβριο. Στο μεταξύ, αναζητήστε το τεύχος **SUMMER GUIDE** με τα νησιά των διακοπών, και τον αγγλόφωνο οδηγό **City & Islands Guide**.

Ραντεβού τον Σεπτέμβριο
Δύο μεγάλα events ετοιμάζονται και θα μας φέρουν πιο κοντά. Δεν κάνουμε ακόμη spoiler, αλλά αξίζει να περιμένει. Μέχρι τότε, τα λέμε καθημερινά στο **athensvoice.gr**.
Stay tuned!

Το εξώφυλλό μας αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Τάνια Δημητράκοπούλου**. Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Μοριακή-Κυτταρική Βιολογία στο Πανεπιστήμιο Kingston, στην Αγγλία. Συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο City του Λονδίνου. Φοίτησε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1998-2003), στο Α' Εργαστήριο Ζωγραφικής, με καθηγητές τους Δ. Μυταρά και Ζ. Αρβανίτη. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στις γκαλερί Σκουφά, Ζουμπουλάκη, Adam, Triangle, Καπόπουλος, Artion κ.ά., καθώς και σε αρκετές φιλανθρωπικές δημοπρασίες. Έχει συμμετάσχει στην Cow Parade στην Ελλάδα όπως και στο Hearts in Athens. Έργα της ανήκουν σε σημαντικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Η τελευταία της έκθεση με τίτλο «*theros*» παρουσιάζεται αυτό τον καιρό στην Γκαλερί Σκουφά σε επιμέλεια της Τριδας Κρητικού.

THESSVOICE.GR

Η Θεσσαλονίκη απέκτησε τη δική της φωνή

Ο Θέμης Κωνσταντινόπουλος (aka Dem) ζωγράφισε το mural με το κορίτσι της Χρυσής Πύλης Βαρδάρη

CITY

Η νύχτα και η πόλη
Απολαύστε το θέαμα της νύχτας της Θεσσαλονίκης.

LIFE

Κάποτε στην Κούσκουρα: Στην Ηφραία για ντοντουρμά και μάριντ Χάιντεγκερ
Kiss Kiss Baby!

CULTURE

Laszlo Moholy-Nagy, Light Play: Φως, σκοτάδι και ένας star του Bauhaus στο Λορνί

Η θερινή σύνθεση των Thievery Corporation αεροφωλάει

Ο Πάυλος Παυλίδης επιστρέφει στη Θεσσαλονίκη με νέα τραγούδια

STYLE

ΟΚΙΟ: Χειροποίητα γυαλιά που αγκαθίζονται και κατασκευάζονται στη Θεσσαλονίκη

HALY: Η Βανέσσα Χατζηγιαννάκη αγκαθίζει ρούχα για ανθρώπους που διακρίνουν την καλύτερη εκδοχή του εαυτού τους

Όσώ μέρες διακοπές γίνεται!

Στο νέο **thessvoice.gr**, η πόλη μιλά μέσα από τους ανθρώπους, τις ιστορίες, τον πολιτισμό, τις γεύσεις και όλα όσα συμβαίνουν τώρα. **Μπες και ανακάλυψε τη Θεσσαλονίκη με νέα ματιά**

thessvoice.gr

View Master

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ
ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΑ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑ ΜΑΣ

Τάσος Ανέστης
Olivia

Αποστόλης Καλλιακμάνης

Μια χρυσή ώρα στην παραλία – το φως του ηλιοβασιλέματος πλημμυρίζει τις ψάθινες ομπρέλες και το βότσαλο, ενώ μια οικογένεια περπατά αργά στην ακρογιαλιά, σε μια στιγμή γεμάτη ηρεμία και νοσταλγία.

Σοφοκλής Νικολής
Slow

View
Master

26 συγγνώμες για το Καλοκαίρι του '26

Από τις αρχές του 2000 έχω πάντα μαζί μου ένα σημειωματάριο στο οποίο γράφω κυρίως βλακειές που μου έρχονται στο μυαλό. Καμιά φορά τις μοιράζομαι με φίλους, με κοιτάνε παραξενεμένοι, τους ζητάω συγγνώμη και αλλάζουμε κουβέντα. Μερικές από αυτές τις συγγνώμες που ζωγράφισα με απόλυτη έλλειψη ταλέντου από το 2001 ως το 2007, σας παρουσιάζω σε αυτό το δισέλιδο.

Την εποχή εκείνη, οι γίγαντες περπατούσαν στη Γη.

Πόκερμον

Οι γοργόνες φοράνε σουτιπέν

“Καταλαβαίνεις τώρα Καπετάνιε γιατί οι πειρατές έχουν παπαγάλο και όχι τρυποκάρυδο;”

Έξω από τα όρια του παραμυθιού, το κοριτσάκι με τα σπύρτα και το αγοράκι με το βουτάνιο έζησαν μια σύντομη αλλά εκρηκτική σχέση.

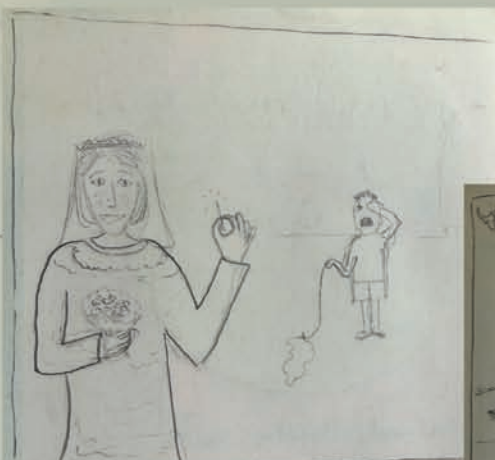
Ερώτηση παγίδα

ΑΑΑ!!! Γήινοι!

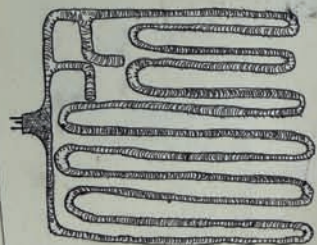
Και τότε, μπαίνοντας στην κουζίνα, είδα το Χάρο με τα μάτια μου!

Η νύφη το'σκασε!

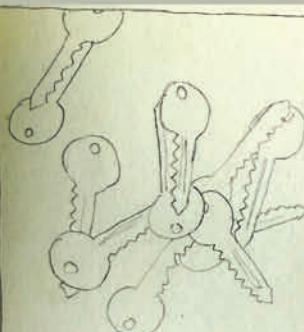
Ψυχολόγος

Εθνική αντίσταση

Οιδίπους επί Πολωνών

Πασπαρτούζα

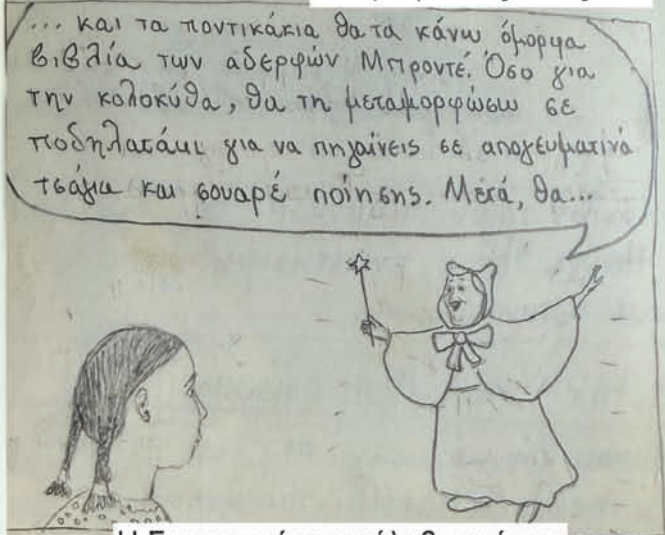
Και τότε, άνοιξε η πόρτα και μπήκε ένας τύπος

Γοριλά

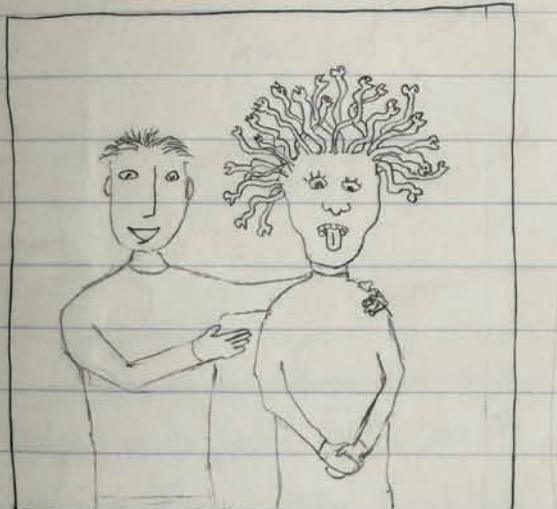
Θες να έρθεις απόψε σπίτι να δούμε φυλλαράκια;

Η Σταχτοπούτα κατάλαβε αμέσως ότι είχε να κάνει με μια ξενεραίδα.

Και καθώς εκείνος ήταν περικυκλωμένος από 20 άντρες φορώντας μια μάσκα ύπνου, στην άλλη άκρη της πόλης, η γυναίκα του Ζορρό έμελλε να χάσει τη σιέστα της.

Να σας συστήσω τη μέδουσα γυναίκα μου

Του σκίτσου η μάνα κάθεται

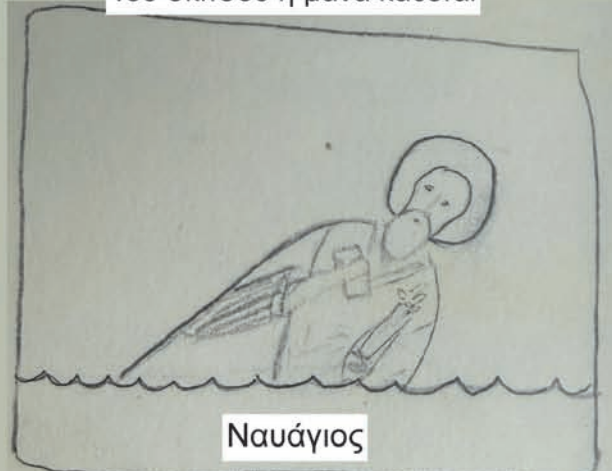
Για μέρες και νύχτες το πλοίο του Οδυσσέα βρισκόταν στο έλεος του δακτυλικού εξάμετρου.

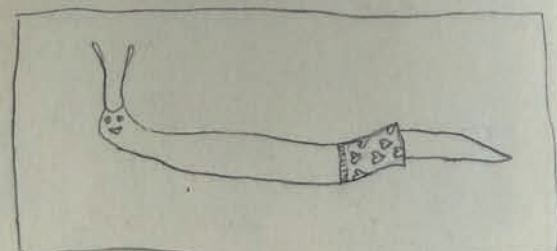
Bouzoukey

Εκείνο το βράδυ το πέρασα λέγοντας τον πόνο μου στον mini-barman.

Ναυάγιος

Ημιγυμνοσάλιαγκας

Ο Θοδωρής Τσεκούρας είναι Group Creative Director στην Ogilvy και συγγραφέας. Έχει γράψει την τριλογία παιδικών μυθιστορημάτων επιστημονικής φαντασίας "Οι Βιβλιοναύτες" που έχει γίνει **Best Seller** στον Σείριο και τον Βέγα αλλά δυστυχώς όχι ακόμα στη Γη. Ανεξαρτήτως πλανήτη, αν τον δείτε στο δρόμο και τον αναγνωρίσετε θα εκπλαγεί και θα πάρει ένα ύφος όπως σε αυτή τη φωτογραφία:

Η κασέτα της **Cecilia Krull**

Χρήστος Μάστορας, Cecilia Krull – *Margarita*

Ibeyi – *Hurry Hurry*

Cecilia Krull, BLOWUP – *Dance Storm*

Mina, EL Conchitas – *La Diabla* (El's Disco Remix)

Olivia Dean – *So Easy* (To Fall In Love)

rusowsky – *malibU*

MKBEATSSS – *Surroundings*

Yebba – *Water & Wanderlust*

djcaution – *monday's dreams*

djcaution – *Santa Maria*

* Το φετινό καλοκαίρι ο **Χρήστος Μάστορας** και η διεθνούς φήμης Ισπανίδα ερμηνεύτρια **Cecilia Krull** τραγουδούν μαζί, εξ' ολοκλήρου στα ισπανικά, την επιτυχία του «Μαργαρίτα», που κυκλοφορεί από την Panik Records.

01

ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ II

Πάνω από **12.000**
νοικοκυριά απέκτησαν
το δικό τους σπίτι

ΨΗΦΙΑΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

477 ώρες
διδασκαλίας κάθε μήνα
410.000
συνολικοί χρήστες

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΟΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Πάνω από **800** έξυπνες
διαβάσεις σε σχολεία

ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

1.900 παιδιά έλαβαν
δωρεάν υπηρεσία
διατροφικής
συμβουλευτικής

ΑΣΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΛΑΣΕΙΣ

Πάνω από **30** αναπλάσεις
δημόσιων χώρων

 Λόφος του Παιδιού
στο Γαλάτσι

Αυτές είναι μερικές
από τις δράσεις
με τις οποίες το
Ταμείο Ανάκαμψης
φροντίζει να κάνει
τη ζωή όλων μας
καλύτερη!

ΑΝΘΕΚΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

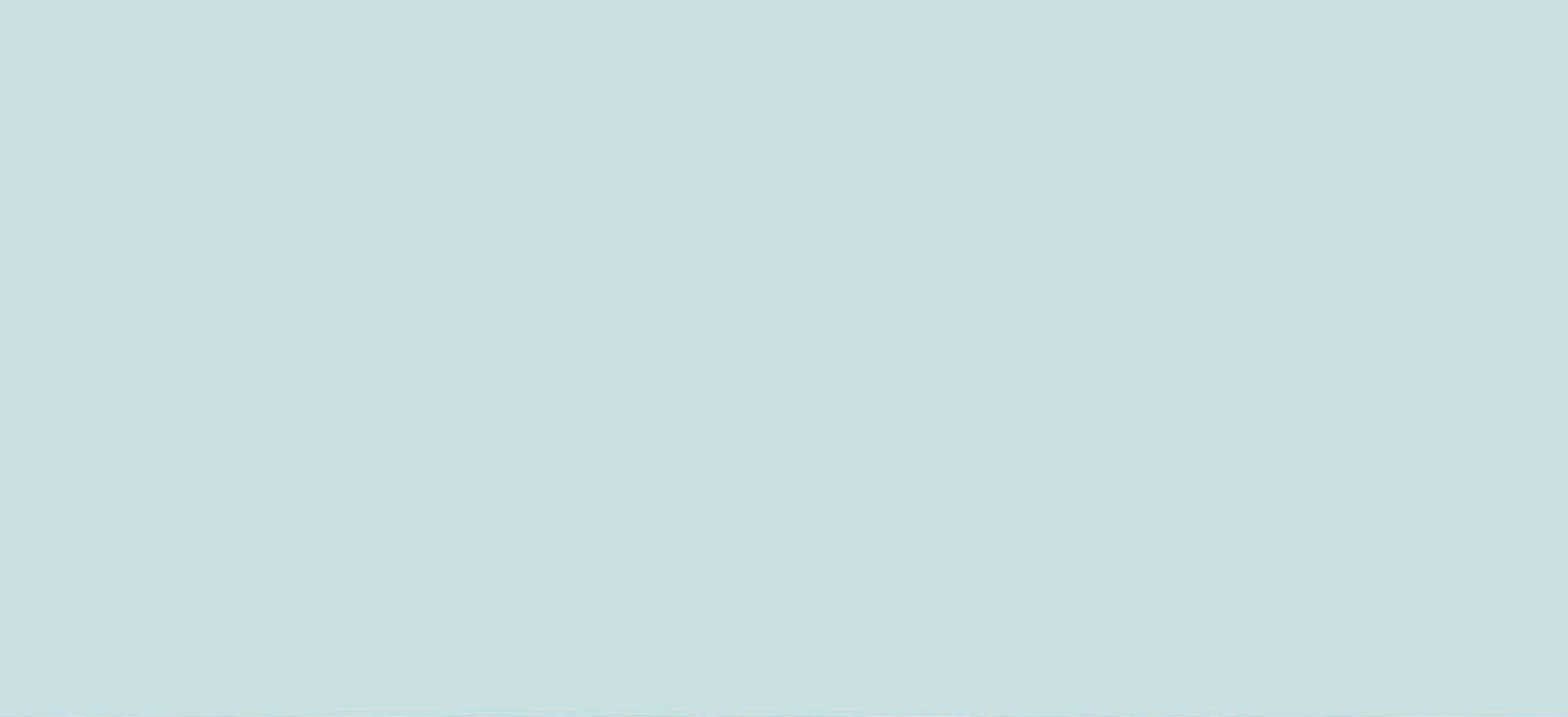
ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Ελλάδα 2.0
ΕΘΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΠΛΑΝΟ
ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

 Με τη χρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
NextGenerationEU

MOLESKINE®

18 months planners for 2026-2027

Τώρα, το ΔΕΗ FIBER
έχει και Σταθερό Τηλέφωνο.

1 Gbps με 19,90€/μήνα και Σταθερό
με απεριόριστες εθνικές κλήσεις με 4€/μήνα.

Άφθονο. Απλό. Προσιτό. Και με Σταθερό.

A white cordless phone stands on a wooden table in a warm, dimly lit room. The background is blurred, showing a wooden cabinet and a television. The word "FIBER" is written in a large, stylized, white, outlined font across the bottom of the image.

FIBER

Τιμές ΔΕΗ FIBER 1 Gbps για 24 μήνες και πρόσθετης υπηρεσίας σταθερής τηλεφωνίας.
Διαθεσιμότητα δικτύου ΔΕΗ και περισσότερες πληροφορίες στο dei.gr/fiber. Ισχύουν όροι και προϋποθέσεις.

Η κασέτα των **Kadebostany**

Kadebostany, Den Ze – *Something Inside Me*
Josie Edwards – *good girls*
Nicoletta – *Il est mort le soleil*
Laura Cahen, This Is The Kit – *Sur la plage*
Vicky Sometani – *Where Were You*
Willie Colón – *Oh Qué Será?*
Laufey – *Goddess*
CAKE – *Frank Sinatra*
Yerai Cortés – *PORTU SILENCIO LLORO*
Kadebostany, Selin Çingir – *Elf Song*

* Οι **Kadebostany** ενώνουν τις δυνάμεις τους με τον *Parovoz Stelar* και τον *El Siciliano* κι εμφανίζονται live την Κυριακή 16 Αυγούστου στο Navarino Hills, στο πλαίσιο του *Costa Navarino Soundtrack*.

02

ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΟΧΗ

Επτά αιώνες ιστορίας στα χέρια όλων

Τα αρχεία του ελληνικού κράτους καταγράφουν την ιστορία της χώρας μέσα από έγγραφα, αποφάσεις και μαρτυρίες που αποτυπώνουν την καθημερινή ζωή ανθρώπων και θεσμών από τη βυζαντινή περίοδο έως σήμερα.

Δεκάδες εκατομμύρια σελίδες εγγράφων ξεδιπλώνουν την καθημερινότητα στον ελλαδικό χώρο και αναδεικνύουν άγνωστες πτυχές της Ιστορίας. Ερευνητές και απλοί πολίτες μπορούν να απευθυνθούν στα Γενικά Αρχεία του Κράτους, τον φορέα που αποτελεί τον θεματοφύλακα αυτού του πολύτιμου αρχειακού θησαυρού, όμως η φυσική παρουσία δεν είναι πάντοτε εύκολη.

Το έργο με τίτλο «Ψηφιοποίηση και Ανάπτυξη Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος για τη διαχείριση, διατήρηση, διάθεση και ανάδειξη των αρχείων που φυλάσσονται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους (ΓΑΚ)», Υποέργο 3 της Δράσης με κωδ. 16778, του άξονα 2.2 του σχεδίου Ανάκαμψης & Ανθεκτικότητας «Ελλάδα 2.0», κωδ. ΟΠΣ ΤΑ 5200297, συνολικού προϋπολογισμού 48.111.290 ευρώ (χωρίς Φ.Π.Α.), είχε ως Φορέα Υλοποίησης την Κοινωνία της Πληροφορίας, ως Φορέα Χρηματοδότησης το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Τεχνητής Νοημοσύνης, ως Κύριο του Έργου το Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και ως Φορέα Λειτουργίας τα Γενικά Αρχεία του Κράτους.

Με την ολοκλήρωση του νέου **Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος των Γενικών Αρχείων του Κράτους (ΠΣ-ΓΑΚ)** ξεκινά μια νέα εποχή και δημιουργούνται νέες προοπτικές

ανάκτησης πολύτιμων πληροφοριών. Πρόκειται για το μεγαλύτερο έργο ψηφιοποίησης αρχειακού υλικού που έχει υλοποιηθεί ποτέ στη χώρα, καθώς συγκεντρώνει 110 εκατ. σελίδες εγγράφων, που προέρχονται από 57 σημεία του ελλαδικού χώρου και τα προσφέρει σε όλους μέσω μιας ενιαίας ψηφιακής πύλης.

Μέσω αυτής της νέας πύλης, κάθε ενδιαφερόμενος, ερευνητής, φοιτητής, επαγγελματίας ή και απλός πολίτης μπορεί να αναζητά, να εντοπίζει και να αιτείται αρχειακό υλικό εξ αποστάσεως, χωρίς να χρειάζεται φυσική παρουσία σε κάποια αρχειακή υπηρεσία.

Το ΠΣ-ΓΑΚ δεν αποτελεί ένα απλό ψηφιακό αποθετήριο. Είναι ένα πλήρες επιχειρησιακό περιβάλλον, με εννέα διακριτά υποσυστήματα, που καλύπτουν κάθε πτυχή της λειτουργίας των ΓΑΚ – από τη διαχείριση αιτημάτων και την ηλεκτρονική διεκπεραίωση εγγράφων, μέχρι την παρακολούθηση ροών εργασίας σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο.

Το σύστημα είναι συνδεδεμένο με το gov.gr και το Taxisnet/ΑΑΔΕ, εξασφαλίζοντας αυτοματοποιημένη ανταλλαγή δεδομένων με άλλες υπηρεσίες της Δημόσιας Διοίκησης, και λειτουργεί εξ ολοκλήρου στο **Κυβερνητικό Νέφος (G-Cloud)**, με υψηλά πρότυπα ασφάλειας και διαθεσιμότητας.

Ποιοι ωφελούνται και πώς

Τα οφέλη του νέου συστήματος αφορούν το **ευρύ κοινό**, αφού καταργείται η ταλαιπωρία της φυσικής παρουσίας για τους πολίτες. Τα αιτήματα υποβάλλονται ηλεκτρονικά, διεκπεραιώνονται γρήγορα και παρακολουθούνται σε πραγματικό χρόνο, με υπηρεσίες 5ου επιπέδου ψηφιακής ωριμότητας μέσω gov.gr.

Για τους **δημόσιους φορείς**, εξαλείφεται η χειροκίνητη επεξεργασία. Τα δεδομένα ανταλλάσσονται αυτόματα μεταξύ συστημάτων και τα αιτήματα εξυπηρετούνται online, μειώνοντας σφάλματα και καθυστερήσεις.

Για την **ακαδημαϊκή κοινότητα** και τους **ερευνητές** θα είναι πλέον εύκολη η πρόσβαση σε πρωτογενείς ιστορικές πηγές που ως τώρα ήταν δυσπρόσιτες ή απαιτούσαν εκτεταμένο χρόνο εντοπισμού.

Για το **προσωπικό των ΓΑΚ** θα είναι πλέον εύκολη η διαχείριση εγγράφων, υποθέσεων και ροών εργασίας μέσω ενός ενιαίου συστήματος, αποκτώντας πλήρη εποπτεία και δυνατότητα λήψης αποφάσεων βάσει δεδομένων.

Ένα έργο-ορόσημο για τη δημόσια διοίκηση

Το έργο ψηφιοποίησης και η ανάπτυξη του ΠΣ-ΓΑΚ υλοποιήθηκε με προϋπολογισμό 48 εκατομμυρίων ευρώ, μέσω χρηματοδότησης από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας «Ελλάδα 2.0» και υπό την εποπτεία του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Πέρα από τις τεχνικές του επιδόσεις, το σύστημα έχει βαθύτερη σημασία, καθώς διασφαλίζει ότι η συλλογική μνήμη επτά αιώνων δεν θα παραμείνει περιορισμένη σε αρχειακές αίθουσες, αλλά θα είναι προσβάσιμη, αναζητήσιμη και ανακτήσιμη διαδικτυακά για τους πολίτες, τους οργανισμούς και τους ερευνητές.

Μέσω της νέας πύλης, κάθε ενδιαφερόμενος, ερευνητής, φοιτητής, επαγγελματίας ή και απλός πολίτης μπορεί να αναζητά, να εντοπίζει και να αιτείται αρχειακό υλικό εξ αποστάσεως

Αύγουστος στην Αθήνα

20 τρόποι να περάσετε υπέροχα

Του Πάννη Νένε

1_ Μια κουβέρτα στο γρασίδι και μιούζικαλ κάτω απ' τα αστέρια

Καλές κι οι πλαστικές καρέκλες του θερινού, αλλά η ξάπλα έχει άλλη χάρη. Στο **Park Your Cinema** του ΚΠΙΣΝ απλώνετε μια κουβέρτα στο γρασίδι και βλέπετε κλασικά μιούζικαλ κάτω απ' τα αστέρια, με μια αδιόρατη δροσιά να έρχεται από τα κοντινά νερά του Φαλήρου. Τον Αύγουστο το πρόγραμμα περιλαμβάνει το «*Cabaret*» (7/8), το «*Singin' in the Rain*» (14/8) και το «*New York, New York*» του Σκορσέζε (21/8). Όλες οι προβολές ξεκινούν στις 21.00 και η είσοδος είναι ελεύθερη.

ΚΠΙΣΝ, Λεωφ. Συγγρού 364, Καλλιθέα

2_ Βρείτε το δέντρο που έδινε το λάδι στους Ολυμπιονίκες

Στον **Βοτανικό Κήπο Διομήδους**, ανάμεσα στα περισσότερα από 500 είδη φυτών υπάρχει μια εντυπωσιακή συλλογή μεσογειακής βλάστησης: κουμαριές, χαρουπιές, σχίνα, κουτσουπιές, αλλά και σπάνια ενδημικά είδη. Αναζητήστε τη συλλογή φαρμακευτικών φυτών, τις κυκάδες (ζωντανά «απολιθώματα» της φυτικής εξέλιξης) ή το τμήμα με τα αρωματικά φυτά της ελληνικής χλωρίδας. Αν πάτε νωρίς το πρωί, όταν η θερμοκρασία δεν έχει ακόμη ανέβει, θα ακούσετε περισσότερα τζιτζίκια παρά αυτοκίνητα. Και για μία ώρα θα ξεχάσετε ότι βρίσκεστε πέντε χιλιόμετρα από την Ομόνοια.

Είσοδος 2€, Ιερά Οδός 403, Χαϊδάρι, 2105811557

Μια κουβέρτα
στο γρασίδι
και σινεμά
κάτω από τα
αστέρια στο ΚΠΙΣΝ

3_ Δείτε μια κλασική ταινία εκεί όπου η Αθήνα γίνεται κινηματογραφικό σκηνικό

Το **Athens Open Air Film Festival** δεν είναι απλώς ένα φεστιβάλ. Είναι μια υπενθύμιση ότι η πόλη μπορεί να μετατραπεί σε έναν ωραίο υπαίθριο κινηματογραφικό χώρο, και μάλιστα σε απρόσμενες τοποθεσίες. Για τον φετινό Αύγουστο έχουμε δύο από τις πιο ενδιαφέρουσες προβολές: στις 24 το γαλλικό αριστούργημα «*To Our Loves*» του Μορίς Πιαλά προβάλλεται στο θερινό Λαΐς, ενώ στις 26 το φεστιβάλ κλείνει στο Δημοτικό Στάδιο Καλλιθέας με το εμβληματικό «*Ο Καλός, ο Κακός και ο Άσχημος*» του Σέρτζιο Λεόνε. Και οι δύο προβολές έχουν ελεύθερη είσοδο. Το μόνο που χρειάζεται είναι να πάτε νωρίς, γιατί οι θέσεις εξαφανίζονται γρηγορότερα κι από ξαπλώστρα στη Μύκονο.

4_ Δειπνήστε στον πιο ήσυχο κήπο της λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας

Λίγα μέτρα από την κίνηση της Βασιλίσσης Σοφίας κρύβεται ένας κήπος που οι περισσότεροι Αθηναίοι προσπερνούν χωρίς να τον έχουν δει ποτέ. Στη σκιά της Βίλας Ιλίσια, του νεοκλασικού που στεγάζει το Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο, το **ILISSIA Café-Restaurant** είναι ιδανικό για έναν ήρεμο καφέ ή ένα ελαφρύ γεύμα πριν ή μετά την επίσκεψη στις μόνιμες συλλογές. Είναι από εκείνα τα μέρη όπου η Αθήνα χαμηλώνει, έστω για μία ώρα, την ένταση της φωνής της.

Βυζαντινό & Χριστιανικό Μουσείο, Βασ. Σοφίας 22, 2110120441. Το μουσείο λειτουργεί Δευτ., Τετ.-Κυρ. 08:30-15:30, Τρίτη κλειστά.

5_ Πεζοπορία στον Υμηττό για ένα γεύμα που μοιάζει με εκδρομή

Δεν είναι απλώς ένα σημείο για στάση, η **Καλοπούλα** είναι ένα πέτρινο δημοτικό αναψυκτήριο μέσα στο Αισθητικό Δάσος Καισαριανής, όπου, μετά την πεζοπορία στο Βοτανικό Μονοπάτι, μπορείτε να καθίσετε κάτω από τα πλατάνια για δροσερό νερό, καφέ ή φαγητό. Η κουζίνα του σερβίρει σπιτικές πίτες, καγιανά, σπετζοφάι, γίγαντες και άλλα παραδοσιακά πιάτα, που έχουν αποκτήσει σχεδόν θρυλική φήμη για τους περιπατητές του Υμηττού. Μασουλώντας ακούτε το θρόισμα των φύλλων και εισπνέοντας τη μυρωδιά του πεύκου, ενώ έχετε ένα ανεξήγητο χαμόγελο στο πρόσωπο.

Καλοπούλα Refreshment Bar, Αισθητικό Δάσος Καισαριανής, Υμηττός. Καθημερινά 08:30-16:00, 6948831009.

6_ Στις δροσιές της Αγίας Παρασκευής

Υπάρχουν μέρες που η θερμοκρασία στο κέντρο μοιάζει με δοκιμασία χαρακτήρα. Τότε, το **Orus** στην Αγία Παρασκευή γίνεται μια μικρή απόδραση. Χωμένο στους πρόποδες του Υμηττού, κυριολεκτικά μέσα στα πεύκα, απολαμβάνει μια φυσική δροσιά που κάνει τη διαφορά ακόμη και τα πιο ζεστά απογεύματα του Αυγούστου. Καφές, brunch ή ένα βραδινό ποτό κάτω από τα δέντρα, με λίγη τύχη κι ένα ελαφρύ αεράκι από το βουνό, θα σας κάνουν να αναρωτηθείτε αν βρίσκεστε ακόμη στην Αθήνα.

Orus, Αιγαίου Πελάγους & Γραβιάς, Αγία Παρασκευή, 2106016419

7_ Νυχτερινή περιπλάνηση στο Μουσείο

Το καλοκαιρινό βράδυ είναι γλυκό. Συνδυάστε το με περιπλάνηση στο Μουσείο. Οι Πέμπτες του **Μουσείου Μπενάκη**, στην οδό Κουμπάρη, είναι από τις ωραιότερες καλοκαιρινές αθηναϊκές συνήθειες. Το μουσείο παραμένει ανοιχτό έως τα μεσάνυχτα και, εκτός από τη μοναδική μόνιμη συλλογή που αφηγείται την ιστορία του ελληνικού πολιτισμού από την προϊστορία έως τον 20ό αιώνα, τον Αύγουστο φιλοξενεί την έκθεση «*Grand Tour*», με θέμα το ταξίδι των Ευρωπαίων στην Ελλάδα, καθώς και έκθεση με τα αυθεντικά κοστούμια της ταινίας «*Maria Callas*». Μια ιδανική πολιτιστική βραδιά που συνεχίζεται εύκολα για ποτό ή φαγητό στο Κολωνάκι.

Μουσείο Μπενάκη - Μουσείο Ελληνικού Πολιτισμού, Κουμπάρη 1 & Βασ. Σοφίας, Πέμπτη 10:00-00:00, εισιτήριο από 12 €, 2103671000

8_ Γνωρίστε από κοντά την Αφροδίτη του Jeff Koons

Ακόμη και τον Αύγουστο, το **Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης** παραμένει ένας από τους πιο δροσερούς και ήσυχους προορισμούς της πόλης. Πρόκειται για ιδιωτικό μουσείο, που βασίζεται στη συλλογή του Νίκου και της Ντόλλης Γουλανδρή, ενώ φέτος φιλοξενεί και την εντυπωσιακή έκθεση «*Jeff Koons: Venus Lespugue*», όπου η ιδέα είναι εξαιρετική: ένα έργο του πιο εμπορικού εν ζωή καλλιτέχνη απέναντι σε ένα προϊστορικό γυναικείο ειδώλιο ηλικίας περίπου 30.000 ετών. Ένας απρόσμενος διάλογος ανθρώπινης δημιουργίας με delay.

Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, Νεοφύτου Δούκα 4, Κολωνάκι, 2107228321

9_ Δείτε το κρυμμένο μυστικό του Αθέατου Μουσείου

Οι περισσότεροι θησαυροί του **Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου** δεν εκτίθενται ποτέ. Η σειρά «*Αθέατο Μουσείο*» αλλάζει αυτή την πραγματικότητα, φέρνοντας στο φως αντικείμενα που συνήθως παραμένουν στις αποθήκες. Μέχρι τις 24 Αυγούστου, πρωταγωνιστής είναι ο «*Μαστιγωμένος Σάτυρος*», ένα μαρμάρινο γλυπτό των ρωμαϊκών

◀ χρόνων, που απεικονίζει έναν ακόλουθο του Διονύσου να μεταφέρει στους ώμους του τον μικρό θεό. Οι βαθιές χαράξεις και τα χτυπήματα στο σώμα του μαρτυρούν ότι πριν από αιώνες κάποιος επιχείρησε να το καταστρέψει. Ακόμη πιο ενδιαφέρουσες είναι οι δωρεάν παρουσιάσεις των αρχαιολόγων, που εξηγούν την ιστορία του έργου, τις διονυσιακές λατρείες και το γιατί κάποιοι «τιμωρούσαν» τα αρχαία αγάλματα.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Παττισίων 44 – Παρουσιάσεις αρχαιολόγων: 5 & 12 Αυγούστου, 9 & 16 Αυγούστου, ώρα 13:00, εισιτήριο: 12 €, 2132144800

10_ Δείτε υπέροχες αφίσες για την «Οδύσσεια» του Κρίστοφερ Νόλαν

Μόλις που προλαβαίνετε: μέχρι τις 2 Αυγούστου θα τρέχει μια θαυμάσια έκθεση. Η πιο πολυσυζητημένη κινηματογραφική πρεμιέρα του καλοκαιριού, η «Οδύσσεια» του Κρίστοφερ Νόλαν, αποκτά τη δική της εικαστική προέκταση στην Αθήνα. Το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης φιλοξενεί την έκθεση «THE ODYSSEY – DEFEY THE GODS», με πρωτότυπα, εντυπωσιακά έργα και επίσημα αδειοδοτημένες αφίσες, εμπνευσμένες από την ταινία, ενώ στην ενότητα «THE WRATH OF GODS» Έλληνες καλλιτέχνες συνομιλούν με τον Όμηρο, εξερευνώντας διαχρονικές έννοιες όπως η ύβρις, η μοίρα και η επιστροφή. Μετά την Αθήνα, η έκθεση θα ταξιδέψει στο Λονδίνο και τη Μελβούρνη.

Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, Πειραιώς 206, Ταύρος, 2103418550

11_ Κολύμπι και φαγητό σε ιστορική ψαροταβέρνα που σερβίρει από το 1929

Στον μικρό όρμο του Αγίου Σπυρίδωνα, στο Πόρτο Ράφτη, η παραλία ακουμπά σχεδόν στα τραπέζια μιας οικογενειακής ψαροταβέρνας με ιστορία σχεδόν ενός αιώνα. Μετά τη βουτιά, περνάτε στον Άγιο Σπυρίδωνα για φρέσκο ψάρι, θαλασσινά και κρασί που εμφιαλώνεται στον ίδιο χώρο. Το σκηνικό συμπληρώνει το γραφικό εκκλησάκι, που σας κάνει να νιώθετε ότι βρίσκεστε σε παλιό παραθαλάσσιο χωριό παρά σε οργανωμένη «Ριβιέρα» με μουσική σε ένταση beach club.

Ψαροταβέρνα Άγιος Σπυρίδων, Λεωφ. Γ. Γρέγου 26, Πόρτο Ράφτη – Σάββατο-Κυριακή 12:30-18:00, 2299071369, συνιστάται κράτηση για τον Δεκαπενταύγουστο

12_ Νυχτερινή βαρκάδα μέσα στο κανάλι του ΚΠΙΣΝ

Πολλοί ξέρουν το ΚΠΙΣΝ, ελάχιστοι όμως γνωρίζουν ότι τον Αύγουστο οργανώνονται δωρεάν συνεδρίες kayak μέσα στο Κανάλι, λίγο πριν δύσει ο ήλιος. Δεν πρόκειται για μάθημα πρωταθλητισμού, αλλά για μια χαλαρή γνωριμία με το άθλημα, μέσα σε ένα από τα πιο ιδιαίτερα αστικά τοπία της Αθήνας. Είναι από εκείνες τις δραστηριότητες που κάνουν τους φίλους σου να ρωτήσουν «πού ακριβώς ήσουν;». Η

συμμετοχή είναι δωρεάν, αλλά απαιτείται έγκαιρη κράτηση, μια και οι θέσεις εξαντλούνται γρήγορα.

Λεωφ. Συγγρού 364, Καλλιθέα – Καγιάκ στο Κανάλι: Σάββατα και Κυριακές, 18:00-20:00, σε 30λεπτες συνεδρίες – Για ενήλικες και παιδιά από 10 ετών – Συμμετοχή δωρεάν με ηλεκτρονική προκράτηση – Πληροφορίες: 2168091000

13_ Βγάλτε τα παπούτσια σας και περπατήστε μέσα στον υγρότοπο του Σχινιά

Οι περισσότεροι συνδέουν τον Σχινιά αποκλειστικά με την ατελείωτη αμμουδιά του. Κι όμως, λίγα μόλις μέτρα πίσω από την παραλία απλώνεται ένας από τους σημαντικότερους υγροτόπους της Αττικής και τμήμα του Εθνικού Πάρκου Σχινιά-Μαραθώνα. Καλαμιώνες, μικρές λιμνοθάλασσες, πευκοδάσος και ξύλινα μονοπάτια δημιουργούν ένα τοπίο που μοιάζει να απέχει πολύ περισσότερο από 45 χιλιόμετρα από το κέντρο της Αθήνας. Αν φτάσετε νωρίς το πρωί ή αργά το απόγευμα, όταν η ζέστη υποχωρεί, έχετε πολλές πιθανότητες να δείτε ερωδιούς, αλκυόνες, κορμοράνους και άλλα μεταναστευτικά πουλιά, πριν ολοκληρώσετε την εκδρομή με μια βουτιά στη θάλασσα.

Εθνικό Πάρκο Σχινιά-Μαραθώνα – Ελεύθερη πρόσβαση όλο το 24ωρο

14_ Επίσκεψη στο εκκλησάκι που μοιάζει να επιπλέει στο Αιγαίο

Στη μικρή χερσόνησο του Αγίου Νικολάου, λίγο έξω από την Ανάβυσσο, βρίσκεται ένα λευκό εκκλησάκι που περιβάλλεται σχεδόν ολόκληρο από τη θάλασσα. Ένα στενό μονοπάτι οδηγεί ως την άκρη του βράχου, όπου το βλέμμα ανοίγει στον Σαρωνικό και, τις μέρες με καθαρή ατμόσφαιρα, φτάνει μέχρι την Αίγινα. Η περιοχή δεν είναι οργανωμένη πλαζ (ευτυχώς) και διαθέτει μικρούς βραχώδεις κολπίσκους με κρυστάλλινα νερά, ιδανικούς για μια ήρεμη βουτιά ή snorkeling, ενώ το σούρουπο το φως βάφει το λευκό εκκλησάκι και τα βράχια με χρυσοκόκκινες αποχρώσεις. Μπορείτε να ολοκληρώσετε την εκδρομή με φρέσκο ψάρι στις ταβέρνες της Αναβύσσου ή της γειτονικής Παλαιάς Φώκαιας.

Εκκλησάκι Αγίου Νικολάου, Ανάβυσσος – Απόσταση από το κέντρο της Αθήνας: περίπου 50 λεπτά

15_ Νυχτερινό ταξίδι στον ουρανό μέσα από ένα τηλεσκόπιο του 19ου αιώνα

Λίγοι γνωρίζουν ότι μόλις 18 χιλιόμετρα από το κέντρο της Αθήνας λειτουργεί ένα από τα ιστορικότερα αστρονομικά παρατηρητήρια της Ευρώπης. Στον λόφο Κουφού, στην Πεντέλη, το Εθνικό Αστεροσκοπείο ανοίγει για προγραμματισμένες βραδινές ξεναγήσεις τον θόλο που φιλοξενεί το διοπτρικό τηλεσκόπιο Newall, κατασκευής του 1880. Η εμπειρία ξεκινά με μια σύντομη εισαγωγή στην Αστρονο-

© ΝΙΚΟΣ ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΑΚΗΣ

μία και συνεχίζεται με παρατήρηση της Σελήνης, πλανητών ή άλλων ουράνιων αντικειμένων, μέσα από το ίδιο τηλεσκόπιο, που χρησιμοποιήθηκε για δεκαετίες στην επιστημονική έρευνα. Αν ο ουρανός είναι καθαρός, θα νιώσετε ότι πετάτε στο Διάστημα.

Κέντρο Επισκεπτών Πεντέλης - Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών, Λόφος Κουφού, Πεντέλη - Οι βραδινές ξεναγήσεις πραγματοποιούνται σε συγκεκριμένες ημερομηνίες, που ανακοινώνονται από το Αστεροσκοπείο - Απαραίτητη η ηλεκτρονική κράτηση - Διάρκεια περίπου 90 λεπτά - Πληροφορίες και κρατήσεις: 2103490931 ή 2103490933

16_ Παρατηρώντας τους ερωδιούς για ένα απόγευμα

Δεν χρειάζεται να ταξιδέψετε στον Έβρο ή στις Πρέσπες για να δείτε άγρια πουλιά. Σε απόσταση περίπου μίας ώρας από το κέντρο της Αθήνας, ο **υγρότοπος της Βραυρώνας**, όπως και το Εθνικό Πάρκο Σχινιά, φιλοξενεί δεκάδες είδη πτηνών, ακόμη και μέσα στον Αύγουστο. Με ένα ζευγάρι κιάλια και λίγη υπομονή μπορείτε να παρατηρήσετε ερωδιούς, λευκοτσικνιάδες, κορμοράνους, αλκυόνες και αρπακτικά που χρησιμοποιούν τους υγροτόπους ως σταθμό ανάπαυσης ή μόνιμο καταφύγιο. Είναι μια μικρή εξερεύνηση που σε κάνει να ξεχνάς ότι βρίσκεσαι στην Αττική. Αν θέλετε να το ζήσετε πιο οργανωμένα, υπάρχουν και ιδιώτες οδηγοί που πραγματοποιούν εξειδικευμένες εξορμήσεις παρατήρησης πουλιών καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, σε μικρές ομάδες, παρέχοντας και κιάλια.

Υγρότοπος Βραυρώνας - Ελεύθερη πρόσβαση - Ιδανικές ώρες: πριν τις 09:00 ή μετά τις 18:30 - Για οργανωμένες ιδιωτικές εξορμήσεις: Greece Bird Tours, κατόπιν κράτησης - WhatsApp 6976611309

17_ Φτιάξτε ένα κεραμικό στον Κεραμεικό

Λίγα βήματα από τον αρχαίο Κεραμεικό, εκεί όπου πριν από δύο μισι χιλιάδες χρόνια δούλευαν οι αγγειοπλάστες της κλασικής Αθήνας, μικρά σύγχρονα εργαστήρια κεραμικής ανοίγουν τις πόρτες τους σε επισκέπτες. Μέσα σε δύο ώρες θα λερώσετε τα χέρια σας με πηλό, θα μάθετε τις βασικές τεχνικές στον τροχό ή στο χέρι και θα δημιουργήσετε το δικό σας χρηστικό αντικείμενο. Το εργαστήριο αναλαμβάνει το ψήσιμο και το γυάλωμα και, λίγες εβδομάδες αργότερα, μπορείτε να παραλάβετε ή να σας αποστείλουν το έργο σας. Είναι μια εμπειρία που σε κάνει να δεις τη γειτονιά του Κεραμεικού όχι μόνο ως αρχαιολογικό χώρο αλλά και ως τόπο όπου η τέχνη του πηλού εξακολουθεί να ζει.

Τα περισσότερα εργαστήρια λειτουργούν κανονικά και τον Αύγουστο, με κράτηση. Ενδεικτικά: Tales in Tiles Experience Store και Myrto Danai Kolliia Ceramic Studio - Συνεδρίες περίπου 2 ώρες, κόστος από 35 € - Τα αντικείμενα παραδίδονται μετά το ψήσιμο ή αποστέλλονται.

18_ Γνωρίστε από κοντά το Conrad Athens The Ilisian

Δεν χρειάζεται να μείνετε στο Conrad Athens The Ilisian για να δείτε πώς μεταμορφώθηκε ένα από τα πιο εμβληματικά κτίρια της μεταπολεμικής Αθήνας. Κλείστε τραπέζι στο αναγεννημένο **Byzantino Grande Brasserie**, που επέστρεψε ως η πρώτη grande brasserie της πόλης, παντρεύοντας ελληνικές γεύσεις με γαλλικές επιρροές. Είναι μια καλή αφορμή για να περιηγηθείτε στους ανασχεδιασμένους κοινόχρηστους χώρους και να δείτε από κοντά πώς ένα αθηναϊκό τοπίο του 1963 απέκτησε δεύτερη ζωή, χωρίς να χάσει τη μνήμη του.

Βασ. Σοφίας 46, καθημερινά 07:00-00:30, για κράτηση: 2107281361

19_ Δοκιμάστε σύκα κατευθείαν από το δέντρο

Λίγοι γνωρίζουν ότι τα περίφημα **Σύκα Βραυρώνας-Μαρκοπούλου**, προϊόν Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ), ωριμάζουν ακριβώς τον Αύγουστο. Στους συκεώνες των Μεσογείων, τα δέντρα φορτώνουν με τους πρώτους ώριμους καρπούς και η συγκομιδή γίνεται ακόμη με το χέρι, όπως εδώ και δεκαετίες. Αν συνεννοηθείτε εκ των προτέρων με έναν τοπικό παραγωγό, μπορείτε να επισκεφτείτε έναν συκεώνα, να δείτε πώς γίνεται η συλλογή και να δοκιμάσετε ένα σύκο λίγα δευτερόλεπτα αφού κοπεί από το δέντρο - μια εμπειρία που δύσκολα θα ζήσετε σε σούπερ μάρκετ ή λαϊκή αγορά. Τα βασιλικά σύκα αρχίζουν να ωριμάζουν από τις αρχές Αυγούστου, ενώ η συγκομιδή συνεχίζεται μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου.

Περιοχή Μαρκοπούλου Μεσογαίας-Βραυρώνας. Δεν πρόκειται για οργανωμένο αγροτουριστικό πάρκο και απαιτείται προηγούμενη συνεννόηση με παραγωγό.

20_ Ζήστε την πιο μαγική πανσέληνο του χρόνου κάτω από τον Ιερό Βράχο

Είναι κλισέ, το ξέρω, αλλά εξακολουθεί να έχει vibes μαγείας: Η **πανσέληνος του Αυγούστου** είναι ίσως η ομορφότερη νύχτα του ελληνικού καλοκαιριού και η Αθήνα τη γιορτάζει κάθε χρόνο με τρόπο μοναδικό. Στις 28 Αυγούστου, το Υπουργείο Πολιτισμού ανοίγει αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία μέχρι αργά το βράδυ, ενώ πολλοί από αυτούς φιλοξενούν δωρεάν συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις και καλλιτεχνικές δράσεις. Το αναλυτικό πρόγραμμα ανακοινώνεται λίγες εβδομάδες νωρίτερα, όμως η εμπειρία παραμένει πάντα ξεχωριστή: να περιηγηθείς σε έναν αρχαιολογικό χώρο κάτω από το φως της πανσελήνου, όταν η ζέστη έχει υποχωρήσει και η πόλη μοιάζει διαφορετική.

*Πανσέληνος Αυγούστου: Παρασκευή 28 Αυγούστου 2026 - Δωρεάν βραδινές εκδηλώσεις σε αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία σε όλη την Ελλάδα - Το πρόγραμμα δημοσιεύεται από το Υπουργείο Πολιτισμού λίγες εβδομάδες πριν από την εκδήλωση **A***

Ένα ταξίδι χωρίς οδηγό

Του **Αλέκου Λιδωρίκη**

Για τον Αύγουστο στην Αθήνα έχουν γραφτεί σχεδόν τα πάντα. Τα στέκια που μένουν ανοιχτά, οι αυλές, τα θερινά σινεμά, οι παραστάσεις, οι παραλίες που βρίσκονται κοντά, οι διαδρομές για περπάτημα, τα μπαρ και τα εστιατόρια που αξίζει να ανακαλύψει κανείς όταν η πόλη αδειάζει. Ίσως όμως ο φετινός Αύγουστος να είναι μια ευκαιρία για κάτι διαφορετικό. Όχι για έναν ακόμη κατάλογο με το πού πρέπει να πάμε, τι πρέπει να δούμε και ποια τραπέζια πρέπει να προλάβουμε. Αλλά για μια πιο προσωπική γνωριμία με την Αθήνα, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς υποχρεωτικές στάσεις και, κυρίως, χωρίς την αίσθηση ότι κάποιος άλλος γνωρίζει καλύτερα από εμάς τι έχουμε ανάγκη.

Οι άνθρωποι που μένουν στην πόλη τον Αύγουστο δεν αποτελούν μια ενιαία κατηγορία. Άλλοι εργάζονται, άλλοι έκαναν ήδη τις διακοπές τους, άλλοι τις άφησαν για αργότερα. Κάποιοι τις περιόρισαν, κάποιοι δεν μπόρεσαν να φύγουν και κάποιοι επέλεξαν συνειδητά να παραμείνουν. Υπάρχουν οικογένειες, άνθρωποι που ζουν μόνοι τους, ηλικιωμένοι, νέοι, εργαζόμενοι σε βάρδιες και άλλοι που συνεχίζουν να κινούν την πόλη όταν οι περισσότεροι λείπουν.

Ο Αύγουστος δεν χαρίζει σε όλους άφθονο ελεύθερο χρόνο, μπορεί όμως να αλλάξει, έστω και για λίγο, τον ρυθμό της καθημερινότητας. Οι δρόμοι είναι λιγότερο φορτωμένοι, οι αποστάσεις μικραίνουν, η φασαρία υποχωρεί και σημεία της πόλης που συνήθως περνούν απαρατήρητα εμφανίζονται ξανά μπροστά μας. Μέσα σ' αυτή τη μικρή παύση υπάρχει χώρος όχι μόνο για ξεκούραση, αλλά και για παρατήρηση.

Το κατάλαβα και ο ίδιος πριν από αρκετά χρόνια, όταν η συγγραφή του βιβλίου μου «Αθήνα – Περιηγήσεις και ίχνη» (εκδόσεις Παρουσία) με οδήγησε να περπατήσω ξανά την πόλη, με διαφορετικό βλέμμα. Ανακάλυψα δρόμους που μέχρι τότε προσπερνούσα βιαστικά, κτίρια που έκρυβαν τη δική τους ιστορία και μικρές γωνιές που δεν βρίσκονται σε κανέναν ταξιδιωτικό οδηγό. Όσο περισσότερο την περπατούσα και τη φωτογράφιζα, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούσα ότι η Αθήνα δεν εξαντλείται ποτέ. Κάθε φορά που πιστεύεις ότι τη γνωρίζεις, σου αποκαλύπτει κάτι ακόμη και σου δίνει έναν ακόμη λόγο να την ανακαλύψεις από την αρχή.

Μια καλή αρχή θα μπορούσε να γίνει στο σπίτι. Σε ένα ράφι ίσως υπάρχει ένα βιβλίο για την Αθήνα που αγοράστηκε πριν από χρόνια και δεν ανοίχτηκε ποτέ. Μπορεί να είναι μια ιστορία της πόλης, ένα λεύκωμα, μια συλλογή παλιών φωτογραφιών, μια μαρτυρία ή ένα μυθιστόρημα που διαδραματίζεται στους δρόμους της. Δεν χρειάζεται καν να αγοράσουμε κάτι, στα συρτάρια και στις βιβλιοθήκες πολλών σπιτιών υπάρχουν παλιές εφημερίδες, ένθετα, χάρτες και κατάλογοι από εκθέσεις για κτίρια και γειτονιές που περιμένουν κάποιον να τα ξανακοιτάξει. Από αυτές τις σελίδες μπορεί να προκύψει μια μικρή προσωπική διαδρομή. Όχι εκείνη που προτείνει ένας ταξιδιωτικός οδηγός, αλλά εκείνη που γεννιέται από μια φωτογραφία, μια παλιά διεύθυνση, ένα παλιό γράμμα, ένα κτίριο που δεν γνωρίζαμε ή μια ιστορία που συνέβη λίγα τετράγωνα από το σπίτι μας.

τίζεται μπροστά στα μάτια μας. Όχι απαραίτητα για να ενθουσιαστούμε ή να απογοητευτούμε, αλλά για να αποκτήσουμε προσωπική εικόνα για όσα συμβαίνουν γύρω μας.

Και ακόμη υπάρχει η δυνατότητα μιας μικρής απόδρασης. Ένα απόγευμα στο Σούνιο, μια διαδρομή μέχρι τη θάλασσα, μια μονοήμερη στην Ύδρα ή σε κάποιο άλλο κοντινό νησί. Όχι επειδή μια λίστα το κατατάσσει στα δέκα πράγματα που πρέπει να κάνουμε, αλλά επειδή κάποια στιγμή κοιτάξαμε τον ορίζοντα και αποφασίσαμε να φύγουμε για λίγες ώρες. Η αξία βρίσκεται ακριβώς σ' αυτή την προσωπική έμπνευση.

Ο Αύγουστος στην Αθήνα μπορεί, όμως, να είναι και κάτι περισσότερο από μετακινήσεις και επισκέψεις. Μπορεί να γίνει ένας χρόνος μικρού προσωπικού απολογισμού, να δούμε το σπίτι μας με άλλο μάτι και να αναρωτηθούμε τι θα θέλαμε ν' αλλάξουμε σ' αυτό. Όχι απαραίτητα με μεγάλο κόστος. Μια διαφορετική θέση σ' ένα τραπέζι, μερικά βιβλία που θα βγουν ξανά στο φως, ένα μπαλκόνι που μπορεί να αποκτήσει περισσότερη ζωή, ένα δωμάτιο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί διαφορετικά.

Ύστερα, το βλέμμα μπορεί να περάσει στη γειτονιά. Τι μας λείπει, τι μας ενοχλεί, τι αξίζει να προστατευτεί; Ποιο δέντρο, ποιο πεζοδρόμιο, ποιο κτίριο ή ποιος κοινόχρηστος χώρος χρειάζεται φροντίδα; Σε ποιον μπορούμε να απευθυνθούμε; Πού μπορούμε να καταθέσουμε μια πρόταση, να εκφράσουμε ένα παράπονο ή να πούμε ότι κάτι έγινε σωστά; Η σχέση με την πόλη δεν πρέπει να εξαντλείται στην κριτική προς εκείνους που τη διοικούν. Περιλαμβάνει και τη δική μας παρουσία, το αν χαιρετάμε τους ανθρώπους γύρω μας, αν γνωρίζουμε τον ηλικιωμένο που μένει μόνος στο διπλανό διαμέρισμα, αν στηρίζουμε το μικρό κατάστημα της γειτονιάς, αν ενδιαφερόμαστε για όσα συμβαίνουν δύο δρόμους πιο πέρα. Η Αθήνα γίνεται πιο ανθρώπινη όχι μόνο μέσα από τα μεγάλα έργα, αλλά και μέσα από τις μικρές συνδέσεις.

Ίσως τελικά ο Αύγουστος να μην είναι ο μήνας κατά τον οποίο η Αθήνα αδειάζει. Ίσως να είναι ο μήνας κατά τον οποίο η πόλη αφήνει περισσότερο χώρο στους ανθρώπους που μένουν για να την κοιτάζουν, να την ακούσουν και να αποφασίσουν τι σημαίνει γι' αυτούς. Δεν χρειάζεται ν' ακολουθήσουμε όλες τις προτάσεις, ούτε καν μία συγκεκριμένη. Το ζητούμενο είναι να επιλέξουμε μόνοι μας. Ένα βιβλίο, μια παλιά εφημερίδα, έναν δρόμο, ένα εμβληματικό σημείο, κάτι νέο, μια μικρή απόδραση και λίγη ώρα για σκέψη. Ένα ταξίδι στον χρόνο της πόλης, αλλά και στον δικό μας χρόνο. Σε όσα υπήρχαν πριν από εμάς, σε όσα αλλάζουν τώρα και σε όσα θα θέλαμε να υπάρχουν αύριο. Γιατί τον Αύγουστο η Αθήνα μπορεί να μη μας προσφέρει απλώς περισσότερες άδειες θέσεις για να καθίσουμε. Μπορεί να μας προσφέρει κάτι πιο χρήσιμο. Την ευκαιρία να ανακαλύψουμε ξανά τον τόπο όπου ζούμε και τελικά, ίσως λίγο καλύτερα, τον τρόπο με τον οποίο θέλουμε να ζούμε μέσα σ' αυτόν. **Α**

Κάθε γειτονιά της Αθήνας έχει κάτι που ο κάτοικός της δεν έχει προλάβει να δει. Έναν δρόμο που δεν περπάτησε ποτέ μέχρι το τέλος, μια μικρή πλατεία, μια πολυκατοικία με ιδιαίτερη είσοδο, ένα εργαστήριο, ένα παλιό κατάστημα, ένα εγκαταλειμμένο κτίριο, μια αυλή που φαίνεται πίσω από μια ανοιχτή πόρτα. Ο χρόνος της καθημερινότητας μας αναγκάζει να ακολουθούμε σχεδόν πάντοτε την ίδια διαδρομή. Σπίτι, δουλειά, σχολείο, υποχρεώσεις. Τον Αύγουστο, όμως, μπορούμε να κάνουμε μια παράκαμψη, να στρίψουμε έναν δρόμο πιο πάνω ή πιο κάτω. Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε κάτι εντυπωσιακό, αρκεί να ξαναδούμε το οικείο σαν να βρισκόμαστε για πρώτη φορά εκεί. Να σπκώσουμε το βλέμμα πάνω από τις βιτρίνες, προς τα μπαλκόνια, τις προσόψεις, τις ταράτσες και τους λόφους. Η Αθήνα συνήθως μας αποκαλύπτεται όταν σταματάμε να τη χρησιμοποιούμε αποκλειστικά ως πέρασμα.

Μπορούμε, επίσης, να επιλέξουμε ένα ή δύο εμβληματικά σημεία που έχουμε χρόνια να επισκεφθούμε. Πόσοι Αθηναίοι έχουν να επισκεφτούν την Ακρόπολη από τα μαθητικά τους χρόνια; Πόσοι περνούν συχνά δίπλα από κάποιον αρχαιολογικό χώρο ή μουσείο, αλλά αναβάλλουν διαρκώς να αφιερώσουν χρόνο επειδή θεωρούν ότι θα είναι πάντα εκεί; Η πόλη που παρουσιάζουμε με υπερηφάνεια στους επισκέπτες της συχνά παραμένει άγνωστη στους ίδιους τους κατοίκους της.

Κοντά σ' αυτά μπορεί να προστεθεί και κάτι καινούργιο. Ένα έργο που αλλάζει μια περιοχή, ένας δημόσιος χώρος που μόλις άνοιξε, για παράδειγμα μια διαδρομή στο Ελληνικό, όπου η νέα πόλη των 15 λεπτών δημιουργείται, επεκτείνεται και μετασχημα-

Ίσως ο Αύγουστος να μην είναι ο μήνας κατά τον οποίο η Αθήνα αδειάζει, αλλά ο μήνας κατά τον οποίο η πόλη αφήνει περισσότερο χώρο στους ανθρώπους που μένουν για να την κοιτάξουν, να την ακούσουν και να αποφασίσουν τι σημαίνει γι' αυτούς

Οι παραστάσεις που

Η Αθήνα τον Αύγουστο είναι το ιδανικό μέρος για να χαλαρώσεις, να μετακινηθείς με το αυτοκίνητο γλιτώνοντας την κίνηση και να βρεις εύκολα πάρκινγκ... Μπορεί το καλοκαίρι οι περιοδείες και οι συναυλίες να μεταφέρονται στα νησιά και τις επαρχιακές πόλεις –για να επανέλθουν δυναμικά στην πρωτεύουσα στις αρχές Σεπτεμβρίου–, αλλά πάντα υπάρχουν πράγματα για να κάνεις στο κέντρο της πόλης και λίγο πιο μακριά. Κι αν μην ξεχνάμε ότι η Επίδαυρος είναι μόλις 2 ώρες από την Αθήνα, οπότε ένα χαλαρό Σαββατοκύριακο ή ένα τριήμερο στην ευρύτερη περιοχή είναι πάντα μια πολύ καλή ιδέα. Ξεκινάμε με τα θέατρα που θα βρούμε ανοιχτά μέσα στην πόλη και στη συνέχεια θα αναφερθούμε σε συγκεκριμένες παραστάσεις που θα επισκεφτούν τον νομό Αττικής στο πλαίσιο της περιοδείας τους μέσα στον Αύγουστο.

Το Αίθριον στο **Θέατρον-Κέντρο Πολιτισμού Ελληνικός Κόσμος** θα παραμείνει ανοιχτό όλον τον Αύγουστο, οπότε όσοι δεν έχετε δει το **«MANOLIS | καρδιά σε τέσσερις χορδές»**, σε κείμενο που συνυπογράφουν η Ιόλη Ανδρεάδη και ο Άρης Ασπροούλης, σε σκηνοθεσία της πρώτης, τώρα είναι η ευκαιρία σας. Στον πρωταγωνιστικό ρόλο ο Γεράσιμος Γεννατάς. Στο ίδιο θέατρο η παράσταση **«Ο Αλέκος βγήκε από τον παράδεισο»**, με τον Αλέξανδρο Μπουρδούμη και τη Ματίνα Νικολάου, σε κείμενο και σκηνοθεσία του Δημήτρη Μαλισσόβα, θα παίζεται μέχρι 1 Αυγούστου και επανέρχεται στις 31 Αυγούστου, για να συνεχιστεί μέχρι 23 Σεπτεμβρίου.

Η Τaráτσα του **Θεάτρου Λαμπέτη** φιλοξενεί την παράσταση **«Τακούνια στον Βάλτο»** του Άκη Δήμου, σε σκηνοθεσία Αιμίλιου Χειλάκη, η οποία την 1η Αυγούστου θα βρίσκεται στον Ωρωπό, στο Σινεμά Αθην

ναία και στις 2 Αυγούστου στην Αίγινα. Επιστρέφει στην Τaráτσα του Λαμπέτη από τις 24 Αυγούστου.

Στο **Θέατρο Άλσος ΔΕΗ**, η παράσταση **«Του αγοριού απέναντι»** –ένα μεγάλο αφιέρωμα στις παλιές ελληνικές ταινίες μέσα από τα τραγούδια του Μίμη Πλέσσα– σε κείμενο και σκηνοθεσία Μιχάλη Ρέππα και Θανάση Παπαθανασίου, παίζεται μέχρι 1 Αυγούστου και επιστρέφει από τις 28 Αυγούστου έως τις 3 Οκτωβρίου.

Στο **Βεάκειο Πειραιά**, οι θεατρικές παραστάσεις επανέρχονται από τις 26 Αυγούστου, με την παιδική παράσταση **«Η μάσα και ο αρκούδος»**, σε σκηνοθεσία της Ταμίλλα Κουλιέβα. Την επόμενη μέρα θα παρουσιαστεί ο **«Επιθεωρητής Ντρέικ και η μαύρη χήρα»** σε σκηνοθεσία του Βασίλη Θωμόπουλου, ενώ την 1η Σεπτεμβρίου θα δούμε τη **«Μήδεια»** του Νικίτα Μιλιβόγεβιτς, με την Καρυοφυλλιά Καραμπέτη στον ομώνυμο ρόλο.

Στις 31 Αυγούστου έχει προγραμματιστεί στο **Θέατρο Πέτρας** η επιθεώρηση του Θεάτρου του Νέου Κόσμου **«Εγώ θα σας πω»**, σε κείμενα των Γεράσιμου Ευαγγελάτου και Δημήτρη Χαλιώτη, πρωτότυπη μουσική του Θέμη Καραμουρατίδη και σκηνοθεσία του Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου.

Η παράσταση **«Οικογένεια Τσεκμέ»**, σε κείμενο και σκηνοθεσία του Τόλη Παπαδημητρίου, με τη Μαρία Κίτσου στον ρόλο της Ρόζας Τσεκμέ, στο πλαίσιο της περιοδείας της θα βρίσκεται σε διάφορα μέρη στην Αττική, από τη Σαλαμίνα μέχρι το Λαύριο, τη Νέα Μάκρη και το Πόρτο Ράφτη, από τις 31 Ιουλίου έως τις 7 Αυγούστου.

«Ο Αλέκος βγήκε απ' τον παράδεισο»

«MANOLIS | καρδιά σε τέσσερις χορδές»

© ΕΦΗ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ

«Τακούνια στον βάλτο»

Θα κάνουν το αθηναϊκό καλοκαίρι πιο ενδιαφέρον

Την παράσταση «**Νίκος Ξυλούρης - Ο αρχάγγελος της Κρήτης**», σε κείμενο της Ζαχαρένιας Πετράκη και σκηνοθεσία του Νικορέστη Χανιωτάκη, θα τη δούμε στο Τεχνολογικό και Πολιτιστικό Πάρκο Λαυρίου στις 10 Αυγούστου.

Οι «**Βάκχες**» του Ευριπίδη, σε σκηνοθεσία του Γιάβορ Γκάρντεφ, με την ειδική συμμετοχή επί σκηνής των Tigger Lillies και με μεικτό θίασο από την Ελλάδα και τη Βουλγαρία, έρχονται στο Δημοτικό Θέατρο Λυκαβηττού στις 30 Αυγούστου. Στον ρόλο του Διονύσου ο Leonid Yonchev, του Πενθέα ο Μιχαήλ Ταμπακάκης, του Τειρεσία ο Samuel Finzi και της Αγαυής η Λουκία Μιχαλοπούλου.

Εννοείται πως όλοι όσοι θα βρίσκεστε στην Αθήνα τον Αύγουστο μπορείτε να κανονίσετε μικρές εξορμήσεις στην Επίδαυρο. Στις 31 Ιουλίου και 1 Αυγούστου έχουμε «**Τρωάδες**» από το Εθνικό, σε σκηνοθεσία της Ελένης Ευθυμίου, με μεικτό θίασο ηθοποιών με και χωρίς αναπηρία. Στις 7 Αυγούστου, στο Μικρό Θέατρο της Επιδαύρου παρουσιάζεται σε παγκόσμια πρεμιέρα το νέο έργο του Ιβάν Βιριπάγιεφ «**I-one**», σε σκηνοθεσία Γκαλίν Στοέφ, ενώ στο Μεγάλο Θέατρο παίζεται η «**Αντιγόνη**», σε σκηνοθεσία και χορογραφία του Αλάν Λουσιάν Ογεν, από το Tanztheater Wuppertal. Ακολουθεί η «**Λυσιστράτη**» του ΚΘΒΕ, σε σκηνοθεσία Αστέριου Πελετέκη, με την Ελισάβετ Κωνσταντινίδου στον ομώνυμο ρόλο, στις 21 & 22 Αυγούστου, ενώ τα Επιδαύρια κλείνουν για φέτος με την τραγωδία «**Ιων**» του Ευριπίδη από τον ΘΟΚ, σε σκηνοθεσία του Θωμά Μοσχόπουλου. **A**

Της **Νίκης-Μαρίας Κοσκινά**

«Βάκχες»

Εκθέσεις που αξίζει να δεις αν τ

Της Νίκης-Μαρίας Κοσκινά

Αν μείνετε στην Αθήνα το καλοκαίρι, είναι ευκαιρία να απολαύσετε κάποιες εκθέσεις που δεν προλάβατε να δείτε τόσο καιρό λόγω φόρτου εργασίας. Μια βόλτα στο κέντρο, σε συνδυασμό με ψώνια και φαγητό ή ποτό, χρειάζεται και μια μικρότερη ή μεγαλύτερη δόση... τέχνης.

Στο **Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο** φιλοξενείται μια πολύ εντυπωσιακή έκθεση φωτογραφίας **«Το Μεγάλο Μονοπάτι των Ίνκας. Περού: Ενσωμάτωση και Ποικιλομορφία»** σε συνεργασία με την Πρεσβεία του Περού στην Ελληνική Δημοκρατία, με την ευκαιρία της 205ης επετείου της Εθνικής Ανεξαρτησίας του Περού. Η έκθεση παρουσιάζει την ιστορία της αυτοκρατορίας των Ίνκας και το αριστούργημά της: το οδικό δίκτυο Qharaq Ñan. **(Έως 30/9)**

Στο **Μουσείο της Ακρόπολης** τρέχει η έκθεση **«Εμπνευση. Αρχαία Ελληνική Τέχνη στην Ιταλία»**, σε συνεπιμέλεια της διευθύντριας της Διεύθυνσης Αξιοποίησης Πολιτιστικής Κληρονομιάς (DiVa) της Ιταλίας, Δρος Alfonsina Russo, και του γενικού διευθυντή του Μουσείου, καθηγητή Νικόλαου Χρ. Σταμπολίδη, μαζί με τους Roberta Alteri και Alessio De Cristofaro. Μέσα από 38 έργα που προέρχονται από 22 ιταλικά μουσεία και απλώνονται σε 7 ενότητες στον χώρο, καταγράφεται η πορεία της ελληνικής τέχνης στην Ιταλία και οι μεταξύ τους πολιτισμικές ανταλλαγές. **(Έως 30/8)**

Μια ακόμη ελληνο-ιταλική σύμπραξη φιλοξενείται στο **Μουσείο Μπενάκη: «Maria La Callas: Η ιταλική τέχνη των κοστούμιών της ταινίας»**, σε επιμέλεια του διεθνούς ενδυματολόγου Massimo Cantini Parrini, σε συνεργασία με σπουδαστές της σχολής μόδας Polimoda. Εδώ βλέπουμε αναπαραγωγή εμβληματικών κοστούμιών της Μαρίας Κάλλας, τόσο από την καθημερινότητά της –όπως η φοβερή

λευκή, ολόμαλλη robe de chamber που δεσπόζει στην αρχή της έκθεσης– όσο και ρούχων από θεατρικές της εμφανίσεις **(Έως 13/9)**. Στο ίδιο μουσείο φιλοξενείται η έκθεση **«Η Εισβολή της Αρχαιότητας. Η Aleksandra Waliszewska στο Μουσείο Μπενάκη»**, σε επιμέλεια της Alison Gingeras. Εδώ τα έργα της σύγχρονης καλλιτέχνης συνομιλούν με τα εκθέματα του μουσείου με έναν ενδιαφέροντα και ενίοτε παιχνιδιάρικο τρόπο. **(Έως 27/9)**

Στο **Μουσείο Ιδρύματος Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή** θα βρείτε την έκθεση **«Γιάννης Ψυχοπαίδης: Τοπία της μνήμης – Αυτά που κράτησα»**, σε επιμέλεια του Κυριάκου Κουτσομάλλη. Μέσα από 70 έργα, τα οποία ο καλλιτέχνης εκθέτει για πρώτη φορά, διαγράφεται η πορεία που ακολούθησε από το 1962 έως και σήμερα. **(Έως 4/10)**

Στο **Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης** συνεχίζεται η έκθεση **«Jeff Koons: "Αφροδίτη" του Lespugue»**, σε επιμέλεια του καθηγητή Παναγιώτη Π. Ιωσήφ και του επικ. καθηγητή Ιωάννη Δ. Φάππας. Δέκα παλαιολιθικά ειδώλια της Αφροδίτης συνομιλούν με το «Balloon Venus Lespugue» του καλλιτέχνη. **(Έως 31/8)**

Στην **Εθνική Πινακοθήκη** συνεχίζεται η έκθεση **«Ο Κόσμος της Πρωτοπορίας. Πόλη, Φύση, Σύμπαν, Άνθρωπος»**, σε συνεργασία με το MOMUS – Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης – Συλλογή Κωστάκη, σε συνεπιμέλεια της Συναγώς Τσιάρα, γενικής διευθύντριας ΕΠΜΑΣ και της Μαρίας Τσαντσάνογλου, καλλιτεχνικής διευθύντριας του MOMUS. Το επετειακό αυτό πρότζεκτ σηματοδοτεί τα 30 χρόνια από την πρώτη παρουσίαση της Συλλογής Κωστάκη στην Αθήνα. **(Έως 27/9)**.

Στο **ΕΜΣΤ** φιλοξενούνται συνολικά έξι εκθέσεις μέσα στο καλοκαίρι. Η κεντρική είναι η **«South by Southeast»**, σε επιμέλεια της Κατερίνας

ο καλοκαίρι σε βρει στην Αθήνα

Γρέγου, που περιλαμβάνει πάνω από 100 έργα 50 καλλιτεχνών, από 20 και πλέον χώρες της Νότιας Ευρώπης και των Βαλκανίων, θέτοντας στο επίκεντρο της συζήτησης αυτές τις περιοχές της Ευρώπης, όπου η Ελλάδα έχει κεντρική και κομβική θέση. Οι υπόλοιπες εκθέσεις είναι όλες ατομικές και βρίσκονται λιγότερο ή περισσότερο σε διάλογο με την κεντρική, ενώ απλώνονται σε όλους τους ορόφους του μουσείου.

Στο **ΔΕΣΤΕ** θα βρείτε την έκθεση **«Gen X: Tales from the Forgotten Generation»**, με επιλογές από τη Συλλογή Δάκη Ιωάννου, σε επιμέλεια του Massimiliano Gioni, καλλιτεχνικού διευθυντή του New Museum, με τους βοηθούς επιμελητές Calvin Wang και Taeyi Kim. Η συγκεκριμένη έκθεση συγκεντρώνει έργα καλλιτεχνών που γεννήθηκαν ανάμεσα στο 1960 και το 1980 και έχουν χαρακτηριστεί ως ξεχασμένη γενιά. (έως 26/11)

Στον εξωτερικό του χώρου του **ΚΠΙΣΝ** συνεχίζεται η έκθεση **«Barbara Kruger: Untitled (Pride and Contempt)»**, σε επιμέλεια της Κατερίνας Σταθοπούλου. Η πολυπράγμων 80χρονη Αμερικανίδα καλλιτέχνης, στην πρώτη έκθεσή της στην Ελλάδα, εμπνέεται από τον δημόσιο χώρο του ιδρύματος, εκθέτοντας 13 site specific έργα. Στον τοίχο της Εθνικής Βιβλιοθήκης δεσπόζει ένα από τα μεγαλύτερα έργα που έχει δημιουργήσει ποτέ σε δημόσιο χώρο, από το οποίο προέρχεται και ο τίτλος της έκθεσης. (έως 2/11)

Η έκθεση **«Zen Ζωγραφική: Ο Ήχος της Σιωπής»** ταξιδεύει στην Αθήνα από το Μουσείο Ασιατικής Τέχνης της Κέρκυρας, φιλοξενούμενη στο **Κτήριο Περιοδικών Εκθέσεων του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού** στο Μοναστηράκι. Παράλληλα στο ίδιο κτήριο παρουσιάζεται και η έκθεση **«Ningyo: Η Τέχνη και η Ομορφιά της Ιαπωνικής Κούκλας»**. (έως 23/8)

Στην **Γκαλερί Δυο Χωριά** φιλοξενούνται δύο παράλληλες ατομικές εκθέσεις. Η πρώτη είναι το **«Venus in Us»** του Raúl de Nieves, που προσεγγίζει την Αφροδίτη όχι ως μια μοναδική μυθολογική μορφή, αλλά ως μια ζωντανή δύναμη που υφίσταται μέσα σε κόσμους επιθυμίας, μεταμόρφωσης και συλλογικής εμπειρίας. Η δεύτερη, της Δώρας Οικονόμου, έχει τον τίτλο **«Πληγές»**. Εδώ η καλλιτέχνης πειραματίζεται με λωρίδες από χαρτί οντουλέ, που τις μετατρέπει σε «βγάγια», δηλαδή χειροτεχνία με φοινικόφυλλα ή φύλλα καρύδας. (έως 5/9)

Η **Roma Gallery** φιλοξενεί την έκθεση με τίτλο **«Midsummer Party: Reflections on Space and Time – Don't Ask Me Why»**, σε επιμέλεια της Εύας Κέκου. Η έκθεση συγκεντρώνει έργα έξι νέων καλλιτεχνών, που είτε μόλις αποφοίτησαν είτε είναι ακόμα σπουδαστές. Μέσα από τα έργα τους στοχάζονται γύρω από τα ζητήματα της ραστώνης και της ανάπαυλας της εποχής αυτής, με υλικά που παραπέμπουν στη φύση και το καλοκαίρι. (έως 8/8)

Η έκθεση **«Eugène Atget»** του Urs Fischer παρουσιάζεται από την γκαλερί **Gagosian** και περιλαμβάνει νέους πίνακες μεγάλης κλίμακας. Ο καλλιτέχνης συνδυάζει ζωγραφική, φωτογραφία, κολάζ και σύγχρονες τεχνικές για να αποδώσει το αστικό τοπίο του Λος Άντζελες. Μέσα από εικόνες, υφές και σύμβολα, εξετάζει τη σχέση ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασία. (έως 12/9)

Στη **The Breeder** θα βρείτε το **«Bang Bang»** της Όλγας Μηλιαρέση-Φωκά, μια έκθεση που παίζει με τα όρια και τα δίπολα, εξερευνώντας τη στιγμή που το παιχνίδι σταματά και μπλέκεται με την πραγματικότητα ή το θέαμα έρχεται αντιμέτωπο με τις συνέπειές του. Την έκθεση διατρέχει ένας διαρκής επίμονος ήχος, που δημιουργεί στον θεατή ένα αίσθημα δυσφορίας. (έως 29/8) **A**

Φιόνα Μουζακίτη

«Στο Athens Art Walk συμπεριλαμβάνω νεότερους καλλιτέχνες για να τους δίνεται μια προβολή»

Του Γιώργου Δήμου

Συναντώ τη Φιόνα Μουζακίτη ένα ήσυχο μεσημέρι στο TAF (The Art Foundation). Επιμελήτρια εκθέσεων και χαράκτρια, η κυρία Μουζακίτη έχει διοργανώσει μεγάλες εκθέσεις, συχνά μαζί με την εικαστική ομάδα Project 2 Athens (που αποτελείται από την ίδια, τη Δέσποινα Σταύρου και τη Χριστίνα Μήτρεντσε), όπως, για παράδειγμα, το «Bookmorphs», μια έκθεση εικαστικών βιβλίων από την Ελλάδα και το Ηνωμένο Βασίλειο, που παρουσιάστηκε πέρυσι στο Ελληνικό Κέντρο, στο Λονδίνο. Πολύ φιλική και προσεγγίσιμη, είναι ένας άνθρωπος με τον οποίο μπορείς να συζητάς για τέχνη με τις ώρες.

Η συζήτησή μας επικεντρώθηκε κυρίως στο κανάλι της, Athens Art Walk, στο YouTube, που ξεκίνησε πριν από πολλά χρόνια με τον συνεργάτη και στενό της φίλο, Γιώργο Βλασσόπουλο. Το κανάλι έχει σήμερα εκατοντάδες βίντεο από εκθέσεις, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, από εδραιωμένους καλλιτέχνες, αλλά και από κολεκτίβες και ομάδες φοιτητών της Καλών Τεχνών που παρουσιάζουν δικά τους, ανεξάρτητα zines, performances και άλλα καλλιτεχνικά δρώμενα, λιγότερο γνωστά στο ευρύ κοινό.

— Το κανάλι σας, Athens Art Walk, στο YouTube, μετράει τουλάχιστον 10 χρόνια. Ποιο ήταν το αρχικό concept, όπως το είχατε συλλάβει μαζί με τον Γιώργο Βλασσόπουλο;

Το κανάλι ξεκίνησε πριν από 11 χρόνια, δηλαδή το 2015. Το ξεκινήσαμε μαζί με τον Γιώργο Βλασσόπουλο, που ήταν χαράκτης –όπως κι εγώ– και ήμασταν φίλοι από 20 χρονών. Πηγαίναμε, λοιπόν, μαζί σε εκθέσεις, γιατί θέλαμε να φύγουμε από την «απομόνωση» του εργαστηρίου, να βλέπουμε πράγματα και να τα συζητάμε. Είδαμε, επίσης, στο YouTube, το κανάλι NYC Gallery Openings, το οποίο δείχνει εκθέσεις, αλλά αυτό είναι μετ' αμοιβής και το πληρώνουν οι γκαλερί. Μας άρεσε πάρα πολύ και σκεφτήκαμε ότι άξιζε τον κόπο. Όταν το ξεκινήσαμε, κατά τη δεκαετία του 2000, υπήρχε «έκρηξη» εκθέσεων στην Αθήνα. Σταμάτησαν να δείχνουν τέχνη μόνο οι γκαλερί και οι διεθνείς φουάρ, σαν την Art Athina, και εκθέσεις παρουσιάζονταν σε μικρούς χώρους, καταστήματα, εργαστήρια – παντού υπήρχαν εκθέσεις! Ορισμένες απ' αυτές, μάλιστα, και ιδιαίτερα καινοτόμες. Αποφασίσαμε ότι ένα τέτοιο κανάλι θα ήταν πάρα πολύ ωραίο, και για να το βλέπουν αυτοί που δεν είχαν προλάβει να πάνε, αλλά κυρίως για να γίνει μια καταγραφή – ένα αρχείο της σύγχρονης εικαστικής δραστηριότητας στην Ελλάδα. Μας ενδιέφερε ιδιαίτερα η προβολή των καλλιτεχνών, καθώς πολλοί απ' αυτούς δεν έχουν τη δυνατότητα να παρουσιάσουν το έργο τους στο ευρύ κοινό. Μέσω του YouTube, τους δίνεται η ευκαιρία να αποκτήσουν μια τέτοια πρόσβαση.

— Το 2017 είχατε κάνει μια διατομική έκθεση μαζί με τον Γιώργο Βλασσόπουλο, το «1 in 2», στην Ελληνοαμερικανική Ένωση. Ήταν οι εκθέσεις που κάνατε μαζί ένα σημείο εκκίνησης για το κανάλι; Ναι, βέβαια! Άλλωστε οι περισσότερες από τις συνεργασίες μας είναι καταγεγραμμένες σ' αυτό. Στη συγκεκριμένη έκθεση στην Ελληνοαμερικανική Ένωση, ο Γιώργος είχε τα δικά του έργα κι εγώ τα δικά μου. Το θέμα ήταν το «ζευγάρι». Στη δική μου ενότητα, το ζευγάρι ήταν κάπως απομονωμένο και η φύση οργιάζε από πίσω. Στα έργα του Γιώργου, το ζευγάρι ήταν αγκαλιασμένο, αλλά δεν υπήρχε τίποτε άλλο από πίσω. Το «1 in 2» φανερώνει αυτή την αντίθεση. Ήταν κάπως συνδυαστικό όλο αυτό, γιατί συνεργαζόμασταν και στα εικαστικά. Έχουμε κάνει κι άλλα πρότζεκτ μαζί κατά καιρούς.

— Τα βίντεο και οι εγκαταστάσεις είναι πράγματα που, ταυτόχρονα με την παραδοσιακή ζωγραφική, φαίνεται να σας ενδιαφέρουν από την αρχή του πρότζεκτ. Ποιες ήταν οι επιρροές σας; Τι διαφορετικό προσφέρει μια πολυμεσική έκθεση από μια παραδοσιακή έκθεση ζωγραφικής;

Ναι, σίγουρα μας ενδιέφεραν τα βίντεο και τα πολυμέσα. Το βίντεο σήμερα το στέλνεις πάρα πολύ εύκολα στην άλλη άκρη του κόσμου. Όλοι βλέπουν βίντεο από τα κινητά. Ακόμα και το κανάλι από τις στατιστικές ξέρουμε ότι το 48% το βλέπει από το κινητό. Η χρήση του βίντεο στη δουλειά μου συνδυάζεται πάντα με ζωγραφικά και χαρακτηριστικά έργα, καθώς και με μικρές εγκαταστάσεις. Θέλω το βίντεο να συμπληρώνει την κεντρική ιδέα της έκθεσης και να προβάλλεται σε μεγάλη κλίμακα, ούτως ώστε να δημιουργεί, σε συνδυασμό με τα έργα, ένα καθηλωτικό (immersive) περιβάλλον. Παράλληλα, δημιουργώ και αυτόνομα καλλιτεχνικά βίντεο, τα οποία επίσης προορίζονται για να προβάλλονται σε μεγάλη οθόνη. Ένα τέτοιο έργο είναι «Ο κήπος της Κίρκης», ένα κινούμενο ψηφιακό κολλάζ σε μορφή βίντεο, το οποίο δεν είναι διαθέσιμο online, αλλά έχει παρουσιαστεί στο παρελθόν, στην γκαλερί Ευριπίδη.

— Το Athens Art Walk συμπεριλαμβάνει βίντεο από εκθέσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Υπάρχει κάποιο νοντό «νήμα» που τις συνδέει ή είναι απλώς εκθέσεις που είδατε και σας άρεσαν;

Όταν ταξιδεύω, πάω και βλέπω κάποιες εκθέσεις που με ενδιαφέρουν και για τις οποίες έχω διαβάσει, οπότε τις τραβάω βίντεο. Οι συνδρομητές στο κανάλι, που είναι 1.103, ενδιαφέρονται πάρα πολύ γι' αυτές τις εκθέσεις – περισσότερο, ίσως, από τις ελληνικές. Έτσι, τις συμπεριλαμβάνουμε στο κανάλι μας, παρόλο που δεν αφορούν την ελληνική τέχνη. Τις παρουσιάζουμε, όμως, γιατί μας ενδιαφέρουν κι εμάς. Έχω βίντεο από εκθέσεις που έχω επισκεφτεί στην Tate, στο Λονδίνο,

Το κανάλι παρουσιάζει από 40 έως 100 βίντεο εικαστικών εκθέσεων για κάθε έτος. μια συγκεντρωτική εικόνα της εικαστικής δραστηριότητας στην Ελλάδα και είναι

στο Αμβούργο και σε άλλες πόλεις, καθώς και από γκαλερί του εξωτερικού που ανακάλυψα τυχαία κατά τη διάρκεια των ταξιδιών μου και στις οποίες είδα πραγματικά εξαιρετικές δουλειές.

— Στο κανάλι σας έχουν κατά καιρούς συμπεριληφθεί happenings και παρουσιάσεις που αγκαλιάζουν τη δουλειά νέων καλλιτεχνών ή ακόμα και φοιτητών. Ποια είναι η σημασία αυτής της συμπερίληψης;

Θέλω πολύ να συμπεριλαμβάνω νεότερους καλλιτέχνες, γιατί κατ' αυτόν τον τρόπο τους δίνεται μια προβολή. Δεν είναι, βέβαια, τεράστια, αλλά επειδή εμείς έχουμε πολλά social media και το διαχέουμε παντού, είναι μια σημαντική προώθηση του έργου τους. Μέσω αυτού του καναλιού, έρχομαι σε επαφή με το έργο ανθρώπων που πολλές φορές δεν γνωρίζω προσωπικά – γεγονός που με βοηθά στο να επιλέγω καλλιτέχνες για τις εκθέσεις που διοργανώνω μαζί με τη συνεργάτιδά μου, τη Δέσποινα Σταύρου, κυρίως με θέμα το εικαστικό βιβλίο. Παράλληλα, μου δίνει τη δυνατότητα να ενημερώνομαι για όσα συμβαίνουν γενικότερα στον χώρο. Οι νέοι σήμερα ενημερώνονται για εκθέσεις και παρουσιάσεις με διαφορετικούς τρόπους από παλιά. Υπάρχουν fanzines, το TikTok, το Instagram κ.λπ., που έχουν αντικαταστήσει τις εφημερίδες και το Facebook. Αυτό είναι ένα χάσμα που παραμένει αγεφύρωτο, και πολλές φορές είναι δύσκολο οι εδραιωμένοι καλλιτέχνες ν' ανακαλύψουν τους νέους και το αντίστροφο. Μελλοντικά, θα ήθελα το κανάλι ν' αλλάξει, ούτως ώστε να επικεντρωθώ στο να βλέπω εργαστήρια και πιο παραδοσιακές εκθέσεις, και κάποιοι συνεργάτες – αρκετά νεότεροι – να καλύπτει τα δικά του πράγματα, που τυχόν δεν τα ξέρω εγώ, και να τα προβάλλει.

Βέβαια, μέχρι τώρα, έχουμε προσπαθήσει να πάμε και σε χώρους εντελώς πειραματικούς. Πολλές φορές, καθώς δεν βγάζουν κάποιο κατάλογο και δεν διαφημίζονται, η καταγραφή των παρουσιάσεων

αυτών στο κανάλι είναι και η μοναδική. Επιπλέον, μεγάλοι εναλλακτικοί χώροι, οι οποίοι λόγω των συνθηκών δεν υπάρχουν πλέον, όπως, για παράδειγμα, το Beton7, επιβιώνουν σήμερα και μέσα από το Athens Art Walk, καθώς έχουμε καταγράψει πολλές από τις εκθέσεις που έχουν πραγματοποιηθεί εκεί.

— Υπάρχουν κάποιες τάσεις που έχετε δει τελευταία, ίσως από νεότερους καλλιτέχνες, που να σας έχουν κινήσει το ενδιαφέρον;

Καθώς βλέπω τα έργα τους, ο κάθε καλλιτέχνης που δουλεύει εξελίσσεται, και πάντα υπάρχει μια έκπληξη όταν βγαίνει κάτι από τη δουλειά τους – και τον χαρακτήρα τους – που είναι μοναδικό. Τώρα, στην Ελλάδα, υπάρχουν πολλές μικρές τάσεις, γιατί οι καλλιτέχνες επηρεάζονται από το εξωτερικό, από τη σχολή απ' την οποία βγήκαν, από το μέρος όπου ζουν κ.λπ. Δεν έχω δει, λοιπόν, κάποια τάση που να με ξαφνιάσει, που να μην την έχω ξαναδεί ποτέ, αλλά βλέπω μια ανανέωση στη χαρακτική, η οποία μου αρέσει. Η Ένωση Ελλήνων Χαράκτων, για παράδειγμα, αποτελείται από νέους ανθρώπους που διαθέτουν ένα οργανωμένο εργαστήριο, με ιδιαίτερα ενδιαφέροντα χαρακτικά έργα. Παράλληλα, πολλά σύγχρονα zines συνδυάζουν τη χαρακτική με πειραματικές μεθόδους. Επίσης, η Gallery 13 στη Δράμα και το Présa Workshop του Ευάγγελου Τάσιου προσπαθούν να φέρουν μια πιο σύγχρονη ματιά στο μέσο αυτό.

— Η επιμέλεια εκθέσεων ξεκίνησε για εσάς ως ενδιαφέρον, μετά τη χαρακτική. Ποια ήταν τα πρώτα σας βήματα σ' αυτόν τον τομέα και ποια η εξέλιξη;

Η επιμέλεια εκθέσεων ξεκίνησε πριν από το Athens Art Walk, ως μια ανάγκη να προβάλουμε την εικαστική μας δουλειά, εγώ και άλλοι φίλοι καλλιτέχνες. Μαζί με τη Δέσποινα Σταύρου, που τότε είχε την γκαλερί Manufactura στα Εξάρχεια και ήμασταν πολύ φίλες, ξεκινήσαμε να διοργανώνουμε εκθέσεις στην γκαλερί και σιγά σιγά επεκταθήκαμε και σε άλλους χώρους, οργανώνοντας εικαστικές εκθέσεις μεγαλύτερης κλίμακας. Η επιμελητική μας δουλειά επικεντρώνεται κυρίως στο εικαστικό βιβλίο και στο διόραμα. Η μεγαλύτερη έκθεση που έχουμε κάνει ως τώρα ήταν η έκθεση εικαστικού βιβλίου, με τίτλο «Το βιβλίο ως έργο τέχνης – Contemporary Artists' Books 2», στη Σχολή Καλών Τεχνών, με 400 βιβλία, 100 καλλιτέχνες, ομιλίες, workshops κ.λπ. Γενικά, έχουμε κάνει γύρω στις 15 εκθέσεις, άλλες μικρότερων και άλλες μεγαλύτερων διαστάσεων. Βλέπουμε συνεχώς αξιολογα έργα και το εύρος των εκθέσεών μας διευρύνεται διαρκώς. Αν υπήρχε η οικονομική δυνατότητα, θα διοργανώναμε μεγαλύτερες και πιο πειραματικές εκθέσεις, τόσο ως προς τη θεματολογία, όσο και ως προς τα ίδια τα έργα.

— Τα βίντεο που συμπεριλαμβάνονται στο Athens Art Walk αποτελούν ένα εξαιρετικό αρχείο. Βλέποντάς τα, νιώθει κανείς σαν να έχει «πάει» σ' αυτές τις εκθέσεις, λόγω του πρωτοπρόσωπου χαρακτήρα τους. Ήταν αυτή η αρχική σας πρόθεση;

Δεν είχα ποτέ σκοπό να κάνω επαγγελματικά βίντεο. Δεν υπήρχαν ούτε τα φώτα ούτε οι κάμερες ούτε το προσωπικό για να κάνω μια πολύ «σωστή» παραγωγή, όπως για παράδειγμα το Vernissage TV, όπου οι γκαλερί πληρώνουν για τα βίντεο και η παρουσίαση είναι άρτια. Εγώ δεν έχω αυτή τη δυνατότητα. Τραβάω τα βίντεο με το κινητό μου. Σιγά σιγά έμαθα να κάνω καλύτερο μοντάζ κι έτσι τα τελευταία βίντεο είναι σαφώς καλύτερα από τα πρώτα. Αν υπήρχε η δυνατότητα, τα βίντεο θα ήταν τελείως διαφορετικά. Μου αρέσει, ωστόσο, αυτή η αμεσότητα που διαθέτουν, γιατί έτσι ο θεατής βλέπει πράγματα που δεν θα έπρεπε κανονικά να βλέπει. Ένα σπίτι, μια κουζίνα – όλα αυτά δίνουν και μια ιδέα για το πώς είναι πραγματικά η ζωή στην Αθήνα, οπότε έχουν κάποια αξία.

— Έχετε δει παλαιότερα εκθέσεις που σας κάνουν να σκέφτεστε: «Τι κρίμα που δεν υπήρχε τότε το Athens Art Walk»;

Είναι πάρα πολλές οι εκθέσεις αυτές. Θυμάμαι μία της ομάδας Lo and Behold, η οποία είχε σχέση με τον φόβο. Είχε γίνει ακριβώς μετά την επίθεση στους Δίδυμους Πύργους και ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα έκθεση, αλλά δυστυχώς δεν είχα πάρει ούτε τον κατάλογο, και βέβαια δεν υπήρχε τότε το Athens Art Walk για να την καταγράψω. Θα θέλαμε, επίσης, στο κανάλι να συμπεριλαμβάνονται περισσότεροι καλλιτέχνες και εκθέσεις από τη Θεσσαλονίκη. Το κανάλι παρουσιάζει από 40 έως 100 (περίπου) βίντεο εικαστικών εκθέσεων για κάθε έτος από το 2015 μέχρι σήμερα. Η καταγραφή αυτή μας δίνει μια συγκεκριμένη εικόνα της εικαστικής δραστηριότητας στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια μιας κρίσιμης δεκαετίας για την πολιτιστική ανάπτυξη, η οποία, βέβαια, είναι άμεσα προσβάσιμη σε όλους. **A**

Η καταγραφή αυτή μας δίνει
άμεσα προσβάσιμη σε όλους.

03

Η κασέτα των **Sleaford Mods**

Darkthrone – Transylvanian Hunger
Bathory – Necromancy
Bathory – Reaper
Vince Staples – Cotton
Dream Death – Rhaizes Shadows
Mayhem – The Freezing Moon (Live in Leipzig)
John Mellencamp – Pink Houses
Aldous Harding – Train On The Island
The Cars – Just What I Needed
Orange Goblin – Blue Snow

* Οι **Sleaford Mods** επιστρέφουν στην Αθήνα το Σάββατο 7 Νοεμβρίου, για μια εμφάνιση στο Floyd Live Music Venue, που δεν θα μοιάζει με τίποτα που έχουμε δει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Σβήνοντας το χρώμα, φωτίζοντας την ψυχή

Ο βραβευμένος σεναριογράφος, ποιητής και φωτογράφος μιλά στην ATHENS VOICE για την ασπρόμαυρη αισθητική, τη ζωή στην Ισλανδία και τη δύναμη της εικόνας να αφηγείται όσα δεν μπορούν να ειπωθούν με λόγια

Του ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΟΛΛΙΑ

Γενικά στην τέχνη μου, είτε πρόκειται για εικόνα είτε για λόγο, με ελκύει το σκοτεινό, το απόκοσμο και το βλάσφημο. Το ασπρόμαυρο είναι το ιδανικό μέσο για να εκφράσω αυτή την έλξη.

Μετά την πρόσφατη έκδοση της ποιητικής συλλογής «Φωνές από τη σκοτεινή άβυσσο», ο Δημήτρης Φωτιάδης συνεχίζει να μας εκπλήσσει. Βραβευμένος σεναριογράφος και συγγραφέας, ζώντας πλέον στην Ισλανδία, ασχολείται με την ασπρόμαυρη φωτογραφία και τα φωτογραφικά του project έχουν ήδη φιλοξενηθεί σε διεθνή περιοδικά, με το σκοτεινό και το απόκοσμο να εξακολουθεί να διατρέχει κάθε πτυχή του έργου του.

— Βραβευμένος σεναριογράφος, ποιητής, φωτογράφος. Τώρα ζεις στην Ισλανδία. Μίλησέ μας για τα ασπρόμαυρα φωτογραφικά σου project, τα οποία έχουν φιλοξενηθεί σε περιοδικά, αλλά και για τη συμμετοχή σου στη φωτογραφική έκθεση στο Άμστερνταμ τον Σεπτέμβριο. Στην έκθεση του Άμστερνταμ τον Σεπτέμβριο θα παρουσιάσω ένα δείγμα από το πρότζεκτ μου «The Forest Calls Her Back». Πρόκειται για μια ιστορία που ακολουθεί τη σταδιακή μεταμόρφωση μιας γυναίκας η οποία επαναπροσδιορίζει την ταυτότητά της και γίνεται ένα με τη φύση, ξηπνώντας μέσα της κάποια ζωώδη ένστικτα. Είναι μια μοναδική ευκαιρία να μεταφέρω αυτά τα θραύσματα σκοταδιού και μοναξιάς σε έναν φυσικό χώρο, προσκαλώντας τον θεατή να νιώσει αυτή την ψυχρή αλλά βαθιά συναισθηματική ατμόσφαιρα.

— Γιατί ασπρόμαυρη φωτογραφία; Παραπέμπει, ίσως, με κάποιον τρόπο, και στον τίτλο της ποιητικής σου συλλογής «Φωνές από τη σκοτεινή άβυσσο»; Η επιλογή της ασπρόμαυρης φωτογραφίας δεν έγινε για να συνδεθεί άμεσα με τον τίτλο της ποιητικής μου συλλογής «Φωνές από τη σκοτεινή άβυσσο». Η σύνδεση αυτή υπάρχει υποσυνείδητα, επειδή και τα δύο πηγάζουν από την ίδια εσωτερική ανάγκη, αλλά η ασπρόμαυρη εικόνα είναι, πάνω από όλα, η ίδια μου η αισθητική ταυτότητα. Γενικά στην τέχνη μου, είτε πρόκειται για εικόνα είτε για λόγο, με ελκύει το σκοτεινό, το απόκοσμο και το βλάσφημο. Το ασπρόμαυρο είναι το ιδανικό μέσο για να εκφράσω αυτή την έλξη. Δηλαδή το βαθύ σκοτάδι, το θραυσμένο φως και τα κοντινά πλάνα σε εκφράσεις

ανθρώπων, μεταφέροντας αυτή τη μελαγχολική αλλά και κυνική γοητεία.

— Πώς είναι να ζεις στην Ισλανδία; Εμπνέεσαι από τα τοπία της, από τις εικόνες που βλέπεις καθημερινά; Ζώντας στην Ισλανδία για πάνω από έναν χρόνο, νιώθω επιτέλους χαρούμενος και ήρεμος, καθώς η καθημερινότητα εδώ μου προσφέρει την εσωτερική γαλήνη που χρειάζομαι. Ταυτόχρονα, είναι αδύνατον να μείνω ανεπηρέαστος καλλιτεχνικά. Τα άγρια, πρωτόγονα τοπία και οι ακραίες εναλλαγές του καιρού τροφοδοτούν συνεχώς την τέχνη μου, αποτελώντας τον ιδανικό καμβά για να εξερευνήσω τη σκοτεινή μου αισθητική και να γεννήσω νέες ιστορίες.

— Αν μπορούσες να περιγράψεις τη φωτογραφική σου φιλοσοφία με μία μόνο πρόταση, ποια θα ήταν; Η φωτογραφία για μένα είναι μια εξερεύνηση της ανθρώπινης ταυτότητας μέσα από εφιαλτικά κάδρα, δημιουργώντας εικόνες που μοιάζουν με μνήμες από έναν κόσμο γνώριμο αλλά ταυτόχρονα ανοίκειο.

— Ποιοι φωτογράφοι ή καλλιτέχνες έχουν επηρεάσει τη ματιά σου; Δεν υπάρχει κάποιος συγκεκριμένος φωτογράφος που να έχει διαμορφώσει τη ματιά μου. Η έμπνευσή μου προέρχεται κυρίως από τον κινηματογράφο και τη μουσική. Σκηνοθέτες όπως ο David Lynch και ο Robert Eggers έχουν επηρεάσει βαθιά τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνομαι την ατμόσφαιρα, το μυστήριο και τη σχέση του ανθρώπου με το τοπίο. Παράλληλα, αντλώ έμπνευση από την αισθητική και τη σκοτεινή, υπαρξιακή ατμόσφαιρα της black metal, στοιχεία που συχνά διαπερνούν τις εικόνες μου.

— Αν έχανες αύριο όλο το φωτογραφικό σου αρχείο και μπορούσες να κρατήσεις μόνο μία φωτογραφία, ποια θα ήταν αυτή και γιατί; Θα κρατούσα τη φωτογραφία με τη γυναίκα που αντικρίζει το γεράκι, γιατί νιώθω πως κρύβει κάτι αρχέγονο, σαν μια τελετουργία που προϋπήρχε του ανθρώπου. Σε αυτή την εικόνα μοιάζουν να αναγνωρίζονται όχι απλά να συναντιούνται, και αυτό μέσα μου επικοινωνεί.

Ο Σεπτέμβριος είναι ο μήνας που η πόλη μαζεύει τα κομμάτια της από παραλίες, νησιά και άδειες λεωφόρους και επιστρέφει μπροστά στη σκηνή. Παλιοί θρύλοι και νέες δυνάμεις συναντιούνται σε βραδιές που δεν χωρούν σε playlists. Θέλουν παρουσία, φωνή, ιδρώτα και -ίσως- το κινητό στην τσέπη.

Του Δημήτρη Αθανασιάδη

Rock Hard Festival

- Τεχνόπολη, 11-12.09

Το Rock Hard Festival φέρνει στην Τεχνόπολη τους **Angra** για ολόκληρο το «*Holy Land*», τριάντα χρόνια μετά, με τον Kiko Loureiro ξανά στην κιθάρα. Γύρω τους, **Stratovarius**, **Dirkschneider**, **Blaze Bayley** και μια παρέλαση σπάνιων επανενώσεων μετατρέπουν το Γκάζι σε μεταλλικό προσκύνημα. Όμως το διήμερο φεστιβάλ φιλοξενεί και τους **Blood Fire Death**: Erik Danielsson, Ivar Bjørnson, Blasphemer, Apollyon τιμούν τον Quorthon, τον οραματιστή που άνοιξε δρόμους για το black και Viking metal. Ιδρώτας, riffs και ιστορία παιγμένη επικίνδυνα δυνατά, όπως πρέπει ν' ακούγεται, πριν η πόλη επιστρέψει στη φθινοπωρινή πραγματικότητα, με τα αυτιά να βουίζουν άγρια.

The Sisters of Mercy

- Floyd, 12.09

Οι Sisters of Mercy έχουν να κυκλοφορήσουν studio album από το 1990, αλλά δεν ζουν ως ταριχευμένο goth αξιοθέατο. Τα νέα τους τραγούδια υπάρχουν μόνο εκεί που πρέπει: στη σκηνή, μέσα σε καπνό, κινηματογραφικά φώτα και τον αλύπητο παλμό του **Doktor Avalanche**. Ο **Andrew Eldritch**, με **Ben Christo** και **Kai** στις κιθάρες, στίνει στο Floyd μια σκοτεινή λειτουργία, όπου «*Temple of Love*», «*This Corrosion*» και ακυκλοφόρητο υλικό μοιράζονται το ίδιο οξυγόνο. Μαύρα ρούχα προαιρετικά· περιέργεια και γερά νεύρα απολύτως απαραίτητα.

Allah-Las Noda & The Pappas

- Gazarte, 14.09

Τέσσερις μανιώδεις συλλέκτες δίσκων, με κοινές φωνές και κιθάρες που γλιστρούν σαν φως πάνω σε παρμπρίζ, μεταφέρουν στο Gazarte δεκαοκτώ χρόνια καλιφορνέζικης περιπλάνησης. Από το αλμυρό garage των πρώτων ημερών έως τα kosmische μονοπάτια του «*Zuma 85*», η μουσική των Allah-Las παραμένει κομψή, υπνωτική και ελαφρώς επικίνδυνη. Με τους Noda & The Pappas στην εκκίνηση, είναι ταξίδι χωρίς χάρτη – και ευτυχώς χωρίς επιστροφή, τουλάχιστον μέχρι το επόμενο πρωί.

Satyricon

- Floyd, 18.09

Οι ηγέτες της νορβηγικής black metal σκηνής έρχονται για να αποδείξουν πως, σχεδόν 35 χρόνια από το ξεκίνημά τους, παραμένουν ανελέητοι και μεγαλειώδεις. Οι Satyricon δεν ακολούθησαν το νορβηγικό black metal· το όρισαν. Από την παγωνιά του «*Dark Medieval Times*» και τη σαρωτική μεγαλοπρέπεια του «*Nemesis Divina*» έως το σκοτεινό τελετουργικό του «*Satyricon & Munch*», ο **Satyr** και ο **Frost** υπηρετούν τρεις δεκαετίες μια τέχνη δίχως συμβιβασμούς. Στη σκηνή του Floyd αναμένεται ένα setlist με μεγάλα riffs, παιχνίδια που προκαλούν δέος, καθαριστική ένταση και ατμόσφαιρα. Όσες και όσοι τους έχουν δει live έστω και μία φορά στη ζωή τους γνωρίζουν. Αν δεν τους έχετε δει, μετά από 8 χρόνια, επιστρέφουν στην Αθήνα και σας περιμένουν – αν και τα εισιτήρια φεύγουν γοργά.

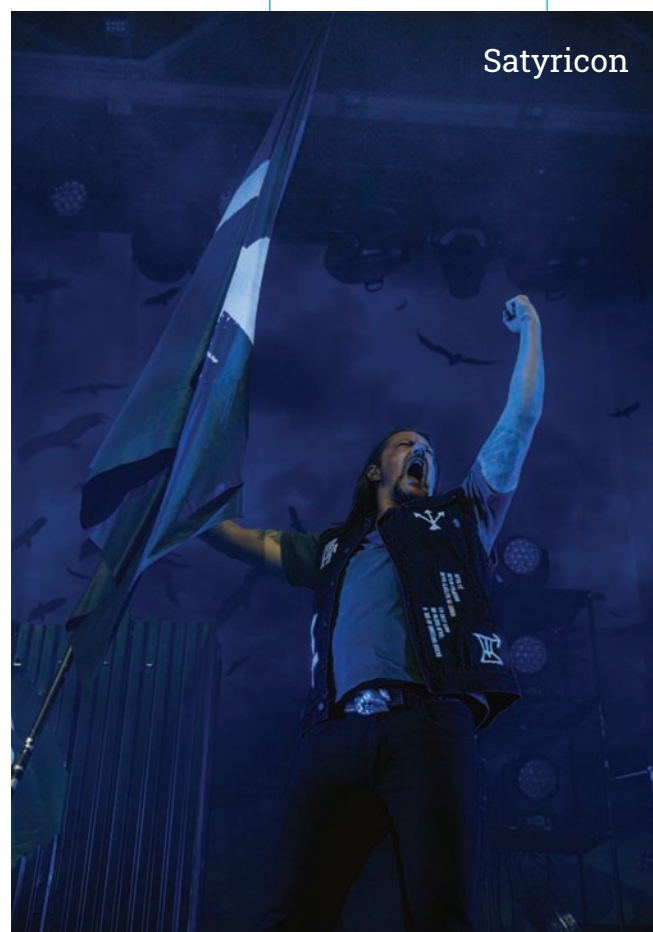
Sivert Høyem

- Δημοτικό θέατρο Λυκαβηττού 19.09

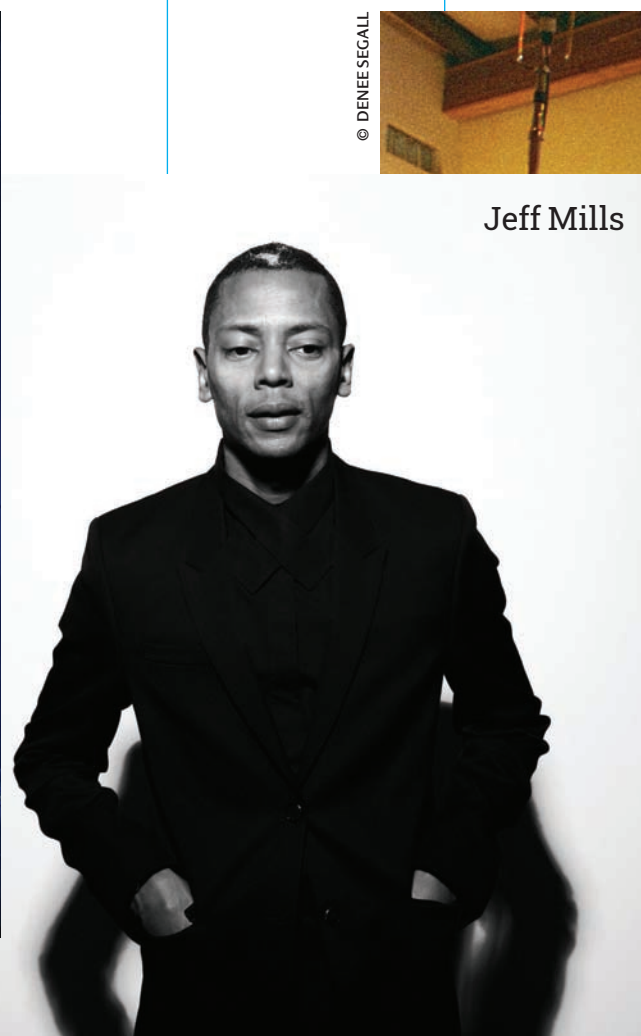
Η Αθήνα δεν είναι απλώς ακόμη ένας σταθμός για τον Sivert Høyem. Το 2016 πραγματοποίησε ένα όνειρο δεκαπέντε χρόνων, γεμίζοντας δύο βραδιές το Ηρώδειο και αφήνοντας πίσω το μνημειώδες «*Live at Acropolis*». Δέκα χρόνια αργότερα, ανεβαίνει πρώτη φορά στον Λυκαβηττό, στα πενήντα του, με το σκοτάδι των Madrugada, την εσωτερικότητα του «*On an Island*» και τη φρέσκια κίνηση του «*Dancing Headlights*».

Σεπτέμβρης με τα

Black metal, desert fuzz, καλιφορνέζικο psych, ιστορικές επανενώσεις και

Satyricon

Jeff Mills

Jeff Mills & Max Cooper

Θέατρο Βράχων, 20.09

Η Αθήνα υποδέχεται μια σπάνια συνάντηση ρυθμού, τεχνολογίας και πνευματικότητας. Ο θρύλος της Detroit techno Jeff Mills παρουσιάζει το «Tomorrow Comes The Harvest», το οραματικό εγχείρημα που ίδρυσε με τον πρωτοπόρο της afrobeat **Tony Allen**. Μαζί με τον **Jean-Phi Dary** και τη φλαουτίστρια **Rasheeda Ali**, μετατρέπει τον αυτοσχεδιασμό σε ένα συναρπαστικό ταξίδι πέρα από τα ηχητικά όρια. Special guest, ο **Max Cooper**, συμπληρώνει τη βραδιά με ένα ατμοσφαιρικό DJ set, γεφυρώνοντας μοναδικά πειραματισμό, ένταση και ηλεκτρονική έκσταση.

Villagers of Ioannina City

- Δημοτικό Θέατρο
Λυκαβηττού 20.09

Δύο ημέρες μετά την κυκλοφορία του «Venceremos», οι Villagers of Ioannina City ανεβαίνουν στον Λυκαβηττό όχι για μια συνηθισμένη παρουσίαση, αλλά για δημόσια τελετή αντίστασης. Το νέο άλμπουμ σπρώχνει τον ήχο τους σε πιο επιθετικό heavy και progressive έδαφος, με γκρίντες, ζουρνάδες και ρυθμούς να λειτουργούν ως όπλα, όχι ως φολκλорικά στολίσια. Από τη «Píza» μέχρι το διάστημα του «Age of Aquarius», οι VIC απέκτησαν το δικό τους κοινό – και οι συναυλίες τους είναι ένας από τους βασικούς λόγους.

Ty Segall

- Floyd, 25.09

Ο Ty Segall επιστρέφει στην Αθήνα έπειτα από οκτώ χρόνια, αλλά όποιος περιμένει βολική αναδρομή μάλλον μπερδεψε την πόρτα. Λιγότερο από μήνα πριν από το Floyd, κυκλοφορεί το «Chrome», ηχογραφημένο με ολοκληρωμένη μπάντα του, μαζί με το βρόμικο pop-punk παρακάδι «Love Fuzz». Αυτός είναι ο Segall: πριν προλάβεις να ταξινομήσεις έναν δίσκο, έχει ήδη παραμορφώσει τον επόμενο. Garage, glam, ψυχεδέλεια και ένστικτο συγκροτούνται ζωντανά σε ένταση που ιδρώνει τους τοίχους. Τα «Melted» και «Manipulator» παραμένουν ορόσημα, όμως η πραγματική υπόσχεση είναι άλλη: κανείς, ούτε ο ίδιος, δεν ξέρει ακριβώς τι θα συμβεί όταν σπκώσει την κιθάρα στον αέρα.

Jack Savoretti

- Δημοτικό Θέατρο
Λυκαβηττού 25.09

Ο Jack Savoretti φτάνει στον Λυκαβηττό στην αρχή της μεγαλύτερης περιοδείας της καριέρας του, κουβαλώντας έναν δίσκο που κλείνει κύκλους, το φετινό «We Will Always Be the Way We Were». Είκοσι χρόνια μετά το «Between the Minds», επέστρεψε στα στούντιο του Δυτικού Λονδίνου και στους παλιούς συνοδοιπόρους του, αναζητώντας την ωμή αφήγηση που είχε πριν εμφανιστούν οι λίστες επιτυχιών. Η βραχνή φωνή, οι κινηματογραφικές μελωδίες και μια μπάντα δεμένη από αμέτρητα χιλιόμετρα θα κάνουν τον Λυκαβηττό να μοιάζει λιγότερο με συναυλία και περισσότερο με τραπέζι παλιών φίλων μετά τα μεσάνυχτα.

Slomosa

- Arch, 25.09

Το Bergen απέχει από την έρημο όσο γίνεται, αλλά οι Slomosa βρήκαν εκεί το δικό τους καύσιμο: βροχή, γρανίτη και riffs αρκετά βαριά για να μετακινήσουν βουνό. Το Tundra Rock κέρδισε το νορβηγικό Spellemann στην κατηγορία rock και τους έστειλε στον δρόμο με Helmet, Alkaline Trio και Mastodon. Τώρα, στην πρώτη τους αθηναϊκή εμφάνιση, το Arch γίνεται καταφύγιο από χιόνι και λογική. Με **Godsleep** και **Rainyard** δίπλα τους, περιμένετε grunge hooks, punk νεύρο και fuzz που δεν χαϊδεύει· δαγκώνει άγρια.

The Gathering

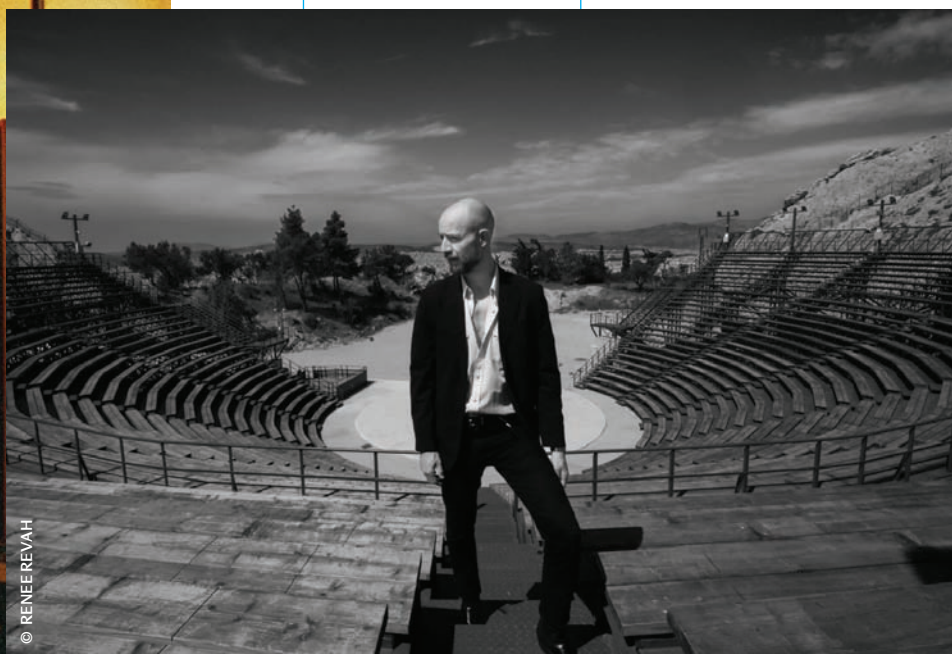
- Δημοτικό Θέατρο Λυκαβηττού
26.09

Το «Mandyllion» δεν πρόσθεσε απλώς μια σπουδαία φωνή στο metal· άλλαξε τη θερμοκρασία του είδους. Τριάντα χρόνια μετά, η **Anneke van Giersbergen** επιστρέφει πλάι στη σύνθεση που ηχογράφησε τον δίσκο, για να παίξουν όλα τα τραγούδια του και επιλεγμένες στιγμές της κοινής τους εποχής. Με κανένα σχέδιο συνέχειας μετά το 2026, ο Λυκαβηττός δεν φιλοξενεί άλλο ένα reunion για εύκολα δάκρυα. Φιλοξενεί το «Leaves» και έξι μουσικούς που ξαναοιγούν μια πόρτα γνωρίζοντας ότι σύντομα θα κλείσει.

αυτιά να βουίζουν

μεγάλες φωνές μετατρέπουν την Αθήνα σε συναυλιακή ζώνη υψηλής τάσης

Sivert Høyem

Ty Segall

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΠΑΣΠΑΝΕΛΟΥ

Το κορίτσι που
τρυγά ιστορίες
«Στα θερινά»

Του Δημήτρη Αθανασιάδη
Φωτό: Negative Space Creative Studio

Η νέα τραγουδοποιός μιλά για το πρώτο της single, την άδεια θεσσαλονίκη, το κρασί και τη νοσταλγία που, όταν βρίσκει ρυθμό, παύει να κοιτάζει πίσω.

Νέα τραγουδοποιός, ερμηνεύτρια και οινολόγος, η Αλεξάνδρα Μπασπανέλου συστήνεται με το «Στα θερινά», ένα πρώτο single που, εκτός από προπομπός δίσκου, μοιάζει και με μικρή δήλωση ταυτότητας: η ζωή αποκτά νόημα όταν την παρατηρείς αρκετά προσεκτικά ώστε να γίνει τραγούδι.

Στα 24 της, στον πρώτο τρύγο, βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη τον Αύγουστο, όταν όλοι έλειπαν. Αντί να αντιμετωπίσει τη μοναξιά ως κενό, κάθισε κάτω από τις θερινές οθόνες και παρατήρησε την πόλη. Έκανε τον εαυτό της παρέα της. Ανάμεσα στο ποπ κορν, το κρασί, έναν σκύλο σινεφίλ, έναν παππού και αγκαλιασμένα ζευγάρια, ανακάλυψε πως η μονακτικότητα δεν είναι απουσία· μερικές φορές είναι το καλύτερο δωμάτιο ακρόασης.

Μουσικά, το «Στα θερινά» πατά σε swing επιρροές, όμως το ενδιαφέρον δεν βρίσκεται στη ρετρό φορεσιά του. Βρίσκεται στον τρόπο που μετατρέπει μια προσωπική εμπειρία σε κοινή, απτική σκηνή. Η τρομπέτα, ο ρυθμός και η ενορχήστρωση δεν σβήνουν τη νοσταλγία· τη βάζουν να χορεύει. Εδώ η Μπασπανέλου διαμορφώνει προσωπικό λόγο, ανάμεσα στην κινηματογραφική αφήγηση, την ποπ αμεσότητα και την αργή ωρίμανση του κρασιού.

Από την κλασική κιθάρα, το σαντούρι και το πιάνο μέχρι το βιολί, το σημαντικότερο όργανό της είναι η παρατήρηση. Καταγράφει χρώματα, αρώματα, πρόσωπα και τελετουργίες πριν χαθούν. Μιλά για την τέχνη ως λύτρωση, την αισθητική ως συνέχεια του τραγουδιού και τους καλοκαιρινούς έρωτες ως υλικό της μνήμης. Αν ο δίσκος κρατήσει την υπόσχεσή του, «Στα θερινά», περιμένουμε έναν κόσμο νοσταλγικό και καλοκαιρινό.

— **Το «Στα θερινά» είναι το πρώτο δείγμα από τον επερχόμενο δίσκο σου. Γιατί επέλεξες να συστηθείς στο κοινό με αυτό το τραγούδι και τι συμβολίζει για σένα;**

Νομίζω ότι δεν θα μπορούσα να είχα κάνει καλύτερη επιλογή από αυτό το τραγούδι για να προαναγγείλω τον επερχόμενο δίσκο μου. Μου θυμίζει την 24χρονη Αλεξάνδρα, η οποία ήταν (και είναι) αυτό το χρωματιστό και χαμογελαστό κορίτσι που βλέπετε και στο video clip. Επίσης, για εμένα τα θερινά σινεμά είναι μια προσωπική υπόθεση, καθώς ήταν η συντροφιά του πρώτου μου τρύγου, καθότι είμαι και οινολόγος. Πώς θα μπορούσα, άλλωστε, να ξεχάσω τον πρώτο μου τρύγο, πώς να ξεχάσω εκείνα τα θερινά σινεμά; Τους ανήκει μια «πρώτη» θέση στη μουσική μου πορεία και την έχουν!

— **Το τραγούδι γεννήθηκε ένα καλοκαίρι στη Θεσσαλονίκη, σε μια πόλη που άδειαζε τον Αύγουστο. Τι ήταν αυτό που σε ενέπνευσε περισσότερο εκείνες τις μοναχικές αλλά και τόσο κινηματογραφικές βραδιές;**

Τα θερινά σινεμά μου κράτησαν συντροφιά όταν όλοι έλειπαν και μου έμαθαν πως μπορώ να γίνω η καλύτερη παρέα του εαυτού μου, πράγμα που ομολογώ πως δεν είχα ακόμη ανακαλύψει στα 24 μου. Εκεί βρήκα τον χρόνο να παρατηρήσω τον κόσμο γύρω μου. Δύο «τύποι» με εισιτήριο προσφοράς, εκείνος ο σκύλος που είναι και λίγο σινεφίλ, παραδίπλα ο δραστήριος παππούς της γειτονιάς, ένα ζευγάρι που ζει τον έρωτα αγκαλιά και μια κυρία εκεί, σε μια γωνιά, με τσάι και συμπάθεια. Νομίζω, εκείνοι ήταν η έμπνευσή μου, οι άνθρωποι της γειτονιάς, που είχαν μείνει στην άδεια καλοκαιρινή πόλη, σαν εμένα, τον Αύγουστο!

— **Αναφέρεις ότι μέσα από αυτό το τραγούδι δημιουργήσες τη δική σου «καλοκαιρινή συντροφιά». Πόσο εύκολα μετατρέπεις προσωπικές εμπειρίες σε μουσική;**

Θα πω πως αυτό είναι όλη μου η ζωή. Μπορώ να δημιουργήσω μια μελωδία ή έναν στίχο από το πουθενά, οπουδήποτε νιώσω έντονο συναίσθημα ή μνήμη, και να βγάλω το κινητό μου για να το ηχογραφήσω την

ίδια στιγμή, για να μην το ξεχάσω. Επίσης υπάρχουν και οι μελωδίες εκείνες που χρειάζονται τον χρόνο τους ώστε να ωριμάσουν για να διατυπωθούν. Μέχρι να έρθει εκείνη η στιγμή, νιώθω μια ένταση, γιατί ξέρω τι είναι αυτό που θέλω να πω, χωρίς όμως να έχω βρει ακόμα τον κατάλληλο τρόπο. Όταν έρχεται, είναι στ’ αλήθεια η πιο μεγάλη μου λύτρωση.

— **Στους στίχους και στη μουσική σου υπάρχουν έντονες κινηματογραφικές εικόνες. Πώς γεννιέται αυτός ο οπτικός τρόπος αφήγησης όταν γράφεις ένα τραγούδι;**

Εμπνέομαι πολύ από τα ερεθίσματα στο περιβάλλον μου και έχω ανάγκη να τα «ζωγραφίσω» μουσικά. Δεν σας κρύβω ότι κάπως έτσι έχω την ευκαιρία να διηγηθώ το πώς μοιάζει η πραγματικότητα μέσα από τα δικά μου μάτια. Έμπνευση μπορεί να μου δημιουργήσει οτιδήποτε μου ξυπνάει μνήμη ή συναισθήματα. Γενικά, νομίζω πως βλέπω τη ζωή κινηματογραφικά, καταγράφοντας στο μυαλό μου τα χρώματα της κάθε στιγμής ανάλογα με το feeling της. Ποιος δεν θα ήθελε, άλλωστε, να παίζει σε ταινία; (γέλια)

— **Είσαι μουσικός από παιδί, πλέον και οινολόγος. Με ποιον τρόπο αυτές οι δύο φαινομενικά ασύμβατες διαδρομές συναντιούνται στη δημιουργικότητά σου;**

Αρχικά διάλεξα την οινολογία με μουσικά κριτήρια, όχι ως χημικός, καθώς μου άρεσε το ηχώχρωμα της λέξης. Ως μουσικός, ήθελα να ασχοληθώ με κάποιον κλάδο της Χημείας που θα έμοιαζε πιο δημιουργικός, ίσως κάπως καλλιτεχνικός. Η τέχνη του κρασιού (γιατί για τέχνη πρόκειται!) έχει γίνει πια αναπόσπαστο κομμάτι μου, σαν να το είχα από πάντα μέσα μου, και έχει εναρμονιστεί πλήρως με την καλλιτεχνική μου φύση. Οι δύο αυτές πλευρές μου ήταν σαν να ζούσαν μαζί πριν συναντηθούν. Τα υπόλοιπα για τα χρώματα, τα αρώματα, τη γαλήνη του αμπελώνα θα σας τα πω μαζί με τον δίσκο. Ρωτήστε με ξανά! (γέλια)

— **Το «Στα θερινά» έχει swing επιρροές και μια πολύ φωτεινή, καλοκαιρινή διάθεση. Πώς αποφάσισες ότι αυτός ήταν ο ιδανικός μουσικός «καμβάς» για την ιστορία που ήθελες να αφηγηθείς;**

Εκείνη την εποχή άκουγα πολύ αυτό το είδος μουσικής. Jazz, swing, gipsy jazz, οπότε ήταν για μένα ένας μουσικός δρόμος οικείος και πηγαίος. Αυτή τη στιγμή μπορώ να πω ότι η μουσική που δημιουργώ ακουμπάει και πάνω σε άλλα μουσικά είδη, αλλά αυτό είναι κάτι που επίσης θα διηγηθώ με παραδείγματα, με την κυκλοφορία του επερχόμενου άλμπουμ.

— **Έχεις πει ότι το τραγούδι το έγραψες στα 24 σου χρόνια. Όταν το ακούς τώρα, τι βλέπεις από την τότε Αλεξάνδρα και τι έχει αλλάξει μέχρι σήμερα;**

Έχω τόσα να πω πάνω σ’ αυτό... Αγαπώ το ρετρό στοιχείο και τις νοσταλγικές αποχρώσεις, είτε αυτές πηγάζουν από τη μουσική είτε από την εικόνα. Αυτό το είδος μουσικής με ταξιδεύει πίσω, σε μια εποχή η οποία με γοητεύει ως προς την αισθητική και τον ρομαντισμό της, χωρίς όμως να την εξιδανικεύω ολοκληρωτικά. Αυτό είναι και το στοιχείο που συνδέει την Αλεξάνδρα τού τότε με τη σημερινή. Σίγουρα η Αλεξάνδρα των 24 χρόνων ήταν ένα ρομαντικό swing κορίτσι, που χαμογελούσε πολύ, λάτρευε τα κεράσια και τα πουά μοτίβα. Αυτό το κορίτσι έχει ζυμωθεί καλά μέσα μου, ίσως αποτελέσει τη βάση της τωρινής προσωπικότητάς μου.

— **Από την κλασική κιθάρα μέχρι το σαντούρι, το πιάνο και σήμερα το βιολί, η μουσική σου διαδρομή είναι πολυσυλλεκτική. Πώς έχει επηρεάσει η ενσκόλησή σου με όλα αυτά τα όργανα τον τρόπο που συνθέτεις;**

Το να μπαίνεις σε πολλά μουσικά μονοπάτια και είδη, νομίζω, σε ολοκληρώνει, τόσο ως μουσικό όσο και ως άνθρωπο. Επίσης σε οδηγεί στο να αναπτύσσεις πολυπλοκότητα στον τρόπο με τον οποίο σκέφτεσαι και να βρίσκεις έναν διαφορετικό εαυτό σου κάθε

φορά. Όποιο κομμάτι του εαυτού μου έχω ανάγκη, το αναζητώ αναλόγως.

— **Το πρώτο σου προσωπικό άλμπουμ πλησιάζει. Τι μπορούμε να περιμένουμε από τον κόσμο που χτίζεις μέσα στα τραγούδια σου; Υπάρχει κάποιο κοινό νήμα που τα ενώνει;**

Όπως είπα και προηγουμένως, το νοσταλγικό στοιχείο είναι ένα κοινό στοιχείο της μουσικής αλληλουχίας του δικού μου κόσμου. Το κρασί επίσης. Δεν θα πω περισσότερα, για να σας κρατήσω σε αγωνία. (γέλια)

— **Το artwork και το T-shirt που συνοδεύουν το single δείχνουν ότι σε ενδιαφέρει πολύ και η αισθητική ταυτότητα ενός τραγουδιού. Πόσο σημαντική είναι για σένα η εικόνα στη σύγχρονη μουσική;**

Η εικόνα, καλώς ή κακώς, είναι πια το Α και το Ω στις ζωές μας. Όταν τη χρησιμοποιείς με σωστό τρόπο, μόνο καλό αποτέλεσμα μπορεί να προσφέρει. Η αισθητική είναι κάτι που με ενδιαφέρει σε ό,τι κι αν κάνω, έτσι προσέγγιζα πάντα και τη μουσική μου πορεία. Τι πιο όμορφο, λοιπόν, από το να ντυνόμαστε με στίχους, πεποίθηση που η δημιουργός του T-shirt, Blanca Negra, αγαπάει και πρεσβεύει όσο κι εγώ.

— **Αν έπρεπε να περιγράψεις το μουσικό σου σύμπαν με τρεις λέξεις, ποιες θα ήταν και γιατί;**

Κινηματογραφικό, νοσταλγικό, καλοκαιρινό! Νομίζω ότι γράφω μουσική σαν να ζω μια καλοκαιρινή ταινία που ξυπνάει αναμνήσεις.

— **Ποια είναι η πιο έντονη καλοκαιρινή ανάμνηση που κουβαλάς μέχρι σήμερα και πιστεύεις ότι έχει αφήσει το αποτύπωμά της στη μουσική σου;**

Οι καλοκαιρινοί έρωτες, ό,τι κι αν σημαίνει αυτό, από το κυριολεκτικό ως το μεταφορικό. Νομίζω, δεν είναι μία ανάμνηση, αλλά το σύνολό τους που με έχει διαμορφώσει και ως καλλιτέχνη και ως άνθρωπο.

— **Οι περισσότεροι συνδέουν το καλοκαίρι με τα νησιά, εσύ όμως το συνδέεις με τα θερινά σινεμά μιας πόλης. Τι σημαίνει για σένα το καλοκαίρι στην πόλη;**

Τα θερινά σινεμά είναι σημείο συνάντησης στην καλοκαιρινή πόλη. Μια καλοκαιρινή ανάσα αλλά και μια ανάσα πολιτισμού μέσα στις γειτονιές. Ένα ταξίδι πέρα από τα σύνορα της πόλης, στην ιστορία κάποιου άλλου. Για μένα, λοιπόν, καλοκαίρι στην πόλη σημαίνει σίγουρα θερινό σινεμά και, εκτός απ’ αυτό, ένας καφές ή ένα κρασί στα αστικά μπαλκόνια, μια βόλτα με φίλους στα σοκάκια μ’ ένα δροσερό κοκτέιλ στο χέρι.

— **Αν μπορούσες να προσκαλέσεις το κοινό να ακούσει το «Στα θερινά» σε ένα ιδανικό σκηνικό, πού θα ήταν αυτό και ποια εικόνα θα ήθελες να έχει μπροστά του;**

Μα σίγουρα σε ένα θερινό σινεμά, κάτω από τον ένναστρο ουρανό, με τη μυρωδιά του ποπ κορν, κρύα λεμονάδα ή ένα ποτήρι κρασί!

— **Και κλείνοντας, ποιο είναι το προσωπικό σου «καλοκαιρινό soundtrack» για φέτος; Υπάρχει μια μικρή συνήθεια, ένα μέρος ή μια στιγμή που δεν λείπει ποτέ από τα δικά σου καλοκαίρια;**

Το προσωπικό μου καλοκαιρινό soundtrack, εκτός από το «Στα θερινά», νομίζω ότι βρίσκεται στον κόσμο της Νεφέλης Φασούλη – τόσο ήρεμος, τόσο αληθινός. Είναι «Τα ραβασάκια», ένα τραγούδι απ’ αυτά που ακούς και λες ότι είναι σαν να το έγραψες εσύ. Πολύ διαφορετικό στιλ από τα τόσο δικά μου «θερινά», αλλά θα πω ότι εκεί βρίσκω μία ακόμη πτυχή της σημερινής Αλεξάνδρας, που ίσως δείτε στον δεύτερό μου δίσκο – έχουμε συνέχεια δηλαδή. Τέλος, η συνήθεια που έγινε λατρεία στα δικά μου καλοκαίρια είναι ο καταπράσινος αμπελώνας τον Αύγουστο... και κάπου εδώ θα σας αφήσω και θα συνεχίσω τη φράση μου μαζί με την κυκλοφορία του δίσκου. Ως τότε, τα λέμε στα θερινά! **A**

ΗΛΙΑΣ ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ

ΟΧΙ ΑΠΛΑ ΕΝΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ROCK ΜΠΑΝΤΑ

Από τον Γιώργο Ζαμπέτα στο Harpening, τους Magic De Spell και τη Rockarolla. Θυμάται το καλοκαίρι που ξεκίνησαν όλα και μιλά για μια ζωή που κύλησε ολόκληρη μέσα στη μουσική.

Του **Δημήτρη Αθανασιάδη**
Φωτό **Τάσος Ανέστης**

Η κουβέντα μας ξεκινάει με γέλια. Ο Ηλίας Ασλάνογλου θυμάται έναν γνωστό παραγωγό που, κάθε φορά που σήκωνε το τηλέφωνο, άλλαζε τη φωνή του για να ακούγεται πιο επιβλητικός. «Τον παίρνω μια μέρα και μου απαντάει με μια βαριά φωνή: “Παρακαλώ;”. Του λέω “ο Ηλίας ο Ασλάνογλου είμαι”. Και ξαφνικά ακούω με τη γνώριμή του φωνή: “Ελα, αγόρι μου! Τι κάνεις;”. Του λέω “Ρε συ, εσύ είσαι; Δεν σε γνώρισα, πίστευα ότι είχα πάρει λάθος αριθμό”. Και μου απαντάει: “Ηλία, με τη φωνή που έχω, άμα μιλήσω κανονικά, δεν θα πάρω ούτε μία δουλειά. Έτσι φοράω ένα προσωπείο...”».

Γελάει. Κι ύστερα, σχεδόν χωρίς να το καταλάβει, αρχίζει να ξετυλίγει μια ιστορία που διατρέχει πενήντα χρόνια ελληνικής μουσικής.

— Έχεις υπάρξει τραγουδιστής, άνθρωπος της δισκογραφίας, δισκοπώλης, παραγωγός, διανομέας. Τελικά, τι δουλειά έκανες σε όλη σου τη ζωή; Δεν ξέρω αν έκανα δουλειά... Εγώ αγαπούσα τη μουσική. Κι όταν αγαπάς κάτι, θέλεις να το μοιράζεσαι. Νομίζω αυτό έκανα μια ζωή. Κάποιοι άνθρωποι μου έδωσαν δίσκους, μου άνοιξαν δρόμους, μου έδειξαν πράγματα που δεν ήξερα. Κάποια στιγμή βρέθηκαν εγώ στη θέση τους. Να δίνω μουσική στους επόμενους.

— Να πιάσουμε το νήμα από την αρχή. Γεννιέσαι το 1961... Ναι, το 1961. Και άμα το γυρίσεις ανάποδα, πάλι 1961 βγαίνει! (γέλια) Μεγάλωσα στο Αιγάλεω. Η μητέρα μου, η Τζένη, ήταν από οικογένεια με ρίζες παλιές αθηναϊκές. Η αγαπημένη μου ξαδέλφη και γνωστή εικαστικός Ελένη Μωραΐτη μού είπε σε ανύποπτο χρόνο ότι πρόγονοί μας υπάρχουν στα κιτάπια της Αθήνας από τα μέσα του 17ου αιώνα. Ο πατέρας μου, ο Κοσμάς, ήταν παιδί προσφύγων από την Αττάλεια της Μικράς Ασίας. Οι δικοί του ήρθαν στην Ελλάδα με την Ανταλλαγή των Πληθυσμών, πέρασαν από τη Βέροια και μετά εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα, στο Θησείο αρχικά κι έπειτα στους Αμπελόκηπους. Από τη μεριά της μάνας μου, ο παππούς ήταν Πλακιώτης κι από τους πρώτους ταξιτζήδες της Αθήνας. Είχε κτήματα πέριξ του Ερυθρού Σταυρού, αλλά τα πούλησε για να ζήσουν τα οκτώ του παιδιά μέσα στην Κατοχή. Αυτές τις ιστορίες τις άκουγα από μικρός. Δεν καταλαβαίνεις τότε πόσο σε διαμορφώνουν, αλλά μένουν μέσα σου.

— Στην ίδια γειτονιά μεγάλωνε κι ένας άνθρωπος που έμελλε να γίνει θρύλος του ελληνικού τραγουδιού. Πα σένα, όμως, ήταν απλώς ο θεός Πώργος. Ακριβώς έτσι. Ο Γιώργος Ζαμπέτας ήταν πρώτος ξάδελφος της μητέρας μου. Το σπίτι του ήταν δίπλα στο δικό μας. Κυριολεκτικά δίπλα. Υπήρχε ένας τοίχος ανάμεσα στις δυο αυλές κι εγώ πήδαγα από το μπαλκόνι μας στην ταράτσα της εξωτερικής τουαλέτας τους. Η μάνα μου έτρεχε από πίσω μου γιατί νόμιζε ότι θα σκοτωθώ. Δεν μεγάλωσα με την αίσθηση ότι δίπλα μου ζούσε ένας σπουδαίος δημιουργός. Για μένα ήταν ο μπαρμπα-Γιώργος. Ο άνθρωπος που ερχόταν στις οικογενειακές συγκεντρώσεις, έπαιζε λίγο μπουζούκι το Πάσχα στην αυλή και μετά καθόταν μαζί μας στο τραπέζι. Τα Χριστούγεννα πηγαίναμε να του πούμε τα κάλαντα. Τον ξυπνούσε η γυναίκα του. Σηκωνόταν όπως ήταν, μας έδινε τα λεφτά και μας έλεγε: «Άντε, παιδιά, και του χρόνου».

— Πότε κατάλαβες ποιος πραγματικά ήταν ο Ζαμπέτας; Εγώ κατάλαβα τι σημαίνει Ζαμπέτας αφού πέθανε. Το λέω και το εννοώ. Τότε άρχισα να συνειδητοποιώ τι είχε προσφέρει στον κόσμο, πόσες ζωές είχε αγγίξει. Και τότε θυμήθηκα και κάτι που κουβαλάω ακόμα σαν βάρος. Όταν είχαμε βγάλει τον πρώτο δίσκο με τους Magic De Spell («A Body In A Snare», 1983), ο Ζαμπέτας είχε ακούσει από τον Μαρτέν Γκεσάρ της Music Box ότι ο ανιψιός του έχει καλή φωνή. Είπε, λοιπόν, στη μάνα μου: «Τζενάρα, κάνε κουβέντα στον Λιάκο να με βρει για να συνεργαστούμε». Η μάνα μου, μου το είπε. Κι εγώ της απάντησα: «Πες στον θείο ότι εγώ είμαι αλλού». Σήμερα θεωρώ ότι ήταν από τις μεγαλύτερες βλακείες που έχω κάνει στη ζωή μου. Όχι γιατί θα άλλαζε η καριέρα μου και τα γούστα μου, αλλά

θα είχα συνεργαστεί με τον Γιώργο Ζαμπέτα, τον ένα και μοναδικό. Τότε δεν είχα καταλάβει ποιος ήταν ο καλλιτέχνης που μου άπλωνε το χέρι. Για μένα ήταν ο θεός μου. Δεν του έδινα το credit που του άξιζε.

— **Η μουσική πότε μπαίνει πραγματικά στη ζωή σου;** Το καλοκαίρι του 1973. Ακούω τον Γιάννη Πετρίδη στο Rock Club να παίζει το «Epitaph» των King Crimson και παθαίνω σοκ. Μετά αγοράζω το soundtrack του «Jesus Christ Superstar» και για μήνες πρέπει να το άκουγα δέκα φορές τη μέρα στο φορητό μου κασετόφωνο. Εκεί έγινε το κλικ. Από εκείνη τη στιγμή ένιωσα ότι δεν είχα επιλέξει εγώ τη μουσική. Εκείνη είχε επιλέξει εμένα.

— **Οι γονείς σου πώς το αντιμετώπισαν;** Δύσκολα. Ήθελαν ο μοναχογιός τους να γίνει κάτι άλλο. Γιατρός, δικηγόρος, ό,τι ονειρεύονταν τότε οι περισσότεροι γονείς. Με είχαν στείλει στη Γαλλική Σχολή του Πειραιά γιατί ήθελαν να μου δώσουν τις καλύτερες δυνατότητες. Κι εγώ κλεινόμουν στο δωμάτιό μου και άκουγα ροκ. Η μάνα μου είχε φτάσει στο σημείο να μισεί τον Πετρίδη. Τον θεωρούσε κακή επιρροή. Έλεγε ότι αυτός έφταιγε που μπήκα σε όλο αυτό. Και μετά έρχεται ο Ντέιβιντ Μπόουι. Εκεί άλλαξαν όλα. Τον γνώρισα από το «Aladdin Sane». Θυμάμαι ακόμα να κοιτάζω το εξώφυλλο και να λέω: «Παναγία μου, τι είναι αυτός; Από πού κατέβηκε;» Δεν ήταν μόνο η μουσική του. Ήταν ότι άλλαζε συνέχεια. Από το glam στη soul, μετά στο Βερολίνο, μετά αλλού. Δεν επαναλαμβανόταν ποτέ. Αυτό ήταν το μεγαλύτερο μάθημα που πήρα από εκείνον. Να μη φοβάμαι την αλλαγή. Να μη βαριέμαι να ψάχνω. Να μη μένω ποτέ στο ίδιο σημείο. Αυτό προσπάθησα να κάνω και στη ζωή μου.

— **Τον γνώρισες ποτέ;** Ποτέ. Και είναι ίσως το μεγαλύτερο απωθημένο μου. Το 1996 είχε έρθει στην Αθήνα. Παρακαλούσα να αναβάλουμε μια συναυλία με τους Magic De Spell για να πάω να τον δω. Δεν μου έκαναν τη χάρη. Πήγαμε στα Χανιά, εκείνη η συναυλία μας θα μου μείνει αξέχαστη. Αλλά δεν είδα τον Μπόουι ποτέ. Αυτό με πονάει ακόμη.

— **Τελειώνεις το σχολείο, περνάς στη Βιομηχανική Πειραιά, αλλά έχω την αίσθηση ότι το πανεπιστήμιο δεν ήταν αυτό που σε καθόρισε.** Όχι. Αν και πέρασα στη Βιομηχανική και πήγα πολύ καλά αρχικά. Παραλίγο να πάρω και υποτροφία. Χρωστώ πολλά στους καθηγητές που είχα στο φροντιστήριο. Αυτοί με έκαναν να αγαπήσω την Ιστορία, τα Μαθηματικά, την Έκθεση. Ήταν οι καθηγητές που δεν είχα μέχρι τότε. Μου άνοιξαν τα μάτια. Κι εγώ μετά βοηθούσα συμμαθητές μου να περάσουν την τάξη. Το έβλεπα σαν ανταπόδοση. Αλλά, αν με ρωτήσεις ποιο ήταν το πραγματικό πανεπιστήμιο για μένα, θα σου πω χωρίς δεύτερη σκέψη: τα δισκάδικα. Στον Πειραιά πήγα να στον μουσικό οίκο Ζοζέφ του Λάζαρου Τερζιβασιάν. Ήταν μεγάλος μουσικός κι αρχοντάνθρωπος. Στο μαγαζί του είχε κι έναν μικρό χώρο που πουλούσε δίσκους. Από εκεί πήρα μερικούς από τους σημαντικότερους δίσκους της ζωής μου. Το «A Night at the Opera» των Queen, το «Rattus Norvegicus» των Stranglers, Μηρίαίν'νο... Θυμάμαι να κρατάω δύο δίσκους στα χέρια μου και να μην ξέρω ποιον να πρωτοπάρω. Εκεί έμαθα το punk και κατάλαβα ότι ένας δίσκος μπορεί να σου αλλάξει τη ζωή.

— **Πριν από το Happening προηγήθηκε ένα μικρό πέρασμα από τη Hoover.** Ναι, γιατί ήθελα να βγάλω τα δικά μου λεφτά. Έκανα τα πάντα. Κουβαλούσα ηλεκτρικές σκούπες, τηλεοράσεις, πήγα να από σπίτι σε σπίτι για επιδείξεις. Έχω πάει μέχρι και στο σπίτι του Κωνσταντίνου Τσάτσου, Προέδρου της Δημοκρατίας, για να επιδείξω μια παρκετέζα στη γυναίκα του. Αλλά μόλις τελείωνα από τη δουλειά, αντί να γυρίσω σπίτι, πήγα στο Jazz Rock, που ήταν στα 100 μέτρα από το κατάστημα της Hoover το οποίο βρισκόταν στη Χρήστου Λαδά. Εκεί ήταν η πραγματική ζωή μου.

— **Εκεί γνωρίζεις ανθρώπους που θα αποδειχθούν καθοριστικοί.** Ακριβώς. Πρώτο απ' όλους τον Τάκη Κάκο. Δεν ήταν ένας άνθρωπος που απλώς πουλούσε δίσκους. Ήξερε τι άκουγες, σε ρωτούσε τι σου άρεσε και μετά σου έλεγε: «Άκου κι αυτό». Ένας μέντορας που μου πούλησε μερικούς από τους καλύτερους δίσκους που έχω στη συλλογή μου. Μια μέρα, λοιπόν, γυρίζει και μου λέει: «Ρε συ, Ηλία, θες να πιάσεις δουλειά σε δισκάδικο;».

— **Κι έτσι βρέθηκες στο Happening.** Έτσι απλά. Ο Τάκης μού λέει: «Πήγαινε. Δεν έχουν ξεκινήσει καλά καλά ακόμα. Θα το φτιάξεις εσύ». Και πραγματικά, από εκεί ξεκίνησαν όλα. Για ένα πολύ μικρό διάστημα, ως «αλλαγή φρουράς», συνεργαστήκαμε εκεί με τον Κώστα, ο οποίος από τότε έγινε φίλος αδελφικός.

— **Τι ήταν το Happening; Για όσους δεν το έζησαν, μοιάζει σχεδόν μυθικό.** Ήταν κάτι πολύ περισσότερο από δισκάδικο. Ήταν τόπος συνάντη-

Το
Happening
ήταν κάτι
πολύ περισ-
σότερο
από δισκά-
δικο. Ήταν
τόπος συ-
νάντησης
για όλες τις
μουσικές
φυλές. Αν
ήθελες να
ανακαλύ-
ψεις μουσι-
κή, έπρεπε
να μιλήσεις
με ανθρώ-
πους. Κι αυ-
τό κάναμε
όλη μέρα.
Δεν που-
λούσαμε
απλώς δί-
σκους, δη-
μιουργού-
σαμε σχέ-
σεις ζωής.

σης για όλες τις μουσικές φυλές. Έμπαινε ο άλλος για να αγοράσει έναν δίσκο και έφευγε έχοντας γνωρίσει συγκροτήματα και καλλιτέχνες που δεν ήξερε ότι υπάρχουν. Δεν υπήρχε ίντερνετ. Δεν υπήρχε streaming. Δεν υπήρχε Shazam. Αν ήθελες να ανακαλύψεις μουσική, έπρεπε να μιλήσεις με ανθρώπους. Κι αυτό κάναμε όλη μέρα. Συζητούσαμε. Βάζαμε δίσκους. Διαφωνούσαμε. Ξαναβάζαμε τον ίδιο δίσκο. Δεν πουλούσαμε απλώς δίσκους, δημιουργούσαμε σχέσεις ζωής.

— **Εκείνη την περίοδο γνωρίζεις και τον άνθρωπο που, όπως λες, σου έδειξε πώς λειτουργεί πραγματικά η εμπορική πλευρά της δισκογραφίας. Τον Δημήτρη Κερασιώτη.** Τεράστιος μέντορας. Ο άνθρωπος που ίδρυσε το Happening κι αυτός που διοργάνωσε αξέχαστες συναυλίες (Ρόρι Γκάλαχερ, Έρικ Κλάπτον κ.λπ.). Με πήρε μαζί του το 1981 στην Αγγλία για να αγοράσουμε δίσκους. Μέχρι τότε αγαπούσα τη μουσική και μάζευα δίσκους, αλλά δεν είχα ιδέα πώς παιζόταν το εμπορικό παιχνίδι. Εκεί κατάλαβα πώς γίνεται η δουλειά. Τον έβλεπα να διαπραγματεύεται με τις εταιρείες. Να παζαρεύει τιμές. Να επιμένει. Να λέει στους Άγγλους «You fucking me, re malaka?». Να γελάνε, να ξανασυσζήτανε, να κλείνουν συμφωνίες. Εκεί έμαθα ότι πίσω από κάθε δίσκο υπάρχει μια τεράστια αλυσίδα ανθρώπων. Και τότε άρχισα να νιώθω ότι ίσως αυτό να ήταν τελικά το δικό μου επάγγελμα. Να φέρνω μουσική. Να τη συστήνω. Να ανοίγω πόρτες. Να σπίνω γέφυρες.

— **Την ίδια περίοδο ξεκινά και μια δεύτερη ζωή. Οι Magic De Spell.** Ναι, αλλά δεν το ένιωσα ποτέ σαν δύο διαφορετικές ζωές. Το πρωί ήμουν στο Happening. Το βράδυ ήμουν στη σκηνή. Για μένα ήταν το ίδιο πράγμα. Όσα μάθαινα πίσω από τον πάγκο, τα κουβαλούσα στις συναυλίες. Και όσα ζούσα στις συναυλίες, με έκαναν να ακούω αλλιώς τους δίσκους όταν επέστρεφα στο μαγαζί. Δεν έγινα τραγουδιστής γιατί ήθελα να γίνω σταρ. Ήθελα απλώς να ζω μέσα στη μουσική. Κι αυτό, τελικά, το κατάφερα.

— **Παράλληλα με τους Magic De Spell αρχίζει να μεγαλώνει και η άλλη σου διαδρομή. Από το Happening περνάς στην Eros Music και από εκεί στις μεγάλες δισκογραφικές. Ήταν μια φυσική εξέλιξη; Νομίζω πως ναι. Κάποια στιγμή κατάλαβα ότι δεν μου αρκούσε να ανακαλύπτω μουσική. Ήθελα να συμμετέχω και στη διαδρομή της. Να φέρνω εταιρείες στην Ελλάδα, να κλείνω συμφωνίες, να βοηθάω έναν δίσκο να βρει τον δρόμο του. Στην Eros βρέθηκα δίπλα στον Στέλιο Φωτιάδη. Για μένα είναι ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς που πέρασαν ποτέ από την ελληνική δισκογραφία. Ήξερε τα πάντα για το λαϊκό τραγούδι, αλλά ταυτόχρονα είχε βαθιά γνώση και του ξένου ρεπερτορίου. Αυτό ήταν σπάνιο. Μου έδωσε χώρο. Μου έδειξε εμπιστοσύνη και μου επιβεβαίωσε ότι η δισκογραφία δεν είναι μόνο εμπορικές αποφάσεις. Είναι και ένστικτο αλλά και γούστο.**

— **Εκεί αρχίζουν και τα συνεχή ταξίδια στο Midem, στις Κάννες.** Έχω πάει πάνω από είκοσι πέντε φορές. Το Midem ήταν το σημείο όπου μύριζε το μέλλον. Εκεί, αν είχες ένστικτο, καταλάβαινες τι ερχόταν πριν φτάσει στο ευρύ κοινό. Στην αρχή έτρωγα πόρτες – ήταν λογικό. Οι περισσότερες ανεξάρτητες εταιρείες της εποχής είχαν ήδη αντιπροσώπους στην Ελλάδα. Αλλά τότε ξεκινούσε η έκρηξη της ηλεκτρονικής μουσικής. Warp, Ninja Tune, Tresor, Café del Mar... απίστευτες μουσικές από φρέσκους παραγωγούς και djs απ' όλον τον πλανήτη. Εκεί βρήκαμε χώρο. Και ξαφνικά η Eros είχε στα χέρια της ένα ρεπερτόριο που δεν είχε πάρει χαμπάρι κανείς άλλος.

— **Μετά έρχεται η Sony.** Η Sony ήταν άλλο σχολείο. Μεγαλύτερη εταιρεία, άλλες απαιτήσεις, άλλες δυνατότητες. Δεν με ενδιέφερε όμως ποτέ να λειτουργώ σαν λογιστής της μουσικής. Ήθελα να συνεχίσω να φέρνω πράγματα στα οποία πίστευα. Έτσι ήρθαν συνεργασίες με labels και καλλιτέχνες που αγαπούσα – από τους Calixto και τους Tindersticks μέχρι τους Thievery Corporation και τον Parovoz Stelar. Εγώ ήθελα η εταιρεία να ανοίγει παράθυρα, όχι απλώς και μόνο να διαχειρίζεται επιτυχίες.

— **Υπάρχει όμως μια ιστορία που μοιάζει σχεδόν κινηματογραφική. Τη μέρα που φεύγεις από τη Sony Ελλάδας, σε ζητά η Sony Τουρκίας.** Αυτό το ξέρουν μόνο δικοί μου άνθρωποι... Εγώ είχα φύγει από τη Sony τέλος Μαρτίου 2009. Η εταιρεία άλλαζε μοντέλο, ήθελε συνεργάτες με μπλοκάκι. Δεν πίστευα ότι αυτό θα ήταν προς το συμφέρον μου και αποφάσισα να μη δεχθώ την πρόταση συνέχισης της συνεργασίας που μου έγινε. Την επόμενη μέρα (1η Απριλίου, σαν κάποιος να έκανε πλάκα) όμως, χωρίς να ξέρει καν ότι έχω αποχωρήσει, ο φίλος Σαμ Γκιόκτας από τη Sony Τουρκίας ζητάει από τα κεντρικά της Sony στο Λονδίνο να με πάρει μεταγραφή στην Κωνσταντινούπολη για να αναλάβω το ξένο ρεπερτόριο. Όταν μιλήσαμε, μου λέει: «Ηλία, δεν με νοιάζει που δεν ξέρεις τούρκικα ή που δεν γνωρίζεις της άκρες και τα media εδώ. Θα έχεις δίπλα σου 24 στα 7 κάποιον που μιλάει καλά αγγλικά για να μπορείς να συνεννοηθείς. Εγώ εσένα θέλω. Τα υπόλοιπα θα τα μάθεις». Ήταν τεράστια η τιμή.

— **Πατί δεν πήγες;** Γιατί υπήρχαν πράγματα πιο σημαντικά. Έχω δύο κόρες που υπεραγαπώ, την Αλεξάνδρα και την Αφροδίτη. Η μάνα μου είχε μείνει μόνη μετά τον θάνατο του πατέρα μου. Δεν μπορούσα να λείψω δύο ή τρία χρόνια από την Ελλάδα και να μην μπορώ να έρθω ούτε δύο φορές τον μήνα για να δω την οικογένειά μου. Του είπα: «Σαμ, σ' ευχαριστώ. Με τιμάς. Αλλά δεν μπορώ». Δεν το μετάνιωσα ποτέ. Μεσολαβεί μια δύσκολη περίοδος. Έμεινα περίπου έναν χρόνο χωρίς δουλειά. Ζούσα από τις οικονομίες μου και προσπαθούσα να μη δείχνω στην οικογένειά μου πόσο αγχωμένος ήμουν. Και τότε χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν από τη Heaven.

— **Εκεί βρέθηκες σε έναν κόσμο πολύ διαφορετικό από αυτόν που είχες συνηθίσει.** Πάρα πολύ διαφορετικό. Ήταν τα περισσότερα χρήματα που έχω πάρει ποτέ από τη δισκογραφία. Και ταυτόχρονα η μοναδική δουλειά που κάθε πρωί που πήγαινα έλεγα: «Θεέ μου, τι κάνω εδώ;». Δεν ταίριαζα καθόλου στο ύψος της εταιρείας, αλλά είχα δουλειά για να φέρνω λεφτά στο

σπίτι. Έκανα τη δουλειά μου όσο καλύτερα μπορούσα, ως υπεύθυνος πωλήσεων, αλλά δεν ήταν ο φυσικός μου χώρος.

— **Κι όμως, εκεί λες ότι γνώρισες αλλιώς τον Γιώργο Μαζωνάκη.** Ναι, και χαίρομαι που το συζητάμε γιατί πολλοί δεν το ξέρουν. Ένας από τους λόγους που ήθελα να πάει καλά ο Μαζωνάκης ήταν ότι ήταν παιδί από την Αγία Βαρβάρα, από τα μέρη μου στο Σίτι. Αλλά ο βασικός λόγος ήταν άλλος. Το 2001 είχαμε πάει με τον αγαπητό μου φίλο Σάββα Υσάτη (πρωτοπόρο παραγωγό ηλεκτρονικής μουσικής, με σπουδαίες κυκλοφορίες σε όλον τον κόσμο) ως προσκεκλημένοι σε ένα από τα πρώτα Mad Video Music Awards. Είχαμε μόλις κυκλοφορήσει την «Ωραία μέρα» ως Αλλού κι είχε βγει και το βίντεο. Περιμέναμε να μπορούμε μέσα και ακούμε πίσω μας μια μηχανή να φρενάρει. Κατεβαίνει ο Μαζωνάκης. Πιτσιρικάς ακόμα. Έρχεται κατευθείαν πάνω μας και μας λέει: «Ρε παιδιά, εσείς δεν είστε οι Αλλού; Θέλω να σας πω κάτι. Κάθε βράδυ κλείνω το πρόγραμμά μου με την «Ωραία μέρα». Είναι καταπληκτικό τραγούδι». Έμεινα με το στόμα ανοιχτό. Γυρνάω στον Σάββα και του λέω: «Ρε συ, ξέρεις ποιος είναι αυτός;». «Οχι!» μου απαντάει. «Ρε Σάββα, τέτοιο credit από τη φάρα μου δεν έχω πάρει ποτέ!». Αυτό δεν το ξέχασα και κατάλαβα ότι ο Μαζωνάκης κατά βάθος ήταν ένα απλό παιδί από τα δυτικά προάστια όπως κι εγώ. Και όταν αργότερα βρέθηκα στη Heaven, ήθελα να κάνω ό, τι καλύτερο για να του ανταποδώσω το credit. Όχι επειδή ήταν ο Μαζωνάκης. Αλλά επειδή θυμόμουν τον άνθρωπο. Θυμάμαι ακόμα τον δίσκο με το «Ακόμα σ' αγαπώ». Πίστευα πολύ σε εκείνο το τραγούδι, το είχα αγαπήσει. Αν το είχε παίξει ελληνικό ροκ συγκρότημα θα το είχαν λατρέψει όσοι είναι του ύφους. Πήρα τηλέφωνο τον Γιώργο Γκιokoδήμα των O.P.A., συνθέτη και στιχουργό του τραγουδιού, και του είπα: «Ρε συ Γιώργο, τι κομμάτι έγραψες... Μου έδωσες λόγο να μπορώ να πουλήσω αυτόν τον δίσκο». Έτσι λειτουργούσα πάντα. Έπρεπε πρώτα να συγκινήσει εμένα κάτι για να μπορέσω να το υποστηρίξω. Επίσης, αν ο Μαζωνάκης δεν ήταν αυτός που είναι, δεν θα είχε τραγουδήσει ποτέ κι ούτε θα είχα βάλει σε δίσκο του αυτό το κομμάτι, που κανένας άλλος στη Heaven, εκτός από μένα, δεν είχε πιστέψει.

— **Από τη Heaven περνάς στη Spicy και στη συνεργασία με τον Φοίβο.** Ο Φοίβος είναι από τους ανθρώπους που θεωρώ ευεργέτες μου. Δεν υπάρχουν πολλοί σαν κι αυτόν. Βλέπει μακριά. Ο κόσμος ξέρει τις επιτυχίες του. Εγώ ξέρω και τον άνθρωπο. Τη λατρεία που είχε από πιτσιρικάς για τη heavy metal, όταν ερχόταν και ψώνιζε δίσκους από το Happening. Την αγάπη του για τους Iron Maiden, τους Kiss, τους Motley Crue, τους Twisted Sister και τόσους άλλους. Θυμάμαι όταν η Spicy είχε διοργανώσει συναυλία των Twisted Sister σε ένα μαγαζί στην Ιερά Οδό, να μου παίζει στο κινητό του μια ηχογράφιση όπου οι ίδιοι οι Twisted Sister του τραγουδούσαν «Phoebus, Las Vegas!». Έλαμπε και χαιρόταν σαν μικρό παιδί. Αυτός είναι ο Φοίβος για μένα.

— **Και μετά έρχεται η Rockarolla.** Ναι. Για πρώτη φορά έπρεπε να αποφασίσω να κάνω κάτι μόνος μου. Η δισκογραφία αργοπέθαινε, αλλά εγώ αυτό ήξερα να κάνω και προπάντων, αυτό αγαπούσα. Και τότε συνέβη κάτι που με συγκίνησε πολύ. Άνθρωποι από το εξωτερικό, με τους οποίους συνεργαζόμουν χρόνια, μου είπαν: «Δεν μας ενδιαφέρει το μέγεθος της εταιρείας. Θέλουμε να συνεργαστούμε μαζί σου». Τότε κατάλαβα ότι τελικά το πιο σημαντικό κεφάλαιο δεν είναι τα χρήματα. Είναι η εμπιστοσύνη.

— **Σήμερα, με τους Yeah!, ξανανεβαίνεις στη σκηνή. Τι διαφορετικό έχει αυτή η επιστροφή;** Ότι δεν έχω τίποτα να αποδείξω. Όταν είσαι είκοσι πέντε χρονών, νομίζεις ότι πρέπει να κατακτήσεις τον κόσμο. Σήμερα ανεβαίνω στη σκηνή για να περάσω καλά. Να τραγουδήσω με φίλους. Να χαρώ τη μουσική. Και ξέρεις κάτι; Το απολαμβάνω περισσότερο από ποτέ.

— **Αν έπρεπε να συνοψίσεις όλη αυτή τη διαδρομή σε μία μόνο φράση;** (Σιωπή) Η μουσική είναι μια αλυσίδα ανθρώπων. Κάποιος σου δίνει έναν δίσκο. Εσύ τον ακούς, τον αγαπάς και κάποια στιγμή περνάς αυτή την αγάπη στον επόμενο. Αυτό προσπάθησα να κάνω σε όλη μου τη ζωή. Αν άφησα κάτι πίσω μου, ελπίζω να είναι αυτό. Η αγάπη για τη μουσική.

Φεύγοντας από το Tiki, σκέφτομαι ότι ο Ηλίας Ασλάνογλου δεν υπήρξε ποτέ απλώς τραγουδιστής, ούτε μόνο άνθρωπος της δισκογραφίας. Ήταν ένας σπάνιος «μεσολαβητής» της μουσικής: από εκείνους που ανακαλύπτουν έναν ήχο, τον πιστεύουν και τον περνούν στον επόμενο. Ίσως γι' αυτό, όταν τον ρωτάς τι δουλειά έκανε τελικά στη ζωή του, δυσκολεύεται να απαντήσει. Γιατί, όπως λέει κι ο ίδιος, δεν έκανε απλώς μια δουλειά. Πέρασε μια ζωή μοιράζοντας μουσική. **A**

athens voice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

ΑΠΟ ΤΙΣ 13 ΕΩΣ ΤΙΣ
16 ΙΟΥΛΙΟΥ
ΤΑ SECRET GARDEN
LIVE SESSIONS ΑΠΟ
ΤΗΝ ATHENS VOICE,
ΤΟΝ VOICE RADIO
ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ
ΤΗΣ PROTERGIA,
ΕΣΤΗΣΑΝ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ
ΤΟΥ BLACK DUCK
ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ
ΒΡΑΔΙΕΣ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ
ΗΤΑΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ
ΝΑ ΜΗ ΣΤΕΡΗΘΟΥΝ
ΤΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ
ΒΡΑΔΙΕΣ ΤΟΥΣ.

SECRET GARDEN LIVE SESSIONS

ΑΠΟ ΤΗΝ ATHENS VOICE

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΝΥΧΤΕΣ, ΤΕΣΣΕΡΑ LIVES ΠΟΥ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΛΙΓΟ ΑΚΟΜΗ

Το ημερολόγιο γράφει μέσα Ιουλίου, η Αθήνα έχει πια παραδοθεί ολοκληρωτικά στο καλοκαίρι και οι βραδινές έξοδοι, όσο να το κάνεις, έχουν δυσκολέψει. Όμως στον κήπο του Black Duck τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Από τις 13 έως τις 16 Ιουλίου τα Secret Garden Live Sessions από την Athens Voice, τον Voice Radio και με την ενέργεια της Protergia, έστησαν τέσσερις μουσικές βραδιές για όσους ήταν αποφασισμένοι να μη στερηθούν τις καλοκαιρινές βραδιές τους για λίγο σπιτικό ερκοντίσιον.

Τη Δευτέρα, ο **Lefty** και η **NEFLELI** έκαναν την αρχή. Urban pop, hip hop, ηλεκτρονικά στοιχεία, νέα κομμάτια και δύο καλλιτέχνες που έδειξαν ακριβώς γιατί η νέα ελληνική σκηνή έχει ενδιαφέρον και αξίζει να ακουστεί.

Την Τρίτη, οι **Hume Assine** πήραν τη σκυτάλη με electronica, art pop, στίχο ελληνικό και ξένο αλλά και αγαπημένες διασκευές που ξεσήκωσαν το κοινό ακόμα περισσότερο. Ήταν ένα set που άλλαζε διαθέσεις και κέρδιζε τον κόσμο σε κάθε κομμάτι, ξανά και ξανά.

Την Τετάρτη, στη σκηνή του Black Duck ανέβηκαν ο **Στάθης Δρογώσης** και ο **Βύρωνας Τσουράνης** με τραγούδια που διηγούνται ιστορίες και μάλιστα ιστορίες που έχουν τραγουδηθεί πολύ και από πολλούς.

Την Πέμπτη, ο **Μανώλης Φάμελλος** ανέλαβε να μας πάει μέχρι το τέλος, με τραγούδια από διαφορετικές εποχές της διαδρομής του, ιστορίες και μελωδίες που κάπου, κάποτε, είχαμε όλοι σιγοτραγουδήσει.

Και κάπως έτσι έκλεισαν τέσσερις νύχτες με μουσική, με κόσμο, με την ενέργεια της Protergia και τη δροσιά της καλοκαιρινής Αθήνας, όπως θέλουμε να τη θυμόμαστε. Τελικά, το μυστικό του Secret Garden Live Sessions μαθεύτηκε γρήγορα αλλά αυτό ήταν και το ζητούμενο. Οι καλές μουσικές βραδιές, εξάλλου, είναι για να μοιράζονται και αυτό η Athens Voice και ο Voice Radio το γνωρίζουν καλά. Αν περάσατε από τον κήπο του Black Duck, σας ευχαριστούμε. Πάμε για γρήγορη καλοκαιρινή βουτιά κι επιστρέφουμε από Σεπτέμβριο με νέες μουσικές περιπέτειες. **Stay tuned και καλό καλοκαίρι!**

powered by

protergia

2. «ΠΟΙΟΣ
ΘΕΡΙΝΟΣ ΚΙ-
ΝΗΜΑΤΟΓΡΑ-
ΦΟΣ ΠΑΙΖΕΙ
ΠΟΨΕ;»

1. «ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ
Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΛΙΑ
ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ;»

ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
2026;»

Υ

πάρχει μια συγκεκριμένη στιγμή, κάπου στα μέσα Ιουνίου, που η Αθήνα αποφασίζει συλλογικά ότι μπήκε το καλοκαίρι. Το καταλαβαίνεις από τα πρώτα γεμάτα τραμ προς τη θάλασσα, από τα γραφεία που μυρίζουν αντηλιακό από την Τρίτη, και από το κινητό σου που γεμίζει με τις ίδιες ακριβώς αναζητήσεις που κάνουν και χιλιάδες άλλοι Αθηναίοι: Πού θα κάνεις μπάνιο χωρίς να φύγεις από την πόλη; Ποια ταινία παίζει απόψε στα θερινά; Πού θα βρεις λίγη σκιά; Πού θα πιεις ένα ποτό όταν πέσει ο ήλιος; Και, φυσικά, το πιο ειλικρινές ερώτημα όλων, τότε επιτέλους θα τελειώσει αυτή η ζέστη; Το αθηναϊκό καλοκαίρι έχει τη δική του μικρή τελετουργία και, όσο διαφορετικοί κι αν νομίζουμε ότι είμαστε, κάθε χρόνο καταλήγουμε να ψάχνουμε περίπου τα ίδια πράγματα.

4. «ΠΩΣ ΕΠΙΒΙΩΝΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ Ζ ΑΘΗΝΑ;»

9. «ΠΟΙΕΣ ΣΥΝ ΕΧΕΙ Η ΑΘ

7. «ΠΟΥ ΝΑ ΠΑΩ ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ;»

3. «ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ;»

11. «ΑΔΕΙΑΖΕΙ ΤΕΛΙΚΑ Η ΑΘΗΝΑ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ;»

10. «ΠΟΥ ΝΑ ΦΑΩ ΚΑΙ ΝΑ ΠΙΩ ΕΞΩ;»

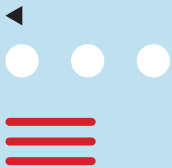
6. «ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ROOF TOP BARS ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ;»

8. «ΠΟΤΕ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΟΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ 2026;»

ΦΟΣ ΠΑΙΖΕ ΑΠΟΨΕ;»

Τι ψάχνουν οι Αθηναίοι στην Google το καλοκαίρι;

ΔΕΗ

1. Ποια είναι η καλύτερη παραλία κοντά στην Αθήνα;

Καμία αναζήτηση δεν είναι πιο διαχρονική. Μόλις το θερμόμετρο χτυπήσει 30άρι, όλοι ψάχνουμε παραλίες κοντά στην Αθήνα, λες και η Αττική δεν είχε πέρσει θάλασσα. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν παραλίες, και μάλιστα για κάθε γούστο.

Βουλιαγμένη: Η all-time classic της Ριβιέρας. Ακριβούτσικη, αλλά κάποιες μέρες αξίζει να νιώσεις ότι είσαι αλλού, χωρίς να βγάλεις εισιτήριο πλοίου.

Βούλα: Οργανωμένη πλαζ, λογική απόσταση, μηδέν δράμα.

Γλυφάδα: Η μόνη παραλία που κουμπώνει τέλεια με freddo και βόλτα στο after.

Ακτή Εδém, Άλιμος: Το ιερό δισκοπότηρο όσων γκουγκλάρουν «παραλία Αθήνα με μετρό». Κατεβαίνεις με τραμ, χωρίς να κολλήσεις στην κίνηση και να ψάχνεις parking σαν τρελός.

Λαγονήσι: Λίγο πιο εξοχικό feeling, χωρίς να φύγεις ποτέ από την Αττική.

Και επειδή ο Αθηναίος, όσο κι αν αγαπάει τα beachclubs, έχει πάτα μέσα του έναν μικρό επαναστάτη, κάθε καλοκαίρι ψάχνει και για ανοργάνωτες παραλίες κοντά στην Αθήνα για την τέλεια βουτιά χωρίς ταμείο, χωρίς ξαπλώστρα των 15 ευρώ, χωρίς τίποτα.

2. Ποιος θερινός κινηματογράφος παίζει απόψε;

Αν υπάρχει κάτι πιο αθηναϊκό από τον καφέ στο πεζοδρόμιο, είναι ο θερινός κινηματογράφος. Όσο κι αν έχουμε γεμίσει συνδρομές streaming, τίποτα δεν συγκρίνεται με μια ταινία κάτω απ' τα αστέρια, με τη μυρωδιά γιασεμιού να μπαίνει στη σκηνή απρόσκλητη και την μπίρα να ιδρώνει στο τραπέζακι.

Κάθε Ιούνιο ξαναψάχνουμε «θερινά σινεμά Αθήνα», λες και δεν ξέρουμε ήδη πού θα καταλήξουμε. Και κάθε χρόνο το βράδυ μάς βρίσκει στα ίδια αγαπημένα:

Αίγλη Ζαππείου: Ο πιο κλασικός θερινός, μέσα στο πράσινο. Για τα ραντεβού όπου θες να εντυπωσιάσεις.

Θησεϊόν: Με την Ακρόπολη ακριβώς από πάνω. Η ταινία, ειλικρινά, είναι δεύτερο θέμα.

Κήπος (Μέγαρο Μουσικής): Πιο ήσυχος, πιο βόρειος, για όσους θέλουν να ακούν και την ατάκα.

Βοξ (Παγκράτι): Neighborhood vibes και κοινό που ξέρει το σπίτι του.

Ελληνίς (Ψυρρή): Στην καρδιά του κέντρου.

3. Τι να κάνω στην Αθήνα το καλοκαίρι;

Ομολογουμένως, η πιο αστεία αναζήτηση όλων. Ζούμε εδώ μια ζωή, και κάθε καλοκαίρι ψάχνουμε ξανά και ξανά «τι να κάνω στην Αθήνα το καλοκαίρι», λες και κάνουμε τουρισμό στο ίδιο μας το σπίτι. Το αστείο όμως είναι ότι πάντα υπάρχουν απαντήσεις:

Βόλτα στον Εθνικό Κήπο όταν ο ήλιος αρχίζει να χαμηλώνει.

Sunset στου Φιλοπάππου δωρεάν, το καλύτερο θέαμα της πόλης.

Ποδήλατο στην Αθηναϊκή Ριβιέρα, με στάση για παγωτό, που δικαιολογείται πλήρως.

Μουσεία με βραδινό ωράριο, που είναι και δροσερά και μισοάδεια.

Αστική εξερεύνηση σε Μετς, Παγκράτι, Πετράλωνα, γειτονιές που το καλοκαίρι χαμηλώνουν τόνο και σ' αφήνουν να τις δεις.

Όσο κι αν ψάχνουμε «δραστηριότητες Αθήνα καλοκαίρι» ή απλώς «μια βόλτα Αθήνα καλοκαίρι» για να ξεκολλήσουμε από τον καναπέ, το συμπέρασμα είναι πάντα το ίδιο: γκρινιάζουμε για την πόλη, αλλά αρνούμαστε πεισματικά να την αφήσουμε.

Τι ψάχνουν οι Αθηναίοι

4. Πώς επιβιώνεις από τη ζέστη στην Αθήνα;

Από κάποιο σημείο και μετά συνήθως σταματάς να απολαμβάνεις το καλοκαίρι κι αρχίζεις απλώς να το αντέχεις. Εκεί ακριβώς ξεκινάει το πιο ειλικρινές googling της χρονιάς, «τι να κάνω στη ζέστη Αθήνα», «δροσερά μέρη Αθήνα καλοκαίρι», και το αιώνιο «πότε τελειώνει ο καύσωνας Αθήνα».

Ο ανεπίσημος οδηγός επιβίωσης του Αθηναίου είναι περίπου ο εξής:

1. Κυνήγι σκιάς σε κάθε άλσος και πλατεία με δέντρο.

2. Μεταφορά του laptop σε καφέ με κλιματιστικό που δουλεύει στο φουλ.

3. Μουσείο τις χειρότερες ώρες της μέρας, πολιτισμός και A/C στην τιμή του ενός.

4. Αναζήτηση για πισίνα Αθήνα δωρεάν.

5. Νερό, νερό, και πάλι νερό.

6. Πανικόβλητη αναζήτηση «αφυδάτωση συμπτώματα» και «αφυδάτωση τι να κάνω» στις 4 το απόγευμα, ενώ ήδη ξέρεις την απάντηση.

Ας το παραδεχτούμε, το «καφέ κλιματισμός Αθήνα» είναι ίσως η πιο ειλικρινής αθηναϊκή summer αναζήτηση της δεκαετίας. Παραγγέλνεις έναν φρέντο, πιάνεις τραπέζι κάτω από το split και ξαφνικά έχεις «δουλειά» τρεις ώρες. Κανείς δεν κρίνει.

5. Τι παίζει στο Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου 2026;

Το πολιτιστικό καλοκαίρι της Αθήνας έχει πάντα έναν μεγάλο πρωταγωνιστή, το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου. Κάθε χρόνο πληκτρολογούμε «Φεστιβάλ Αθηνών πρόγραμμα» με την ίδια μικρή αγωνία μήπως δεν προλάβουμε εισιτήρια για εκείνη τη βραδιά που έχουμε ήδη βάλει στο μάτι. Και συνήθως η αναζήτηση καταλήγει στους ίδιους αγαπημένους καλοκαιρινούς προορισμούς του αθηναϊκού πολιτιστικού χάρτη.

Θέατρο Λυκαβηττού: Η ανηφόρα κόβει την ανάσα, αλλά η θέα από πάνω την επιστρέφει με τόκο.

Πειραιώς 260: Σύγχρονος χορός, πειραματικό θέατρο, βιομηχανικό σκηνικό που από μόνο του αξίζει το εισιτήριο.

Επίδαυρος: Δύο ώρες δρόμος, αλλά μόλις ακούσεις την πρώτη ατάκα να φτάνει καθαρή στην τελευταία σειρά, καταλαβαίνεις γιατί άξιζε τον κόπο.

Και για τους υπόλοιπους, που σπίνουν όλο τον Ιούλιο γύρω από μια βραδιά, οι εκδηλώσεις Καλοκαίρι στην Αθήνα 2026 είναι ο λόγος που μερικοί από εμάς δεν φεύγουν ποτέ πριν από τον Αύγουστο.

6. Ποια είναι τα καλύτερα rooftop bars στην Αθήνα;

Κάθε καλοκαίρι η Αθήνα σκκώνει το βλέμμα ψηλά, και μαζί της ανεβαίνει και η αναζήτηση για «rooftop bar Αθήνα καλοκαίρι». Η λογική είναι απλή, όταν η Ακρόπολη φωτίζεται το βράδυ, όλοι θέλουμε το ίδιο πράγμα: ένα ποτό, θέα και την ψευδαίσθηση ότι η ζέστη ήταν τελικά value for money. Οι αναζητήσεις για «μπαρ με θέα Αθήνα», «καλοκαιρινά μπαρ Αθήνα» και «open air εστιατόριο Αθήνα» εκτοξεύονται μόλις πέσει ο ήλιος, αποδεικνύοντας ότι το καλοκαίρι στην πόλη είναι και λίγο θέμα ύψους.

Στην άλλη άκρη του χάρτη, η αναζήτηση για «beachbar Αθήνα» μας σπρώχνει σταθερά προς τα νότια προάστια και την Αθηναϊκή Ριβιέρα. Γιατί το αθηναϊκό καλοκαίρι δεν είναι μόνο φως πάνω στον βράχο. Είναι και ένα ηλιοβασίλεμα δίπλα στη θάλασσα, τα πόδια στην άμμο και ένα cocktail που δεν προλαβαίνεις να τελειώσεις πριν λιώσει ο πάγος.

στην Google το καλοκαίρι;

7. Πού να πάω εκδρομή αυτό το Σαββατοκύριακο;

Κάθε Παρασκευή, το ίδιο έργο. Ανοίγεις Google, γράφεις «εκδρομή Σαββατοκύριακο Αθήνα» και ξεκινάει το εσωτερικό debate: θάλασσα ή βουνό, νησί ή στεριά, σήμερα ή «του χρόνου σίγουρα».

Ημερήσια εκδρομή σε νησί

Ο Σαρωνικός είναι το πιο εύκολο escape. Φεύγεις από τον Πειραιά και, πριν προλάβεις να γκρινιάξεις για την ώρα ή τη ζέστη, βρίσκεις ήδη σε άλλο mood. Η Αίγινα παραμένει η αγαπημένη της πλειοψηφίας, η Ύδρα είναι το πιο ατμοσφαιρική, «μηδέν αυτοκίνητα, τέλος συζήτησης», ενώ οι Σπέτσες απευθύνονται σε όσους θέλουν λίγη παραπάνω κοσμικότητα στη μονοήμερή τους. Όλα αυτά απαντούν στην κλασική αναζήτηση «νησιά δίπλα από Αθήνα».

Βουνό αντί για θάλασσα

Κι όμως, κάθε καλοκαίρι υπάρχουν αρκετοί Αθηναίοι που αναζητούν «μονοήμερη βουνό κοντά σε Αθήνα», ψάχνοντας δροσιά μακριά από την ακτογραμμή. Όχι, δεν είναι προδοσία. Η Πάρνηθα, η Πεντέλη και ο αδικημένος Υμηττός προσφέρουν σκιά, πράσινο και την πολυτέλεια να αποφύγεις την άμμο από τα παπούτσια, την πετσέτα και το πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου. Μερικές φορές η καλύτερη καλοκαιρινή απόδραση δεν έχει καθόλου θάλασσα.

Μονοήμερες εκδρομές στην Αττική το καλοκαίρι

Υπάρχει λόγος που κάθε Σαββατοκύριακο γεμίζουν οι δρόμοι προς το Σούνιο, τον Μαραθώνα και το Λαύριο. Είναι οι προορισμοί που σου δίνουν την αίσθηση ότι έφυγες από την πόλη χωρίς να χρειαστεί να οργανώσεις διακοπές. Χωρίς πλοίο, χωρίς μεγάλο κόστος, χωρίς ιδιαίτερο προγραμματισμό. Γιατί ο Αθηναίος δεν χρειάζεται πάντα δεκαπενθήμερο για να ξεκουραστεί, καμιά φορά τού αρκεί ένα απόγευμα αρκετά μακριά από τα κλάξον και αρκετά κοντά για να επιστρέψει το ίδιο βράδυ.

8. Πότε αρχίζουν οι καλοκαιρινές εκπτώσεις 2026;

Το καλοκαίρι προχωράει και ξαφνικά όλη η πόλη πληκτρολογεί την ίδια ερώτηση, «πότε αρχίζουν οι θερινές εκπτώσεις;» Η απάντηση, που κανείς δεν θυμάται από χρονιά σε χρονιά, είναι σταθερή: τέλη Ιουνίου με αρχές Ιουλίου.

Οι καλοκαιρινές εκπτώσεις δουλεύουν πάντα σε δύο ταχύτητες, το πρώτο κύμα με τα καλά κομμάτια σε λογικές τιμές, και το δεύτερο με το θρυλικό -70% σε πράγματα που δεν χρειάζεσαι αλλά αγοράζεις «γιατί κρίμα να το χάσω». Και μη γελιόμαστε, οι online εκπτώσεις έχουν κερδίσει έδαφος, γιατί κανείς δεν θέλει να βγει για ψώνια στους 38 βαθμούς, κι αυτό φαίνεται από τις αναζητήσεις.

9. Ποιες συναυλίες έχει φέτος στην Αθήνα;

Το αθηναϊκό καλοκαίρι έχει soundtrack, κι αρχίζουμε να το ψάχνουμε νωρίς. Ήδη από τον Μάιο, η αναζήτηση «συναυλίες καλοκαίρι Αθήνα 2026» ανεβαίνει, γιατί κανείς δεν θέλει να είναι αυτός που έμαθε για το sold-out concert την επομένη.

Πού καταλήγουμε συνήθως;

Θέατρο Λυκαβηττού: Διεθνή ονόματα, αθηναϊκό setting, ατμόσφαιρα που δεν παίζεται.

Τεχνόπολις, Γκάζι: Από jazz μέχρι electronic, και οι καλοκαιρινές εκδηλώσεις είναι τις μισές φορές δωρεάν.

Πλατεία Νερού (ΚΠΙΣΝ): Για τα μεγάλα ονόματα, με sunset DJ sets και θάλασσα από πίσω.

Αυλές και πλατείες γειτονιάς: Οι υπαίθριες εκδηλώσεις που ανακαλύπτεις τυχαία και θυμάσαι περισσότερο απ' όλες.

10. Πού να φάω και να πω έξω;

Μάλλον η πιο σταθερή αναζήτηση όλων, γιατί σκάει κάθε μέρα μετά τις 8. Μόλις πέσει ο ήλιος, το αθηναϊκό μυαλό ξεκινάει το ίδιο brainstorming!

«Openair εστιατόριο Αθήνα», «ταβέρνα με αυλή Αθήνα»: Ταράτσες και αυλές έγιναν η νέα κανονικότητα, κι ευτυχώς.

«Ταβέρνα παραλία Αττική»: Ψάρι, κύμα, ηλιοβασίλεμα. Η φόρμουλα δεν έχει αλλάξει εδώ και 40 χρόνια, κι ας μην αλλάξει και ποτέ.

«Beachbar Αθήνα»: Cocktails, sunset DJ sets και θάλασσα σε απόσταση αναπνοής από το γραφείο.

«Μπαρ με θέα Αθήνα»: Από το κέντρο μέχρι τη Βουλιαγμένη, η θέα είναι πάντα το βασικό υλικό του πιάτου.

Κάπου ανάμεσα σε κρασί, μεζέδες και «μία τελευταία και φεύγουμε», συνειδητοποιείς το προφανές: η Αθήνα το καλοκαίρι είναι μια εντελώς διαφορετική πόλη από αυτήν που βρίζεις τον χειμώνα.

11. Αδειάζει τελικά η Αθήνα τον Αύγουστο;

Η πιο αθηναϊκή ερώτηση απ' όλες – μία ερώτηση που δεν την κάνουν πουθενά αλλού. Μόνο εδώ ψάχνουμε, με γνήσια απορία, «αδειάζει η Αθήνα Αύγουστο», «Αύγουστος Αθήνα τι μένει ανοιχτό», «ανοιχτά μαγαζιά Αθήνα» και το πρακτικότερο όλων «πότε κλείνουν τα μαγαζιά Αύγουστος Αθήνα».

Η απάντηση είναι ναι και όχι. Η πόλη αδειάζει, αλλά ποτέ εντελώς. Υπάρχει μια άλλη Αθήνα, που βγαίνει στην επιφάνεια γύρω στον Δεκαπενταύγουστο. Με λιγότερα αυτοκίνητα, άδεια πεζοδρόμια και μια πρεμία τόσο ασυνήθιστη, που σχεδόν σε τρομάζει. Βρίσκεις τραπέζι χωρίς κράτηση. Περνάς το κέντρο σε χρόνο-ρεκόρ. Κοιτάς τη γειτονιά σου και δεν την αναγνωρίζεις σαν να τη βλέπεις για πρώτη φορά.

Ίσως αυτό να είναι το μεγαλύτερο μυστικό της πόλης: Όλοι παλεύουμε να φύγουμε από την Αθήνα τον Αύγουστο, αλλά αυτοί που μένουν πίσω παίρνουν την καλύτερη εκδοχή της και δεν το λένε σε κανέναν. **A**

Η Αθήνα υπήρξε ανέκαθεν μια πόλη που αποκαλυπτόταν λίγο λίγο: μέσα από περάσματα, λόφους, αυλές, πεζοδρόμια και γειτονιές που δεν έμπαιναν εύκολα σε οδηγούς. Μέχρι που ήρθαν τα social media να στριμώξουν ολόκληρες περιοχές σε βίντεο των τριάντα δευτερολέπτων, να μετατρέψουν τα καφενεία σε «concepts», τις ταράτσες σε viewpoints και κάθε ήσυχο τραπεζάκι σε δυσεύρετο σκηνικό για την επόμενη ανάρτηση. Στην Αθήνα της υπερτουριστικής ανάπτυξης, της βραχυχρόνιας μίσθωσης και του ασταμάτητου hype, το να βρεις μια γωνιά που δεν έχει ακόμη παραδοθεί ολοκληρωτικά στον αλγόριθμο έχει εξελιχθεί σχεδόν σε αστικό άθλημα.

Υπάρχουν όμως πάντα και οι γωνιές εκείνες που «το κρατάνε αληθινό» – ή έστω το προσπαθούν. Γωνιές που διατηρούν κάτι από την καθημερινότητα, την ατέλεια και την αδιαφορία της πόλης απέναντι σε όσους προσπαθούν να τη χωρέσουν στους κανόνες του content. Υπόσχεση στη σύγχρονη Αθήνα δεν μπορεί να δοθεί ότι δεν θα αλωθούν και αυτές –αν δεν το έχουν ήδη πάθει στο μέτρο που τους αναλογεί– από τα νέα ήθη του «έξω». Παρ' όλα αυτά, με τον δικό τους τρόπο, άλλοτε χάρη στη φυσική τους θέση, άλλοτε χάρη στις επιλογές των ανθρώπων που τις επισκέπτονται και τις διαχειρίζονται, παραμένουν καταφύγια για όσους δεν ενδιαφέρονται να σπκώσουν τις στιγμές τους στο Instagram ή στο TikTok. Τουλάχιστον μέχρι νεότερας.

Στα παλιά Εξάρχεια

Ο «παραδοσιακός» κόσμος των Εξαρχείων το έχει τούμπανο και οι τουρίστες και τα νεόκοπα λοκάλια κρυφό καμάρι ότι τα Εξάρχεια που μας μεγάλωσαν δεν είναι πια αυτό που ήταν. Τα νεόδομητα κτίρια διαμερισμάτων κομψής διαμονής για ψηφιακούς νομάδες και εσωτερικούς μετανάστες ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια, τα πεζοδρόμια είναι γεμάτα βαλίτσες και λουκετάκια κωδικών, τα μαγαζιά του hype διαδέχονται το ένα το άλλο. Κι όμως το μαγικό με τα Εξάρχεια είναι ότι διατηρούν ακόμα μια αναλλοίωτη καρδιά, που αντέχει στις επελάσεις της μόδας, αυτή που μιλάει ακόμα σε νέες γενιές που ψάχνουν την αλλαγή τους κάτω από τις στρώσεις των φίλτρων, αυτή που κρατάει ζωντανή την ψυχή της γειτονιάς κόντρα σε όσους τουρίστες κι αν καθίσουν στα τραπεζάκια της.

Σ' αυτή την καρδιά υπάρχουν ορόσημα και τοπόσημα, γωνιές κρυφές ή και όχι τόσο κρυφές, αλλά σίγουρα πιστές σ' αυτό που πρεσβεύουν τα παλιά Εξάρχεια. Γωνιές που υποδέχονται τους Αθηναίους που έχουν μείνει πίσω και αυτό το καλοκαίρι και ψάχνουν τις σταθερές που θα φιλοξενήσουν τη ραστώνη και τα ατελείωτα καλοκαιρινά τους βράδια. Το **Σέλας**, στον πεζόδρομο της Μεθώνης, είναι ένα «ηγετικό» τέτοιο σημείο, με την προνομιακή του τοποθεσία και την ιστορία που έχει γράψει στις καρδιές και τις βραδιές γενεών και γενεών νέων Εξαρχειωτών. Μια αυτοσχέδια πλατεία σε μια κλασική αθηναϊκή πεζοδρομιακή γωνιά, τραπεζάκια που μισοκρύβονται από ζορισμένες μπουκαμβίλιες και πικροδάφνες, φραπές το μεσημέρι, μπίρες πίσω από μπίρες το βράδυ και ροκ και πανκ, που δεν ακούς εύκολα αλλού από τα ηχεία της απλής ξύλινης μπάρας, διαμορφώνουν ένα αθηναϊκό καταφύγιο από τις ορδές που κατακλύζουν τα μοδάτα wine bars αλλά και τα «εναλλακτικά» μπαράκια της Ασκληπιού. Καταφύγιο προσφέρουν στους θαμώνες και τα μπαρ και καφέ της Καλλιδρομίου, όπως ο **Ενοικος** και το **Bourbon**, βράχοι ακλόνητοι κι εκείνα στον χρόνο και στην τουριστική ανάπτυξη, οάσεις μουσικής και συζητήσεων με φίλους – αν και πολύ περισσότερο «εξευθεμένα», λόγω της φήμης του ωραιότερου, κατά πολύ κόσμο, Εξαρχειώτικου δρόμου.

Αθηναϊκές γωνιές μακριά από τα πλήθη του TikTok

(όσο γίνεται)

Της **Τάνιας Σκραπαλιώρη**

Αν δεν βρεθεί τραπέζι πουθενά, η λύση είναι κοντά και απλώνεται λίγα μέτρα πιο πάνω, στον **Λόφο του Στρέφν**. Μπίρες, νερά, αναψυκτικά από το περίπτερο στο τέρμα της Μπενάκη, σκαλάκια και θέα στ' αστέρια, μακριά από τα πλήθη, κοντά μόνο σε όσους και όσες επιλέγουν την ελευθερία που μόνο ένας αθηναϊκός λόφος μπορεί να προσφέρει. Άσε που υπάρχουν πάντα και τα παλιά στέκια που κλείνουν αργά, όπως το **Jimmy's Hall** στην Ιπποκράτους. Η νύχτα των Εξαρχείων είναι, άλλωστε, πάντα νέα.

Πρωινή βόλτα στο Άλσος Ιλισίων

Στην ταλαιπωρημένη μεταξύ άλλων από την έλλειψη πρασίνου Αθήνα τα ελάχιστα πάρκα φυλάσσουν με τους περιορισμένους πόρους που τους διατίθενται τις θερμοπύλες της δροσιάς, του οξυγόνου και της ανάσας, που τόσο μεγάλη ανάγκη έχει η καλοκαιρινή Αθήνα. Κάποια είναι περισσότερο γνωστά, κάποια άλλα δεν τα πιάνει καθόλου το μάτι σου, μερικά, πάλι, ζουν στο μεταίχμιο της ορατότητας, στην καρδιά μιας πόλης που συχνά μοιάζει να έχει μάθει να κοιτάζει οπουδήποτε αλλού πέρα από τους πράσινους πνεύμονές της. Έτσι και το **Άλσος Ιλισίων**, που απλώνεται από την καρδιά της Αθήνας μέχρι την Πανεπιστημιούπολη του Ζωγράφου. Μια παραγνωρισμένη πράσινη οάση σε σταυροδρόμια νέας και παλιάς Αθήνας, αθηναϊκών φιλέτων και λαϊκών συνοικιών που τυγχάνουν «ανακάλυψης» με νέους οικονομικούς όρους, που πολλοί την

προσπερνούν καθημερινά, αλλά λίγοι τη γνωρίζουν εκ των έσω – και ίσως καλύτερα. Στο Άλσος Ιλισίων δεν θα βρεις (ευτυχώς) καντίνες ή οποιαδήποτε άλλη υποδομή πέρα από τα όμορφα πλακόστρωτα μονοπάτια και ξέφωτα –κι αυτά, πάλι, όχι σε όλη του την έκταση–, την εκκλησία του Αγίου Χαράλαμπου και, από την πάνω μεριά, προς του Ζωγράφου, μια παιδική χαρά. Θα βρεις όμως αμέτρητες ήσυχες γωνιές που μπορούν να γίνουν δικές σου, όπου μπορείς να κρυφτείς από το καλοκαίρι και να σκεφτείς υπό τον ήχο των τζιτζικιών. Παγκάκια να κάτσεις με έναν καφέ στο χέρι και να χαζέψεις τους περιπατητές και τους ντόπιους γονείς που βγάζουν τα παιδιά τους για την πρωινή τους βόλτα. Μονοπάτια για την ήπια άσκηση που επιτρέπουν οι υψηλές θερμοκρασίες και που σε βγάζουν από τη μια γειτονιά στην άλλη. Ένα αυθεντικό αθηναϊκό πράσινο τοπόσημο, που διασώζει την ποιότητα ζωής τριών τουλάχιστον συνοικιών με την ταπεινή αλλά πολύτιμη προσφορά του: μια απλή, ήσυχη βόλτα στο πράσινο σε απόσταση αναπνοής από τις πολυκατοικίες.

Ραντεβού στα Τουρκοβούνια

Μια φορά να περάσεις από τον περιφερειακό Γαλατσίου με το αυτοκίνητο και ξέρεις καλά ότι εκείνα τα μέρη ευτυχούν με μια από τις πιο άγρια ωραίες θέες της πόλης. Τα Τουρκοβούνια, το ψηλότερο σύμπλεγμα λόφων του αθηναϊκού πολεοδομικού συγκροτήματος, είναι το φυσικό όριο μεταξύ περιοχών με διαφορετικά

Διατηρούν κάτι από την καθημερινότητα, την ατέλεια και την αδιαφορία της πόλης

χαρακτηριστικά. Δεσπόζοντας στο σταυροδρόμι του Γαλατσίου, της Φιλοθέης, του Παλαιού Ψυχικού αλλά και των ορεινών τμημάτων της Κυψέλης και του Γκύζη, είναι ένα από τα πιο εντυπωσιακά και, λόγω θέσης και φύσης, αντι-τουριστικά σημεία της Αθήνας.

Μόνο όσοι γνωρίζουν καλά τις χάρες και την προοπτική του σημείου δίνουν τα ραντεβού τους εκεί, και ανταμείβονται με φρέσκο αέρα, άπλετη θέα κι ένα άλσος για όλα τα γούστα. Το **Αττικό Άλσος** προσφέρει γήπεδα για μια σειρά από αθλήματα και πολλές γωνιές όπου τα Σαββατοκύριακα κάνουν κατάληψη παρέες με καλάθια, σακούλες, μπαλόνια και καρτσάκια για πικνίκ, αλλά και παιδικά γενέθλια – γιατί τι καλύτερο από ένα πάρτι γενεθλίων στον καθαρό αέρα, με μέρη για αθλοπαιδιές σε απόσταση που φτάνει το μάτι του γονιού; Αν τις παρέες τις πιάσει το βράδυ, το **Σινέ Αττικό Άλσος** είναι ένα από τα πιο δροσερά θερινά της πόλης, χάρη στο ευεργετικό υψόμετρό του, μια πραγματική όαση στις ζεστές καλοκαιρινές νύχτες. Ενώ στην πίσω πλευρά του Άλσους, στα αυθεντικά Τουρκοβούνια, δίνουν και παίρνουν τα ραντεβού, γύρω από τα κιόσκια και τις βίγλες για νυχτερινή ρομαντζάδα με μηχανές και με την πόλη στο πιάτο ή για μακρόσυρτο άραγμα με κάθε λογής παρέες – εναλλακτική επιλογή τα βραχάκια της Ακρόπολης και ο Λυκαβηττός. Ποιος δεν έχει ανάγκη την αίσθηση του ψηλά, ιδίως όταν κατοικεί σε ένα λεκανοπέδιο που, λόγω συνθηκών, σε τραβάει όλο και πιο πολύ προς τα κάτω; Τα Τουρκοβούνια ξε-

ρουν καλά πώς να κερνάνε αυτή την αίσθηση ακόμα και στον απλό περαστικό.

Ρακή και μεζές στα καφενεία της Καλλιθέας

Γαστροκαφενεία, αυτή η μάστιγα. Μια από τις νέες γαστρονομικές και ψυχαγωγικές μόδες που «απειλούν», με υπόγειο τρόπο, την έννοια, τη φιλοσοφία και την ιστορία του παραδοσιακού καφεeneίου. Είναι αλήθεια, βέβαια, ότι τα πραγματικά παραδοσιακά καφενεία έχουν παραδώσει σκυτάλη στη νέα εποχή αρκετό καιρό πριν η νέα αναπτυξιακή φάση της Αθήνας μάς κάνει να ξεχάσουμε κι αυτά που ξέρουμε, μια και είχαν προσελκύσει νέο κόσμο, δραματικά αντίθετο από τον πατροπαράδοτο αντρικό πληθυσμό τους, με αποτέλεσμα τη μετατροπή των πιο «γονιμικών» από αυτά σε στέκια πολύχρωμης νεολαίας ήδη πριν το παραγίνωμα της σχετικής μόδας. Και πάλι, ωστόσο, η τάση «γαστροκαφεενής» είναι ένα εντελώς διαφορετικό κεφάλαιο στην ιστορία, που προσελκύει ορδές εσωτερικών και εξωτερικών τουριστών και κάνει τους ορκισμένους αντιτουρίστες να ψάχνουν τις εναλλακτικές τους όλο και πιο μακριά από το στενό αθηναϊκό κέντρο. Και η γειτονιά της Καλλιθέας προσφέρει άφθονες επιλογές για τους λάτρεις του καφεeneίου, όπου μπορείς να ευχαριστηθείς τον μεζέ σου χωρίς να νιώθεις άσχημα που δεν φωτογραφίζεις το πιάτο σου ή χωρίς να πρέπει να κάνεις κράτηση. Ο **Μίτος**, ένας παραδοσι-

ακός κρητικός καφεενής-ρακάδικο, στην Αριστείδου, μπορεί να έχει «ανακαλυφθεί» από έντυπα και sites που ψάχνουν το επόμενο «κρυμμένο μυστικό», αλλά διατηρεί την ταυτότητά του με αυθεντικά κρητικά προϊόντα, παπουδές που συχνά αποτελούν την αδιαφιλονίκητη πλειονότητα των θαμώνων και καθαρή, σωστή ρακή. Παξιμάδι και ελιές, γραβιέρα και μυζήθρα, λάδι και αλάτι... όσα χρειάζεσαι για να εκτιμήσεις και τα πιο «υψηλά» εδέσματα της κρητικής κουζίνας, τα σαλιγκάρια, το σταμναγκάθι, τα αγκιναράκια, στις πιο απλές και γι' αυτό πολύτιμες εκδοχές τους, σ' ένα μέρος που δεν το έχει αγγίξει χέρι διακοσμητή. Σε παρόμοιο μήκος κύματος και το καφεeneίο-ταβερνείο **Μουριές**, στη συμβολή Λυκούργου και Μεγαλουπόλεως, που δικαιώνει με την αυθεντική του ατμόσφαιρα και τους μεζέδες του το παραδοσιακό του όνομα, ενώ η κάπως πιο εξαρχειώτικη, family friendly **Ηλιοπέτρα**, στην Αγίων Πάντων, είναι ένα κρυμμένο μυστικό πίσω από την πολύβουη Θησέως, σε ένα τυπικό «άσημο» αστικό άνοιγμα μεταξύ πολυκατοικιών. Ένα στέκι που κρατάει τα πράγματα απλά αλλά νόστιμα, απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες, περιλαμβανομένων οικογενειών που θέλουν να πιουν μια μπίρα ή ένα τσίπουρο με τα παιδιά τους να παίζουν παραδίπλα, και περηφανεύεται για τη σύγχρονα λαϊκή ταυτότητά του, την οποία γιορτάζει με live μουσική, ρεμπέτικα και παλιά λαϊκά τα βράδια του Σαββάτου. Η Καλλιθέα είναι μια από τις τελευταίες γνήσιες γειτονιές που μένουν όρθιες και τα καφενεία της διηγούνται πρόθυμα ένα μέρος της ιστορίας αυτού του επιτεύγματος.

Σαν παλιό σινεμά στη Δραπετσώνα

Η Δραπετσώνα ήταν κινηματογραφική πολύ πριν θεωρηθεί φωτογενής από τα μάτια των νεορομαντικών αστικών φωτογράφων. Πολυκατοικίες, ανηφόρες και κατηφόρες, παλιά βιομηχανικά ίχνη και στο βάθος το λιμάνι να εμφανίζεται εκεί που δεν το περιμένεις – ένα κομμάτι που μοιάζει σαν σκηνικό από παλιά ασπρόμαυρη ταινία.

Μια καλοκαιρινή προβολή στο **Cine Μελίνα**, το δημοτικό θερινό της περιοχής, σε βάζει αμέσως στο κλίμα αυτής της αυθεντικής, ντόπιας ατμόσφαιρας. Εδώ το σινεμά δεν έχει ακόμη μετατραπεί σε πολυτελή ή «ψαγμένη θερινή εμπειρία» για να δικαιολογήσει την ύπαρξή του, αλλά παραμένει μια απλή, προσιτή έξοδος της γειτονιάς: άνθρωποι κάθε ηλικίας, οικογένειες, ζευγάρια και παρέες που συναντιούνται λίγο πριν σβήσουν τα φώτα, αναψυκτικά στο χέρι, μυρωδιά από σουβλάκια, κουβέντες μέχρι να πέσουν οι πρώτοι τίτλοι στην οθόνη.

Λίγο παραπέρα βρίσκεται και το **Cine Μάρθα Καραγιάννη**, στην Ευγένεια του Κερατσινίου. Το παλιό Κατερίνα, που μετονομάστηκε προς τιμήν της Κερατσινιώτισσας ηθοποιού, μοιάζει ακόμη περισσότερο με σινεμά που ξέφυγε από άλλη εποχή: αυλή με χαλίκι, σιδερένια τραπεζάκια, καρέκλες σκηνοθέτη, νυχτολούλουδο και μια ηλικιωμένη μπουκαμβίλια να πλαισιώνει την οθόνη. Τίποτε απ' αυτά δεν σχεδιάστηκε για να γίνει retro· απλώς πρόλαβε να μεγαλώσει όμορφα και κατάφερε να παραμείνει ζωντανό.

Σ' αυτά τα σινεμά δεν πηγαίνεις απαραίτητα για να δεις τη σημαντικότερη ταινία της χρονιάς. Πηγαίνεις για τη διαδρομή μέσα από τις γειτονιές, για τον αέρα που περνάει ανάμεσα στις πολυκατοικίες, για εκείνη την αίσθηση ότι η προβολή είναι κοινό κτήμα όλων όσοι κάθονται στην αυλή. Κι όταν ανάψουν ξανά τα φώτα, η Δραπετσώνα παραμένει εκεί, κανονική και αφιльтράριστη, να παίζει τον εαυτό της χωρίς να περιμένει χειροκρότημα ή κάποιο πλήθος του TikTok για να δικαιολογήσει την ύπαρξή της. **A**

8 νέες γαστρονομικές αφίσες για τον αθηναϊκό Αύγουστο

Από matcha bars και spritzereries μέχρι κουζίνες με ανοιχτή φωτιά και street food.

Αν ξεμείνεις Αθήνα, κάνε τσεκ.

Της Κατερίνας Καμπούσου

Κάθε Αύγουστο η Αθήνα αλλάζει πρόσωπο. Οι δρόμοι αδειάζουν, οι ρυθμοί πέφτουν και για πολλούς η πόλη μοιάζει πιο φιλική και βιώσιμη. Είναι η εποχή που μπορείς να κλείσεις τραπέζι χωρίς εβδομάδες αναμονής, να δοκιμάσεις τα καινούργια στέκια πριν γεμίσουν τον Σεπτέμβριο, να βρεις να παρκάρεις άνετα χωρίς να ξεφυσάς και, πάνω απ' όλα, να ξαναθυμηθείς γιατί αγαπάς να τριγυρνάς στις αθηναϊκές γειτονιές. Αν φέτος οι διακοπές αργούν ή αν απλώς θέλεις να απολαύσεις την καλοκαιρινή Αθήνα, ακολουθούν 8 νέα spots που αξίζουν μια θέση στο πρόγραμμα του Αυγούστου.

Εξώτικα

Ένα μπαρ πάρκου στον Εθνικό Κήπο

Αν διασχίσεις το Ζάππειο προς τη Λεωφόρο Αμαλίας, θα βρεθείς μπροστά σ' ένα καταπράσινο αναψυκτήριο με καρέκλες που θυμίζουν θερινό σινεμά. Μόλις άνοιξε, λειτουργεί από τις 8 το πρωί ως τις 12 το βράδυ και σερβίρει από καφέ μέχρι κοκτέιλς και από ομελέτες μέχρι μπέργκερς, με μουσική υπόκρουση τα παπαγαλάκια, που αφθονούν στον Κήπο του Ζαππείου. **Λεωφ. Βας. Αμαλίας 33**

Brush Matcha

Για το πράσινο τσιραμισού χωρίς καφέ

Είναι τάση ή συνήθεια; Μπορεί η αλήθεια για το matcha να βρίσκεται κάπου στη μέση, αλλά, σε κάθε περίπτωση, το νέο matcha bar της πόλης, Brush Matcha, απευθύνεται τόσο στους φανατικούς του ιαπωνικού πράσινου τσαγιού όσο και σε όσους θέλουν να δοκιμάσουν κάτι διαφορετικό από τον κλασικό freddo. Minimal αισθητική, ήρεμη ενέργεια, μεγάλη ποικιλία σε ροφήματα και ένα καταπράσινο viral τσιραμισού μπορούν να κάνουν το στενάκι της Σκούφου το νέο σου spot. **Σκούφου 2**

Focu Sauvage

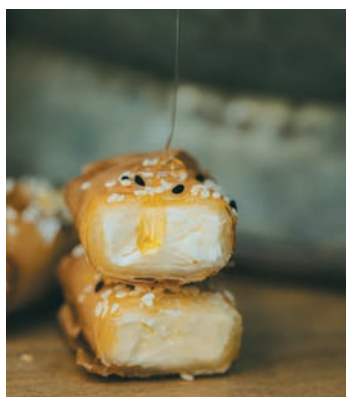
Οι νομάδες μάγειρες απέκτησαν βάση

Οι μάγειρες πίσω από τους Nomade et Sauvage μεταφέρουν τη φιλοσοφία της μαγειρικής στη φωτιά σε έναν μόνιμο χώρο, χωρίς να εγκαταλείπουν τον χαρακτήρα που τους έκανε γνωστούς. Αν αγαπάς τη φωτιά, τον καπνό, το ξύλο, την προβατίνα και γενικώς τις έντονες, ρουστίκ γεύσεις, τώρα που θα λείπουν τα πλήθη είναι η ευκαιρία σου να κλείσεις τραπέζι στο εστιατόριό τους, το Focu Sauvage στον Κεραμεικό, που είναι ήδη, από την πρώτη μέρα που άνοιξε (πριν από ούτε δύο μήνες) γεμάτο κάθε μέρα. **Μεγάλου Βασιλείου 52**

Pony Club

Το νέο ραντεβού του καλοκαιριού

Θα πεις ωραία κοκτέιλς και θα πάρεις πιάτα το share που είναι στη λογική των tapas, όπως flatbreads και tacos (ακούω ότι πολλοί ζητάνε το πιάτο με τις μαριναρισμένες

ντοματούλες). Στα highlights οι εξαιρετικές μουσικές επιλογές, που, σε συνδυασμό με τον παιχνιδιάρικο φωτισμό, κάνουν το μέρος πιο ατμοσφαιρικό, ό,τι πρέπει για τις καυτές νύχτες του Αυγούστου.

Λεωφ. Βασιλέως Αλεξάνδρου 5-7

Magdalena

Μια ιταλική spritzeria στο Παγκράτι

Στη Magdalena θα πας για μια αίσθηση ιταλικής piazza μέσα στο καυτό αθηναϊκό καλοκαίρι. Φυσικά πρωταγωνιστούν τα spritz, τα vermouth και τα aperitivo cocktails, που θα συνοδέψεις με μικρά, νόστιμα τσιμπολογήματα. Όσο πιο νωρίς το απόγευμα πας, τόσο πιο ιταλική γίνεται η εμπειρία. Οι περισσότεροι ξεκινούν με ένα κλασικό Negroni μαζί με μια πιατέλα γεμάτη τυριά, αλλαντικά και σούκα. **Εριφύλης 1, Παγκράτι**

Nelos

Κάποτε ήταν κρεοπωλείο, σήμερα φουρνίζει πίτσες

Η πίτσα έχει φανατικό κοινό στην Αθήνα και το Nelos έρχεται να προτείνει τη δική του εκδοχή με μικρές πίτσες διαμέτρου 15 εκατοστών. Δεν υπάρχει σωστός τρόπος να φας την πίτσα σου, ωστόσο η ομάδα στο Nelos προτείνει να μαζευτείς με την παρέα, να παραγγείλετε πολλές διαφορετικές για τη μέση και να τις βουτήξετε στη συνοδευτική σου. Για την ιστορία, στη θέση του Nelos βρισκόταν το κρεοπωλείο του παππού Κανέλλου, που έκλεισε, και τα εγγόνια του σήμερα αποφάσισαν να του δώσουν μια νέα πνοή. **Ευφράντορος 14, Παγκράτι**

Gamay

Από τα Εξάρχεια στο Σύνταγμα

Το wine bar με τα κρασιά ήπιας παρέμβασης που γνωρίσαμε πριν από τρία χρόνια στη Ζωοδόχου Πηγής μόλις μεταφέρθηκε στο καινούργιο του πόστο στη Νικίου και μάλιστα σε έναν διατηρητέο τριώροφο χώρο (πρώην υφασματάδικο). Πλέον διαθέτει μεγαλύτερη κουζίνα και κελάρι για να φιλοξενεί περισσότερο κρασί, από τον Λίγηρα μέχρι την Βουργουνδία και φυσικά ιδιαίτερες ελληνικές ποικιλίες. **Νικίου 18**

Φέτα με μέλι

Ένα πρωτότυπο street food

Ένα στέκι-απόλυτη ωδή στη φέτα και μάλιστα την τηγανητή. Την κάνουν crispy, τη γλασάρουν με μέλι και σουσάμι, και σ' την προσφέρουν ζεστή, έτοιμη για κατανάλωση στο χέρι. Μπορείς μάλιστα να επιλέξεις την εκδοχή που σου ταιριάζει, σε περίπτωση που τη θες περισσότερο πικάντικη, υπάρχει εκδοχή με μπούκοβο ή πιο αρωματική με μυρωδικά, ακόμα και σε στιλ μπουγάτσας. Διαθέτουν και ωραίο παγωτό μηχανής. **Μιλτιάδου 22**

Πλατεία Μαδρίτης Το μικρό πάρκο στο κέντρο της πόλης ξαναπήρε ζωή

Χαλίκι κάτω από τα σανδάλια σου, λαμπιόνια πάνω από το κεφάλι σου, δυο διάσημα εστιατόρια στη διάθεσή σου

Της Κατερίνας Βνάτσιου

Είναι ένα μικρό, φουντωτό παρκάκι, που εμφανίζεται εκεί που δεν το περιμένεις: πάνω στη Μικαλακοπούλου! Το διασχίζεις και ακούς πουλάκια (όντως!), ενώ αναρωτιέσαι πού χάθηκε όλη η βουή της πόλης που σε τύλιγε ένα δευτερόλεπτο πριν.

Στον καιρό της πανδημίας και λόγω των αυστηρών μέτρων για τους εσωτερικούς χώρους, ο Δήμος είχε προσωρινά παραχωρήσει άδεια στα εστιατόρια Vassilenas και Vezene να απλώνουν τραπεζοκαθίσματα στην πλατεία Μαδρίτης. Μετά τον covid, αυτή η προσωρινή άδεια ανακλήθηκε, όμως τώρα επέστρεψε για πάντα και είμαστε όλοι ευτυχείς! Έτσι, από τις αρχές του Ιουλίου και για όσο βαστά το αθηναϊκό καλοκαίρι, η πλατεία Μαδρίτης μάς περιμένει πιο φροντισμένη (και νόστιμη) παρά ποτέ.

Χαλίκι κάτω απ' τα σανδάλια σου, λαμπιόνια πάνω απ' το κεφάλι σου, όλα τα καλά στο τραπέζι μπροστά σου. Τούτα τα δύο εστιατόρια που γειτονεύουν και που τώρα μοιράζονται και την ίδια «αυλή» τυχαίνει να είναι (και τα δύο!) από τα καλύτερα αυτής της πόλης.

Vassilenas

Στα δροσερά, κάτω από τις φυλλωσιές, τραπέζια, το πρώτο πιάτο που παίρνεις είναι η θρυλική ταρμαουσαλάτα (πραγματικά, δεν λείπει από κανένα τραπέζι). Την ακολουθούν το γιουβετσάκι γαρίδας

με καπνιστή ντομάτα και μυρωδάτο βασιλικό, η αχινοσαλάτα (η θάλασσα η ίδια) με ψητό προζυμένιο ψωμί, η φημισμένη ψαρόσουπα, που την τρως και κολλά στα χείλια η νοστιμιά, και βέβαια κάποιο ψάρι ημέρας που θα γίνει αχνιστό, ψητό στη σχάρα ή ωραίο γιουβετσάκι –ανάλογα τα γούστα σου– και που δεν θα είναι τίποτα λιγότερο από πεντάφρεσκο. Συνοδεύεις με κάποια δροσερή ετικέτα που ο Βασίλεινας φυλάει στις walk in κάβες του.

Vezene

Είναι στις καρδιές μας για τα πληθωρικά του, γκουρμέ και μαζί comfort τραπεζώματα, κι αυτά συνεχίζει να προσφέρει και αυτό το καλοκαίρι, εμπλουτίζοντάς τα με πολλές θαλασσινές επιλογές. Στο καλοκαιρινό μενού του Vezene το ψάρι και οι χάρες του βυθού αποκτούν τώρα κύριο λόγο.

Μαγιάτικο σαβόρο με ελαιόλαδο, ντομάτα κονφί, παλαιωμένο ξίδι, γαρίδες Κοιλιάδας ταρτάρ με ντομάτα, δυόσμο, ρύζι ατμού και κρίταμο, αχνιστά όστρακα σε Ασύρτικο, ολόκληρο ψάρι ημέρας sashimi, ελληνική караβίδα στη θράκα και αχινομακαρονάδα... Τι ωραία όλα αυτά, τι μαγική η αίσθηση να μοιράζεσαι καλό φαγητό κάτω από τα δέντρα και μάλιστα στην καρδιά της (σε λίγο) άδειας Αθήνας...

Vassilenas: Βρασία 13, 2107210501

Vezene: Βρασία 11, 2107232002

LOW KEY ATHENS

Το bar που κρατάει χαμηλούς τόνους και ανεβάζει την εμπειρία της εξόδου

Μια νέα άφιξη στην αθηναϊκή σκηνή, το Low Key Athens, έρχεται να προσθέσει έναν ξεχωριστό προορισμό στην ολόενα πιο ζωντανή περιοχή γύρω από τον Πύργο Αθηνών, πίσω από τον ιστορικό κινηματογράφο Γαλαξία. Όπως μαρτυρά και το όνομά του, είναι ένας χώρος διακριτικός, ανεπιτήδευτος και φιλόξενος, ένα μέρος που σε προσκαλεί να χαλαρώσεις από την ένταση της καθημερινότητας. Με vintage αναφορές στη διακόσμηση, προσεγγισμένη αισθητική και έναν άνετο εξωτερικό χώρο, το Low Key Athens δημιουργεί το ιδανικό σκηνικό από νωρίς το απόγευμα μέχρι το

βράδυ. Ένα early bar με χαρακτήρα, σχεδιασμένο για όσους αναζητούν ένα σημείο συνάντησης για μετά τη δουλειά, για ένα χαλαρό ποτό με φίλους ή για μια ολοκληρωμένη έξοδο στην πόλη. Στην καρδιά της εμπειρίας βρίσκονται τα cocktails. Ο κατάλογος περιλαμβάνει signature δημιουργίες αλλά και seasonal tap cocktails, που ανανεώνονται μέσα στη χρονιά, προσφέροντας κάθε φορά έναν νέο λόγο για επιστροφή. Οι γεύσεις συνοδεύονται από προτάσεις comfort food, όπως πίτσες με κλασική λεπτή ιταλική ζύμη, φρέσκες σαλάτες, μπρουσκέτες και πιάτα για μοίρασμα, ιδανικά για παρέες που θέλουν να συνδυάσουν το ποτό με καλό φαγητό. Τη συνολική ατμόσφαιρα συμπληρώνει η μουσική επιλογή, με rock, pop, jazz και funk ήχους που δημιουργούν το κατάλληλο background για κάθε στιγμή της ημέρας. Το Low Key Athens είναι ένας χώρος που αποδεικνύει πως η πραγματική γοητεία βρίσκεται συχνά στα πιο διακριτικά σημεία. Ένα bar με προσωπικότητα, ζεστή φιλοξενία και ξεχωριστή ταυτότητα, που αξίζει να ανακαλύψετε, στην καρδιά της Αθήνας. Ανοικτά Δευτέρα - Σάββατο 17.00 - 01.00 το καλοκαίρι.

Χαλκηδόνος 3, Αθήνα, 2168092482
Fb LowKeyAthens **Insta** lowkey_athens

Ντομάτα carpaccio παντού!

8 σαλάτες με την ντομάτα
σε solo εμφάνιση

Της Κατερίνας Βνάτσιου

Την κόβεις και μυρίζεις καλοκαίρι. Τη βάζεις στο στόμα και περνάς μονομιάς στην ανεμελιά των θαλασσινών μεσημεριών. Η ντομάτα θα είναι πάντα η βασίλισσα του ελληνικού καλοκαιριού. Και φυσικά κάθε τέτοια εποχή τα αθηναϊκά εστιατόρια τη δοξάζουν.

Δεν ξέρουμε τι ακριβώς συνέβη φέτος (είχαμε καλή σοδειά σε ντομάτες; Κάνουμε ομαδική στροφή στην απλότητα;), αλλά ποτέ πριν δεν έχουμε δει σε τόσο πολλούς καταλόγους ντομάτες όπως τις γέννησε το μποστάνι τους: σκέτες! Κομμένες σε ροδέλες –τύπου καρπάτσιο, που κάνει και ωραία εικόνα–, με μια πρέζα θαλασσινό αλάτι και μπόλικο καλό ελαιόλαδο. Στην εποχή της ντομάτας δεν χρειάζεσαι πολλά πολλά.

Tsiftis

Ο Μπάμπης Καζάνας, σεφ και συνιδιοκτήτης στο Tsiftis, είναι ικανός να φτάσει μέχρι την άλλη άκρη της χώρας για να βρει το σωστό, το καλύτερο και το πιο αγνό προϊόν. Και με την ντομάτα του δεν αστειεύεται. Χρησιμοποιεί ντομάτες από τρεις διαφορετικές ποικιλίες: καρδιά του βούβαλου από το αγρόκτημα Ντεμερούκα στους Γαργαλιάνους, χοντροκαταρρή και ροζ ντομάτα Μεσσηνίας, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα του κάθε παραγωγού. Ύστερα σταλάζει κορωνέικο ελαιόλαδο, γιατί «ταιριάζει απόλυτα με την ντομάτα!», άγρια ρίγανη Ταΰγετου και αλάτι από τα βράχια της Μάνης. Τόσο απλή, τόσο μεγαλειώδης. **Σεβαστείας 2, Ιλίσια, 2107754246**

Μανάρι

Στην παϊδακοταβέρνα του Άρη Βεζενέ η ντομάτα έχει τόσο εξέχουσα θέση, που εκτελεί και χρέη διακοσμητικού στοιχείου: μια γαβάθα γεμάτη κατακόκκινες, λαχταριστές ντομάτες υπάρχει πάντα στο τραπέζι της δεξιάς σάλας. Και, για να πούμε την αλήθεια, τι ταιριάζει καλύτερα στο βασίλειο του κρέατος αν όχι μια ντομάτα κομμένη ροδέλα, που σερβίρεται στα ζουμιά της, μαζί με κρίταμο και ελιές; **Πλ. Αγίων Θεοδώρων 3, 2152153804**

Vezene

Ντομάτα, καππαρόφυλλα, κρίταμο, ξίδι με περγαμόντο και λίγη ξινομυζήθρα στο πλάι. Η ντοματοσαλάτα στο Vezene φέρνει το καλοκαίρι στο τραπέζι σου. Ευκαιρία να τη δοκιμάσεις τώρα που το διάσημο εστιατόριο άπλωσε τραπέζακια και απέναντι, στην ολόδροση πλατεία Μαδρίτης. **Βρασίδα 11, Ιλίσια, 2107232002**

Atelier Papaioannou

Σε αυτή τη δροσερή αυλή του καλοκαιριού να βρεις καταφύγιο από τη ζέστη του Αυγούστου και στο τραπέζι σου να έχεις τον αχνιστό τους ροφό (θαλασσινό πιάτο-έπος) και τούτη την ντομάτα κομμένη ροδέλες και σερβιρισμένη με κάππαρη και φινό ελαιόλαδο. Δεν θες τίποτα άλλο. **Δημητρίου Βασιλείου 14, Νέο Ψυχικό, 2102650200**

Philosopheat

Θα το βρεις στα στενά του Συντάγματος και μπορεί να σου φανεί τουριστική παγίδα (δεν είναι), ενώ στην πραγματικότητα αποτελεί μία από τις μουσικές διευθύνσεις για φρέσκο ψάρι στο κέντρο της Αθήνας (φυσικά έχει και πιάτα με κρέας). Θα βρεις πάντα πολλά και καλά ψάρια (και μεγάλα), ωραίες θαλασσινές μακαρονάδες και αυτή την ολόγλυκια ντοματοσαλάτα με κορινθιακές ντομάτες, ελιές, κρίταμο, ανθό αλατιού και ελαιόλαδο. **Μνησικλέους 3, Σύνταγμα, 2117508091**

Polpo

Αν είσαι λάτρης του ψαριού, σίγουρα έχεις πάει! Κι ενώ όλοι μιλούν για τη φρεσκάδα και την ποιότητα της ψαριάς που το εστιατόριο διαθέτει (τι κουτσομούρες, τι στήρες, τι μπαρμπούνια κατακόκκινα και πελώριοι ροφοί), η ίδια η ντομάτα του είναι ένας ακόμη λόγος επίσκεψης! Καταφτάνει νεγκλιζέ (ξεφλουδισμένη), μονάχα με λίγο ανθό αλατιού και καλό ελαιόλαδο. **Τζον Κέννεντι 6, Ρέντη, 2107104578**

Geco

Τις καυτές μέρες του καλοκαιριού μπορείς να βρεις καταφύγιο στη στοά της Λέκκα: μπόλικη δροσιά, ακόμη δροσερότερα cocktails και ένα comfort μενού που έχουν δημιουργήσει οι executive chefs Παναγιώτης Φλάκας και Χρήστος Ρήγας. Ανάμεσα στα πολλά και λαχταριστά πιάτα του καταλόγου και αυτή η ντοματοσαλάτα, με τρία διαφορετικά είδη ντομάτας, φρέσκο βασιλικό, ελαιόλαδο και νερό ντομάτας. **Λέκκα 14, Σύνταγμα, 2103216001**

Casa Fish

Ανοιξε στις αρχές του καλοκαιριού πάνω στη θάλασσα και ειδικεύεται στην ψαροφαγία. Διαλέγεις το ψάρι σου από την ψαριέρα, κάθεσαι στη βεράντα πάνω στο νερό, μαζί παίρνεις και αυτή την ντοματούλα με θαλασσινό αλάτι, κρίταμο, κάππαρη και μπόλικο ελαιόλαδο για να βουτάς. **Λεωφ. Κ. Καραμανλή 18, Βούλα, 2108992454**

Όταν ολόκληρος ο πλανήτης ζει στους ρυθμούς του ποδοσφαίρου, η συζήτηση δεν αφορά μόνο όσα συμβαίνουν μέσα στις τέσσερις γραμμές του γηπέδου. Αφορά και στο ποιοι μπορούν πραγματικά να συμμετέχουν σε αυτή τη συλλογική εμπειρία. Γιατί η προσβασιμότητα στον αθλητισμό δεν εξαντλείται στις ράμπες ή στις θέσεις για αμαξίδια. Είναι η δυνατότητα κάθε ανθρώπου να μπορεί να παρακολουθήσει έναν αγώνα, να νιώσει τη συγκίνηση της εξέδρας και να γίνει μέρος της ίδιας γιορτής.

Με αυτό ακριβώς το όραμα, η **Kaizen Gaming** επενδύει σε πρωτοβουλίες που κάνουν πράξη το μήνυμα «*Sport is for everyone*». Σε συνεργασία με τις χορηγούμενες ομάδες αλλά και εξειδικευμένους οργανισμούς σε Ευρώπη και Λατινική Αμερική, η Kaizen Gaming μέσα από το brand της, **Betano**, υλοποιεί πρωτοβουλίες που κάνουν τα γήπεδα και τις αθλητικές διοργανώσεις προσβάσιμα για όλους, στηρίζει χιλιάδες αθλητές και φιλάθλους με διαφορετικές μορφές αναπηρίας και διευρύνει τις ευκαιρίες συμμετοχής στον προσαρμοσμένο και παραολυμπικό αθλητισμό.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν το *Sensory Room* στο Στάδιο Ντραγκό της Πόρτο, η συνεργασία με τη *FADEC* στην Αργεντινή για την υποστήριξη αθλητών με οπτική αναπηρία, οι υπηρεσίες προσβασιμότητας που αναπτύχθηκαν σε συνεργασία με την *FC Bayern Munich*, καθώς και οι πιστοποιήσεις και παρεμβάσεις προσβασιμότητας που υλοποιήθηκαν στα γήπεδα της *Sparta Prague* και της *Brøndby IF* σε συνεργασία με την **AccessibAll**.

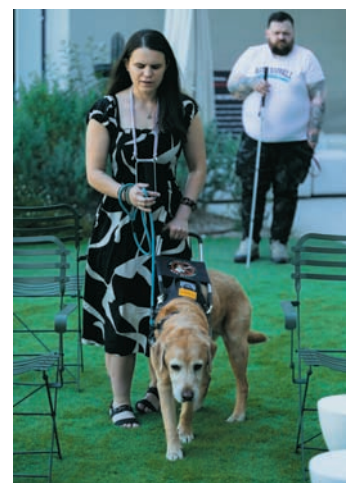
Μία από αυτές τις δράσεις παρακολουθήσαμε από κοντά και εμείς, καθώς η *ATHENS VOICE* επισκέφθηκε το **Kaizen Campus** στο Μαρούσι. Εκεί, η Kaizen Gaming φιλοξένησε την **AccessibAll**, έναν οργανισμό με εξειδίκευση στην προσβασιμότητα των αθλητικών εγκαταστάσεων και της εμπειρίας των φιλάθλων, προσφέροντας σε εργαζόμενους και επισκέπτες μια βιωματική εμπειρία που ανέδειξε τι σημαίνει πραγματικά προσβασιμότητα στον αθλητισμό.

Μέσα από πέντε διαδραστικούς σταθμούς, οι εργαζόμενοι είχαν την ευκαιρία να κατανοήσουν πώς βιώνουν το ποδόσφαιρο φίλαθλοι με διαφορετικές μορφές αναπηρίας και να γνωρίσουν τεχνολογίες που κάνουν την εμπειρία του γηπέδου πιο συμπεριληπτική. Από το VR και το *Sensory Room* μέχρι το *audio descriptive commentary* και τις τεχνολογίες απτικής επικοινωνίας, έγινε ξεκάθαρο ότι η παρακολούθηση ενός αγώνα μπορεί να γίνει πραγματικά προσβάσιμη για όλους.

Στον πρώτο σταθμό γνωρίσαμε τις δυνατότητες που προσφέρουν οι τεχνολογίες εικονικής πραγματικότητας στην προσβασιμότητα. Αρχικά, μέσα από ένα διαδραστικό κουίζ, κληθήκαμε να αντιστοιχίσουμε διαφορετικές παθήσεις όρασης με εικόνες που αναπαριστούσαν τον τρόπο με τον οποίο βλέπει τον κόσμο ένα άτομο που τις αντιμετωπίζει.

Στη συνέχεια φορέσαμε ειδικά γυαλιά που προσομοίωναν διαφορετικές διαταραχές όρασης και αμέσως μετά, *VR headset*, μέσα από το οποίο παρακολουθήσαμε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα προσαρμόζοντας σε πραγματικό χρόνο το zoom και το contrast, ώστε να αντιληφθούμε πώς μεταβάλλεται η εμπειρία θέασης για ανθρώπους με διαφορετικές οπτικές δυσκολίες.

Η επόμενη στάση ήταν το *Sensory Room*, ένας ειδικά διαμορφωμένος χώρος στο αίθριο του **Kaizen Campus**, όπου βιώσαμε την εμπειρία ενός αγώνα μέσα από τη ματιά

ΠΩΣ Η KAIZEN GAMING ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΠΡΑΞΗ

Με όραμα το μήνυμα «*Sport is for everyone*»

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΨΥΧΑ

Γιατί η προσβασιμότητα στον αθλητισμό δεν εξαντλείται στις ράμπες ή στις θέσεις για αμαξίδια

ενός νευροδιαφορετικού ατόμου.

Οι έντονοι ήχοι, τα δυνατά φώτα και τα συνεχή ερεθίσματα ανέδειξαν το πόσο απαιτητική μπορεί να γίνει η παρακολούθηση ενός αγώνα για ορισμένους ανθρώπους, αλλά και γιατί ένα *sensory room* αποτελεί έναν ασφαλή χώρο αποφόρτισης, επιτρέποντας στους φιλάθλους να επιστρέψουν στην εξέδρα όταν αισθανθούν έτοιμοι.

Στον τρίτο σταθμό ανακαλύψαμε μια διαφορετική διάσταση της αθλητικής περιγραφής: το *audio descriptive commentary* για φιλάθλους με οπτική αναπηρία. Σε ειδικά διαμορφωμένη καμπίνα περιγραφής παρακολουθήσαμε πώς ο σχολιαστής μετατρέπει κάθε κίνηση του αγώνα σε λεπτομερή λεκτική περιγραφή, ώστε ο φίλαθλος να σχηματίζει όσο το δυνατόν πληρέστερη εικόνα του αγώνα.

Στον ίδιο σταθμό, γνωρίσαμε και μια ακόμη τεχνολογία προσβασιμότητας, αυτή τη φορά για κωφούς και βαρήκοους φιλάθλους. Φορώντας ένα ειδικό γιλέκο δόνησης, διαπιστώσαμε πώς ο ήχος του αγώνα μεταφράζεται σε διαφορετικά μοτίβα δόνησης, ανάλογα με το τι συμβαίνει στον αγωνιστικό χώρο. Για παράδειγμα, μια έντονη και παρατεταμένη δόνηση στο στήθος σηματοδοτεί

την επίτευξη ενός γκολ, επιτρέποντας στον θεατή να «νιώσει» τον παλμό του παιχνιδιού μέσα από την αφή.

Ξεχωριστή θέση στην εμπειρία είχε και ο σταθμός των *Σκύλων Οδηγών Ελλάδας*. Εκεί, άτομα με τύφλωση ή μειωμένη όραση, μαζί με τους σκύλους οδηγούς τους, μοιράστηκαν μαζί μας την ιστορία τους. Μάλιστα, κλείνοντας τα μάτια μας είχαμε την ευκαιρία να αφήσουμε τον σκύλο-οδηγό να μας καθοδηγήσει ανάμεσα σε εμποδία που είχαν τοποθετηθεί στον χώρο. Για λίγα λεπτά αντιληφθήκαμε τι σημαίνει να εμπιστευόμαστε απόλυτα έναν άλλο «συνοδοιπόρο» για να κινηθείς με ασφάλεια και τις δυσκολίες που εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν καθημερινά τα άτομα με οπτική αναπηρία.

Αν κάτι μένει στο τέλος αυτής της εμπειρίας είναι ότι η προσβασιμότητα στον αθλητισμό δεν είναι μια επιπλέον παροχή, αλλά βασική προϋπόθεση ώστε κάθε άνθρωπος να μπορεί να συμμετέχει ισότιμα στη χαρά του αθλητισμού. Και η **Kaizen Gaming**, αποδεικνύει στην πράξη ότι όταν συνδυάζονται η τεχνολογία, η καινοτομία και η ενσυναίσθηση, το «*Sport is for everyone*» μπορεί να γίνει κάτι πολύ περισσότερο από ένα σύνθημα.

Του Χάρη
Συμβουλίδη

Η ζωή είχε περίεργα σχέδια για μένα και τη Σαλαμίνα. Φεύγοντας κάποτε από τον ναύσταθμό της, κατά τη διάρκεια της θητείας μου στο Πολεμικό Ναυτικό, θεώρησα ότι δεν θα την ξανάβλεπα. Να, όμως, που βρέθηκα τελικά να ζω στο νησί εδώ και 2 χρόνια. Κι έχει και συνέχεια.

Φυσικά και είναι νησί η Σαλαμίνα – και μάλιστα το μεγαλύτερο στον Σαρωνικό. Για κάποιον λόγο, όμως, δεν την υπολογίζουμε όταν μιλάμε για διακοπές ή για εξορμήσεις σε νησιά. Παραείναι κοντά στην πόλη; Άραγε λόγω του καθημερινού πηγαινέλα των κατοίκων της «μέσα», όπως αποκαλούνται ο Πειραιάς και η Αθήνα; Μήπως επειδή, με μια πρώτη ματιά, η πρωτεύουσά της, η **Κούλουρη**, θυμίζει γειτονιές περιοχών όπως το Κερατσίνι, η Δραπετσώνα, το Πέραμα; Ναι, Κούλουρη την αποκαλούμε στην καθημερινότητα τη μεγαλύτερή της πόλη, αυτή που διασχίζεις με το που στρίψεις δεξιά αφού φτάσεις στα **Παλούκια** (το λιμάνι). Επισήμως, βέβαια, λέγεται Σαλαμίνα. Αλλά το Κούλουρη είναι πιο βαθιά γραμμένο στο ντόπιο παρελθόν, όπως δείχνει και η πανελληνίως γνωστή φράση «*πήγε η ψυχή μου στην Κούλουρη*».

Αν έχω καταλάβει κάτι για τη Σαλαμίνα τα δύο χρόνια που μένω εδώ, είναι ότι πρόκειται για υποτιμημένο τόπο, που όμως αλλάζει γρήγορα, διεκδικώντας μια πιο δυναμική ταυτότητα. Τον χειμώνα δεν

συμβαίνουν πολλά: η ζωή μαζεύεται προς την πρωτεύουσα, ξεχνάς τι σημαίνει κίνηση στους δρόμους, οι επιλογές είναι λίγο-πολύ συγκεκριμένες, η όλη κλίμακα θυμίζει αυτήν της επαρχίας. Αλλά το καλοκαίρι η μεταμόρφωση είναι θεαματική. Το νησί «βουλιάζει» από επισκέπτες, ενώ η κίνηση μπορεί να γίνει τόσο αφόρητη, ώστε ν' αναγκάσει τους μόνιμους κατοίκους να αλλάξουν έως και πάγιες συνήθειές τους (π.χ. τις λαϊκές απ' όπου ψωνίζουν).

Ασφαλώς η Σαλαμίνα ήταν και παλιότερα θερινός προορισμός, μια οικονομική επιλογή για τους κατοίκους του ευρύτερου Πειραιά. Παράλληλα, όμως, την υποτιμούσαν, εξού και το κοροϊδευτικό «Σαλαμύκονος», το οποίο ακόμα γίνεται δεκτό με πικρία από τους ντόπιους. Παλιός Κουλουριώτης, μάλιστα, έλεγε κάτι πολύ χαρακτηριστικό, που θα το περάσουμε εδώ με πιο κόσμια γλώσσα: έλεγε, λοιπόν, ότι έμοιαζε μ' εκείνες τις ιερόδουλες με τις οποίες όλοι περνούσαν καλά όταν τις αναζητούσαν, μα έπειτα τις μείωναν και να τις περιγελούσαν. Τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, με το διαρκές στρίμωγμα της καθημερινότητας των μεσαίων και μικρών εισοδημάτων, η Σαλαμίνα έχει γίνει δελεαστική επιλογή για τριήμερα, σύντομες εξορμήσεις και καλοκαιρινές διακοπές. Κι αυτό φέρνει ραγδαίες αλλαγές σε τιμές, ευκαιρίες ή αγοραπωλησίες κατοικιών.

Καλοκαίρι στη Σαλαμίνα, το ν

Αφήνοντας, λοιπόν, στην άκρη τα τεμπέλικα κλισέ της ταξιδιωτικής δημοσιογραφίας, το πρώτο που πρέπει να διερωτηθείτε πριν έρθετε εδώ είναι τι είδους διακοπές ψάχνετε. Θέλετε κοσμοσυρροή και φασαρία; Επιθυμείτε ησυχία και πιο ράθυμους ρυθμούς; Θα τα βρείτε και τα δύο, όμως η απάντησή σας θα επηρεάσει και το πού θα μείνετε και το προς τα πού θα κινηθείτε.

Ανεξάρτητα από τις απαντήσεις αυτές, βέβαια, υπάρχουν και ορισμένα πράγματα που δεν γίνεται να χάσετε, εάν έρχεστε για πρώτη φορά. Θα πάτε π.χ. να βγάλετε φωτογραφίες στον **Τύμβο των Σαλαμινομάχων** στην **Κυνόσουρα**, εκεί όπου έγινε η περίφημη Ναυμαχία της Σαλαμίνας το 480 π.Χ. Και, ακόμα κι αν δεν έχετε επαφή με τα της θρησκείας, θα κανονίσετε οπωσδήποτε να πάτε στο μοναστήρι της **Παναγιάς Φανερωμένης**, αφού βρίσκεται σ' ένα από τα ομορφότερα σημεία του νησιού, τριγυρισμένο από πέυκα και με εκπληκτική θέα. Απέναντι θα δείτε κι ένα γραφικό σπιτάκι σε άσπρα και μπλε χρώματα: εκεί ζούσε κάποτε ο σημαντικός μας ποιητής Άγγελος Σικελιανός.

Επίσης, δεν γίνεται να φύγετε από τη Σαλαμίνα δίχως να δοκιμάσετε πλατέτσι και κουγκουλού-αρι. Το πρώτο είναι παραδοσιακό αρτοσκεύασμα με αλεύρι, ελαιόλαδο, νερό, αλάτι και τυρί (υπάρχει και χωρίς τυρί), το δεύτερο είναι μια γλυκιά κολοκυθόπιτα, που αντανakλά τις αρ-

Αν έχω καταλάβει κάτι για τη Σαλαμίνα τα 2 χρόνια που μένω εδώ, είναι ότι πρόκειται για υποτιμημένο τόπο, που όμως αλλάζει γρήγορα, διεκδικώντας μια πιο δυναμική ταυτότητα

βανίτικες ρίζες των κατοίκων. Κουγκουλούαρι θα βρείτε σε διάφορους φούρνους του νησιού –ο **Μπεγνής** και ο **Δαμαλίτης** είναι δύο στάνταρ επιλογές–, αλλά για το καλύτερο πλατέτσι μπορείτε να συζητάτε ώρες ολόκληρες με όσους διαμένουν στη Σαλαμίνα. Η δική μου επιλογή, πάντως, είναι ο **Βενετσάνος**. Αρκεί να πάτε νωρίς το πρωί, γιατί βγάζει όσα βγάζει στο άνοιγμα κι εξαντλούνται γρήγορα.

Από εκεί και πέρα, αν θέλετε να παραθερίσετε στην καρδιά των εξελίξεων, βρείτε να μείνετε κάπου στην Κούλουρη. Θα κάνετε το μπάνιο σας στου **Ρέστη**, στην **Ηλιακτή** ή στο **Αιάντειο**, όπου, εάν αντέχετε την κίνηση και διαθέτετε την υπομονή που χρειάζεται το πάρκινγκ, θα συντονιστείτε με τον παλμό της νεολαίας του νησιού, η οποία δημιουργεί συνθήκες πατείς με πατώ σε στο **Hot Island** –πολύ διάσημο στέκι του καλοκαιριού. Για καφέ και για παγωτό θα επισκεφθείτε τα **Σελήνια**, ενώ ποτό θα κανονίσετε πιο κεντρικά, στο **Bel Air** ή στο **Duende** (στον **Άγιο Νικόλαο**), και στο **Sparrow** ή στο **La Scala** για πιο ροκ εν ρολ καταστάσεις. Σίγουρα θα περάσετε για ένα σουβλάκι από τον **Κρίνο**, ενώ θα πρότεινα και την κλασική πίτσα με σουτζούκι και πιπεριά στο **Αχιλλέιον**, έτσι για να έρθετε σε επαφή και μ' εκείνη τη Σαλαμίνα που απαθανάτισε ο Νίκος Γραμματικός στη θαυμάσια ταινία του «**Απόντες**» (1996).

Προσωπικά, παρά τα παράπονα πολλών για τις υψηλές τιμές, δεν θα σνομπάρω τον **Κάκια** και τη φήμη του στα θαλασσινά, αρκεί να φροντίσετε να γευτείτε τη λευκή του γαριδομακαρονάδα, για την οποία δεν έχει αντίπαλο. Πολύ καλές περιπτώσεις, πιο προσιτές οικονομικά, είναι και η **Παραλία** ή το **Αγκυροβόλι**, ενώ, αν θέλετε στέκια πιο ψαγμένα, θα φτάσετε ως το **Καρνάγιο** (που αυτή τη στιγμή ανακαινίζεται) ή τον **Μπακοθανάση**. Θέα μην περιμένετε στον δεύτερο, το τηγάκι του όμως δεν θα το λησμονήσετε. Αν ενδιαφέρεστε για κρεατικά, θα πάτε προς το **Κοχύλι** στα **Αμπελάκια**, στη **Μπουκουρίμιζα** στο Αιάντειο ή μια εκδρομή ως το **Μπλε Λιμανάκι**, ενώ, αν έχετε όρεξη για λίγο πιο περιφερειακές εξερευνήσεις,

θα φτάσετε στην παραλία του **Αγίου Γεωργίου** στο **Ξένο**, στις καφετέριες της παραλίας του **ΝΑΤΟ**, πέρα από το Αιάντειο, ή στον οικισμό **Μπατσι**, στο βόρειο κομμάτι του νησιού, όπου θα βρείτε επιλογές για καφέ και για φαγητό, αλλά και μια όμορφη παραλία στους πρόποδες ενός πευκόφυτου λόφου.

Παρότι σημαντικό κομμάτι της ζωής μου στη Σαλαμίνα περιστρέφεται γύρω από τα παραπάνω σημεία, θα πω ευθαρσώς ότι αυτό που με έχει κερδίσει είναι το πιο ήσυχο και απομακρυσμένο νότιο τμήμα της. Πέρα από το **Bel Air**, δηλαδή, δεν έχω πιο αγαπημένο μέρος από τα **Κανάκια**, στα οποία φτάνεις διασχίζοντας ένα ειδυλλιακό πευκόδασος. Εκεί θα συνδυάσετε μπάνιο, θέα, όμορφη παραλία και αρχαιολογική βόλτα, αφού τριγύρω βρίσκεται ό,τι έχει απομείνει από το ανάκτορο όπου κάποτε, πολύ παλιά, καθόταν ο Μυκηναίος βασιλιάς του νησιού – η οικογένεια του θρυλικού Αίαντα της Τροίας, αν πάρουμε τοις μετρητοίς όσα λέει ο Όμηρος. Θα βρείτε επίσης το **Μελτέμι**, κορυφαίο προορισμό για χειροποίητα κρεατικά, θαλασσινά και καλό κρασί. Να, όμως, κι ένα κουλουριώτικο, ας το πούμε, «μυστικό»: υπάρχει κι ένας ιππικός όμιλος, αν στρίψετε στο βουνό λίγο πριν φτάσετε στα Κανάκια, όπου μπορείτε να κάτσετε και για καφέ, απολαμβάνοντας πανοραμική θέα στον Σαρωνικό έως την Αίγινα. Προτού πάτε, βέβαια, σιγουρευτείτε για τις ώρες λειτουργίας.

Τα Κανάκια, τώρα, δεν είναι τα μόνα προτεινόμενα, εάν είστε αποφασισμένοι να φτάσετε οδικώς στα νότια της Σαλαμίνας. Θα βρείτε και τον οικισμό **Μαρούδι** με το **Αίας Κλαμπ**, του οποίου τα βαθιά νερά θεωρούνται από τα καθαρότερα σε όλο το νησί. Εδώ απλώνεται και η παραλία του **Χαλιώτη** (να κάτσετε οπωσδήποτε για φαγητό στο **Πεύκο**), αλλά και οι **Κολώνες**, με τις βοτσαλωτές ακτές, τα αλμυρικά και το κυκλικό ταφικό μνημείο του 4ου αιώνα π.Χ. Και βέβαια τα **Περιστερία**, μία ακόμα περιοχή με βραχώδεις παραλίες και καθαρό βυθό, αλλά και μ' ένα σπήλαιο που η παράδοση έχει συνδέσει με τον τραγικό ποιητή Ευριπίδη.

Θα είναι λάθος, ασφαλώς, αν θεωρήσετε ότι η Σαλαμίνα εξαντλείται στα παραπάνω. Θεωρήστε τα ως ένα προσωπικό απόσταγμα στα 2 χρόνια ζωής μου στον Σαρωνικό, από μια εξερεύνηση που ακόμα συνεχίζεται. Κάθε καλό ταξιδιωτικό ρεπορτάζ, επίσης, κρατάει και κάποιο μυστικό για τον εαυτό του και τους οικείους του, οπότε, σε αντάλλαγμα, θα κλείσουμε εδώ μ' ένα ακόμα τοπικό μυστικό. Εάν συγκαταλέγεστε στους φίλους των οστράκων, ψαχτείτε με τους ψαράδες του νησιού για καλόγνωμες (ή σκάτιλες): ένα σπάνιο οστρακοειδές με γευστική ψίχα. Θα τις απολαύσετε είτε ως μεζέ για ούζο είτε μαγειρεμένες με πιλάφι. **Α**

νησί δίπλα στην πρωτεύουσα

ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Η Σαλαμίνα, αν και νησί, δεν ταυτίζεται εύκολα με την εικόνα ενός κλασικού τουριστικού προορισμού. Η εγγύτητά της με την Αττική και η πρόσβαση σ' αυτήν μέσω του βιομηχανικού τοπίου του Περάματος την καθιστούν περισσότερο προέκταση του αστικού ιστού παρά έναν τόπο απόδρασης. Παράλληλα, η απουσία της στερεοτυπικής νησιώτικης εικόνας και η κυριαρχία των ναυπηγείων και του Ναυστάθμου του Πολεμικού Ναυτικού στην πρώτη εντύπωση του επισκέπτη δεν προϊδεάζουν για μια κλασική εμπειρία διακοπών. Κι όμως, η Σαλαμίνα διαθέτει πολλές φυσικές ομορφιές –γραφικούς κολπίσκους, καθαρές παραλίες και εκτεταμένες πευκόφυτες περιοχές, όπως το Δάσος της Φανερωμένης–, που συνθέτουν ένα ιδιαίτερο τοπίο. Αποτελεί δε το μεγαλύτερο και ένα από τα σημαντικότερα νησιά του Σαρωνικού κόλπου, με έντονη ιστορική και πολιτιστική παρουσία ήδη από την αρχαιότητα.

Το όνομά της συνδέθηκε με εμβληματικά γεγονότα, όπως η Ναυμαχία της Σαλαμίνας, αλλά και με μορφές των αρχαίων χρόνων, όπως ο ομηρικός ήρωας Αίας και ο τραγικός ποιητής Ευριπίδης. Στο νησί σώζονται σημαντικοί αρχαιολογικοί χώροι και μνημεία, μεταξύ των οποίων η Μυκηνναϊκή Ακρόπολη, το α-

νάκτορο του Τελαμώνιου Αίαντα, η αρχαία πόλη της Σαλαμίνας στα Αμπελάκια, ο Τύμβος των Σαλαμινομάχων, η Ιερά Μονή Φανερωμένης, του 17ου αιώνα, ο Φάρος Κόγχη, που μαρτυρούν τη διαχρονική σημασία του τόπου. Παράλληλα, η Σαλαμίνα συνδέθηκε και με σημαντικές μορφές της νεότερης Ελλάδας, όπως ο Γεώργιος Καραϊσκάκης –του οποίου ο τάφος βρίσκεται στον χώρο του βυζαντινού ναού του Αγίου Δημητρίου– και ο ποιητής Άγγελος Σικελιανός, διατηρώντας την παρουσία της στην ιστορική και πνευματική ζωή της χώρας.

Στο νοτιότερο σημείο του νησιού, κοντά στον όρμο Περιστερία, βρίσκεται το περίφημο Σπήλαιο του Ευριπίδη, «αναπνοήν έχον ες την θάλασσαν» – ένα φυσικό σπήλαιο με στενή είσοδο, διαμορφωμένο στην απότομη πλευρά ασβεστολιθικού βράχου, σε υψόμετρο περίπου 115 μέτρων από τη θάλασσα. Η πρόσβαση σ' αυτό γίνεται μέσω ενός καλά χαραγμένου και σχετικά εύκολου ανηφορικού μονοπατιού μέσα στο πευκόφυτο τοπίο και, μόλις ο επισκέπτης φτάσει στον προορισμό του, η εντυπωσιακή θέα προς τον Σαρωνικό τον αποζημιώνει.

Η ανασκαφή του Σπηλαίου πραγματοποιήθηκε από το τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, υπό τη διεύθυνση του ομότιμου καθηγητή Γιάννου Γ. Λώλου, κατά τα έτη 1994-1997. Όπως επισημαίνει ο ίδιος, η διερεύνηση του σπηλαίου και του γειτονικού Ιερού του Διονύσου αποτέλεσε «μία από τις δυσκολότερες ανασκαφές αρχαιολογικού σπηλαίου στην Ελλάδα», εξαιτίας τόσο της ιδιαίτερης μορφολογίας του χώρου όσο και των επιχώσεων, οι οποίες ήταν αναμοχλευμένες από τις διαδοχικές χρήσεις του σπηλαίου και, σε κάποιες περιπτώσεις, από αρχαιοκαπηλικές επεμβάσεις. Το Σπήλαιο, συνολικού μήκους περίπου 47 μ., διαθέτει δέκα θαλάμους, ενώ το εσωτερικό του σχηματίζει έναν σκοτεινό λαβύρινθο που αποτελείται από έναν μακρύ, οφιοειδή διάδρομο και διαδοχικούς χώρους με χαμηλή οροφή. Μόνο δε σε έναν απ' αυτούς μπορεί κανείς να σταθεί όρθιος. Η ιδιόμορφη μορφολογία του περιγράφεται στο έργο «Αττικά Νύκτες» του Ρωμαίου συγγραφέα Αύλου Γέλλιου, ο οποίος αναφέρει ότι το επισκέφθηκε και το περιγράφει ως «δυσάρεστο και τρομακτικό».

Η έρευνα αποκάλυψε ότι το σπήλαιο γνώρισε συνεχείς και μεταβαλλόμενες χρήσεις κατά τη διάρκεια έξι διαφορετικών ιστορικών περιόδων, από τη Νεότερη Νεολιθική έως και τη Φραγκοκρατία. Κατά τη Νεολιθική Περίοδο (5.300 - 4.300 π.Χ.) φαίνεται ότι λειτουργούσε ως χώρος λατρευτικού χαρακτήρα, ενώ κατά την Υστερη Μυκηνναϊκή (14ος και αρχές 12ου αι. π.Χ.) ο βαθύτερος και μεγαλύτερος θάλαμος του σπηλαίου χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά ως τόπος ταφής. Τα ευρήματα, όπως αγγεία, όπλα, κοσμήματα και άλλα κτερίσματα, υποδηλώνουν ότι οι νεκροί ήταν πιθανότατα πρόσωπα υψηλής κοινωνικής θέσης. Αν και η αναμόχλευση των επιχώσεων δεν επέτρεψε την πλήρη ανασύσταση του τρόπου ταφής, ο ενταφιασμός στο βάθος ενός σπηλαίου σε ιδιαίτερα δυσπρόσιτο σημείο αποτελεί πρακτική που δεν απαντάται στην ηπειρωτική Ελλάδα της Μυκηνναϊκής Περιόδου. Πιθανόν τα πρόσωπα αυτά να κατείχαν κάποια ξεχωριστή θέση ή ιδιότητα, που οδήγησε στην επιλογή ενός τόσο απομονωμένου και δύσβατου χώρου για την ταφή τους. Παράλληλα, τα ίχνη προσφορών και οι αποθέσεις αγγείων δείχνουν ότι το σπήλαιο είχε και τελετουργικό χαρακτήρα ήδη από τους μυκηνναϊκούς χρόνους.

Κατά την Κλασική Περίοδο (ύστερος 5ος αι. π.Χ.), το σπήλαιο ταυτίστηκε με τον τραγικό ποιητή Ευριπίδη. Η παρουσία σημαντικής ποσότητας αγγείων αττικής κεραμικής, μεταξύ των οποίων ένας μελαμβαφής σκύφος του 5ου αι. π.Χ. με χαραγμένο το όνομά του, ενισχύει τη σύνδεση του σπηλαίου με τον ποιητή. Παράλληλα, οι αρχαίες γραπτές πηγές –Φιλοχόρος, Σάτυρος, ο ανώνυμος συντάκτης του έργου «Γένος Ευριπίδου» και ο Αύλος Γέλλιος– αντιστοιχούν στα τοπογραφικά και μορφολογικά χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου σπηλαίου και επιβεβαιώνουν την παράδοση ότι εκεί αποσυρόταν ο ποιητής για να συγγράφει τα έργα του. Θεωρείται δε πιθανό ότι στο σημείο εκείνο επεξεργάστηκε την τραγωδία του «Ιππόλυτος». Μετά τον θάνατό του, το 406 π.Χ., το σπήλαιο εξελίχθηκε σε τόπο τιμής και μνήμης, κάτι που υποστηρίζεται από την ποσότητα και των χαρακτήρα των ευρημάτων.

Στους ελληνιστικούς και ρωμαϊκούς χρόνους (3ος αι. π.Χ. - 3ος αι. μ.Χ.) οργανώθηκε ως λατρευτικό και προσκυνηματικό κέντρο, σε σύνδεση με το Ιερό του Διονύσου, ενώ κατά τη Φραγκοκρατία (πρώιμος 14ος αι. μ.Χ.) χρησιμοποιήθηκε ως καταφύγιο και χώρος φύλαξης πολύτιμων αντικειμένων και θησαυρών.

Σε μικρή απόσταση από την είσοδο του σπηλαίου αποκαλύφθηκε, ύστερα από ανασκαφές των ετών 1998-2000 από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, ένα μικρό ιερό αφιερωμένο στον Διόνυσο, πιθανότατα σε συλλατρεία με τον Ευριπίδη. Το ιερό λειτουργούσε κατά την Ελληνιστική Περίοδο και ήταν διαμορφωμένο σε άνδριο με ναῖσκο, βάθρα για αγάλματα, λατρευτικό χώρο και δεξαμενή νερού που συνδεόταν με φυσική πηγή.

Τα ευρήματα συνδέονται με τελετουργικές πρακτικές και λατρευτικές προσφορές προς τον Διόνυσο. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν: χέρι μαρμάρινου αγάλματος του Διονύσου που κρατά κάνθαρο, μαρμάρινος όρθιος φαλλός, μελαμβαφείς κάνθαροι, μικρογραφικά αγγεία και πώματα πηλίνων κυψελών με ανάγλυφο το γράμμα «Ε», που μαρτυρούν και την άσκηση μελισσοκομίας στο νησί, επιβεβαιώνοντας τον χαρακτηρισμό «μελισσοτρόφος Σαλαμίνα» στις «Τρωάδες» του Ευριπίδη.

Το Σπήλαιο του Ευριπίδη και το γειτονικό Ιερό του Διονύσου αποτελούν σήμερα μνημεία μοναδικής αξίας και μαρτυρίες της σύνδεσης της λατρείας, του θεάτρου και της πνευματικής ζωής με το φυσικό τοπίο της αρχαίας Σαλαμίνας. Όλα δε τα προαναφερθέντα ευρήματα των ανασκαφών βρίσκονται στο Αρχαιολογικό Μουσείο του νησιού.

Αξιζει επίσης να σημειωθεί ότι οι μακροχρόνιες ανασκαφές του καθηγητή Γιάννου Λώλου στη Σαλαμίνα περιλαμβάνουν και την αποκάλυψη του σημαντικού μυκηνναϊκού ανακτορικού κέντρου στα Κανάκια, που συνδέεται με την ομηρική παράδοση του Αίαντα.

Ευχαριστούμε θερμά τον καθηγητή κ. Γιάννο Λώλο και τη συνεργάτιδά του, αρχαιολόγο, μέλος Σ.Ε.Π. Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, Χριστίνα Μαραμπέα, για την ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα ξενάγηση, μέσα από την οποία μας μετέδωσαν τις πολύτιμες γνώσεις, την αγάπη και το μεράκι τους για το έργο τους, καθώς και τη βαθιά σημασία των ευρημάτων που ήρθαν στο φως έπειτα από πολυετείς και ιδιαίτερα απαιτητικές έρευνες. **Α**

Κείμενο-Φωτό
**Έλενα
Ντάκουλα**

Κάτω: Ο καθηγητής
Γιάννος Λώλος και
η συνεργάτιδά του,
Χριστίνα Μαραμπέα

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ ΣΤΗ ΝΟΤΙΟΤΕΡΗ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

Η Σαλαμίνα διαθέτει πολλές φυσικές ομορφιές, που συνθέτουν ένα ιδιαίτερο τοπίο. Αποτελεί το

Σπήλαιο του Ευριπίδη
Πάνω: Η είσοδος
Κέντρο: Η θέα από την είσοδο
Κάτω: Το εσωτερικό

μεγαλύτερο και ένα από τα σημαντικότερα νησιά του Σαρωνικού, με έντονη ιστορική και πολιτιστική παρουσία από την αρχαιότητα.

Αίγινα

Η ΚΟΝΤΙΝΗ ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΠΟΥ ΝΙΩΘΕΙΣ ΣΑΝ ΤΑΞΙΔΙ

A.V. TEAM

Σε μόλις μία ώρα από τον Πειραιά, η Αίγινα παραμένει ένα από τα πιο αγαπημένα νησιά των Αθηναίων. Η τέχνη είναι παντού: έργα των Βαρώτσου, Μόραλη και Καπράλου κοσμούν το νησί, ενώ εδώ έζησαν ή δημιούργησαν προσωπικότητες όπως ο Νίκος Καζαντζάκης, ο Δημήτρης Πικιώνης και ο Κωνσταντίνος Δεκαβάλλας. Σήμερα, πολλοί καλλιτέχνες εξακολουθούν να την επιλέγουν ως μόνιμη κατοικία. Οι όμορφοι οικισμοί, οι παραλίες, η γαστρονομία και η αυθεντική φιλοξενία είναι μόνο μερικοί από τους λόγους που κάνουν την Αίγινα ακαταμάχητη. Κάθε Σεπτέμβριο, το ενδιαφέρον στρέφεται στο **Fistiki Fest** (14 έως 17/9), τη μεγάλη γιορτή αφιερωμένη στο ξακουστό φιστίκι Αιγίνης.

Τι να δεις

Ξεκίνησε από τον **Αρχαίο Ελαιώνα**, όπου σώζονται ελιές ηλικίας άνω των 2.500 ετών. Επισκέψου τον επιβλητικό **Ναό της Αφαίας**, που μαζί με την Ακρόπολη και τον Ναό του Ποσειδώνα στο Σούνιο σχηματίζουν το περίφημο ιερό τρίγωνο. Μια βόλτα στην **Παλαιοχώρα**, τον αποκαλούμενο «Μυστρά της Αίγινας», με τις 365 εκκλησίες, είναι εμπειρία από μόνη της, ενώ στο **εκκλησιάκι του Αρχαγγέλου Μιχαήλ** σε περιμένει μια ευχάριστη έκπληξη. Αξίζει επίσης να επισκεφτείς το **σπίτι του Νίκου Καζαντζάκη**, το **Λαογραφικό Μουσείο**, το μοναστήρι και τον **Ναό του Αγίου Νεκταρίου**, να ανέβεις στο **Όρος**, αν αγαπάς την πεζοπορία, και να γνωρίσεις την ατμοσφαιρική **Παχειά Ράχη**.

Πού να κολυμήσεις

Η Αίγινα διαθέτει επιλογές για όλα τα γούστα. Κοντά στην πόλη θα βρεις τις παραλίες **Άβρα**, **Παναγίτσα** και **Κολώνα**, ακριβώς κάτω από τον αρχαιολογικό χώρο. Στον

δρόμο προς την Πέρδικα βρίσκεται ο **Άγιος Βασίλειος**, αγαπημένος προορισμός για windsurf και kitesurf. Οργανωμένες και οικογενειακές είναι οι παραλίες **Μαραθώνας I και II**, με ρηχά νερά, ξαπλώστρες και ταβέρνες. Η **Πέρδικα** προσφέρεται για βουτιές από τα βράχια, ενώ η **Αγία Μαρίνα** ξεχωρίζει για τη μεγάλη αμμώδη παραλία της με τη Γαλάζια Σημαία. Στα βόρεια βρίσκονται οι παραλίες **Σουβάλα**, **Μουριώπη** και **Σάρπας**, ενώ πιο ήσυχες επιλογές αποτελούν η **Βαγία**, ο **Τουρλός** και οι **Πόρτες**. Για πιο κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα προτίμησε την **Αιγινήτισσα** ή το **Κλειδί**.

Πού να φας

Στην Αίγινα θα φας και μάλιστα θα φας καλά. Στον περίφημο **Σκοτάδη** θα απολαύσεις φρέσκα θαλασσινά, από κλασικά τηγανητά και ψητά μέχρι ωμά ψαράκια. Στο εστιατόριο **Μπάμπης**, στην Ακτή Τότη Χατζή, θα βρεις εξαιρετική ελληνική κουζίνα με μοντέρνα προσέγγιση και τραπεζάκια δίπλα στο κύμα. Αν προτιμάς κρέας και ωραία σουβλάκια θα πας στα **Τενεκεδάκια**, ενώ κρυμμένη στα σοκάκια της Αίγινας θα βρεις την **Αυλή**, με σκιά από τα δέντρα και ωραία δροσιά. Για καφεδάκι και πλούσιο brunch θα πας στη **Ρέμβη**, ένα γωνιακό πέτρινο καφέ που γεμίζει νεαρόκοσμο, ενώ για κρασί και ποτό θα πας στο wine bar **Tortuga**. Δεν γίνεται να φύγεις από την Αίγινα χωρίς να κάνεις μια στάση για παγωτό φιστίκι στο **Αιάκειον**. Μάλιστα, εκεί θα βρεις όχι μία, όχι δύο, αλλά οκτώ διαφορετικές γεύσεις με φιστίκι (δοκίμασε το παγωτό φιστίκι του παππού). Ακόμη, θα βρεις ό,τι γλυκό με φιστίκι μπορεί να βάλει ο νους σου – από ανατολίτικα σιροπιαστά μέχρι το περίφημο φιστικάκο της Αίγινας. Μη φύγεις αν δεν προμηθευτείς φιστίκια, γεμιστά πουράκια, φιστικοβούτυρο, λικέρ αλλά και πέστο φιστικιού. **A**

ΑΙΑΚΕΙΟΝ

Το ζαχαροπλαστείο που έκανε το φιστίκι Αιγίνης παγκόσμια υπόθεση

Λίγες ελληνικές επιχειρήσεις έχουν ταυτίσει τόσο έντονα το όνομά τους με ένα προϊόν όσο το Αιάκειον με το φιστίκι Αιγίνης. Από το 1958, το ζαχαροπλαστείο επεξεργάζεται τον ξακουστό καρπό του νησιού, δημιουργώντας προϊόντα που ταξιδεύουν σε όλο τον κόσμο. Στην καρδιά της Αίγινας, η οικογενειακή επιχείρηση συνεχίζει την πορεία της, με την τρίτη γενιά να αξιοποιεί την εμπειρία δεκαετιών και να εξελίσσει την παράδοση μέσα από νέες δημιουργίες που αναδεικνύουν τη γεύση του φιστικιού Αιγίνης.

Το προϊόν που έχει ξεχωρίσει διεθνώς είναι το παγωτό Φιστίκι Gourmet, αλατισμένο και καραμελωμένο, το οποίο τιμήθηκε με 3 αστέρια στα Superior Taste Awards του International Taste Institute, συγκεντρώνοντας βαθμολογία 91,4%. Η διάκριση αυτή επιβεβαιώνει τη σταθερή προσήλωση του Αιάκειον στην ποιότητα, με μια συνταγή που βασίζεται στον αυθεντικό καρπό. Η πάστα φιστικιού, φτιαγμένη από 100% φιστίκι Αιγίνης, αποτελεί τη βάση για το συγκεκριμένο παγωτό, προσφέροντας πλούσιο άρωμα και φυσική γεύση.

Στο εργαστήριο του Αιάκειον, όλες οι δημιουργίες παρασκευάζονται καθημερινά με πρώτες ύλες από Έλληνες παραγωγούς και αυστηρά πρότυπα ποιότητας. Η τεχνογνωσία στην επεξεργασία των ξηρών καρπών αποτυπώνεται σε κάθε προϊόν, από τις παραδοσιακές συνταγές μέχρι τις νέες γευστικές προτάσεις.

Ξεχωριστή θέση στη συλλογή έχουν το περίφημο φιστικάτο, μια δημιουργία με πάστα αμυγδάλου και φιστίκι στο εσωτερικό, επικάλυψη καραμέλας γάλακτος και ελαφρώς καβουρισμένο φιστίκι Αιγίνης, αλλά και τα βραβευμένα spreads. Η κρέμα φιστικιού, η εκδοχή χωρίς ζάχαρη και η πάστα φιστικιού έχουν επίσης κερδίσει διακρίσεις από το International Taste Institute, επιβεβαιώνοντας τη σταθερή ποιότητα των προϊόντων.

Με παρουσία πλέον σε όλη την Ελλάδα και εξαγωγές σε χώρες όπως η Γαλλία, η Γερμανία και η Ρουμανία, το Αιάκειον συνεχίζει να μεταφέρει τη γεύση του φιστικιού Αιγίνης πέρα από τα όρια του νησιού. Μέσα από το φυσικό κατάστημα και το e-shop του, δίνει τη δυνατότητα σε όλους να ανακαλύψουν προϊόντα που συνδυάζουν την οικογενειακή παράδοση με τη σύγχρονη ζαχαροπλαστική.

Λεωφόρος Δημοκρατίας 18
Αίγινα
2297022249
Fb AIAKEION
Insta aiakeion

© ΔΗΜΟΣ ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ-ΕΥΡΩΣΤΙΝΗΣ

Ξυλόκαστρο

ΘΑΛΑΣΣΑ, ΠΕΥΚΟΔΑΣΟΣ ΚΑΙ ΧΑΛΑΡΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

A.V. TEAM

Αν ψάχνεις έναν προορισμό που συνδυάζει θάλασσα, πευκοδάσος, καλό φαγητό και χαλαρή καλοκαιρινή ατμόσφαιρα, το Ξυλόκαστρο είναι πάντα μια εξαιρετική επιλογή. Χτισμένο στις ακτές του Κορινθιακού Κόλπου, καταφέρνει να ισορροπεί ανάμεσα στην ηρεμία και τη ζωντάνια, με όμορφες παραλίες, έντονη ζωή τους θερινούς μήνες και τον μοναδικό Πευκιά να χαρίζει σκιά και δροσιά δίπλα στο κύμα. Το σημαντικότερο; Βρίσκεται τόσο κοντά στην Αθήνα, που ακόμη και ένα διήμερο αρκεί για να γεμίσεις εικόνες και να επιστρέψεις ανανεωμένος.

Τι να κάνεις

Η βόλτα στην παραλιακή είναι το πρώτο πράγμα που θα κάνεις μόλις φτάσεις. Κατοίκοι και επισκέπτες γεμίζουν τον πεζόδρομο τα καλοκαιρινά απογεύματα, απολαμβάνοντας τον περίπατό τους δίπλα στη θάλασσα. Από τα αξιοθέατα ξεχωρίζει ο **ναός του**

Αγίου Βλασίου, με τη μεγάλη ιστορική και καλλιτεχνική του αξία, καθώς και η **Μονή Παναγίας Κορφιώτισσας**, γνωστή για το περίτεχνο ξυλόγλυπτο τέμπλο του 17ου αιώνα και τη μαγευτική θέα προς τον Κορινθιακό. Αξίζει επίσης να περπατήσεις στο λιμάνι και τη μαρίνα, όπου βρίσκεται και το ανοιχτό **Θέατρο «Βασίλης Γεωργιάδης»**, που τα καλοκαίρια φιλοξενεί συναυλίες και πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Πού να κολυμπήσεις

Ο **Πευκιάς** καταλήγει σε μια από τις πιο χαρακτηριστικές παραλίες της περιοχής, με ψιλό βότσαλο, καθαρά, γαλαζοπράσινα νερά και φυσική σκιά από τα πεύκα και τα αρμυρίκια. Θα βρεις οργανωμένα beach bars, αλλά και αρκετό ελεύθερο χώρο για να απλώσεις την πετσέτα σου. Για οικογένειες, οι **Συκιές** αποτελούν σταθερή επιλογή, καθώς η θάλασσα είναι ρηχή και προστατευ-

μένη ακόμη και όταν φυσάει. Πολύ όμορφες επιλογές είναι επίσης το **Μελίσσι**, το **Παλιό Γήπεδο** και το **Λιμανάκι**, που ξεχωρίζουν για τα καθαρά νερά και τη χαλαρή ατμόσφαιρά τους.

Πού να φας

Από τα μεγαλύτερα ατού του Ξυλοκάστρου είναι το φαγητό. Είτε αναζητάς ψάρι δίπλα στο κύμα, είτε μεζέδες για την παρέα, είτε ένα δυνατό brunch πριν από τη θάλασσα, οι επιλογές είναι πολλές και καλύπτουν κάθε γούστο.

Για να ξεκινήσεις την ημέρα σου, το **Pavilion – Τουριστικό Περίπτερο Ξυλοκάστρου (2743027105)**, λίγα βήματα μετά την είσοδο του Πευκιά, αποτελεί σταθερή αξία. Μέσα στο πράσινο, λειτουργεί από το πρωί για καφέ και πρωινό, συνεχίζει με προσεγμένες γεύσεις από τη θάλασσα και τη στεριά, ενώ, όσο πέφτει ο ήλιος, μετατρέπεται σε ιδανικό σημείο για ένα ποτήρι κρασί ή signature cocktail, υπό τους ήχους jazz μουσικής.

Στην παραλία της Συκιάς θα συναντήσεις την **Παλιά Ιστορία (2743022516)**, μια νέα άφιξη που ήδη έχει αποκτήσει το δικό της κοινό. Το μενού περιλαμβάνει νόστιμους μεζέδες, φρέσκα θαλασσινά και πιάτα της ώρας, σε ιδιαίτερα προσιτές τιμές, ιδανικά για χαλαρό γεύμα μετά το μπάνιο.

Αν η προτίμησή σου είναι το φρέσκο ψάρι, το **Ακρωτήρι (2743061664)**, επίσης στην παραλία της Συκιάς, σερβίρει καθημερινά ολόφρεσκα ψάρια και θαλασσινά, σε τραπέζια σχεδόν πάνω στο κύμα. Το σκηνικό, ειδικά την ώρα του ηλιοβασιλέματος, είναι από μό-

νο του ένας λόγος για να το επισκεφτείς. Στην παραλία Ξυλοκάστρου θα βρεις και το **Ελλαδικό** (2743028328), γνωστό μεζεδοπωλείο-εστιατόριο, με έμφαση στην ελληνική και μεσογειακή κουζίνα.

Στην καρδιά της παραλιακής βρίσκεται το **Destino All Day & Night Bar** (2743028309), που σε υποδέχεται από το πρωί με καφέ και χορταστικό brunch. Το μενού του περιλαμβάνει από pasta και σαλάτες μέχρι burgers και comfort επιλογές, ενώ το βράδυ τη σκυτάλη παίρνουν τα cocktails και η ζωντανή ατμόσφαιρα.

Για ποιοτικό καφέ, χαλαρή μουσική και ποτό, αγαπημένο στέκι αποτελεί και το **Bandit's Roost** (2743306740). Ενώ το **Aryvalos – Pellenian Sea & Food** (6955545373) είναι από τις πιο ενδιαφέρουσες αφίξεις της περιοχής, με δημιουργική μεσογειακή κουζίνα, θαλασσινά και εξαιρετική θέση πάνω στο κύμα, όπου οι lounge μουσικές, τα δημιουργικά cocktails και οι προσεγμένες γεύσεις συνθέτουν μια εμπειρία που δεν συνοδεύεται από... τσουχτερό λογαριασμό.

Οι ντόπιοι έχουν και τα δικά τους μυστικά. Για αυθεντική ιταλική πίτσα προτείνουν την **Αυλή** (2743025525) στο Καμάρι, ενώ εξαιρετική επιλογή για delivery ή take away παραμένει το **Il Forno** (2743025221).

Αν, πάλι, η όρεξή σου ζητά ψητά, ο **Παννόπουλος** (2743022950) θεωρείται σημείο αναφοράς για γύρο, σουβλάκι και κοντοσούβλι. Το πρωί λειτουργεί ως κρεπωλείο και

το βράδυ ανοίγει το ψητοπωλείο του, που γεμίζει καθημερινά με κόσμο.

Μετά τη νυχτερινή έξοδο, σχεδόν όλοι καταλήγουν στην **Καντίνα** (6996600042) για το απαραίτητο «βρόμικο». Οι ουρές είναι δεδομένες τα καλοκαιρινά βράδια, αλλά όσοι περιμένουν δύσκολα το μετανιώνουν.

Για πρωινό πριν από την πρώτη βουτιά, αξίζει μια στάση στον φούρνο του **Φιαμέγκου** (2743026667). Οι χειροποίητες πίτες του, και ιδιαίτερα η σπανακόπιτα, έχουν αποκτήσει φανατικούς φίλους.

Το γλυκό φινάλε ανήκει στο **Choux Choux Patisserie Artisan** (2743306930) του pastry chef Δημήτρη Λέκκα. Εκλεκτά γλυκά, παγωτά με γαλλική φινέτσα και άλλες δημιουργίες στις οποίες δύσκολα θα αντισταθείς και θα θέλεις να πάρεις μαζί σου πριν επιστρέψεις. Φέτος, μάλιστα, το αγαπημένο ζαχαροπλαστείο απέκτησε και το δικό του χαριτωμένο βανάκι στο κέντρο του Ξυλοκάστρου, γεμάτο χειροποίητα παγωτά και γλυκές λιχουδιές για κάθε ώρα της ημέρας.

Πού να διασκεδάσεις

Οι καλοκαιρινές βραδιές στο Ξυλόκαστρο έχουν τον δικό τους ρυθμό. Από χαλαρό ποτό δίπλα στη θάλασσα μέχρι δυνατές μουσικές και ξενύχτι, οι επιλογές καλύπτουν κάθε διάθεση και γούστο.

Στην παραλία της Συκιάς, το **Resalto** (2743025140) αποτελεί αγαπημένο στέκι για όσους προτιμούν ροκ ακούσματα και πα-

γωμένες μπίρες με φόντο τον Κορινθιακό. Η ατμόσφαιρα είναι ανεπιτήδευτη και καλοκαιρινή, ιδανική για μια χαλαρή έξοδο με την παρέα.

Ακριβώς πάνω στο κύμα, το **Samaa Bar Club** (6943144414) είναι από τα πιο δημοφιλή σημεία της νυχτερινής ζωής. Τα βράδια φιλοξενεί γνωστούς djs, ανεβάζει την ένταση της μουσικής και σερβίρει δροσερά cocktails μέχρι αργά, με τη θάλασσα κυριολεκτικά στα πόδια σου.

Για όσους αγαπούν τα beach bars, το **Remezzo d'A** (6972282405), στο Μελίσσι, είναι σταθερή αξία. Από το πρωί για καφέ και βουτιές μέχρι το ηλιοβασίλεμα με μουσική και ποτό, αποτελεί ιδανική στάση για μια ολόκληρη μέρα δίπλα στη θάλασσα.

Αν πάλι προτιμάς μια πιο ήρεμη και χαλαρή βραδιά, το Ξυλόκαστρο διατηρεί την όμορφη παράδοση των θερινών κινηματογράφων. Το **Cine Ηλέκτρα** (2743023454), που φέτος συμπληρώνει 79 χρόνια αδιάλειπτης λειτουργίας, συνεχίζει να χαρίζει κινηματογραφικές βραδιές κάτω από τα αστέρια, ενώ το **Cine Αυλαία** (2743028064) είναι μια ακόμη εξαιρετική επιλογή για όσους θέλουν να απολαύσουν μια ταινία με pop corn και καλοκαιρινή αύρα.

Χρήσιμα τηλέφωνα

Δήμος Ξυλοκάστρου – Ευρωστίνης: 2743360200

Αστυνομικό Τμήμα: 2743440006

Κέντρο Υγείας Ξυλοκάστρου: 2743360000 ☒

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΤΗΣ ΖΑΧΟΛΗΣ

Εκδρομή στην ορεινή Κορινθία για τέλειο φαγητό

Όταν η θερμοκρασία ανεβαίνει, μια εξόρμηση σε έναν ορεινό προορισμό με δροσιά, φύση και καλό φαγητό είναι πάντα μια καλή ιδέα. Η Ζάχολη, χτισμένη στα 700 μέτρα στην ορεινή Κορινθία, απέχει λιγότερο από δύο ώρες από την Αθήνα και βρίσκεται κοντά στα Τρίκαλα Κορινθίας και τη Λίμνη Δόξα, αποτελώντας ιδανική επιλογή για μονοήμερη εκδρομή ή long weekend. Με την είσοδο στο χωριό ξεχωρίζει ο επιβλητικός ναός του Αγίου Γεωργίου Ζάχολης, ένα από τα σημαντικότερα εκκλησιαστικά μνημεία της Πελοποννήσου. Σύμφωνα με την τοπική παράδοση, χτίστηκε μέσα σε μόλις 39 ημέρες κατά την περίοδο της Τουρκο-

κρατίας. Σε μικρή απόσταση, το Ρέμα των Μύλων προσφέρει μια όμορφη φυσική διαδρομή για περίπατο μέσα στο καταπράσινο τοπίο. Στην καρδιά του χωριού, το Αρχοντικό της Ζάχολης αποτελεί σταθερή στάση για όσους αναζητούν αυθεντικές γεύσεις της ορεινής Κορινθίας. Η παραδοσιακή ταβέρνα βασίζει τη φιλοσοφία της στις ποιοτικές πρώτες ύλες, συνεργαζόμενη με τοπικούς παραγωγούς, ενώ πολλά από τα λαχανικά και τα κηπευτικά προέρχονται από τον δικό της κήπο. Το κασικάλι στη γάστρα, το χοιρινό κότσι, οι σουβλές και το γουρουνόπουλο στον ξυλόφουρνο συγκαταλέγονται στις πιο δημοφιλείς επιλογές του καταλόγου, μαζί με τις χειροποίητες πίτες. Το γεύμα ολοκληρώνεται με σπιτικά γλυκά, όπως γαλακτομπούρεκο, καρυδόπιτα και ραβανί. Ακριβώς απέναντι από την ταβέρνα λειτουργεί και ένα παραδοσιακό κατάστημα με τοπικά προϊόντα και γλυκά, προσφέροντας την ευκαιρία να πάρεις μαζί σου ένα μικρό κομμάτι της γαστρονομικής ταυτότητας της Ζάχολης.

Extra tip: Με τον ασφαλή παιδότοπο που υπάρχει στον χώρο, το Αρχοντικό της Ζάχολης είναι ιδανικό για οικογένειες.

Ευρωστίνα - Ζάχολη, Κόρινθος, 2743031661

[Insta archontiko_zacholi](#)

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΛΕΝΕ Καλαμάτα

Μια πόλη που συνέχεια εξελίσσεται, κρατώντας ατόφια την ομορφιά της

A.V. TEAM

Η Καλαμάτα είναι από τις πόλεις που θα πας για ένα Σαββατοκύριακο, αλλά δεν θα θες να φύγεις. Έχει τέτοια αύρα και τόσες ομορφιές, που σε κάνει να επιστρέφεις ξανά και ξανά. Απέχει λίγο παραπάνω από δυόμισι ώρες –εύκολης οδήγησης– από την Αθήνα, συνδυάζει θάλασσα, ιστορία, καλό φαγητό και έντονη ζωή όλον τον χρόνο, ενώ το καλοκαίρι βρίσκεται στα καλύτερά της. Είναι μια πόλη που μπορείς να τη γυρίσεις με τα πόδια αλλά και να τη χρησιμοποιήσεις ως βάση για να εξερευνήσεις ολόκληρη τη Μεσσηνία.

Η βόλτα ξεκινά από την **Παλιά Πόλη**. Λιθόστρωτα σοκάκια, αναπαλαιωμένα κτίρια, μικρά καφέ και εστιατόρια –παραδοσιακά και σύγχρονα– δη-

μιουργούν μια ατμόσφαιρα που σε βάζει με τη μία σε χαλαρούς ρυθμούς. Εδώ βρίσκεται και το **Κάστρο της Καλαμάτας**, χτισμένο τον 13ο αιώνα, με θέα προς την πόλη και τον Μεσσηνιακό Κόλπο που σε αποζημιώνει για κάθε ανηφόρα.

Λίγο πιο κάτω θα συναντήσεις την **πλατεία Υπαπαντής** με τον επιβλητικό μητροπολιτικό ναό, ενώ, αν βρεθείς στην πόλη Σάββατο, αξίζει να περάσεις από την **Κεντρική Αγορά**. Τοπικά τυριά, ελιές, σύκα, μέλι, καταπληκτικά μπιστοτικά, παστέλια και αρωματικά βότανα δίνουν την αυθεντική εικόνα της μεσσηνιακής γης.

Στη συνέχεια κατηφόρισε προς την **οδό Αριστομένους**, τον πιο ζω-

ντανό εμπορικό δρόμο της πόλης. Καταστήματα κάθε είδους, καφέ και πλατείες γεμάτες κόσμο δημιουργούν μια ευρωπαϊκή αίσθηση που δύσκολα περιμένει κανείς σε μια επαρχιακή πόλη. Σε μικρή απόσταση βρίσκεται και το **Δημοτικό Πάρκο Σιδηροδρόμων**, ένα από τα πιο ιδιαιτέρως υπαίθρια μουσεία της Ελλάδας, όπου διατηρούνται ιστορικές ατμομηχανές και βαγόνια.

Η Καλαμάτα, όμως, πάνω απ' όλα είναι μια πόλη πολύ στενά δεμένη με τη θάλασσα, που βρίσκεται κυριολεκτικά στα πόδια της, και το καλοκαίρι όλη η κίνηση μεταφέρεται στο παραλιακό της μέτωπο. Η παραλιακή **οδός Ναυαρίνου** αποτελεί το σημείο συνάντησης κατοίκων και

επισκεπτών από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ. Η μεγάλη παραλία με τα καθαρά νερά προσφέρεται τόσο για οργανωμένο μπάνιο όσο και σε όσους προτιμούν να απλώσουν απλώς την πετσέτα τους. Κατά μήκος της παραλίας θα βρεις beach bars, καφέ, ουζερί, ψαροταβέρνες και εστιατόρια που μένουν γεμάτα μέχρι αργά.

Αν αναζητάς μια διαφορετική οπτική της πόλης, ανέβα μέχρι τη **Βέργα**. Σε απόσταση λίγων λεπτών από το κέντρο, προσφέρει πανοραμική θέα στον Μεσσηνιακό Κόλπο, ιδιαίτερα εντυπωσιακή την ώρα που δύει ο ήλιος. Τα εστιατόρια και τα μπαρ της περιοχής είναι αγαπημένη επιλογή για φαγητό ή ποτό με πανοραμική θέα στην Καλαμάτα.

Όσοι αγαπούν τον λαϊκό πολιτισμό, δεν πρέπει να παραλείψουν μια επίσκεψη στη **Συλλογή Ελληνικών Ενδυμασιών «Βικτωρία Γ.Καρέλια»**. Οι παραδοσιακές φορεσιές από κάθε γωνιά της Ελλάδας παρουσιάζονται με σύγχρονο τρόπο εντυπωσιάζοντας ακόμη και όσους δεν είναι ιδιαίτερα εξοικειωμένοι με τη λαογραφία.

Η γαστρονομία είναι ένας ακόμη λόγος για να αγαπήσεις την Καλαμάτα. Εκτός από τις διάσημες ελιές και το εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο, η περιοχή φημίζεται για τα φρέσκα θαλασσινά, τις παραδοσιακές συνταγές, την περίφημη γουρνοπούλα και τόσα άλλα. Από παραδοσιακά μαγειρεία μέχρι σύγχρονα εστιατόρια, οι επιλογές καλύπτουν κάθε γούστο.

Αν διαθέτεις περισσότερο χρόνο –που σου το ευχόμαστε–, η Καλαμάτα είναι ιδανική αφετηρία για ημερήσιες εκδρομές. Ανατολικά απλώνονται τα παραθαλάσσια χωριά της **Αβίας**, μικροί οικισμοί όπως το **Ακρογιάλι**, η **Παλιόχωρα**, η **Αγκάλη**, οι **Κιτριές**, όλα τους με καταπληκτικά νερά. Θα βρεις ταβερνούλες, beach bars, ωραία σύγχρονα εστιατόρια αλλά και πιο απομονωμένα, κρυφούς παραδείσους μόνο για σένα και την παρέα σου. Ακολουθεί η **Μεσσηνιακή Μάνη**, με στάσεις στην πανέμορφη **Καρδαμύλη**, τον γραφικό **Άγιο Νικόλαο** και την πολυσύχναστη **Στούπα**. Δυτικά βρίσκονται η **Κορώνη**, η **Μεθώνη** και η **Πύλος**, τρεις από τις πιο όμορφες καστροπολιτείες της Πελοποννήσου, που συνδυάζουν ιστορία, παραλίες και μοναδικά τοπία.

Η Καλαμάτα είναι μια πόλη που καταφέρει να ισορροπεί ανάμεσα στη χαλαρότητα της επαρχίας και στη ζωντάνια μιας σύγχρονης πόλης. Είτε πας για ένα διήμερο είτε για διακοπές, το πιθανότερο είναι ότι θα φύγεις με την αίσθηση πως έχεις αφήσει κάτι ακόμη ν' ανακαλύψεις. Και αυτός είναι ο καλύτερος λόγος για να επιστρέψεις. **A**

POSEIDON OCEAN VIEW

Η ελληνική γαστρονομία σε μια σύγχρονη
fine dining εμπειρία

Με τη θάλασσα του Μεσσηνιακού Κόλπου να αποτελεί μέρος της εμπειρίας και μια κουζίνα που βασίζεται στην ποιότητα της ελληνικής πρώτης ύλης, το Poseidon Ocean View στην Καλαμάτα έχει διαμορφώσει τη δική του γαστρονομική ταυτότητα. Στην κουζίνα βρίσκεται ο βραβευμένος σεφ Δημήτρης Πυλιώτης, ο οποίος μοιράζει τον χρόνο του ανάμεσα στην Καλαμάτα και το Μαϊάμι, όπου λειτουργεί το πρώτο Poseidon – και μαγειρεύει για τους σπουδαίους Miami Heat του NBA! Με σημαντικές διακρίσεις, ανάμεσά τους και ο τίτλος Greek Gastronomy Ambassador από τον

οργανισμό Greek Taste Beyond Border, ο σεφ παρουσιάζει μια πρόταση που αναδεικνύει την ελληνική κουζίνα μέσα από καθαρές γεύσεις, προσεκτικές τεχνικές και σεβασμό στην πρώτη ύλη. Στο μενού πρωταγωνιστούν ψάρια από το Αιγαίο, εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο Καλαμάτας, προϊόντα από επιλεγμένους Έλληνες παραγωγούς και εποχικά υλικά που αποτυπώνουν τον χαρακτήρα της ελληνικής γης και θάλασσας. Οι δημιουργίες του σεφ αντλούν έμπνευση από τη Μεσσηνία, διατηρώντας τη σύνδεση με την παράδοση αλλά με μια πιο σύγχρονη ματιά, παρουσιάζοντας εξαιρετικά πιάτα, όπως το ψητό χταπόδι με ρεβιθάδα και μαύρο σύκο, φιλέτο πορτοκάλι και πέστο δυόσμου, τις παναρισμένες γαρίδες από macadamia nuts, με κέτσαπ μαύρου σκόρδου σκεπασμένο με cotton candy από ζάχαρη καρύδας, αλλά και τη μεσσηνιακή συνταγή πλακί σε μορφή crudo, με φρέσκια γκασπάτσο από ντοματίνια, φρέσκο μπακαλιάρο, μαύρο σταφύλι, στυμμένο lime και μπαχάρι χαρίσα. Κρατήστε χώρο και για το θεϊκό χειροποίητο παγωτό χαβιάρι.

Ναυαρίνου 119, Καλαμάτα, 2721025590

www.poseidonkalamata.com

Fb PoseidonOceanView Insta poseidonoceanview

VRAHOS CUISINE & WINE

Ένας γαστρονομικός προορισμός
στην καρδιά της Μεσσηνίας

Εκεί όπου το κύμα αγγίζει την ακτή της Αβίας και το ηλιοβασίλεμα χρωματίζει τον Μεσσηνιακό κόλπο, το Vrahos Cuisine & Wine δημιουργεί έναν προορισμό αφιερωμένο στη σύγχρονη ελληνική γαστρονομία. Έναν χώρο όπου η αυθεντική φιλοξενία, η υψηλή αισθητική και οι εκλεκτές γεύσεις συνθέτουν μια εμπειρία που ξεπερνά το απλό γεύμα. Η φιλοσοφία της κουζίνας βασίζεται στην ανάδειξη της ελληνικής γαστρονομικής παράδοσης μέσα από σύγχρονες τεχνικές και δημιουργικές προσεγγίσεις. Φρέσκα ψάρια και θαλασσι-

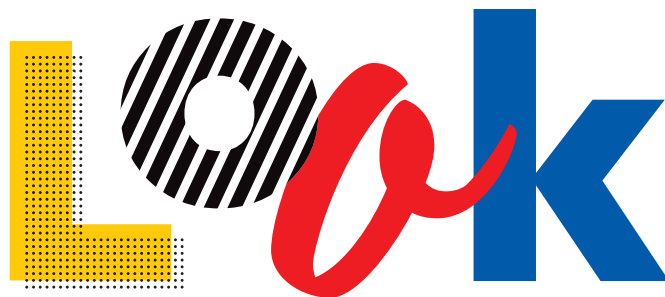
νά, επιλεγμένα κρέατα, εποχικά λαχανικά και ποιοτικές πρώτες ύλες μεταμορφώνονται σε πιάτα με ισορροπημένες γεύσεις, προσεγμένη παρουσίαση και ξεχωριστό χαρακτήρα. Κάθε δημιουργία αποτελεί έναν φόρο τιμής στον πλούτο της ελληνικής φύσης και της μεσογειακής κουζίνας. Σημαντικό μέρος της εμπειρίας αποτελεί η προσεκτικά επιλεγμένη λίστα κρασιών, με ετικέτες από κορυφαίους ελληνικούς και διεθνείς αμπελώνες, καθώς και μια λίστα από δημιουργικά signature cocktails που ολοκληρώνουν ιδανικά κάθε γεύμα. Η ομάδα του Vrahos φροντίζει ώστε κάθε πρόταση να συνοδεύεται από τον κατάλληλο οινικό συνδυασμό, προσφέροντας μια ολοκληρωμένη εμπειρία γεύσης. Με φόντο τη θάλασσα, σε έναν χώρο που αποπνέει κομψότητα και χαλαρή πολυτέλεια, το Vrahos Cuisine & Wine αποτελεί ιδανική επιλογή για ένα ρομαντικό δείπνο, μια ξεχωριστή γιορτή ή μια αξέχαστη έξοδο με φίλους και οικογένεια. Εδώ η γαστρονομία μετατρέπεται σε εμπειρία, το κρασί σε τέχνη, η φιλοξενία σε τρόπο ζωής, σε έναν προορισμό όπου κάθε επίσκεψη γίνεται μια ξεχωριστή ανάμνηση.

Παλαιοχώρα Αβίας, Μεσσηνία, 2721058111

Insta vrahos.avia

Επιμέλεια
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

YOOX

Καλοκαιρινό φόρεμα Arizona Love €92

TOILETPAPER SHOP!

Διθέσιος καναπές «Κορίτσι στη θάλασσα»

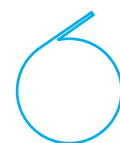

MINAS DESIGNS

Marble Pendant από ασήμι €377

**ZOUMBOULAKIS
GALLERIES**

Διακοσμητικό αντικείμενο
Basquiat Jean-Michel €300

*Εύχομαι
το μοναδικό
σου άγχος
αυτόν τον
Αύγουστο
να είναι
τι παγωτό
θα πάρεις!*

BONPRIX

Ολόσωμο μαγιό €35,99

HELLENIC HERITAGE STORE

Φλιτζάνι espresso με τη Μυκναία €15

CYCLADIC SHOP

Κεραμικό πιάτο Evil Eye €20

ΜΝΚΠΑ

Καπέλο «Προσοχή λαγοκέφαλος» €32

**ALAMEDA
TURQUESA**

Σανδάλια Matisse

STATHIS ALEXOPOULOS

Διακοσμητική καρδιά Love Me

BUTLERS

Κεραμικό κασπό LINES με βάση €16,99

M SHOP

Σκουλαρίκια από ασήμι 925 με επιχρύσωση €145

SUN OF A BEACH

Καιφτάνι Cinnabar €94

STATHIS ALEXOPOULOS

Διακοσμητική βέσπα Lambretta

FEGGAROPETRA

Κολιέ Αμοργός, με καλοκαιρινά στοιχεία €30,40

ANNIE P

T-shirt από οργανικό βαμβάκι, με τη Minnie, σχεδιασμένο από τον γλύπτη Στάθη Αλεξόπουλο €55

PRAGMATIC

Τσάντα-σακίδιο πλάτης Notabag Geoplay €29,90

HAWKERS

Γυαλιά ηλίου ACID LAUPER €38,99

HELLENIC HERITAGE STORE

Μεταξωτό μαντήλι με κυανοπίθγκους €85

SWATCH

Ρολόι Scubaqua SEA WASP €155

MOLESKINE

Σημειωματάριο ριγέ large reef blue με μαλακό εξώφυλλο

L'ORÉAL PARIS

Lumi Bronze Le Stick Soleil Bronzer

ATHENS VOICE

Το ανανεωμένο app της ATHENS VOICE είναι εδώ

Όλο το περιεχόμενο του athensvoice.gr,
το VOICE RADIO και τα podcasts
της ATHENS VOICE σε μία εφαρμογή

Ενημερώνεσαι άμεσα για όσα συμβαίνουν

Λαμβάνεις ειδοποιήσεις για τις σημαντικές εξελίξεις

Διαβάζεις ρεπορτάζ, απόψεις, συνεντεύξεις,
στήλες, αφιερώματα

Αποθηκεύεις άρθρα για να τα διαβάσεις αργότερα

Αναζητάς εύκολα το περιεχόμενο που σε ενδιαφέρει

Ακούς ζωντανά το VOICE RADIO

Ανακαλύπτεις και ακούς podcasts

Μοιράζεσαι ό,τι αξίζει στα social media

Όλα όσα αγαπάς στην ATHENS VOICE,
τώρα στο κινητό σου.
Σκάνανε και κατέβασέ το δωρεάν
για iOS και Android.

Ο ήχος της ATHENS VOICE σε ένα ραδιόφωνο

Ο **Voice Radio** απέκτησε τη δική του εφαρμογή
για Android και iOS, ώστε να μπορείς να έχεις
τον αγαπημένο σου σταθμό πάντα μαζί σου,
όπου κι αν βρίσκεσαι.

Το νέο app του Voice Radio είναι διαθέσιμο τώρα
στο Google Play Store και στο Apple App Store.

Το καλοκαίρι ο χρόνος αηλάζει. Όταν οι ρυθμοί πέφτουν και οι μέρες μεγαλώνουν, ένα καλό βιβλίο βρίσκει επιτέλους τον χώρο που του αξίζει: στην παραλία, στο μπαλκόνι, κάτω από ένα πεύκο ή στο ταξίδι με το πλοίο. Συγκεντρώσαμε ενδιαφέροντα βιβλία για να διαβάσετε στις φετινές διακοπές, ιστορίες που θα σας κρατήσουν συντροφιά και θα κάνουν το καλοκαίρι λίγο πιο συναρπαστικό. Γιατί μερικές φορές η καλύτερη απόδραση κρύβεται στις σελίδες ενός βιβλίου.

Επιμέλεια: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

BOOK voice

Γιώργος Ψάλτης 'Ένας ήρεμος άνθρωπος

Ο ποιητής που έχει διαλέξει το Πόρτο Ράφτη
ως βάση και πηγή έμπνευσής του μιλάει
στην ATHENS VOICE για την ολοκλήρωση
ποιητική του συλλογή

Της ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ ΓΛΥΝΙΑΔΑΚΗ

Τα τοπία της Αττικής, ο Άγιος Διονύσιος Σολωμός, ο Έρω (άπιαστος), η θάλασσα τον χειμώνα, η ελληνικότητα που έχουμε κι αυτή που ψάχνουμε: ο **Γιώργος Ψάλτης** μάς μιλά για την «*Ιστορία ενός παρόντος*» (εκδ. Ίκαρος)

*

Το Πόρτο Ράφτη του Γιώργου Ψάλτη είναι το Δουβλίνο του, ένα μέρος που περιδιαβαίνει όχι σε μία μέρα, μα για εποχές ολόκληρες, χρόνια τώρα, ζώντας τις θάλασσες και τις βροχές του, τις φυσικές κι ανθρώπινες τελετουργίες του, σχεδόν μυσταγωγικές. Στην «*Ιστορία ενός παρόντος*» το μέρος επιστρέφει, πάντα μυστηριώδες μα φιλόξενο, ακόμα κι όταν φέρουν σημάδια από πυρκαγιές τα γύρω μέρη: τα χώματά του, οι λάσπες του, η πouxία του.

«*Η πouxία του;*» είναι η πρώτη απορία που έχω για τον Γιώργο όταν συναντιόμαστε, καταμεσής του Ιούλη, σ' ένα παραλιακό εστιατόριο, με αυτοκίνητα να περνούν από πίσω και κόσμο να βουίζει τριγύρω. «*Για κάποιον που δεν το ξέρει, η πρώτη εντύπωση είναι κάπως διαφορετική, ομολογουμένως*» του λέω. «*Λίγο πιο τουριστική, όχι;*»

«*Το Πόρτο Ράφτη ήταν ένα πάρα πολύ ήσυχο μέρος, αγροτικό, έως τα 80s, που άρχισε να αναπτύσσεται τουριστικά. Εγώ ερχόμουν εδώ από παιδάκι, με την οικογένειά μου. Είναι άλλο πράγμα το καλοκαίρι, άλλο τον χειμώνα. Μένω μόνιμα εδώ, 14 χρόνια τώρα: τον χειμώνα είναι πάρα πολύ ήσυχα, οι άνθρωποι είναι ήρεμοι, δεν έχουν νοοτροπία «προαστίου», να βιάζονται, να κορνάρουν. Εδώ είμαστε επαρχία, χαμογελάμε. Αν ακούσεις κόρνα, είναι σίγουρα Αθηναίος.*»

Από το αεροπλάνο, κατά την απογείωση ή την προσγείωση στο

Ελ. Βενιζέλος, είναι τόπος εντυπωσιακής ομορφιάς, όλο γλώσσες γης και θάλασσας που μπαينوβαίνουν η μία στην άλλη. Ο Ψάλτης αγκιστρώνει την ποίησή του στην ντόπια γεωγραφία, λες και το εκκλησάκι του Αγίου Σπυρίδωνα, τα γερμανικά πολυβολεία, η Ερωτοσπηλιά, ο λόφος της Κορώνης είναι ξόρκια για να τον φυλάσσουν από τον έξω κόσμο.

«*Υπάρχουν πολλά ίχνη ιστορίας εδώ, αλλά κανείς δεν ασχολείται*» λέει. «*Το πιο συγκλονιστικό βρίσκεται πίσω από τον λόφο, στη Βραυρώνα: ο Ναός της Αρτέμιδος με το κενοτάφιο της Ιφιγένειας (και αυτό στο βιβλίο). Είναι συγκλονιστικό ότι τόσο πολλοί απ' όσους ζουν εδώ, καλοκαιρινούς και χειμερινούς, δεν ξέρουν καν ότι υπάρχει ναός εκεί.*» Του επισημαίνω ότι κάθε φορά που περνάω με το αυτοκίνητο από την περιοχή του ναού, τις στροφές του δρόμου, το λοφάκι από πάνω, νιώθω πως κάτι γίνεται στην ατμόσφαιρα, κάτι μαγνητικό. «*Μα έχει φοβερή ενέργεια εκεί!*» συμφωνεί. «*Και το Πόρτο Ράφτη έχει πολύ καθαρή ενέργεια, ωραίο, καθαρό φως. Κάτι πρέπει να υπήρχε εδώ στην αρχαιότητα. Ξέρουμε ότι η νησίδα του Ράφτη κατοικούνταν από τα μυκηναϊκά χρόνια. Ξέρουμε ότι υπήρχε στρατόπεδο στην Κορώνη, τον λόφο απέναντι από το νησί, υπήρχε ακρόπολις.*»

Μου τα δείχνει όλα αυτά με τη χαρά ενός παιδιού στα μάτια και με την ηρεμία ενός ανθρώπου που έχει βρει τη βολή του. Το νέο ποιητικό του έργο είναι μια σειρά από ημερολογιακές καταγραφές (η ιστορία ενός «παρόντος», ενός τώρα δηλαδή) όπου ο αφηγητής συνδέει αυτά που του συμβαίνουν στο παρόν με συμβάντα του παρελθόντος και σκέψεις. Κάτι σαν ποιητικός, ρυθμικός ζεμπαλντισμός. «*Τρόπους συγκέντρωσης του μυαλού έψαχνα/ να ξέρει τι θέλω ως όλος./ Να βλέπει τι θ' απογίνει η χώρα μου/ οι λέξεις που φέρει το αίμα μου/ να βρει σε ποιον αιώνα πιστεύω.*»

— Έχεις εμμονές στις σκέψεις που κάνεις στο βιβλίο: σε ενδιαφέρει, ας πούμε, πάρα πολύ το τι είναι ή δεν είναι οι Έλληνες, το τι είναι και δεν είναι η πατρίδα.

Πάρα πολύ με απασχολεί αυτό, ναι. Αλλά δεν ξέρω αν το απαντάω. Προσπαθώ να δώσω έναν ορισμό, προσπαθώ να το κατανοήσω εγώ πρώτα. Η ελληνικότητα είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο από την Ελλάδα. Έχει επηρεάσει αφάνταστα το πώς λειτουργεί ο σύγχρονος κόσμος. Κι εμείς, που κατοικούμε εδώ, δεν μπορούμε και δεν προσπαθούμε να συνδεθούμε μαζί της καθόλου. Ζούμε την καθημερινότητά μας, που αποκλίνει από την ελληνικότητα.

— Τι είναι η ελληνικότητα; Ελευθερία; Μιλάς συχνά για την ελευθερία.
Είναι η ελευθερία, ναι.

— Και μετά έρχονται οι σύγχρονοι Έλληνες και παραγγέλνουν «δύο σουβλάκια γύρο», κάνουν λιτανείες, τρώνε οβελίες, έχουν αρνιά, με ή χωρίς κοπάδι –να και το πολιτικό στοιχείο–, που τρέχουν και καλπάζουν ελεύθερα μεν, αλλά χωρίς ελπίδα. Και μετά έχεις και τους Ξένους. Αρχίζει η σύνθεση με τους Έλληνες και τελειώνει με τους Ξένους, που μας «νιώθουν ακίνδυνους» και «ρέουν στην σιγή μας τα βάρη». Εν τω μεταξύ «αιώνες εμείς ξαποσταίνουμε» και ξανά προς τη δόξα τραβάμε «και συνεχίζουμε τα ύπνια κάλλη». Ύπνια επειδή κοιμόμαστε ή επειδή κολυμπάμε έτσι στη θάλασσα;
Και τα δύο.

— Δεν είναι πολύ κολακευτική αυτή η οριοθέτηση της δικής μας ελληνικότητας, είναι; Γιατί να είναι; Δεν ξεχωρίζουμε για κάτι ως χώρα σήμερα. Έχουμε έναν αρκετά σημαντικό σύγχρονο πολιτισμό, ο οποίος όμως δεν είναι μεταφράσιμος. Έχουμε σπουδαίο θέατρο, για παράδειγμα, πολύ καλούς σκηνοθέτες και ηθοποιούς. Και συγγραφείς. Έχουμε αξιολογους μουσικούς. Και στις λοιπές τέχνες τα πάμε καλά, αλλά αυτό είναι όλο. Από κει και πέρα δεν έχουμε κάτι να δείξουμε εκτός χώρας πέρα από τον τουρισμό. Ο οποίος τουρισμός μας... σκέψου τι τουρισμός είναι όταν τον Αύγουστο δεν βρίσκεις λεμόνι ελληνικό.

— Μα είναι Αύγουστος, δεν υπάρχουν λεμόνια τότε.
Ναι, αλλά το λεμόνι είναι η κλασική εικόνα ενός ελληνικού πιάτου σε ένα εστιατόριο. Ή σκέψου το παστίτσιο. Το παστίτσιο είναι ξένη λέξη, η μπεσαμέλ είναι ξένο πράγμα. Ο κιμάς μπορεί να είναι ελληνικό κρέας, αλλά είναι οθωμανική λέξη· τα μακαρόνια είναι ξένο πράγμα. Η ντομάτα είναι ξενόφερτη.

— Κι αφού δεν καταφέρνεις να δώσεις απάντηση για την ελληνικότητα –ούτε την ιδανική, ούτε τη δική μας–, τι προσπαθείς να κάνεις; Σε ποιον απευθύνεται το βιβλίο; Σ' εμένα. Γράφω για να καταλάβω εγώ αυτά που μου συμβαίνουν κι αυτά που με απασχολούν. Κι αν το κάνω καλά, τότε θα ενδιαφέρει κι άλλους.

— Λίγοι συγγραφείς το λένε αυτό. Οι περισσότεροι λένε ότι γράφουν για να επικοινωνήσουν κάτι.
Αν ήθελα να επικοινωνήσω κάτι, θα έγραφα ένα status στο Facebook. Πιο αποτελεσματικό είναι. Θα έπαιρνα τα likes μου, τα μοιράσματά μου.

— Πες μου για κάτι άλλο, που μου έκανε φοβερή εντύπωση από την πρώτη σελίδα, πριν καταλάβω καν για τι μιλάει το βιβλίο σου. Τον ρυθμό της ποίησής σου: έχει φοβερό εσωτερικό ρυθμό, ρίμες, θα μπορούσε να είναι σχεδόν αυτό που σήμερα λέμε slam ποίηση, αν όχι εκλεπτυσμένοι ραπ στίχοι. Μια ρυθμικότητα που σε ωθεί να συνεχίσεις την ανάγνωση, είναι κινητήριος δύναμη. Είναι καινούργιο στοιχείο αυτό στο έργο σου;
Νομίζω ότι υπήρχε λίγο και στο προηγούμενο βιβλίο, το «Εσένα», αλλά γενικά με επηρεάζει πάρα πολύ η ραπ και το χιπ χοπ. Μου αρέσουν ως ήχοι και ως ρυθμοί. Αλλά γενικά δεν με ενδιαφέρει ν' ακούω μουσική. Θεωρώ ότι η μουσική είναι μια δραστηριότητα, δεν μπορώ απλώς να καθίσω να την ακούσω.

— Και τι σε εμπνέει για να γράψεις;
Βλέπω σειρές ή ταινίες στο Netflix. Με έχει επηρεάσει πολύ αυτή η δομή των επεισοδίων: το πώς ανοίγεις και κλείνεις κάθε επεισόδιο. Ότι μπορείς να τα δεις όλα μαζί, αλλά μπορείς να δεις και μόνο ένα. Κάπως έτσι στήθηκε και το βιβλίο σε κεφάλαια. Και μετά υπάρχουν τα βιβλία φυσικά: μυθιστορήματα, δοκίμια, ποίηση. Αλλά περισσότερο στο κείμενο μπαίνουν σκέψεις που κάνω την ώρα που κολυμπάω.

— Κολυμπάς πολλή ώρα; Κάθε μέρα;
Σαράντα λεπτά, χειμώνα-καλοκαίρι. Σχεδόν κάθε μέρα, ναι. Τον χειμώνα, ειδικά, υπάρχει και μια αίσθηση στο νερό, πέραν της απόλαυσης της κολύμβησης, ότι «τα κατάφερα». Μπαίνεις μωτρωμένος, βγαίνεις άλλος άνθρωπος. Σαν ένα βάπτισμα. Ξεκίνησα να κολυμπώ και τον χειμώνα πριν από δεκατέσσερα χρόνια, από τότε που ήρθα εδώ: ερχόταν ο πατέρας μου κι έμπαινε στη θάλασσα κι είπα κι εγώ να συνεχίσω και μετά το καλοκαίρι. Κι ανακάλυψα αυτή την αίσθηση του να είσαι στη θάλασσα μόνος σου, να γυρνάς και να κοιτάς την ακτή και να μην υπάρχει κανείς ή να υπάρχουν άνθρωποι με μπουφάν και σκουφιά και γάντια κι εσύ να είσαι μες στο νερό, σε μια παρατεταμένη αγκαλιά. Το δύσκολο δεν είναι να μπεις, το δύσκολο είναι να βγεις. Όταν βγαίνεις κρυώνεις. Εγώ ντύνομαι πολύ ζεστά και τρέχω στο σπίτι. Βλέπω και τους ηλικιωμένους, που κάνουν κάθε μέρα. Έχουμε μεγάλη κοινότητα χειμερινών κολυμπητών εδώ στο Πόρτο Ράφτη, αλλά εγώ δεν κάνω ιδιαίτερες παρέες. Μου αρέσει η ηρεμία μου.

— Πες μου για τους επαναλαμβανόμενους χαρακτήρες του βιβλίου. Υπάρχει μια Μαρία, υπάρχει μια μουσουλμάνα, υπάρχει ο αφηγητής. Κι όλοι αυτοί περιπλέκονται μεταξύ τους.
Μέσω εμού περιπλέκονται, μέσω του αφηγητή. Η μουσουλμάνα συμβολίζει τον απραγματοποιημένο έρωτα. Είναι ο Έρως. Η Μαρία είναι μια πιο καθημερινή γυναίκα, γήινη – Μαρία είναι εξάλλου το όνομα της Παναγίας. Και μετά υπάρχει και ο αφηγητής, εν προκειμένω εγώ, που είναι «ο άντρας μιας άλλης γυναίκας», κάτι που τονίζει ότι ο αφηγητής δεν διεκδικεί καμία από τις γυναίκες αυτές. Απλώς τις παρατηρεί.

— Σε σώζει η ποίηση από την πραγματικότητα;
Η ποίηση είναι η μόνη αλήθεια. Δεν σε σώζει.

— Γιατί είναι η μόνη αλήθεια;
Μα ποια άλλη είναι; Η επιστήμη; Στις επιστήμες αλλάζουμε θεωρίες κάθε δεκαπέντε χρόνια.

Μας λέγανε να μην τρώμε αυγά, μετά μας είπαν να τρώμε δύο αυγά την εβδομάδα. Μετά μας είπαν να τρώμε μόνο τους κρόκους, μετά μόνο τα ασπράδια. Τώρα, όσα θέλουμε. Η επιστήμη αλλάζει. Η ποίηση δεν αλλάζει, δεν λήγει η ποίηση. Ούτε ανανεώνεται, ούτε καταργείται η αξία ενός βιβλίου, όσα χρόνια κι αν περάσουν.

*

— Ετούτη η ερώτηση είναι αναπόφευκτη. Γράφεις, με τον ρέοντα τρόπο σου, για καλοκαίρι, για θάλασσα, υπάρχει μια Μαρία στο βιβλίο: τι σχέση έχει ο Ελύτης με αυτό το έργο σου;
Τον Ελύτη τον έχω διαβάσει πολύ και σίγουρα με έχουν επηρεάσει και ο τρόπος που αντιλαμβάνεται τα στοιχεία της ελληνικής φύσης και η σχέση του με τα τοπία και οι τρόποι έκφρασής του. Ξέρεις, το τελευταίο του βιβλίο το έγραψε εδώ. Τον θυμάμαι ως παιδί, σαν φιγούρα, από μακριά.

— Πήγες στο μουσείο που του αφιέρωσαν στην Πλάκα, όπου έχουν ανασυστήσει το γραφείο του της οδού Σκουφά, με τα έπιπλά του, τα βιβλία του, τα αντικείμενά του; Είναι σχεδόν σαν μυσταγωγία, σαν να πηγαίνεις σε προσκύνημα.
Αυτό το είχα πάθει στο σπίτι του Φρόνιτ στο Λονδίνο. Είχα μείνει μέσα δυο τρεις ώρες. Τα είχα χάσει με την ενέργεια του μέρους, τα αντικείμενά του, τη διακόσμηση.

— Το ίδιο είχα πάθει κι εγώ στο σπίτι του Ίψεν στο Όσλο. Έχω καταλάβει ότι μου αρέσουν πάρα πολύ τα σπίτια ή τα γραφεία των συγγραφέων, ίσως περισσότερο κι από το να γνωρίζω τους ίδιους τους ανθρώπους.
Δηλαδή προτιμάς το ξαναστημένο σπίτι από τον ίδιο τον Ίψεν;

— Ναι, γιατί, αν συναντούσα τον Ίψεν, νομίζω θα ήταν ένας ξινός γέρος. (γέλια)
Δεν είναι τρομερό αυτό το πράγμα, ότι σκεφτόμαστε τους συγγραφείς λες κι ήταν πάντα μεγάλης ηλικίας; Ενώ κάποτε ήταν και είκοσι, τριάντα χρονών. Από τα πιο συγκλονιστικά πράγματα που μου είχαν προκύψει είναι όταν συνειδητοποιήσα ότι ο Άγιος Διονύσιος Σολωμός ήταν αλκοολικός.

— Γιατί;
Γιατί δεν μας το είχαν πει στο σχολείο. Μιλάμε, έπινε κολόνιες... Δεν το ξέραμε αυτό όμως. Τους ξέρουμε όλους ως μεγάλης ηλικίας, σοβαρούς, βαρείς ανθρώπους. Θυμάμαι, είχα βρει μια συνέντευξη του Ελύτη που έλεγε ότι τα καλοκαίρια τού αρέσει να πηγαίνει βόλτα με ωραία αυτοκίνητα και ωραία κορίτσια. Κάτι που δεν θα έλεγε ποτέ στα ογδόντα του.

— Ο Άγιος Διονύσιος Σολωμός! Τι σου αρέσει περισσότερο στο έργο του; Στην τέχνη του γενικά.
Η προσπάθειά του να γράψει στα ελληνικά. Οι σημειώσεις του δίπλα στο περιθώριο είναι στα ιταλικά. Αλλά αυτός γράφει τα ποιήματά του στα ελληνικά. Είναι συγκλονιστικό. Προσπάθησε πάρα πολύ. Και τα κατάφερε, διαμόρφωσε τη γλώσσα μας διακόσια χρόνια τώρα. Ενώ ο Παλαμάς, ας πούμε, ο Παλαμάς είναι κουραστικός. Η γλώσσα του είναι πολύ πιο κουραστική από εκείνη του Σολωμού, πιο βαριά, επαναλαμβανόμενη και διδακτική.

Η ποίηση
δεν αλλάζει,
δεν λήγει
η ποίηση.
Ούτε ανανε-
ώνεται, ούτε
καταργείται
η αξία ενός
βιβλίου,
όσα χρόνια
κι αν
περάσουν.

INFO
Η τελευταία ποιητική συλλογή του Γιώργου Κ. Ψάλτη, «Ιστορία ενός παρόντος», κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ίκαρος

— **Μιλήσαμε για τον Ελύτη, τον Σολωμό. Ποιους άλλους αγαπάς πάρα πολύ, ποιους διαβάζεις;**
Ο Galway Kinnell μ' αρέσει πάρα πολύ – τον έχω μεταφράσει κιόλας. Έχει κι αυτός τη μανία με το μεταφυσικό, το επέκεινα, βάζει τα ταρό μέσα... Αλλά αυτός που με έχει καθορίσει είναι ο Σεφέρης. Με τον Σεφέρη «μπήκα» στην ελληνική ποίηση σωστά. Τον σπούδασα, που λένε. Δηλαδή έχω διαβάσει την αλληλογραφία του, τα βιβλία γι' αυτόν, τα δοκίμιά του προφανώς. Έχω διαβάσει ό,τι βρήκα γύρω απ' αυτόν και γι' αυτόν. Κι αυτό με καθόρισε. Γι' αυτό, όταν με ρωτούν τι να κάνουν, πώς να μπουκ στην ποίηση, τους λέω «βρείτε έναν ποιητή ή μια ποιήτρια και διαβάστε όλο το corpus τους, τις αλληλογραφίες, τα δοκίμια, διαβάστε βιβλία για εκείνους». Γιατί μέσα από έναν συγγραφέα, κατανοώντας πώς λειτουργεί, μπορείς κι εσύ να αποκτήσεις τον δικό σου τρόπο.

— **Κι αν εγώ, εκατό χρόνια από τώρα, θελήσω να μπω στον κόσμο του ποιητή Γιώργου Ψάλη κι έχω τα βιβλία του και τα δοκίμια που έχουν γραφτεί για τον Ψάλη, τι κλειδί μου λείπει για να τα ξεκλειδώσω;**

Νομίζω, η ψυχανάλυση. Ο τρόπος που γράφω έχει κατά πολύ να κάνει με τον τρόπο που λειτουργεί η σχολή του Φρόιντ και με τη σύνδεση των διαφορών σκέψεων. Παίρνω διάφορα περιστατικά, συμβάντα, γεγονότα, σκέψεις, συναισθήματα και τα βάζω να αλληλοσυμπληρώνονται. Η ποίησή μου μπαينوβγαίνει σε προσωπικά μου βιώματα. Αλλά δεν έχω να σου πω εδώ κάτι περισσότερο απ' ό,τι λένε τα βιβλία μου γι' αυτό. Αν μπορούσα να πω κάτι παραπάνω, θα το είχα βάλει ήδη μέσα.

*

— **Γράφεις, λες στο εκτενές ποίημά σου, την «Εποχή του Προκοπίου Παυλόπουλου». Η συλλογή όμως βγήκε τώρα. Τόσο καιρό το γράφεις;**
Το πρώτο draft μού πήρε περίπου ένα τρίμηνο. Και μετά το δούλεψα για χρόνια. Το άφηνα, το ξανάπινα. Συνήθως δουλεύω πιο σφιχτά, πιο εντατικά, αλλά τώρα το άπλωσα κι είμαι πολύ ευχαριστημένος. Νομίζω ότι από δω και πέρα έτσι θα δουλεύω.

— **Γράφεις σε συγκεκριμένες ώρες μες στη μέρα ή τη νύχτα; Κάθε μέρα;**
Γράφω συνήθως μεσημέρι και σχεδόν κάθε μέρα, ναι. Έχω τόνους τετραδίων και χιλιάδες αρχεία αδημοσίευτα.

— **Όταν έχεις τελειώσει ένα βιβλίο, πώς ξαναρχίζεις να γράφεις;**
Συνεχίζω απλώς να γράφω, δεν σταματάω ποτέ. Όχι απαραίτητα ποιήματα, αλλά γράφω. Κι όλα τα βιβλία μου, αυτού συμπεριλαμβανομένου, έχουν ξεκινήσει από αγγλικά ποιήματα. Δηλαδή αν ξαφνικά αρχίσω να γράφω στα αγγλικά, καταλαβαίνω ότι ξεκινάει κι ένα βιβλίο.

— **Γιατί συμβαίνει αυτό; Το να γράφεις στα αγγλικά εννοώ.**
Νομίζω, επειδή ξεκίνησα τη λογοτεχνία στα αγγλικά. Δηλαδή, σπουδάζοντας έπαιρνα μαθήματα λογοτεχνίας, έγραφα τους πρώτους μου στίχους στα αγγλικά και για κάποιον λόγο αυτό συνεχίζει να λειτουργεί. Είναι πολύ παράξενο, γιατί δεν σκέφτομαι στα αγγλικά. Σκέφτομαι στα ελληνικά.

— **Και δεν νιώθεις ότι σ' αφίνει η αγγλική επειδή δεν τη χρησιμοποιείς συνέχεια;**
Δεν πειράζει. (χαμογελάει) **A**

Λάουρα Τσβιέρνια

Διπλές αποσιωπήσεις

Η Γερμανο-Αρμένισσα μυθιστοριογράφος μάς μιλάει για το πρώτο της μυθιστόρημα, μια ιστορία καταπιεσμένης μνήμης και αναζήτησης της (πικρής) αλήθειας

Της ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ ΓΑΥΝΙΑΔΑΚΗ

«Στον δρόμο μάς φωνάζουν αλλιώς»: μια ιστορία για το πώς είναι να είσαι δύο διαφορετικοί άνθρωποι εντός και εκτός σπιτιού και για το τι κληροδοτεί αυτή η αυτολογοκρισία στα παιδιά σου.

Ένα νεαρό κορίτσι από τις λαϊκές συνοικίες της Βρέμης κηδεύει την Αρμένισσα γιαγιά του. Μέχρι εκείνη τη στιγμή ξέρει ελάχιστα πράγματα για την αρμένικη καταγωγή της, κι αυτά μόνο από μισόλογα του πατέρα της. Ο μπαμπάς, με καταγωγή από την Πόλη, κωμένος μες στις σιωπές του, αρνείται όχι μόνο να μιλήσει για το παρελθόν, αλλά και να παραδεχτεί δημοσίως την αρμένικη ταυτότητά τους: Άβι τον φωνάζουν στο σπίτι, Αλί στον δρόμο. Όπως εξάλλου και τη μητέρα του, τη γιαγιά της μικρής: Αρμινέ ήταν τ' όνομά της, Μαριάν κατέληξε να λέγεται ως *gastarbeiterin* στη Γερμανία – Αρμένισσα για τον εαυτό της, Τουρκάλα για όλους τους άλλους.

Η ιστορία είναι μυθοπλασία, μα δανειζεται πολλά από την οικογενειακή ιστορία της **Λάουρα Τσβιέρνια** (γενν. 1987), δημοσιογράφου της *Die Zeit* και πρωτοεμφανιζόμενης πεζογράφου με το *«Στον δρόμο μάς φωνάζουν αλλιώς»* (εκδ. Loggia, μτφρ. Βασίλης Κωστόπουλος). Μιλήσαμε μαζί της στα Χανιά, όπου ήταν καλεσμένη του Φεστιβάλ Βιβλίου, για τη μνήμη, τα ταξίδια της στην Τουρκία και την Αρμενία, την προσπάθειά της να πιάσει το νήμα της ι-

στορίας μέσα από μνήμες θραυσματικές και διπλές αποσιωπήσεις, ώστε να πλάσει την ιστορία της πρωταγωνίστριάς της, Κάρλα, μα και να ψηλαφίσει την ίδια της την ταυτότητα.

— **Ποια κομμάτια αυτού του μυθιστορηματος είναι κομμάτια και της δικής σου ιστορίας, Λάουρα;**

Αναρωτιέμαι συχνά κι εγώ το ίδιο, επειδή στη Γερμανία τοποθετούν συνήθως το βιβλίο μου στην αυτομυθολασία, ίσως γιατί υπάρχει η τάση να θεωρούνται οι νεαρές γυναίκες συγγραφείς –ιδίως οι μεταναστευτικής καταγωγής– «συγγραφείς εξομολόγησης»: Α, για την προσωπική της ιστορία γράφει, σκέφτομαι, λες και οι γυναίκες πρέπει να γράφουν πάντα από έναν χώρο συναισθηματικό, μια εμπειρία πόνου, ας πούμε, ενώ στους άντρες επιτρέπεται να είναι απλώς καλοί μυθιστοριογράφοι. (γελάει)

— **Μου κάνει εντύπωση αυτό που λες, γιατί οι συγγραφικές τεχνικές του βιβλίου είναι φανερότατα μυθοπλαστικές: τρίτο-πρόσωπη αφήγηση, συνεχείς μεταβάσεις μεταξύ δεκαετιών, μια πρωταγωνίστρια που γνωρίζει πολύ λιγότερα απ' όσα οι αναγνώστες...**

Πολύ σωστά. Είναι ένα βιβλίο αποσιωπήσεων. Δεν λέω ότι δεν είναι βασισμένο σε οικογενειακές ιστορίες – και η δική μου γιαγιά ήρθε στη Γερμανία ως εργάτρια και υπέφερε όπως η Μαριάν – και η δική μου προγιαγιά έζησε τη Γενοκτονία των Αρμενίων, όπως αυτή της Κλάρα, αλλά παραμένει ένα βιβλίο που έχει σκοπό να μην αποκαλύψει πολλά πράγματα. Κι εγώ η ίδια δεν γνωρίζω πολλά πράγματα για την οικογένειά μου – όσο πιο βαθιά πάω στο παρελθόν, τόσο λιγότερα ξέρω και συνεπώς τόσο περισσότερες είναι οι μυθοπλαστικές μου παρεμβάσεις, σαν να λέμε. Ήταν σημαντικό για μένα η πρωταγωνίστριά μου να μην ξέρει τα πάντα, να μη βρει όλες τις απαντήσεις. Γιατί ήθελα να δείξω πώς η Ιστορία χάνεται επειδή δεν μιλάμε γι' αυτήν. Οπότε οι αναγνώστες ξέρουν πολύ περισσότερα απ' όσα η Κλάρα, αλλά ούτε κι αυτοί ξέρουν τα πάντα.

Συν τοις άλλοις, για να ολοκληρώσω την απάντησή μου στην πρώτη σου ερώτηση, όταν βασίζεις ένα μυθιστόρημα σε πραγματικά γεγονότα και τα μετατρέπεις κατόπιν σε μυθοπλασία, είναι δύσκολο να ξεχωρίσεις τι είναι αλήθεια και τι μύθευμα. Είναι κι αυτός ένας τρόπος να διασκεδάσεις την απουσία μνήμης, να ξεγελάσεις το κενό, τις σιωπές στην ταυτότητά σου και τον πόνο που σου προκαλούν.

— **Τι εννοείς; Τι σόι πόνο σου προκαλεί αυτό το κενό, αυτή η σιωπή της ταυτότητάς σου;**

Μεγαλώνοντας, ήξερα ότι ήμουν μισή Γερμανίδα από τη μαμά μου, μισή Αρμένισσα εκ Τουρκίας από τον μπαμπά μου. Αλλά δεν καταλάβαινα τι σήμαινε αυτό: αφού ήμουν από την Τουρκία, γιατί δεν λέγαμε ότι είμαστε Τούρκοι, όπως τόσοι και τόσοι φίλοι μου; Τι σχέση είχαμε με την Αρμενία, αφού είμαστε από την Τουρκία; Μεγάλωσα σε μια περιοχή όπου οι περισσότεροι φίλοι μου ήταν Αλβανοί, Ρώσοι, Έλληνες, Τούρκοι. Όλοι πήγαιναν τα καλοκαίρια «σπίτι τους». Εμείς δεν πηγαίναμε πουθενά. Δεν ήξερα γιατί. Μετά μας ανέφεραν τη Γενοκτονία των Αρμενίων στο μάθημα της Ιστορίας στο σχολείο. Σοκαρίστηκα. Κανείς δεν μου είχε μιλήσει ποτέ γι' αυτό. Ήθελα να ρωτήσω στο σπίτι να μάθω και δεν τολμούσα. Υπήρχε ένας αόρατος τοίχος που με σταματούσε από το να θέσω καν την ερώτηση. Για πολλά χρόνια υπέφερα, γιατί κάτι μέσα μου έλειπε, υπήρχε ένα κενό. Ούτε μπορούσα να βγω παραξένω να μιλήσω σε φίλους, γιατί ήταν Τούρκοι κι έλεγαν «Τι ψέματα είναι αυτά; Εμείς δεν σας κάναμε ποτέ κάτι τέτοιο. Γιατί λες τέτοια ψέματα για εμάς;»

— **Δεν μου είχε περάσει ποτέ απ' το μυαλό ότι οι Αρμένιοι της Γερμανίας δεν μπορούσαν να μιλήσουν για το παρελθόν τους λόγω της τόσο μεγάλης τουρκικής κοινότητας εκεί. Ίσως επειδή οι Αρμένιοι στην Ελλάδα είναι καθ' όλα ανοικτοί με το παρελθόν τους, το οποίο κατά κάποιον τρόπο συμπλέει και με αυτό των Μικρασιατών και των Ποντίων, αλλά και των Ρωμιών της Πόλης, όπως δείχνεις στο βιβλίο σου.**

Να φανταστείς πως, όταν το βιβλίο εκδόθηκε στην Αρμενία και πήγα στο Γερεβάν να το παρουσιάσω, δεν καταλάβαιναν αυτή τη σιωπή των Γερμανο-Αρμενίων. «Μα γιατί φοβάστε τόσο πολύ διαρκώς;» με ρωτούσαν. Και πώς να τους εξηγήσω την παρατεταμένη στρατηγική, ας το πούμε, αυτολογοκρισίας, που ξεκινάει από τότε που ήρθαν οι Αρμένιοι ως εργάτες στη Γερμανία κι έπρεπε να ενταχθούν σε κοινότητες που έβριθαν από Τούρκους (τη γλώσσα των οποίων μιλούσαν εξάλλου), κοινότητες που, επιπλέον, βάλλονταν από τον ήδη υπάρχοντα ρατσισμό των ίδιων των Γερμανών απέναντι στους Τούρκους; Ήμασταν η μειονότητα της μειονότητας. Όταν το βιβλίο κυκλοφόρησε στη Γερμανία, έρχονταν άνθρωποι και μου έλεγαν: «Αυτή είναι και η δική μου ιστορία! Κι εγώ δεν μπορούσα να μιλήσω για όλα αυτά!». Θυμάμαι τη μητέρα μου, που έλεγε πάντα: «Μην τυχόν και πεις σε κανέναν ότι είσαι Αρμένισσα». Και ξαφνικά όλοι αυτοί οι άνθρωποι, έχοντας διαβάσει το βιβλίο μου, βγήκαν από τις σκιές και μ' έκαναν να νιώσω λιγότερο μόνη.

— **Μου θυμίζεις τώρα μια γνωστή μου Αρμένισσα από την Κωνσταντινούπολη, που έχει διαγράψει εντελώς την καταγωγή της από την ταυτότητά της. Στο όνομά της, στο επίθετό της, στα πάντα.**

Πριν από μερικά χρόνια έγραψα ένα άρθρο στην *Die Zeit* για την τελευταία σύγκρουση που έγινε στο Ναγκόρνο-Καραμπάχ, προσπαθώντας να καταλάβω γιατί με άγγιζε

τόσο αυτή η ιστορία, αφού ούτε ήξερα κανέναν από εκεί ούτε η καταγωγή της οικογένειάς μου είναι από εκείνα τα μέρη. Και κατάλαβα ότι αυτό που με συγκινούσε τόσο ήταν το σβήσιμο μιας ολόκληρης ταυτότητας από έναν γεωγραφικό τόπο, το ξερίζωμα χιλιάδων χρόνων αρμένικης παρουσίας από την περιοχή. Μια διάσημη φράση που λέγεται για τις γενοκτονίες είναι ότι «το τελικό στάδιο μιας γενοκτονίας είναι η άρνησή της». Αλλά για μένα υπάρχει ένα ακόμα βήμα παραπέρα: η άρνηση *μέσα μας*, το *self-denial*.

Και καταλαβαίνω γιατί μπορεί να συμβαίνει αυτό εδώ στη Γερμανία: οι περισσότεροι Τούρκοι μετανάστες πρώτης ή δεύτερης γενιάς ψηφίζουν Ερντογάν, έχουμε επίσης τεράστια διάχυση των ιδεών των Γκρίζων Λύκων. Όταν πρωτοβγήκε αυτό το βιβλίο, φοβόμουν μη δεχτώ απειλές, γιατί έχουμε επιθέσεις Τούρκων εθνικιστών προς άλλες μειονότητες συχνά. Αν βγαίνεις από δω κι από κει και μιλάς για τη Γενοκτονία των Αρμενίων, ας πούμε, μπορεί να βρεις και τον μπελά σου.

— **Δηλαδή δεν έχει γίνει καμία προσπάθεια να «ανακτήσουν» οι Αρμένιοι της Γερμανίας την ιστορία τους; Και το βιβλίο σου είναι ένα λιθαράκι μέσα σ' ένα κενό μνήμης;**

Όχι, δεν έχει γίνει, και ίσως τώρα να έχουν βγει ένα δυο βιβλία ακόμη, αλλά για το ευρύτερο αναγνωστικό κοινό της Γερμανίας νομίζω ότι το βιβλίο μου ήταν το πρώτο. Και νομίζω ότι κινητοποίησε πολλούς ανθρώπους να ανοίξουν την καρδιά τους, να μιλήσουν. Από την άλλη, έχεις ακόμα ανθρώπους σαν τον πατέρα μου, που λένε «Δεν καταλαβαίνω γιατί εξέδωσες αυτό το βιβλίο. Ποιος ενδιαφέρεται γι' αυτά τα πράγματα;» Και τώρα που ήρθα στην Ελλάδα δεν καταλαβαίνει καν γιατί με κάλεσαν οι Έλληνες να μιλήσω για όλα αυτά.

— **Προφανώς γιατί, εκτός από ένα καλό βιβλίο, είναι κι ένα βιβλίο που αντικατοπτρίζει σε μεγάλο βαθμό και το δικό μας παρελθόν.**

Ορισμένες φορές σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι περιμέναμε. Όταν ερευνούσα τα Σεπτεμβριανά, ας πούμε, νόμιζα ότι ήταν ένα πογκρόμ καθαρά εναντίον των Ελλήνων της Πόλης. Αλλά έμαθα ότι ήταν και εναντίον των Αρμενίων. Πολλοί Έλληνες της Γερμανίας μού έγραψαν και με ευχαρίστησαν που μίλησα γι' αυτό.

— **Πώς συμβιβάζεις τα δύο σου «μισά», Λάουρα; Το γερμανικό βαρύ παρελθόν του θύτη με το αρμένικο βαρύ παρελθόν του θύματος;**

Μεγαλώνοντας ως Γερμανίδα στο σχολείο, το να μαθαίνω για όλα τα κακά που έκαναν οι Ναζί ήταν, κατά κάποιον τρόπο, θετικό: με καθιστούσε υπεύθυνη να μην ξαναφύσω να γίνει τίποτα παρόμοιο στους Εβραίους. Όπως πολλοί άλλοι Γερμανοί, ένιωθα ότι είχαμε πάρει το μάθημά μας. Και μετά κατάλαβα ότι αρνούμασταν να μιλήσουμε ανοικτά ως κοινωνία για τη Γενοκτονία των Αρμενίων. Οι Γερμανοί έπαιξαν ρόλο σ' αυτήν, υποβελθώντας τους Νεότουρκους σε επιχειρησιακό και πρακτικό επίπεδο, αλλά η συνενοχή μας είναι κάτι για το οποίο δεν μιλάμε. Ούτε

μιλάμε, εδώ που τα λέμε, για το οικογενειακό ναζιστικό παρελθόν του καθενός, λες και οι Ναζί ήταν κάποιοι άλλοι Γερμανοί, άσχετοι μ' εμάς.

Έτσι, ενώ μικρότερη δεν καταλάβαινα γιατί δεν μπορούσαν οι φίλοι μου οι Τούρκοι απλώς να παραδεχτούν το κακό που έκαναν («όπως εμείς») και να προχωρήσουμε όλοι μαζί σαν άνθρωποι προς το μέλλον και τη συμφιλίωση, τώρα καταλαβαίνω από τη μία τι ρόλο παίζει η προπαγάνδα, η αποσιώπηση και η σχολική κατήχηση (στην Τουρκία), αλλά αναγνωρίζω και το γεγονός ότι οι Τούρκοι, θύματα ρατσισμού οι ίδιοι, θέλουν να νιώθουν περήφανοι για την καταγωγή τους. Από την άλλη, βεβαίως, δεν συμφωνώ κιόλας ότι τα θύματα θα πρέπει να κάνουν τη ζωή των θυτών πιο εύκολη.

Πιστεύεις ότι το συλλογικό τραύμα γίνεται συχνά διαγενεακό;

Νομίζω πως ναι. Ειδικά στην περίπτωση που το τραύμα αποσιωπάται, περνά ασυνείδητα από τη μία γενιά στην άλλη. Να το πω κι αλλιώς: όταν υπάρχει συλλογική μνήμη, μπορείς να την καλλιεργήσεις, να μιλήσεις για ντροπιαστικά πράγματα που συνέβησαν είτε από τη μεριά των θυμάτων είτε από αυτή των θυτών και να προσπαθήσεις να προχωρήσεις παρακάτω. Όταν δεν υπάρχει συλλογική μνήμη, το τραύμα μένει ανοικτό μέσα σου. Έχω ακούσει για ιστορίες Αρμενίων που έπρεπε να διαλέξουν ποια από τα παιδιά τους θα έπαιρναν μαζί τους και ποια θα άφηναν στα δάση μήπως και γλιτώσουν μόνα τους. Πώς να μιλήσεις γι' αυτά τα πράγματα όταν έχεις απέναντί σου κάποιον να σου λέει συνέχεια «Όχι, αυτά που λες δεν συνέβησαν ποτέ»; Θυμάμαι μια πανεπιστημιακή που εξειδικεύεται στις γενοκτονίες, η οποία μου είχε πει το εξής: «Αν πρέπει κάθε φορά να αποδεικνύεις ότι το τραύμα που φέρεις αντιστοιχεί σε πραγματικά γεγονότα, στο τέλος παύεις να μιλάς». Γιατί καλύτερα να μη μιλάς παρά κάθε φορά να πρέπει να αποδείξεις εκ νέου τι σου συνέβη και να πονάς που σου το αρνούνται.

— **Και σ' εσένα πώς λειτουργεί αυτό;**

Θα σου πω κάτι που ίσως ακούγεται περίεργο και μεταφυσικό, αλλά, όταν έγραφα τη σκηνή που η οικογένεια της γιαγιάς, πριν ακόμα φύγει εκείνη για Γερμανία, ταμπαρουνέται στο σπίτι της στο Πέρα στα Σεπτεμβριανά —μια ιστορία που την έβγαλα απ' το μυαλό μου—, έβαλα τον πατέρα να κρατάει στο χέρι το όπλο του από τον τουρκικό στρατό. Όταν διάβασε ο δικός μου πατέρας το πρώτο draft, μου λέει: «Όλα σωστά τα γράφεις, μόνο εδώ έχεις κάνει ένα λάθος: δεν κρατούσε το όπλο του, φόρεσε μόνο τη στολή του από τον τουρκικό στρατό». Σοκαρίστηκα. Εγώ τη σκηνή την είχα πλάσει εξ ολοκλήρου με τη φαντασία μου. Αλλά τελικά φαίνεται ότι τα παιδιά κληρονομούν ιστορίες ασυνείδητα, ιστορίες που αποσιωπώνται. Φαντάσου, ας πούμε, μια μητέρα που έχει βιαστεί στο παρελθόν και, κάθε φορά που γίνεται λόγος για βιασμό στην τηλεόραση, αλλάζει κανάλι. Στο παιδί της δεν θα πει ποτέ τίποτα· αλλά εκείνο θα συνδέσει ασυνείδητα τη μητέρα του με τους βιασμούς. Ίσως κάτι τέτοιο συνέβη και μ' εμένα και το πογκρόμ του 1955. Υπάρχουν, δυστυχώς, τόσο πολλοί τρόποι να κληροδοτηθεί ένα τραύμα... **A**

Όταν υπάρχει συλλογική μνήμη, μπορείς να μιλήσεις για ντροπιαστικά πράγματα που συνέβησαν είτε από τη μεριά των θυμάτων είτε από αυτή των θυτών και να προσπαθήσεις να προχωρήσεις παρακάτω. Όταν δεν υπάρχει συλλογική μνήμη, το τραύμα μένει ανοικτό μέσα σου.

INFO
Το βιβλίο «Στον δρόμο μάς φωνάζουν αλλιώς» της Λάουρα Τσιβιέρτνια (Laura Cwiertnia) κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Loggia, σε μετάφραση Βασιλή Κωστόπουλου

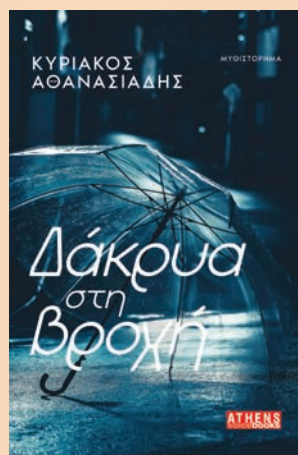
Κρίστη Στασινοπούλου

«Στα μονοπάτια των Κυκλάδων»

Η συγγραφέας μιλάει για το νέο της βιβλίο και τα μυστικά του

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Η Κρίστη Στασινοπούλου, είτε με τα τραγούδια και τις ζωντανές εμφανίσεις της είτε με τα βιβλία της, σε συνεπαίρνει πάντα σε δρόμους μαγικούς κι ονειρικούς αλλά και γεμάτους παγκόσμια αλήθεια. Περιπατώντας μαζί της «Στα μονοπάτια των Κυκλάδων» (το νέο της βιβλίο, που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Orpportuna) νιώθεις τα γόνατά σου να γδέρνονται από τα ξερά αγκάθια στα βράχια και στα χώματα των νησιών, τον ήλιο του Αιγαίου να σε φορτίζει ενέργεια και αγάπη και τις ιστορίες που πλανιούνται στον αέρα να σου λένε μυστικά που σε γαλινεύουν. Της ζητήσαμε να μας κάνει μια ξενάγηση σ' αυτά τα μονοπάτια που έχει περπατήσει μαζί με τον σύντροφό της στη ζωή και στις μουσικές σκηνές του κόσμου, τον Στάθη Καλυβιώτη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
Δάκρυα στη βροχή

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Σελίδες: 376
Τιμή: €19,90

Ο Κυριάκος Αθανασιάδης είναι συγγραφέας. Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1963. Έχει εκδώσει πάνω από 60 βιβλία, με το όνομά του και με μια σειρά ψευδώνυμα. Επιπλέον, αρθρογραφεί στην ATHENS VOICE.

ΜΕΛΕΤΗ

Σελίδες: 344
Τιμή: €22,90

— Στο νέο σου βιβλίο περιγράφεις αυτό που αγαπάς περισσότερο στη ζωή σου —απ' όσο σε ξέρω—, τις περιηγήσεις «Στα μονοπάτια των Κυκλάδων». Πότε και πώς ένωσες ότι αυτά τα μονοπάτια είχαν γίνει πια ιστορία που έπρεπε να ειπωθεί; Από την πρώτη φορά που πάτησα το πόδι μου εκεί, άρχισαν να μου διηγούνται τις ιστορίες τους. Ιστορίες δικές τους και των ανθρώπων που τα περπατούν εδώ και αιώνες. Ήδη από τότε, δεν γινόταν παρά να κάθομαι και να τις καταγράφω.

— Τι σου μαθαίνει ένα κυκλαδίτικο μονοπάτι που δεν μπορεί να σου μάθει ένας δρόμος στο βουνό ή σε άλλα νησιά; Τα μονοπάτια των Κυκλάδων σκαρφαλώνουν πάνω, κάτω και γύρω από τα νησιά με μινωική χάρη. Είναι οι ξαφνικές εναλλαγές των τοπίων τους στην κάθε στροφή, οριζόντιες πεζούλες, κάθετα φαράγγια, βράχια, θάλασσα, άνεμοι που αλλάζουν κατεύθυνση, το λιοπύρι και η σκιά, εναλλαγές που μας εκπαιδεύουν για τα αναπάντεχα της ζωής.

— Από τις «συναντήσεις» με ανθρώπους στο βιβλίο σου, ποια είναι αυτή που σε συγκινεί ακόμη; Η συνάντηση με τον χωρίς πόδια καλλιτέχνη, στον Ασφονδυλήτη. Δεν γνώρισα τον ίδιο, ήταν παλιός, αλλά οι βραχογραφίες του, που στολίζουν τα βράχια εκεί πάνω, μου αφηγήθηκαν την πιο συγκινητική ιστορία. Συνέβη το 1956, όταν οι αφροί από το μεγάλο τσουνάμι που χτύπησε τότε το Αιγαίο εκτινάχτηκαν μέχρι τον Σταυρό, την πιο ψηλή κορφή της Αμοργού.

— Ποια ιστορία σου φαίνεται ακόμη η πιο αλλόκοτη ή μυστηριώδης; Είναι εξαιρετικά μυστηριώδης η ιστορία με τον τίτλο «Η πρώτη ληστεία στις Κυκλάδες». Ακόμα δεν έχουμε μάθει πόσα ήταν τα λεφτά που κλάπηκαν από εκείνο το ανοιγμένο χρηματοκιβώτιο... Εκατό χιλιάδες ή μηδέν ευρώ;

— Πόσα χρόνια χρειάστηκαν για να γνωρίσεις τις Κυκλάδες τόσο βαθιά – πέτρα,

φως, μυρωδιές και σιωπές; Δεν τις έχω γνωρίσει ακόμα. Τις υποψιάζομαι...

— Στο βιβλίο, δίπλα στα κείμενα υπάρχουν και οι εικόνες που ζωγραφίζεις, σαν ένα ιδιότυπο illustration της κάθε διήγησης. Αναρωτιέμαι αν έχεις μαζί σου και κάμερα. Δηλαδή, όταν αντικρίζεις μια σπάνια θέα ή ένα ωραίο μαμούνι, σπκώνεις το κινητό για να τα φωτογραφήσεις ή κρατάς μέσα σου την εικόνα, όπως παλιά οι περιηγητές; Όταν σκितσάρω κάτι, είναι για μένα ένας τρόπος να κρατάω τη στιγμή. Οι στιγμές, βέβαια, κρατιούνται πλέον και με ένα απλό κλικ στο κινητό μας. Όμως στην περίπτωση αυτή είναι μικρούλες, σύντομες και ασήμαντες. Άμα στέκομαι για λίγο απέναντι από εκείνο που με «έφτιαξε» και το σκितσάρω, χρησιμοποιώντας μια το μολύβι και μια τη γόμα μου, η συγκέντρωση και η προσοχή κάνουν τη στιγμή αιώνια!

— Ποιο τοπωνύμιο ή ποια λέξη που συναντήσατε στα μονοπάτια σου έμεινε περισσότερο; Η λέξη ξεμονιά. Δηλαδή εκείνα τα μικρά, μοναχικά σπιτάκια στη μέση του πουθενά. Την πρωτακούσαμε στη Σίκινο από τον φίλο μας τον Πέτρο. Στις ξεμονιές έμεναν για λίγες μέρες οι νησιώτες, όταν είχαν αγροτικές δουλειές στα μακρινά κτήματά τους. Κάθε που συναντάμε περπατώντας με τον Στάθη (Καλυβιώτη) ένα τέτοιο ερημικό σπιτάκι, γίνεται όνειρο ζωής.

— Πώς βρίσκεις τον δρόμο όταν το μονοπάτι χάνεται; Υπάρχει ακόμη αυτή η μυστική ανταλλαγή πληροφοριών ανάμεσα στους περιπατητές; Η σημάδια που σε οδηγούν; Μα φυσικά. Έχουμε πια τα GPS. Εκείνο το «ούδεν κρυφόν υπό τον ήλιον» που έλεγαν παλιά... έγινε πλέον πραγματικότητα. Πραγματικότητα έγινε όμως και η μείωση του σασπένς. Όσο δεν υπήρχαν ακόμα τα βοηθητικά αυτά μαραφέτια, είχαμε την τύχη και την υπέροχη διασκεδαστική εμπειρία κάθε τόσο να χανόμαστε. Περιγράφω στο βιβλίο πώς ακολουθούσαμε τότε τις καβαλίνες που άφηνε

το γαϊδούρι του κυρ Μανώλη και το, πεταμένο στο πλάι του μονοπατιού, άδειο κουτί των τσιγάρων του, μάρκας ΠΡΩΤΟΝ, που ήταν σαν να μας έλεγε «καλά πάτε προς τη Χώρα».

— Χειμώνας ή καλοκαίρι στις Κυκλάδες; Πότε σου αποκαλύπτονται πιο αληθινά; Άλλες οι καλοκαιρινές κουβέντες των ανθρώπων, για το πόσοι τουρίστες ήρθαν, πόσα δωμάτια γέμισαν και πόσα όχι, αν έχουν δουλειά φέτος οι ταβέρνες ή τα σουπερ μάρκετ, κι άλλες οι χειμωνιάτικες, για το πόσο βρέχει ή δεν βρέχει, πότε θα ρίξουν το τσιμέντο στη νέα οικοδομή, πότε θα ανέβουν στην Αθήνα για τα ιατρικά τους... Και οι δύο εποχές βγάζουν αντίστοιχα τις δικές τους αλήθειες.

— Μέσα απ' όλες τις υπέροχες πεζοπορίες όλα αυτά τα χρόνια, διέκρινες να συμβαίνει κάποια αλλαγή στα νησιά και τους ανθρώπους τους; Ο τουρισμός, έστω και ο «εναλλακτικός», τι έχει αλλοιώσει περισσότερο; Όλα γύρω μας αλλάζουν με μεγάλη ταχύτητα. Κι εμένα δεν μου αρέσουν τα περισσότερα από τα καινούργια κτίσματα που αλλοιώνουν τα τοπία, όμως θεωρώ ότι αυτό είναι αποκλειστικά θέμα του τι ανάγκες έχουν και τι θέλουν οι ίδιοι οι ντόπιοι για τον τόπο τους. Πόσες φορές δεν έχω ακούσει νεαρές νησιώτισσες να συζητούν μεταξύ τους και να θαυμάζουν το... Ντουμπάι. Και πώς να τους μεταδώσω την τραγική εικόνα που έχω αντικρίσει, στις κάποτε τουριστικές ακτές της Ανδαλουσίας –και όχι μόνο–, με τα πολυόροφα, πολυτελή τουριστικά τερατουργήματα στη σειρά πάνω απ' τη θάλασσα, που καταρρέουν ερημωμένα, γιατί δεν είναι αυτά που γοητεύουν πια τους τουρίστες.

— Απ' όσα είδες κι έμαθες στις Κυκλάδες, τι έφερες μαζί σου επιστρέφοντας στην Αθήνα; Πέτρες, κοχύλια, καλάμια, στριφογυριστά από τον άνεμο ξερόκλαδα και άλλους τέτοιους θησαυρούς, που όλο λέω να τους πετάξω από τα ράφια του σπιτιού μας, αλλά και όλο απέναντί μου τους έχω, να με εμπνέουν, καθώς απαντώ στις ωραίες κυκλαδίτικες ερωτήσεις σου! **A**

Ο συγγραφέας είναι επαγγελματίας κλέφτης στιγμών. Κλέβει μια φράση, ένα βλέμμα, ένα νευρικό γέλιο, μια σιωπή και γράφει ένα κείμενο.

Κρίστη Στασινοπούλου «Στα μονοπάτια των Κυκλάδων» εκδόσεις Orpington

ΡΩΜΑΝΟΣ ΓΕΡΟΔΗΜΟΣ

Οδηγός επιβίωσης για τον 21ο αιώνα

Ο Ρωμανός Γεροδήμος είναι καθηγητής Διεθνούς Πολιτικής και Επικοινωνίας στο Πανεπιστήμιο του Βουρνεμούθ. Εκτός από το ακαδημαϊκό του έργο, είναι σεναριογράφος, σκηνοθέτης και παραγωγός ταινιών μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ, ενώ διατηρεί τακτική στήλη στην ATHENS VOICE.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Σελίδες: 288
Τιμή: €14,30

ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΡΙΤΣΑΣ

Συνομιλίες με πρόσωπα της Υγείας

Ο Θανάσης Δρίτσας είναι καρδιολόγος, αναπληρωτής διευθυντής στο Τμήμα Αναίμακτης Καρδιολογίας στο Ωνάσειο Καρδιολογικό Κέντρο. Έχει βραβευθεί από την Ακαδημία Αθηνών για το διεθνώς αναγνωρισμένο επιστημονικό του έργο που αφορά την εφαρμογή της μουσικής στη θεραπεία καρδιολογικών ασθενών.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Σελίδες: 357
Τιμή: €14,40

ΓΙΑΝΝΗΣ ΗΛΙΔΗΣ

Μέρες μαγικές με γρανίτες και Ταμ-Ταμ

Ο Γιάννης Ηλίδης έχει ασχοληθεί επαγγελματικά με τη διαφήμιση ως υπεύθυνος μάρκετινγκ σε μεγάλες εταιρείες. Η πρώτη του αγάπη και παντοτινή ήταν η μουσική, γι' αυτό και συνεργάστηκε με ραδιοφωνικούς σταθμούς. Αυτό είναι το πέμπτο του βιβλίο.

Ελένη Μπουκαούρη

«Δεν υπάρχει γυναικεία γραφή, υπάρχει γυναικεία θεματική»

Μια συζήτηση για τις ιστορίες που γεννιούνται από την εμπειρία, αλλά αποκτούν τη δική τους, αυτόνομη ζωή μέσα στη λογοτεχνία.

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

Πέντε ιστορίες γυναικών διαφορετικών ηλικιών, με μια μυστηριώδη Μαρία να διασχίζει τις σελίδες τους, συνθέτουν το νέο βιβλίο της **Ελένης Μπουκαούρη**, «*Η Μαρία τα ήθελε όλα*» (εκδ. Αλεξάνδρεια). Με αφορμή την κυκλοφορία του, η συγγραφέας μιλά για τη σχέση της με τις ηρωίδες της, τη μνήμη και τη λογοτεχνία, τις πόλεις που σημάδεψαν τη ζωή της, αλλά και για τη δημοσιογραφία, το ραδιόφωνο και τη γραφή.

— **Ελένη, ποια είσαι, εσύ είσαι η Μαρία;** Δεν είμαι μόνο η Μαρία... Είμαι και η Άννα, η Μαρίνα, η Δέσποινα, η Έλλη, η Ιρίνα... Ακόμη και σενάριο/διήγημα/μυθιστόρημα επιστημονικής φαντασίας να γράψει ένας συγγραφέας, δεν θα εκπλαγεί εάν αίφνης ανακαλύψει στην ιστορία του στιγμιότυπα της δικής του ζωής,

λέξεις της γιαγιάς του ή μυστικές κι ανομολόγητες πλευρές του εαυτού του.

— **Στο βιβλίο σου έχουμε 5 ιστορίες γυναικών. Είναι ένα βιβλίο για γυναίκες;** Πέντε ιστορίες γυναικών, σε διαφορετική ηλικία, ίδιες ή άλλες κάθε φορά, μαζί τους η Μαρία, με ρευστή ιδιότητα ή προσωπικότητα, αγέρωχη ή καταρρακωμένη, αφού κι αυτή διαθέτει πολλές ζωές. Τα λόγια-επωδός της Μαρίας, «τα θέλουμε όλα και τα θέλουμε τώρα», ήταν το σύνθημα των Ιταλών εργατών της FIAT στην απεργία του 1969, που πέρασε στην πολιτική και την κοινωνία, για να εκφυλιστεί αργότερα από τους μανιώδεις καταναλωτές της μεσαίας τάξης. Ήταν ένας από τους πιθανούς τίτλους του βιβλίου, αλλά τον έχει καπαρώσει ο Νάνι Μπαλεστρίνι, οπότε επενέβη φουριόζα η Μαρία, που τα ήθελε και τα πήρε όλα, με το αδιάσειστο επιχείρημα: Ε, τι, τα μισά; Στην πραγματικότητα, βέβαια, αυτή η ρευστή γυναικεία φιγούρα που διασχίζει τις πέντε ιστορίες είναι μια μεταφορά για την ίδια τη λογοτεχνία, που τα θέλει και τα μπορεί όλα. Ίσως κάθε κείμενο να επιβάλλει τη μορφή που θα αποδώσει πληρέστερα την ιστορία που θέλουμε να διηγηθούμε. Δεν παίζει πρωτεύοντα ρόλο ποιος/α/@ κρατάει τη γραφίδα, υπάρχει γυναικεία θεματική, όχι γυναικεία γραφή.

Επίσης, το βιβλίο δεν διαλέγει το αναγνωστικό κοινό του, ίσως μάλιστα να το απο-/παραπλανήσει – γιατί όχι; Άνδρες αναγνώστες, γρηγορείτε...! Η αφεθείτε!

— **Στο βιβλίο περνάνε θραύσματα διαφορετικών ζωών, ταξίδια, νεανικές εξεγέρσεις στην Ιταλία, βράδια στη Νέα Υόρκη. Είναι κομμάτια και της δικής σου ζωής;** Θραύσματα πραγματικότητας, δικής μου ή επινοημένης ζωής, περνούν ασφαλώς στο κείμενο – είναι οι «τροφαντές αναμνήσεις που επιβιώνουν», αποσπάσματα που θα επεξεργαστώ λογοτεχνικά ώστε να θηλυκώσουν,

να δέσουν με την πλοκή. Η μνήμη είναι ισχυρή, μα και ευάλωτη, έτοιμη να αναδημιουργηθεί, να αλλάξει ή να υπάρξει διαφορετική κάθε φορά, άρα η πραγματικότητα/ζωή μετουσιώνεται σε λογοτεχνική αλήθεια και όχι σε καταγραφή γεγονότων.

— **Εξήσες στο Στρασβούργο και στην Αθήνα. Τώρα πού ζεις; Σε ποια γειτονιά; Ποια πόλη αγάπησες;** Μετά τις σπουδές στο Στρασβούργο, επιστρέφοντας στην Αθήνα, έμεινα στην ίδια γειτονιά που γεννήθηκα, Πατησίων - Αχαρνών - Αγίου Μελετίου - 3ης Σεπτεμβρίου, αργότερα μετακόμισα, ωστόσο αυτή παραμένει η δική μου γειτονιά και την επισκέπτομαι συχνά. Όσο για τις πόλεις που αγάπησα και εξακολουθώ να αγαπώ, είναι οι τόποι για τους οποίους λες: «εκεί, δεν έχω πάει, εκεί έχω ζήσει...» Δεν είναι μόνον τόπος, είναι και χρόνος, είναι εαυτοί νεότεροι, τολμηροί και ενθουσιώδεις, που ανακαλύπτουν και καταβροχθίζουν τη ζωή, την ομορφιά, τις αλήθειες.

— **Γλωσσολογία, Ιστορία, Γαλλική Λογοτεχνία. Δημοσιογραφία στο Αθηναϊκό Πρακτορείο και στο ραδιόφωνο του Flash. Ποιήματα, διηγήματα και μυθιστορήματα. Ποια ιδιότητα σε καθόρισε; Τι αγάπησες περισσότερο και πώς συστήνεις;**

Όλα «ζουν» ακόμη, μερικά ξεθωριάζουν ή αλλάζουν, σε άλλα εμβαθύνω ή αδιαφορώ και τα προσπερνώ. Παιδιάσθεν αναγνώστρια και κινηματογραφόφιλη, παραμένω αιώνια μαθήτριά/φοιτήτριά/σπουδάστριά, το ραδιόφωνο ήταν η απόλυτη επαγγελματική ευτυχία, και τώρα η απόλυτη συνθήκη για ν' αρχίσει η μέρα (Τρίτο Πρόγραμμα, KOSMOS). Όσο για την περιπέτεια της γραφής (δάσκαλος Μισέλ Φάις), η ακάματη αναζήτηση της σωστής λέξης/φράσης (Γκ. Φλωμπέρ) συμπυκνώνει την αίσια και ουσιαστική ολοκλήρωσή της. Καλό καλοκαίρι! **Α**

Ελένη Μπουκαούρη
«*Η Μαρία τα ήθελε όλα*»
εκδόσεις Αλεξάνδρεια

20 ΧΡΟΝΙΑ ATHENS VOICE 2003-2023

Από το 2003 που πρωτο-εκδόθηκε η ATHENS VOICE μέχρι σήμερα, εκατοντάδες καλλιτέχνες από όλο το φάσμα της τέχνης έχουν σχεδιάσει το εξώφυλλό της. Τα πρωτότυπα έργα έχουν εκτεθεί στο Μουσείο Μπενάκη. Στους δυο αυτούς συλλεκτικούς τόμους βρίσκεται συγκεντρωμένο ένα μεγάλο μέρος από το πανόραμα της σύγχρονης ελληνικής τέχνης των τελευταίων δεκαετιών.

ΛΕΥΚΩΜΑ

Σελίδες: 1056
Τιμή: €25,00

ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΡΛΙΑΡΟΣ 20 χρόνια βόλτες στην Αθήνα μέσα από 37 συνταγές

112 σελίδες γεμάτες συνταγές με δημιουργικά twist και street vibes, με αφορμή τα 20 χρόνια της ATHENS VOICE, από τον εθνικό μας Ζαχαροπλάστη, **Στέλιο Παρλιάρο**. Ιστορίες ανακατεύονται με σκέψεις, συναισθήματα, παρέες και γεύσεις και δημιουργούν έναν καμβά αστικών εικόνων από την Αθήνα.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

Σελίδες: 112
Τιμή: €14,40

ΛΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Σελίδες: 336
Τιμή: €16,60

Τζέιμς Ντέιβιντ Βανς

Από την «Ελεγεία» στη «Μετάληψη»

Μια ιστορική ανατομία του αμερικανικού λαϊκισμού

Της ΑΝΝΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΔΡΟΥΜΠΟΥΚΗ

Οι ιστορικοί αντιμετωπίζουν τις προσωπικές μαρτυρίες όχι απλώς ως αυτοβιογραφίες, αλλά ως πρωτογενείς πηγές. Ως τεκμήρια της εποχής τους. Διαβάζοντας λοιπόν διαδοχικά τα δύο βιβλία του Τζέιμς Ντέιβιντ Βανς – το «*Hillbilly Elegy*» (Το τραγούδι του χιλμπίλντ), που έγινε και σειρά στο Netflix, και το πρόσφατο «*Communion: Finding My Way Back to Faith*» (Harper Collins) – δεν παρακολουθεί κανείς απλώς τη θεαματική άνοδο ενός παιδιού από το Rust Belt στα φτωχά Απαλάχια στην Αντιπροεδρία των ΗΠΑ. Παρακολουθεί, σε ζωντανή μετάδοση, τη βαθιά ιδεολογική και πολιτισμική μετάλλαξη της ίδιας της Αμερικής.

Για το ελληνικό αναγνωστικό κοινό, η κατανόηση αυτής της διαδρομής είναι κρίσιμη. «Το τραγούδι του χιλμπίλντ» αποσύρθηκε από την ελληνική αγορά καθώς ο εκδοτικός οίκος επέλεξε να μην ανανεώσει τα δικαιώματα και να το αφήσει να εξαντληθεί (κυκλοφορούσε από τις εκδόσεις Δώμα). Σε μια εποχή που η Ευρώπη προσπαθεί να ερμηνεύσει το φαινόμενο του τραμπισμού, η απόσυρση ενός τέτοιου βιβλίου στερεί από το κοινό ένα κορυφαίο κοινωνιολογικό εργαλείο. Ο Βανς δεν είναι απλώς ένας πολιτικός συνοδοιπόρος του Ντόναλντ Τραμπ· είναι ο οργανικός διανοούμενος του κινήματός του.

Η «Ελεγεία» ως ιστορικό τεκμήριο της λευκής παρακμής

Όταν το «*Hillbilly Elegy*» κυκλοφόρησε το 2016, λειτούργησε ως πολιτισμικό σοκ. Ο Βανς, με τη διπλή ιδιότητα του αυτόπτη μάρτυρα και του απόφοιτου του Γέιλ, περιέγραψε τη διάλυση της λευκής εργατικής τάξης στα Απαλάχια και το Οχάιο. Ήταν μια ανατομία της «άλλης Αμερικής»: της Αμερικής των κλειστών εργοστασίων, της επιδημίας των οπιοειδών, των διαλυμένων οικογενειών και της απόλυτης απώλειας κοινωνικής κινητικότητας. Από ιστορική σκοπιά, η «Ελεγεία» κατέγραψε το τέλος του Αμερικανικού Ονείρου για μια τεράστια πληθυσμιακή ομάδα. Αυτοί οι άνθρωποι, οι «χιλμπίλντς», ένωσαν προδομένοι από την παγκοσμιοποίηση και

ξεχασμένοι από τις κοσμοπολίτικες ελίτ των ακτών. Η οργή τους δεν ήταν τυχαία, ούτε αδικαιολόγητη. Ο Βανς έδειξε πώς το κοινωνικό κενό και η οικονομική περιθωριοποίηση γέννησαν το πολιτικό υποκείμενο που λίγο αργότερα θα αποθέωνε τον Ντόναλντ Τραμπ. Το βιβλίο δεν ήταν μια πολιτική μπροσούρα, αλλά ένας καθρέφτης της αμερικανικής ενδοχώρας.

Αν και το «*Hillbilly Elegy*» επαινέθηκε για τη γλαφυρή του αποτύπωση της επαρχιακής φτώχειας, από ιστορική και δομική άποψη φέρει ένα θεμελιώδες ιδεολογικό πρόβλημα: μεταθέτει την ευθύνη της συστημικής παρακμής από τις δομές στα ίδια τα θύματα. Αποδίδονται όλα σε μια «κουλτούρα τεμπελιάς» που ουδεμία σχέση έχει με το διαβόητο αμερικανικό ιδεώδες του «δούλεψε σκληρά και γίνε κάποιος». Το ριγκανικό αφήγημα του self-made man, του αυτοδημιούργητου, σκληρά εργαζόμενου άντρα, είναι ζωντανό και διαμορφώνει μέχρι σήμερα την πολιτική και πολιτισμική πραγματικότητα στην Αμερική.

Πολλοί ιστορικοί των Απαλαχίων κατηγορήσαν τον Βανς ότι πήρε τα τραύματα της δικής του, δυσλειτουργικής οικογένειας και τα γενίκευσε, παρουσιάζοντάς τα ως την καθολική ταυτότητα εκατομμυρίων ανθρώπων. Έτσι, ανακυκλώνει τα ίδια τα υποτιμητικά στερεότυπα που υποτίθεται ότι θέλει να καταρρίψει.

Communion: Η μετάβαση από την οργή στην ιδεολογική συγκρότηση

Αν το πρώτο βιβλίο ήταν η διάγνωση της ασθένειας, το νέο του βιβλίο, «*Communion: Finding My Way Back to Faith*» (Ιούνιος 2026), είναι η πρόταση θεραπείας. Εδώ, ο Βανς καταγράφει την πνευματική του διαδρομή από τον σκεπτικισμό και τον αθεϊσμό στην επίσημη βάπτισή του στον καθολικισμό. Για έναν ιστορικό, όμως, η θρησκευτική μεταστροφή είναι πάντα μια βαθιά πολιτική πράξη.

Το «*Communion*» ξεπερνά το προσωπικό βίωμα. Ο Βανς χρησιμοποιεί την επιστροφή του στην πίστη για να θεμελιώσει ιδεολογικά τον νέο αμερικανικό συντηρητισμό. Σύνδεσμοι ανάμεσα στην παράδοση, την οικογένεια, την κοινότητα και το κράτος αναδεικνύονται ως

τα μοναδικά αναχώματα απέναντι στην αποδόμηση που φέρνει ο ύστερος καπιταλισμός και η woke κουλτούρα. Ο Βανς μετακινείται από τον κλασικό οικονομικό φιλελευθερισμό των Ρεπουμπλικάνων σε έναν οικονομικό εθνικισμό με έντονο κοινωνικό και θρησκευτικό πρόσημο. Δεν μιλά πλέον μόνο για τη δική του σωτηρία, αλλά για τη σωτηρία του αμερικανικού έθνους.

Γιατί η Αμερική του Τραμπ δεν είναι παροδικό φαινόμενο

Η κοινή ανάγνωση των δύο βιβλίων οδηγεί σε ένα αδιαμφισβήτητο ιστορικό συμπέρασμα: ο τραμπισμός δεν είναι μια ιστορική παρένθεση ή ένα τυχαίο καπρίτσιο της κήλης. Ο Βανς προσφέρει τη θεωρητική ραχοκοκαλιά αυτού του κινήματος. Συνδέει την οικονομική εξαθλίωση της «Ελεγείας» με την ανάγκη για πνευματική και θεσμική επιστροφή που περιγράφει στο «*Communion*». Αυτή είναι η νέα φυσιογνωμία της Αμερικής: μια χώρα που αναζητά την ταυτότητά της μέσα από την απόρριψη της παγκοσμιοποίησης, την ενίσχυση των συνόρων και την επιστροφή στις παραδοσιακές αξίες.

Ωστόσο, οφείλουμε να μην πέσουμε στην παγίδα της ρομαντικοποίησης. Η παρουσίαση του τραμπισμού ως ενός δήθεν «πνευματικού κινήματος» ή μιας «βαθιάς αναζήτησης ταυτότητας» αποτελεί το πιο επικίνδυνο ιδεολογικό προπέτασμα καπνού της εποχής μας. Πίσω από τη θρησκευτική ρητορική του Βανς και την επιστροφή στις παραδοσιακές αξίες, δεν κρύβεται καμία πνευματική αναγέννηση, αλλά ένας βαθύς, κυνικός και εργαλειώδης πολιτικός πραγματισμός από έναν άνθρωπο διαβόητο για τις πολιτικές του μεταμορφώσεις. Μην ξεχνάμε ότι υπήρξε σφοδρός επικριτής του Τραμπ.

Για εμάς στην Ευρώπη, και ειδικότερα στην Ελλάδα, το μάθημα είναι σαφές. Αντί να ξερκίζουμε ή να αγνοούμε τις εξελίξεις στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, οφείλουμε να τις μελετήσουμε με νηφαλιότητα. Τα βιβλία του Βανς είναι απαραίτητα κλειδιά, όχι γιατί δείχνουν τον δρόμο για το μέλλον, αλλά επειδή αποκαλύπτουν πώς κατασκευάζεται η ιδεολογική βιτρίνα του σύγχρονου δυτικού αυταρχισμού. Δυστυχώς. **A**

ΤΖΟΑΝΝΑ ΧΑΡΚΟΥΡΤ-ΣΜΙΘ

Το LSD, ο Τίμοθι Λήρι και η Θιβετιανή Βίβλος των Νεκρών

Η συναρπαστική αυτοβιογραφία της Τζοάννα Χάρκουρτ-Σμιθ, Βρετανίδας τζετ σερτ «χίπισσας κληρονόμου», που έγινε αποδιοπομπαίος τράγος εξαιτίας του Τίμοθι Λήρι. Μια κακομαθημένη και κατεστραμμένη αριστοκράτισσα, που με χιούμορ ζωντανεύει ένα εξωφρενικό σύνολο χαρακτήρων: αριστοκράτες, εμπόρους ναρκωτικών, ρόκερ, ποιητές, άρχοντες του εγκλήματος και διπλούς πράκτορες.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Σελίδες: 208
Τιμή: €11,00

ΕΛΕΝΗ ΧΕΛΙΩΤΗ

Σχεδόν πάντα, σχεδόν κάτι

Η Ελένη Χελιώτη σπούδασε Μετάφραση και Ιταλική Φιλολογία στον Καναδά, και Αγγλική Λογοτεχνία στην Αγγλία. Ξεκίνησε τη συγγραφική της δραστηριότητα σε μικρή ηλικία γράφοντας ποιήματα. Στη συνέχεια πέρασε στην αγγλόφωνη πεζογραφία, ενώ έκανε το διδακτορικό της στην Αγγλική Λογοτεχνία. Την αφοσίωσή της στη λογοτεχνία συναγωνίζεται μόνο η αγάπη της για το WRC.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Σελίδες: 184
Τιμή: €10,00

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Αυτόπτης μάρτυς - Ραντεβού με το απρόβλεπτο

Ο Κωνσταντίνος Ματσούκας έχει ζήσει, εργαστεί και σπουδάσει σε Ελλάδα, ΗΠΑ και Αυστραλία με μεταπτυχιακές σπουδές στη Φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο του Σίδνεϊ. Έχει εκδώσει τρία λογοτεχνικά βιβλία, καθώς και άρθρα, κριτικές και διηγήματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Εργάζεται ως αρθρογράφος και μεταφραστής, κυρίως από τα ελληνικά στα αγγλικά, και ζωγραφίζει υφάσματα.

Σεμίνα Διγενή

«Στην Ελλάδα έχουμε δύο ταχύτητες μνήμης. Ή αποθεώνουμε ή ακυρώνουμε»

Η γνωστή πολιτικός, δημοσιογράφος και συγγραφέας μιλάει στην ATHENS VOICE για τη λογοτεχνία, τη μνήμη, τους καθημερινούς ανθρώπους και τους «απείθαρχους» ήρωές της

ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΗ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ

Η Σεμίνα Διγενή κυκλοφόρησε φέτος το βιβλίο «Καθ' οδόν – 15 μονόλογοι στην Αθήνα», μια συλλογή λογοτεχνικών μονολόγων που φωτίζει πρόσωπα, μνήμες και ιστορίες της σύγχρονης Αθήνας. Παράλληλα, επανέφερε σε αναθεωρημένη και εμπλουτισμένη έκδοση το έργο «Η τέχνη τού να μην πεθάνεις – Οι απείθαρχοι», όπου ιστορικές προσωπικότητες αποκτούν νέο σφυγμό και διάσταση ως εκλεκτοί ενοικιαστές του Κόκκινου Ουρανοξύστη, δημιουργώντας έτσι τα πλέον εντυπωσιακά λογοτεχνικά «mash-ups». Η Σεμίνα Διγενή μάς μίλησε για τα δύο αυτά βιβλία, για το πώς πλάθει τους ήρωες των ιστοριών της, αλλά και για το πώς η Αθήνα δημιουργεί τις πλέον ξεχωριστές ανθρώπινες ιστορίες από δρόμους που αφηγούνται τους μικρούς και μεγάλους μύθους της.

— Γράφετε στον πρόλογο του «Καθ' οδόν» πως η Αθήνα υπήρξε πάντα μια πόλη εξομολογήσεων. Κάποιοι ίσως διαφωνήσουν για το σήμερα, με την κοινωνική απομόνωση να αυξάνεται και τις εξομολογήσεις να γίνονται σε τρίτους μέσω του κινητού και σπανιότερα σε δικούς μας ανθρώπους. Τι από τα δύο συμβαίνει τελικά; Και τα δύο. Η Αθήνα εξακολουθεί να είναι μια πόλη εκπλήξεων και εξομολογήσεων. Παλιά, βέβαια, οι άνθρωποι συζητούσαν σε μια κουζίνα, σ' ένα παγκάκι, σ' ένα ταξί, σε μια βόλτα. Παλιά τα μυστικά τα ήξερε η γειτονισσα. Σήμερα τα ξέρει ο αλγόριθμος. Σήμερα μιλάμε σε μια οθόνη που δεν μας διακόπτει ποτέ. Οι πιο πολλοί στέλνουν σύντομα φωνητικά, αντί να πουν «έλα να σε δω». Είναι μια εποχή με άπειρα μέσα επικοινωνίας και ελάχιστη επικοινωνία. Κι όμως, πιστεύω ότι η ανάγκη να ακουστούμε δεν χάθηκε στιγμή. Απλώς τώρα προστέθηκαν τα ακουστικά. Κάτω από κάθε βιαστικό «όλα καλά» υπάρχει μια ιστορία που ζητάει να ειπωθεί. Αν καθίσεις δέκα λεπτά σ' ένα καφέ της Αθήνας, θα καταλάβεις ότι η πόλη βράζει από ιστορίες. Η κοπέλα που μόλις χώρισε, ο ντελιβεράς που δουλεύει δεκατέσσε-

ρις ώρες, ο πιτσιρικάς που κάνει τον σκληρό ενώ είναι ακόμη δεκαέξι χρόνων, ο συνταξιούχος που κάνει ότι διαβάζει εφημερίδα, αλλά περιμένει να του μιλήσει κάποιος. Η Αθήνα δεν κατοικεί στο Instagram. Κατοικεί ακόμα στις γειτονιές που επιμένουν να θυμούνται. Είναι γεμάτη ανθρώπους που περπατούν μόνοι, αλλά κουβαλούν μέσα τους ατέλειωτους μονολόγους. Αυτούς προσπάθησα να ακούσω.

— Πώς επιλέχθηκαν οι μικροί καθημερινοί ήρωες του βιβλίου; Δεν έκανα casting. Κυκλοφόρησα. Οι ήρωές μου βρίσκονται παντού. Δεν τους επέλεξα. Εμφανίστηκαν μπροστά μου σε έναν δρόμο, σ' ένα περίπτερο, σε μια λαϊκή, σ' ένα λεωφορείο, σε μια πολυκατοικία. Κάποιους τους γνώριζα. Κάποιους τους φαντάστηκα. Και κάποιους τους ένωσα διαφανείς. Ο συγγραφέας είναι επαγγελματίας κλέφτης στιγμών. Κλέβει μια φράση, ένα βλέμμα, ένα νευρικό γέλιο, μια σιωπή και γράφει ένα κείμενο. Η συγγραφή, για μένα, είναι κυρίως παρατήρηση. Και μετά φαντασία. Δεν αντιγράφω ανθρώπους. Δανείζομαι για λίγο την ψυχή τους.

— Ποιο είναι το στοιχείο ή τα στοιχεία που ενώνουν τους πρωταγωνιστές των φαινομενικά ασύνδετων ιστοριών; Η μοναξιά. Η επιβίωση, η αδικία. Και το πείσμα να μην παραδοθούν σ' αυτές. Οι περισσότεροι ήρωές μου δεν κάνουν μεγάλες επαναστάσεις. Ξυπνούν, πηγαίνουν στη δουλειά, πληρώνουν λογαριασμούς, ερωτεύονται, απογοτεύονται, πέφτουν και σηκώνονται, αλλά ποτέ δεν γίνονται viral. Αν και συναναστράφηκα στη δουλειά μου μεγάλους σταρ, πάντα αυτοί που τελικά με συγκινούσαν ήταν οι αφανείς. Αυτοί που στέκονταν όρθιοι στις κατολισθήσεις της καθημερινότητας και στηρίζαν μια οικογένεια, μια δουλειά, μια γειτονιά, καμιά φορά και μια ολόκληρη κοινωνία, οι άνθρωποι που δεν πήραν ποτέ κάποιο βραβείο, επειδή άντεξαν άλλη μια μέρα. Οι πραγματικοί πρωταγωνιστές της ζωής δηλαδή, που όμως δεν αξιώθηκαν πρωτοσέλιδα. Αυτοί είναι οι ήρωές μου.

— Ποια είναι τα σημεία της Αθήνας με τις πιο ενδιαφέρουσες ανθρώπινες ιστορίες και γιατί; Θα έλεγα δύο σημεία που μοιάζουν να ανήκουν σε διαφορετικές πόλεις. Η Διονυσίου Αρεοπαγίτου, όχι μόνο για τον Παρθενώνα, αλλά γιατί είναι ίσως ο μοναδικός δρόμος όπου περπατούν μαζί η αιωνιότητα και η καθημερινότητα. Εκεί συναντιούνται ο τουρίστας που βλέπει για πρώτη φορά την Ακρόπολη, ο μουσικός του δρόμου που παλεύει να πληρώσει το νοίκι, το ηλικιωμένο ζευγάρι που κάνει την ίδια βόλτα σαράντα χρόνια και το παιδί που παίζει κάτω από δύο χιλιάδες χρόνια Ιστορίας. Και μετά, θα πήγαίνα στους δρόμους του Βοτανικού όπου μεγάλωσα. Στην Κοζάνης, στην Αγίας Άννης, στην Ορφέως, στα στενά που δεν φωτογραφίζονται σε τουριστικούς οδηγούς και δεν οδηγούν σε αξιοθέατα, αλλά σε ανθρώπους. Εκεί

άκουσα τις πιο συναρπαστικές ιστορίες, στα χαμόσπιτα, στις αυλές των προσφυγικών, στα μηχανουργεία, στα συνεργεία, στα καφενεία και στα μπακάλικά που έγραφαν ακόμη «Βερεσέ Τέλος». Είναι μια γειτονιά που έζησε τη φτώχεια χωρίς να χάσει το χιούμορ της. Που γνώρισε την ήττα χωρίς να ξεχάσει την αλληλεγγύη. Που έμαθε στους ανθρώπους της να μοιράζονται όχι επειδή περίσσευαν, αλλά επειδή έλειπαν. Αν η Διονυσίου Αρεοπαγίτου αφηγείται τη μεγάλη ιστορία της Αθήνας, ο Βοτανικός αφηγείται τη μικρή.

Να προσθέσω και την Αθηνά, που είναι σαν μυθιστόρημα που αλλάζει πρωταγωνιστές κάθε πέντε λεπτά. Είναι η πιο ειλικρινής λεωφόρος της πόλης. Δεν προσποιείται τίποτα. Εκεί συνυπάρχουν η χλιδή, η φτώχεια, οι μυρωδιές, οι ευκαιρίες, η μοναξιά (και παλιότερα ο έρωτας με τις θρυλικές ιερείες του).

— Στο βιβλίο «Η τέχνη τού να μην πεθάνεις – Οι απείθαρχοι» συναντάμε από τον Μπόουι και τον Λένιν μέχρι τη Νίνου και τον Βάρναλη. Πώς καταλήξατε σ' αυτό το τόσο πολυποίκιλο σύνολο προσωπικοτήτων; Δεν τους διάλεξα επειδή ήταν σπουδαίοι. Τους διάλεξα επειδή ήταν... ενοχλητικοί. Οι άνθρωποι που με ενδιαφέρουν είναι αυτοί που επεμβαίνουν και αναποδογυρίζουν όσα θεωρούν άδικο. Μια βεβαιότητα, μια εποχή, μια αισθητική, έναν κανόνα. Είναι άνθρωποι που πλήρωσαν ακριβώς την ιδιαιτερότητά τους. Άλλοι με μοναξιά, άλλοι με εξορίες, άλλοι με ψυχικές καταρρέσεις, άλλοι με παρεξηγήσεις. Με ενδιέφερε, λοιπόν, να τους αναστήσω και να τους βάλω να αλληλεπιδράσουν.

— Θα φανταζόσασταν το βιβλίο στη μεγάλη οθόνη; Όχι μόνο το φαντάζομαι, το έβλεπα μπροστά μου όσο το έγραφα. Με ολοζώντανη τη γελοιότητα και το μεγαλείο όλων μας. Άλλωστε, η πολυκατοικία του βιβλίου δεν είναι κτίριο. Είναι ο άνθρωπος εγκέφαλος.

— Πώς διαχωρίζετε τη δημοσιογραφία από τη συγγραφή; Υπάρχουν στιγμές που επικαλύπτονται ή αντιμάχονται; Και τελικά τι είναι αυτό που κάνει έναν καλό δημοσιογράφο και έναν καλό συγγραφέα; Η δημοσιογραφία μου έμαθε να κάνω τη σωστή ερώτηση. Η λογοτεχνία μου έμαθε ότι δεν υπάρχει πάντα σωστή απάντηση. Ο δημοσιογράφος κυνηγά τα γεγονότα. Ο συγγραφέας κυνηγά όσα κρύβονται πίσω από τα γεγονότα. Βέβαια, υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής: η περιέργεια. Αν πάψεις να απορείς για τους ανθρώπους, δεν μπορείς ούτε να τους πάρεις καλή συνέντευξη ούτε να γράψεις καλό μυθιστόρημα. Θεωρώ, επίσης, ότι ο καλός δημοσιογράφος πρέπει να ξέρει να ακούει. Ο καλός συγγραφέας ακόμη περισσότερο. Πιστεύω πως τα βιβλία γράφονται απ' όσους πρόσεξαν αυτά που οι άλλοι δεν άκουσαν ποτέ. Και τελικά, ο συγγραφικός εαυτός μου ευγνωμονεί τον δημοσιογραφικό και του οφείλει πολλά για τη στήριξη, την προστασία και τις συμβουλές. **A**

Σεμίνα Διγενή
«Καθ' οδόν»
εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή
«Η τέχνη τού να μην πεθάνεις - Οι απείθαρχοι»
Άνεμος Εκδοτική

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Χ. ΒΟΥΡΟΣ

Η παραξενιά είναι η ρωγμή

Συγγραφέας και δικηγόρος, κινείται παράλληλα στον κόσμο της λογικής και της ποίησης και μιλάει στην **ATHENS VOICE** για το τελευταίο του βιβλίο «Παραξενιά – άηχα κι ακοινώνητα στιχουργήματα»

Του ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΟΛΛΙΑ

Συγγραφέας, ποιητής, θεατρικός συγγραφέας, στιχουργός, αλλά και δικηγόρος Αθηνών παρ' Αρείω Πάγω, ο **Παναγιώτης Χ. Βούρος** ανήκει στη γενιά των δημιουργών που κινούνται με άνεση ανάμεσα στην επαγγελματική καταξίωση και τη λογοτεχνική έκφραση. Έχοντας τιμηθεί με σημαντικές διακρίσεις και βραβεία σε πεζογραφία, ποίηση και θεατρική γραφή, στα έργα του πραγματεύεται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τις κοινωνικές αντιφάσεις, την ανάγκη ουσιαστικού διαλόγου, την αγάπη, τη μνήμη και την προσωπική ευθύνη. Τώρα

επανερχεται με το βιβλίο «**Παραξενιά – άηχα κι ακοινώνητα στιχουργήματα**», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Κοράλλι. Το βιβλίο του αποτελεί μια κατάθεση σκέψεων, εικόνων και συναισθημάτων που συνομιλούν με τον σύγχρονο άνθρωπο. Ο Παναγιώτης Χ. Βούρος μιλάει στην **ATHENS VOICE** με αφορμή το τελευταίο του αυτό έργο, που φιλοδοξεί να λειτούργησει ως γέφυρα μεταξύ λογοτεχνίας και μουσικής, με προοπτική μελλοντικών μελοποιήσεων.

— Στο νέο σας βιβλίο «Παραξενιά – άηχα κι ακοινώνητα στιχουργήματα» αναφέρετε ότι κεντρικό μήνυμα της έκδοσης είναι το «**Η παραξενιά είναι η ρωγμή**». Τι συμβολίζει για εσάς αυτή η ρωγμή και γιατί πιστεύετε ότι **σήμερα είναι πιο αναγκαία από ποτέ**;

Με την «Παραξενιά» επιχειρήσα πρωτόλεια τη συμφιλίωση των παράξενων ηρώων των στιχουργημάτων με τις συναισθηματικές τους ρωγμές. Ωστόσο, η σύνδεση της έννοιας της ρωγμής με τη φαινομενικότητα μιας κάποιας πληγής απέχει πολύ από τον προσανατολισμό του έργου. Η ρωγμή, δηλαδή, είναι το λογοτεχνικό σημείο της «Παραξενιάς» απ' όπου πολεμά για τη ροή της εκείνη η εύθραυστη πια και λησμονημένη δύναμή μας, και άηχα, ακοινώνητα στο ναρκοπέδιο του σύγχρονου φαίνεσθαι ζητά να επιστρέψουμε στην ευθύνη, στον έρωτα, στο «μαζί».

— Ως δικηγόρος και συγγραφέας, **κινείστε ανάμεσα στον κόσμο της λογικής και στον κόσμο της ποίησης. Με ποιον τρόπο επηρεάζει η μία ιδιότητα την άλλη;**

Αν ο ένας τόπος, η δικηγορία, βρίσκεται, ας πούμε, κάπου στο επιχείρημα, ασφαλώς ο άλλος, η συγγραφή, αναγνωρίζω πως διαθέτει την ευρύτητα να τον περιέχει. Στη λογοτεχνία, πάντως, ο ρεαλισμός και η λογική δεν λείπουν. Κάθε άλλο. Η αντίστιξη τους μάλιστα με το υπερβατικό, με την αίσθηση, με τη φαντασία, με όσα στην αφήγηση ή στο συμβολισμό υπάρχουν, είναι ό,τι κινεί κι ενώνει τη σκέψη και το συναίσθημά μας σ' ένα ενιαίο και αδιάσπαστο όλο. Δεν πιστεύω προσωπικά, εξάλλου, στις «ιδιότητες», παρά στην ανάγκη μας να ενεργούμε ακέραιοι, φανεροί και πλήρεις.

— Έχετε ήδη δοκιμαστεί με επιτυχία στη συγγραφή διηγημάτων, μυθιστορημάτων και δοκιμίων, έχοντας μάλιστα αποσπάσει βραβεία για το σύνολο του έργου σας. Τι σας ώθησε να **επιχειρήσετε τώρα αυτή την ποιητική κατάθεση**;

Η δική μου ρωγμή μ' έβγαλε για τώρα σ' αυτό το μονοπάτι της ποίησης. Η δική μου παραξενιά. Το μέστωμα μιας ιδέας να εμφανιστώ κι εγώ ο ίδιος τραυματισμένος. Να εμπλακώ. Και χωρίς να με πλάσω οπωσδήποτε σε κάποιο κήρυκα, να ρωτήσω πιο λυρικά κι επίμονα τον αναγνώστη τα εξής: Πού κρύψαμε

το «για πάντα» του έρωτα; Πότε οι πανύψηλες έννοιες πέθαναν ν' αξίζουν και ξαναγεννήθηκαν να συμφέρον; Πού ξεκάσαμε το αλληλέγγυο των θεμελίων μας, των συστατικών μας; Πόσο ακόμα θα μας αντέξουμε άηχους, δειλούς, μόλους, όμοιους, λίγους;

— Τα έργα σας **πραγματεύονται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την αγάπη, τη μνήμη και την προσωπική ευθύνη. Ποιο είναι το βασικό μήνυμα που θα θέλατε να κρατήσει ο αναγνώστης κλείνοντας την «Παραξενιά»;**

Πως η «παραξενιά» του να αισθάνεται, ν' αντιστέκεται, να θέλει δεν είναι συμβάν. Αλλά το γεγονός. Είναι το πάγια ανθισμένο έδαφος στο περαστικό ατσάλι, στη φωτιά του μηχανιστικού, αναίσθητου σήμερα. Πως γίναμε πάλι πρόθυμοι να καταλάβουμε οι πολλοί και διαφορετικοί παράξενοι. Πως τ' όνειρό μας είναι που θα ορίσει αυτόν τον έναν καιρό κάπου καλύτερα.

— Σε μια εποχή έντονου ψηφιακού θορύβου και γρήγορης πληροφορίας, **πιστεύετε ότι η ποίηση μπορεί ακόμη να επηρεάσει ουσιαστικά τον άνθρωπο και την κοινωνία; Με ποιον τρόπο;**

Η γαλήνη, η ασφάλεια, ο πλούτος της σκέψης και του συναισθήματος με τα οποία μας προικίζει η λογοτεχνία εν γένει θ' αποτελεί πάντοτε το καταφύγιό μας. Το μέσο μας, ορθότερα, ώστε από θορυβώδεις, άτσαλοι ανάνθρωποι να κατορθώνουμε να επισκεπτόμαστε, έστω τα λιγοστά αλλά βαθιά ουσιαστικά ξέφωτα αυτού του κόσμου, διαυγείς. Αυτό πιστεύω. Κι όσο καλλιεργούμε και ποτίζουμε στα ξέφωτα, μας γίνεται ολοένα και πιο σαφές, πιο ορατό το περιβάλλον.

— Τα στιχουργήματα του βιβλίου **έχουν προοπτική να μελοποιηθούν; Και αν ναι, υπάρχουν ήδη σχετικές συζητήσεις ή κάποιο όνειρο συνεργασίας με συγκεκριμένους δημιουργούς;**

Ναι. Αυτή είναι όντως η προοπτική τους. Συζητήσεις υπάρχουν σε ενεστώσα και ευτυχώς γόνιμη εξέλιξη και πορεία, τίποτα ωστόσο ακόμα δεν είναι επισήμως ανακοινώσιμο, οπότε θα μου επιτρέψετε να μην πω περισσότερα. Όσο για το όνειρο κάποιας συνεργασίας, ας αφήσουμε τον ορίζοντα να το ξυπνήσει πραγματοποιημένο και τότε...

Πού κρύψαμε το «για πάντα» του έρωτα; Πότε οι πανύψηλες έννοιες πέθαναν ν' αξίζουν και ξαναγεννήθηκαν να συμφέρον;

Βιβλία για ένα μακρύ, καυτό, αναγνωστικό καλοκαίρι!

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Μανίνα Ζουμπουλάκη Πεθαίνω για σένα

Εκδόσεις ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η Μανίνα Ζουμπουλάκη επιστρέφει με ένα μυθιστόρημα που κοιτάζει κατάματα την κακοποίηση μέσα στις συντροφικές σχέσεις. Στο επίκεντρο βρίσκεται μια γυναίκα χωρίς όνομα, εγκλωβισμένη στον κόσμο του Πιάννη, ενός ανθρώπου που η γοητεία και η κτητικότητα μετατρέπονται σταδιακά σε απόλυτο έλεγχο. Χωρίς εύκολες εξηγήσεις ή διδασκισμό, η συγγραφέας παρακολουθεί τη διάβρωση της προσωπικότητας της ηρωίδας και φωτίζει τους μηχανισμούς της χειραγώγησης, που κάνουν την έξοδο από μια κακοποιητική σχέση τόσο δύσκολη. Με λιτή γραφή και έντονη συναισθηματική φόρτιση, το βιβλίο συνομιλεί με μια κοινωνική πραγματικότητα που παραμένει επώδυνη επίκαιρη, ειδικά μετά τα αλληπάλληλα περιστατικά έμφυλης βίας των τελευταίων χρόνων. Το «Πεθαίνω για Σένα» δεν είναι μόνο μια ιστορία επιβίωσης· είναι μια υπενθύμιση ότι πίσω από κάθε σιωπή μπορεί να κρύβεται μια κραυγή που περιμένει να ακουστεί.

Βασίλης Τσιράκης Ο κοσμοπολίτης - Η ζωή και ο θάνατος του Κώστα Καραγιώργη

Εκδόσεις ΤΟΠΟΣ

Μια μυθιστορηματική βιογραφία του γιατρού, δημοσιογράφου και ηγετικού στελέχους του ΚΚΕ, Κώστα Καραγιώργη. Ο Κώστας Γυφτοδήμος γεννήθηκε στη Λίμνη Ευβοίας το 1905, γνώρισε, ως φοιτητής της Ιατρικής ακόμη, τη φυλακή και την εξορία, λόγω της ένταξής του στο κομμουνιστικό κόμμα. Γρήγορα διέφυγε στο εξωτερικό κι έζησε στη Βιέννη, στο Βερολίνο, στο Παρίσι και στη Μόσχα. Εξόριστος στη Σίβηρο και στην Κίμωλο από τη δικτατορία του Μεταξά, με την είσοδο των γερμανικών στρατευμάτων δραπετεύσε για να πάρει μέρος στην Αντίσταση, όπου έλαβε και το ψευδώνυμο «Καραγιώργης». Υπήρξε ο πρωτοκαπετάνιος του ΕΛΑΣ Θεσσαλίας στην Κατοχή, υπουργός της Προσωρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης και υποστράτηγος του Δημοκρατικού Στρατού στον Εμφύλιο και διευθυντής του Ριζοσπάστη στα Δεκεμβριανά. Διαφώνησε με τη Συμφωνία του Λιβάνου, της Καζέρτας και της Βάρκιζας, ενώ μετά την ήττα στον Εμφύλιο θεωρούνταν από πολλούς ως ο καταλληλότερος «διάδοχος» του Ζαχαριάδη. Κανένας όμως δεν μπορούσε να φανταστεί το άδοξο τέλος του το 1955.

Αρετή Κολλάτου Η Κυρία της Καλλιδομίου

Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Η Αλκυόνη, συνταξιούχος φιλόλογος, σε μια συνάντηση με παλιούς μαθητές της βρίσκεται μπροστά σε μια απρόσμενη πρόκληση: ένα ημερολόγιο μιας πρώην

Ελληνική λογοτεχνία

Λένα Διβάνη Έτσι τελειώνει ο κόσμος

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Ο Άλκης και ο Στράτος. Δύο αγόρια, το ένα από την κορυφή, το άλλο από τον πάτο. Συναντήθηκαν για πρώτη φορά στο Κολλέγιο Αθηνών. Ο φωτογενής γόνος δεξιάς πολιτικής δυναστείας κι ο γιος του αριστερού δασκάλου του χωριού. Ο ένας είχε όλα τα όπλα εκτός από το μυαλό του κι ο άλλος μόνον το μυαλό του. Μια παιδική φιλία που κατέληξε σε ανθρωποφαγία στον δρόμο για την εξουσία. Τρεις νεαρές γυναίκες προσπαθούν να βρουν τη θέση τους σ' αυτό το αρσενικό σύμπαν των μίντια και της πολιτικής. Και μια Ελληνίδα μάνα για τον γιο της καταβροχθίζει τους πάντες – και τον γιο της. Ο χρόνος: Από τον θρίαμβο του ΠΑΣΟΚ μέχρι την ταπείνωση της οικονομικής κρίσης. Ένα μυθιστόρημα για τον πολιτικο-κοινωνικο-οικονομικο-αισθηματικό ξεπεσμό μας. Λειτουργεί και ως οδηγός για ανερχόμενους ακροδεξιούς ηγέτες. Soundtrack: Ένα παιδικό τραγουδάκι: «Να δούμε ποιος, ποιος, ποιος θα φαγωθεί». Εσείς ποιος λέτε ότι θα φαγωθεί;

τροφίμου αναμορφωτηρίου, της Βέρας. Ανοίγοντάς το με δέος, θραύσματα μνήμης ξυπνούν μέσα της, φέρνοντας στην επιφάνεια αδιόρατες αλλά βαθιά προσωπικές αναμνήσεις. Καθώς βιώνει μέσα από τις σελίδες του ημερολογίου την επώδυνη πορεία της Βέρας, η Αλκυόνη ταυτίζεται μαζί της στην απεγνωσμένη αναζήτηση της κάθαρσης. Η προσωπική διαδρομή αυτογνωσίας της Βέρας γίνεται και δική της. Με λόγο ώριμο και λυρικό, η Αρετή Κολλάτου δημιουργεί μια ατμόσφαιρα γλυκόπικρης νοσταλγίας. Αναμετράται με τα μεγάλα άλυτα της ανθρωπίνης φύσης – τον θάνατο, την απώλεια, τις ενοχές, αλλά και την ανίκητη δύναμη της αγάπης που λύνει τα δεσμά του νου. Ένα βιβλίο για τη μνήμη που πονάει, αλλά τελικά θεραπεύει και ελευθερώνει.

Μαριγώ Ζάννου Τα χέρια, 40 + 4 Διηγήματα

Εκδόσεις ΓΡΑΦΗ

Η Μαριγώ Ζάννου, με γλώσσα ποιητική και κοφτή, μετατρέπει την ανθρωπινή αφή σε εργαλείο μνήμης, τραύματος και λύτρωσης. Στις σελίδες της, το σώμα γίνεται γλώσσα και η τρυφερότητα συναντά τη βία στο πιο ανθρώπινο σημείο, εκεί όπου αρχίζει και τελειώνει η επαφή. Ένα έργο για τη μνήμη, τη μητρότητα, τον έρωτα και την απώλεια, γραμμένο με την ακρίβεια και την ευαισθησία της σύγχρονης μικρής φόρμας. Μια συλλογή που εξερευνά τη σημασία και τον ρόλο των χειρών στη ζωή των ανθρώπων. Στα πρώτα σαράντα διηγήματα, τα χέρια γίνονται σύμβολα τρυφερότητας, προστασίας, δύναμης αλλά και βίας. Τα τελευταία τέσσερα διηγήματα απομακρύνονται από το κεντρικό μοτίβο και στρέφονται προς την ελπίδα, ρίχνοντας φως σε πιο σκοτεινές πτυχές.

Χρήστος Α. Χωμενίδης Δεκατρία

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

«Οι γονείς μου βγήκαν πρώτη φορά ραντεβού στις 3 Αυγούστου του 1957. Πήγαν στο Τσίρκο. Εκεί φιλήθηκαν για πρώτη φορά... Γεννήθηκα εννέα ακριβώς χρόνια αργότερα, στις 3 Αυγούστου του 1966. Κι εγώ –όπως και όλοι μας μάλλον– ένα τσίρκο είμαι. Που στήνει διαρκώς φαντασμαγορίες, σκαρφίζεται νούμερα, δαμάζει όσο μπορεί τα άγρια ζώα μέσα του». Ο Χρήστος Χωμενίδης κάνει μια μεγάλη βουτιά στα πρώτα δεκατρία χρόνια της ζωής του, από το 1966 μέχρι το 1979, σε μια Ελλάδα που καταγιγίζεται από γεγονότα, υποφέρει και απολαμβάνει, τότε κραυγάζει, τότε σιωπά εκκωφαντικά. Μια ολόκληρη εποχή, που, αν και μοιάζει μακρινή, επιμένει να συνομιλεί με το σήμερα. Το «Δεκατρία», που μπορεί να διαβαστεί ως η συνέχεια της «Νίκης», στέκει συνάμα απολύτως αυτόνομα και μας δείχνει πώς μπορούμε να πλάθουμε μύθους, ακόμα κι όταν μένουμε απόλυτα πιστοί στην πραγματικότητα.

**54ο Φεστιβάλ
Βιβλίου 2026**
στο Πεδίον Άρεως
4 έως 20 Σεπτεμβρίου 2026
Ραντεβού στο περίπτερο
της ATHENS VOICE!

Τα **ΝΕΑ** μας **ΒΙΒΛΙΑ** σε **ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ**

Μνήμες, γεγονότα και μυστικά, μέσα από τις εμπειρίες και τη δημοσιογραφική έρευνα του Τάσου Τέλλογλου.

Μια ατμοσφαιρική, σχεδόν κινηματογραφική, συλλογή διηγημάτων από τον Ζαχαρία Μαυροειδή.

Το πασίγνωστο μυθιστόρημα που παντρεύει την τέχνη της αφήγησης με την ιστορία της φιλοσοφίας.

Το πολυβραβευμένο μυθιστόρημα για τον ισπανικό εμφύλιο, που έχει κατακτήσει την Ευρώπη.

Μια αιχμηρή ιστορία για τα μυστικά που διαλύουν τις φαινομενικά τέλει ζωές μας.

Ένα γοητευτικό βιβλίο για τη φιλία, την κοινότητα και τη μαγεία που πλημμυρίζει τα βιβλιοπωλεία.

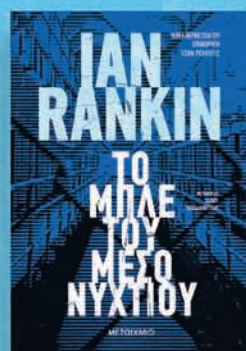
Μια τρυφερή ιστορία ενηλικίωσης για την οικογένεια, τη φιλία και την κοινότητα.

Δυο μαύρες γάτες, μια λέσχη ανάγνωσης κι ένας δολοφόνος. Το cozy crime του καλοκαιριού.

Ένα μυστικό 30 χρόνων ξηνά τον φόβο στη Φιελιμπάκα. Για τον Πάτρικ και την Ερίκα, η υπόθεση γίνεται επικίνδυνα προσωπική...

Ο Ian Rankin επιστρέφει με τη νέα περιπέτεια του θρυλικού επιθεωρητή Τζον Ρέμπους.

Η Αϊντα Μητροπούλου και ο Χάρης Νικολόπουλος επιστρέφουν. Τίποτα δεν θα μείνει στο σκοτάδι.

Μια απολαυστική ματιά στην προσωπική ζωή του νομπελίστα συγγραφέα και στο καλοκαίρι που τον σημάδεψε.

metaixmio.gr

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Τα βιβλία της ζωής μας

Ραζής Αχιλλέας Η φωτισμένη καντίνα

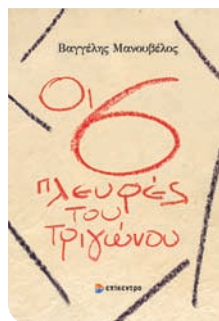
Εκδόσεις ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τα κείμενα αυτού του βιβλίου γράφτηκαν στη διάρκεια μιας μεγάλης χρονικής περιόδου, από το 2008 έως το 2025, και σε τέσσερις διαφορετικές πόλεις της χώρας μας, όπου βρέθηκε ο εικαστικός Αχιλλέας Ραζής ως καθηγητής Καλλιτεχνικών. Γεννήθηκαν από την επιθυμία του να καταγράψει περιστατικά, εικόνες και εντυπώσεις από αυτή την περιπλάνησή του και, μέσα από αυτά, να μιλήσει για όσα αγαπά. Η αγάπη, όμως, είναι ένα χωνευτήριο που συντρίκει όσα αγαπάμε και έτσι, κάποια στιγμή, τα ανεξάρτητα αυτά κείμενα, για μικρά και μεγάλα πράγματα που, εκ πρώτης όψεως, μπορεί και να μη μοιάζουν μεταξύ τους, απαίτησαν και απέκτησαν ενιαία φωνή. Συνδυασμένα από σκίτσα του ίδιου του δημιουργού και από φωτογραφίες του αρχείου του, είναι μια κατάθεση πίστης «σε κάτι απροσδιόριστο ίσως, αλλά φωτεινό [...] κάτι σταθερό που αναζητείται, σαν μια φωτισμένη καντίνα στη μέση του πουθενά».

Βαγγέλης Μανουβέλος Οι έξι πλευρές του τριγώνου

Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Ένα πολυεπίπεδο, ανατρεπτικό, έντονα ψυχογραφικό και βαθιά ανθρώπινο έργο που διαδραματίζεται με φόντο το ατμοσφαιρικό Αργοστόλι της Κεφαλονιάς. Έξι πρόσωπα, τρεις σχέσεις και δι-αρκώς μεταβαλλόμενο τρίγωνο: η Μάρω, ο Σταύρος, ο Ορέστης, η Νάντια, ο Φάνης και η Αλεξία έρχονται αντιμέτωποι με τις επιθυμίες, τα μυστικά, τις ματαιώσεις και τις αλήθειες τους. Με φόντο τη γαλαζοπράσινη θάλασσα και το επιβλητικό, μαύρο βουνό του Αίνου, οι χαρακτήρες αναζητούν την αυθεντικότητα και τη λύτρωση, αποδεικνύοντας ότι στη γεωμετρία των ανθρώπινων σχέσεων οι πλευρές δεν είναι ποτέ μόνο τρεις. Μια θαρραλέα ματιά στα

λάθη, στα νιάτα, στα γηρατειά και στα απρόβλεπτα σενάρια που γράφει η ίδια η ζωή, όταν προσπαθούμε να τη σχεδιάσουμε.

Αύγουστος Κορτώ Μια έξαλλη Οδύσσεια

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

«Ξεχάστε την Οδύσσεια που ξέρατε. Ο Όμηρος τα τραγούδησε, αλλά εγώ τα έζησα». Ο Αύγουστος Κορτώ, ένα παραγνωρισμένο μυθολογικό πλάσμα που γεννήθηκε

το 2178 π.Χ., θυμάται τα γεγονότα και η έξαλλη Οδύσσειά του αρχίζει: Πώς ήταν φρατσικά οι Λαιστρυγόνες; Και μήπως ο Καβάφης λέει παλιά λόγια; Για ποιον λόγο οι Κύκλωπες τραγουδάνε ακόμα το «Δώδεκα» και το «Ερωτευμένακι»; Τι σόι μάγισσα ήταν η Κίρκη και πόσο χρέωνε το αναλυτικό υροσκοπίο; Τι παίχτηκε με τους λωτούς και με τα blackangus του Ήλιου; Ποιο ήταν το ρεπερτόριο των Σειρήνων και γιατί άλλος πάει από πέσιμο, κι άλλος από δέσιμο; Τι ήταν η Σκύλλα πριν σκυλλιάσει και γιατί όλα τα αντιόξινα του κόσμου δεν έφταναν για την αδερφή της; Πόσο μαφία ήταν τελικά αυτός ο Ερμής; Και γιατί δεν γνωρίζουμε περισσότερα για τον μυστηριώδη Λάρι; Αράξτε και θα σας πει όλα αυτός, ο Οδυσσέας, πολυμήχανος πρωταγωνιστής της ιστορίας.

Νίκος Παργινός Η τελευταία εκτέλεση

Εκδόσεις ΓΡΑΦΗ

1949. Στη σκιά του εμφυλίου πολέμου που δοκιμάζει τη χώρα, ο Λευτέρης Παπαδόγλου περιμένει στις φυλακές της Κέρκυρας περιμένοντας την εκτέλεσή του. Το ξημέρωμα θα οδηγηθεί στο Λαζαρέτο, το μικρό νησί λίγο έξω από την Κέρκυρα, όπου θα συναντήσει το εκτελεστικό απόσπασμα. Μόνος, στο σκοτεινό κελί του «Γολγοθά» την τελευταία εκείνη νύχτα θα κληθεί να αναμετρηθεί με το παρελθόν. Πάλεψε με όλους. Με ξένους και ντόπιους, με γείτονες, συγχωριανούς, συγγενείς και αδέρφια. Τώρα, στην ύστατη μάχη του, καλείται να παλέψει και με τον ίδιο του τον εαυτό σε έναν χειρότερο εμφύλιο, εσωτερικό, που χωρίζει το «είναι» του, τα «θέλω» και τα «πρέπει». Ένα βιβλίο-αναφορά στις εκτελέσεις που πραγματοποιήθηκαν στο νησί του Λαζαρέτου, καθώς το 1978, στο πρώτο προσκύνημα στο άβατο του νησιού, θα αποκαλυφθεί το μυστικό αυτής της τελευταίας εκτέλεσης στον μαρτυρικό τοίχο του Λαζαρέτου.

Ξένη λογοτεχνία

Moira Macdonald Όπως στα βιβλία

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Η Έιριλ, μια έξυπνη και μοναχική γυναίκα, έχει αρχίσει να βαριέται στη δουλειά της. Έτσι, αφήνει μέσα σε ένα βιβλίο ένα γράμμα για τον Γουέστλεϊ, τον υπάλληλο του βιβλιοπωλείου της γειτονιάς της, ο οποίος έχει ένα γλυκό χαμόγελο και του πάνε πολύ τα φανελένια πουκάμισα. Η Λόρα, μια πολυάσχολη μητέρα που έχει παραιτηθεί από τον έρωτα, αγοράζει το βιβλίο, βρίσκει το γράμμα και πιστεύει ότι ο Γουέστλεϊ το άφησε για εκείνη. Ο Γουέστλεϊ παραιτείται απορροφημένος από τα γυρίσματα μιας ταινίας στο βιβλιοπωλείο για να προσέξει κάποια από τις δύο και καθώς η ανώνυμη αλληλογραφία της Έιριλ και της Λόρα συνεχίζεται, η πληκτική τους καθημερινότητα τίθεται υπό αμφισβήτηση, αφήνοντας μια αχτίδα ελπίδας να φανεί. Μήπως το ευτυχισμένο τέλος είναι κοντά; Ένα παιχνιδιάρικο αφιέρωμα στον ρομαντισμό, τη φιλία και τα βιβλιοπωλεία, καθώς και σε όσα έχουν ξεμείνει ανάμεσα στις σελίδες των βιβλίων που αγαπήσαμε.

www.cup.gr

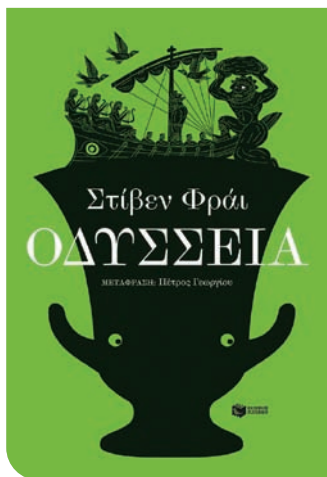
info@cup.gr
CreteUniversityPress
@cup_gr
@CreteUniPress

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

Στίβεν Φράι Οδύσσεια

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Η Τροία έπεσε. Μετά από δέκα χρόνια πολέμου, οι Έλληνες μπορούν πια να πάρουν τον δρόμο της επιστροφής, αλλά τι τους περιμένει τώρα στα σπίτια τους; Ο Αγαμέμνωνας πρέπει να επιστρέψει στις Μυκήνες και στην Κλυταιμνήστρα, ο Οδυσσέας, σαλπάροντας για την Ιθάκη, λαχταρά να σφίξει στην αγκαλιά του την αγαπημένη του Πηνελόπη και τον Τηλέμαχο. Όμως, οι θεοί εμπαιζουν τους θνητούς κι έτσι, εξοργισμένος από την αλαζονεία του, ο Ποσειδώνας καταδικάζει τον Οδυσσέα να περιπλανιέται στις θάλασσες για δέκα ολόκληρα χρόνια. Η «Οδύσσεια» του Φράι αναδιηγείται, με γλαφυρότητα, οξυδέρκεια και χιούμορ, το ομηρικό έπος, την πιο διάσημη ηρωική ιστορία όλων των εποχών. Μια ιστορία ελπίδας, αγάπης και νοσταλγίας, επιστροφής και λύτρωσης, μια ιστορία για όλες τις γενιές, για κάθε ηλικία, για κάθε εποχή.

Mary Webb

Ακριβό φαρμάκι

Εκδόσεις ΕΠΟΨ

Ένα κλασικό έργο της αγγλικής λογοτεχνίας που εξακολουθεί να συγκινεί με την αλήθεια και την ανθρωπιά του. Στο αγροτικό Σροπσάιρ των αρχών του 19ου αιώνα, η Προύντενς Σαρν μεγαλώνει σημαδεμένη από λαγώχειλο, ένα ελάττωμα που η κοινότητά της αντιμετωπίζει με καχυποψία, ως οινικό κακοτυχίας ή ένδειξη μαγείας. Ωστόσο, καθώς ο αδελφός της παρσύρεται από την απληστία και το πάθος για δύναμη, η Προύντενς ανακαλύπτει ότι το πραγματικό «ακριβό φάρμακι» δεν είναι το σημάδι που την παραμορφώνει, αλλά οι σκοτεινές επιθυμίες που καταστρέφουν όσους τις υπηρετούν. Με ποιητική γλώσσα και βαθύ λυρισμό, η Mary Webb υφαίνει ένα μυθιστόρημα για τη δύναμη της ψυχής, την ομορφιά που ανθίζει μέσα στην ταπεινότητα και την ακατάβλητη ελπίδα που επιμένει να φωτίζει τα πιο βαθιά σκοτάδια, σε μια έκδοση που αξιοποίησε την ιστορική μετάφραση της Άννας Σικελιανού, αποδίδοντας έτσι με ακρίβεια τον ρυθμό, την ατμόσφαιρα και τη γοητεία του πρωτοτύπου. ►

Scott Snyder Εικονογράφηση: Nick Dragotta Gabriel Hernández Walta

Absolute Batman: Ο Ζωολογικός Κήπος

Εκδόσεις ANUBIS

Μια συμμορία μασκοφόρων φοιιάδων τρομοκρατεί το Γκόθαμ. Ένας αυτόκλητος εκδικητής πολεμάει για την πόλη, μα δεν είναι ο Μπάτμαν που ξέρετε. Το Absolute σύμπαν της DC, γέννημα μιας συγκλονιστικής σύγκρουσης ανάμεσα στην Justice League και στον Darkseid, αποτελείται από μια σειρά από πραγματικότητες που επαναπροσδιορίζουν τους αγαπημένους υπερήρωες. Στο graphic novel θα γνωρίσουμε τον Bruce Wayne αυτού του σύμπαντος, που απέχει πολύ από τον κλασικό υπερήρωα που έχουμε συνηθίσει. Παρότι δεν έχει ούτε χρήματα, ούτε την έπαυλή του, ούτε και τον μπάτλερ του, ένα πράγμα δεν έχει αλλάξει: η ασίγηστη δίψα του να προστατεύσει την πόλη του και να αποδώσει δικαιοσύνη.

ΕΠΟΨ
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Δεν χρειάζεται να διαβάσετε τα πάντα.
Αρκεί να διαβάσετε ό,τι αξίζει τον χρόνο σας.

Εκδίδουμε βιβλία με ουσία, για ανθρώπους που αναζητούν
καθαρές απαντήσεις στα ερωτήματα της εποχής μας.

Γνωρίστε τις Εκδόσεις ΕΠΟΨ.

www.epospublishing.com

Κλέαρχος Σταματουλάκης

Η Εκδίκηση της Ωραίας Κοιμωμένης

Ένα Αντιπαραμύθι για Μεγάλους

Εκδόσεις ΑΔΡΑΧΤΙ

Η δημοσιογράφος **Ελισσάβετ Κυρίτση** γράφει: «Η Ωραία Κοιμωμένη ξυπνάει από τον βαθύ της ύπνου ύστερα από τριάντα χρόνια κι αντιλαμβάνεται όλα αυτά που έχουν γίνει για εκείνη – και ο' εκείνη: έχει πια στην πλάτη τρεις δεκαετίες, είναι μητέρα κι ο κόσμος γύρω της έχει αλλάξει. Λίγα πράγματα έχουν μείνει σταθερά, με κάποιες... προσαρμογές. Ο ωραίος πρίγκιπας, που τώρα είναι βασιλιάς, διατηρεί εξωσυζυγική σχέση. Ο γιος της είναι ένας ευαίσθητος νεαρός που αν σε κάτι δεν της μοιάζει είναι στην ευφυΐα. Το κακό παραμονεύει στους διαδρόμους του παλατιού.

»Αν κάτι έχει αντισταθεί στο πέρασμα του χρόνου, αυτό είναι η φιλία της με τη Χιονάτη, τη Σταχτοπούτα, την Κοκκινόσκουφίτσα και την Πεντάμορφη. Αυτές την ενημερώνουν για όσα έχει χάσει και μαζί σχεδιάζουν την Εκδίκηση της Ωραίας Κοιμωμένης.

»Διαβάζοντας πρώτη φορά το βιβλίο ένιωσα πως δεν είναι απλώς ένα "παραμύθι για ενήλικες" αλλά ένα εγχειρίδιο ζωής. Καθώς βυθίζεσαι στις σελίδες του, συνειδητοποιείς ότι ανά πάσα στιγμή στη ζωή μπορεί να ξυπνήσουμε και να ανακαλύψουμε ότι ο κόσμος αλλάζει γύρω μας, χωρίς να μας περιμένει. Και το εντυπωσιακό είναι ότι ο Κλέαρχος κατορθώνει να μιλήσει για τη σκληρή αλήθεια με εύστοχο, κοφτερό χιούμορ. Μέσα από την Αυγή, απευθύνεται στο παιδί που κρύβουμε μέσα μας και του μιλά για τον χρόνο που περνάει αθόρυβα κι αφήνει σημάδια τόσο στο σώμα όσο και στην ψυχή. Του υπενθυμίζει ότι οι προσδοκίες μπορούν να γκρεμιστούν μέσα σ' ένα ανοιγόκλεισμα του ματιού – η Κοκκινόσκουφίτσα του θα το έλεγε πιο ωμά. Του μιλά για τη φιλία, εκείνη που δεν υπάρχει μόνο για να μας παρηγορεί, αλλά και για να μας συγκρατεί όταν κινδυνεύουμε να χαθούμε».

Antonio Skarmeta

Ένας απόμακρος πατέρας

Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Μεταφρασμένο σε 15 γλώσσες, αυτό είναι ένα βιβλίο για την πατρική αγάπη, τις δευτερές ευκαιρίες και τη δύναμη του πεπρωμένου, με την υπογραφή ενός από τους σημαντικότερους συγγραφείς της Λατινικής Αμερικής. Αφορά τη ζωή του νεαρού Ζακ, που θα σηματοδοτείται από την εγκατάλειψή του από τον πατέρα του, Πιερ. Ο χρόνος κυλά και εκείνος και η μητέρα του εξακολουθούν να περιμένουν νέα του Πιερ, παγιδευμένοι στις κοινωνικές συμβάσεις και τα κουτσομπολιά του μικρού τους χωριού, στη νότια Χιλή. Καιρό μετά, ο Ζακ είναι πλέον δάσκαλος, όταν ένας μαθητής του του ζητάει να τον συνοδέψει στην πόλη για τα γενέθλιά του. Το ταξίδι τους, όμως, κρύβει μια απροσδόκητη έκπληξη και για τους δύο.

F. Scott Fitzgerald

Χειμωνιάτικα όνειρα

Εκδόσεις ΧΝΑΡΙ

Στα «Χειμωνιάτικα όνειρα» ο Σκοτ Φιτζέραλντ συνθέτει έναν κόσμο επιθυμίας, φιλοδοξίας και αυταπάτης: έναν κόσμο όπου το όνειρο γίνεται έκφραση μιας βαθιάς υπαρξιακής ανάγκης. Προάγγελος του εμβληματικού μυθιστορήματος «Ο υπέροχος Γκάτσμπι», το διήγημα πάλλεται στον ίδιο ρυθμό: την ίδια βαθιά επιθυμία για κάτι όμορφο, άπιαστο, φτιαγμένο από την ύλη των ονείρων: τη γνήσια συγκίνηση που η πένα του Φιτζέραλντ, με μοναδικό τρόπο, μπορεί να γεννήσει. Η αφηγηματική του τέχνη, απaráμιλλη και σαγηνευτική, συνεχίζει να γοητεύει, επιβεβαιώνοντας τη θέση του στο πάνθεον των κορυφαίων δημιουργών της παγκόσμιας λογοτεχνίας.

Guy de Maupassant Οι άλλες Γυναίκες της Belle Époque - Δέκα ιστορίες γυναικών πίσω από τη λάμψη της Belle Époque, εκεί όπου η κοινωνία τιμωρεί τον έρωτα, την επιθυμία και τη φτώχεια

Εκδόσεις ΠΗΓΗ

Η Belle Époque. Παρίσι. Θέατρα, σαμπάνιες, ιμπρεσιονισμός και τα πρώτα αερόστατα στον ουρανό. Μα πίσω από τα μεγάλα καπέλα και τα πολυτελή σαλόνια, υπήρχαν γυναίκες που δεν προσκλήθηκαν ποτέ στη γιορτή. Ο Guy de Maupassant, από τους πιο διορατικούς συγγραφείς του 19ου αιώνα, δίνει φωνή σε αυτές τις γυναίκες. Με ρεαλισμό, λεπτή ειρωνεία και ψυχική ακρίβεια, ξετυλίγει δέκα ιστορίες από την «άλλη» πλευρά του Παρισιού, όπου πρωταγωνιστούν υπηρέτριες, γεροντοκόρες, ανύπαντρες μητέρες, απατημένες σύζυγοι και γυναίκες κλειδωμένες στον ρόλο της «ηθικής τάξης». Φιγούρες ξεχασμένες από την Ιστορία αλλά αποτυπωμένες για πάντα στην ψυχή του Παρισιού. Ο Maupassant μάς καλεί να δούμε τις γυναίκες της Belle Époque όχι όπως τις ήθελαν τα σαλόνια, αλλά όπως τις αποκάλυψε η ζωή: μόνες, σιωπηλές, συχνά ταπεινωμένες, μα πάντα ανθρώπινες. Με εξομολογήσεις που καίνε, ιστορίες έρωτα που πνίγηκαν στην ντροπή, εγκυμοσύνες κρυμμένες, προίκες που έγιναν παγίδες και βλέμματα που δεν ακούστηκαν ποτέ μέχρι τώρα.

Katie Kitamura

Οντισιόν

Εκδόσεις ΔΙΟΠΤΡΑ

Μια ηθοποιός συναντά έναν νεότερο άντρα για φραγκτό στο Μανχάταν. Είναι ο γιος της; Ο εραστής της; Μπορεί ποτέ μια ιστορία να έχει μόνο μία ερμηνεία; Ένα βιβλίο για τη δύναμη και τη ρευστότητα των ρόλων που καλούμαστε να παίξουμε στη ζωή μας και μια ιστορία που μας καλεί να αναθεωρήσουμε τις προσδοκίες μας και να αντιληφθούμε πως τα πράγματα σχεδόν ποτέ δεν είναι όπως φαίνονται. Αυτή είναι μια καταξιωμένη ηθοποιός που κάνει πρόβες για μια επερχόμενη πρεμιέρα και αυτός ένας ελκυστικός, προβληματικός, νέος – αρκετά νέος, όμως, για να είναι γιος της. Ποιος είναι αυτός για εκείνη και ποια είναι αυτή για εκείνον; Σε αυτό το λαμπρά δομημένο μυθιστόρημα, δύο ανταγωνιστικές αφηγήσεις ξετυλιγόνται, ξαναγράφοντας την αντίληψή μας για τους ρόλους που παίζουμε κάθε μέρα – σύντροφος, γονιός, δημιουργός, μούσα – και τις αλήθειες που κάθε παράσταση κρύβει, ειδικά από εκείνους που νομίζουν ότι μας γνωρίζουν πιο καλά.

Ντόμπρα Blues

Η αυτοβιογραφία ενός μπλουζίστα
από τον ελληνικό Βορρά

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Αν και είμαι από τους πιο πιστούς θαυμαστές του μπλουζίστα από τη Θεσσαλονίκη Ηλία Ζαίκου —τον έχω δει σε πάνω από δέκα συναυλίες—, άργησα να διαβάσω το βιβλίο του με τον τίτλο «Ντόμπρα Blues», που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Obliv. Έμαθα γι' αυτό σε μια επίσκεψη στη Θεσσαλονίκη τον περασμένο Μάιο, μετά την οποία τον ξαναείδα στο Κύτταρο μαζί με την μπάντα του, τους Blues Wire. Όταν αποφασίσω να γράψω ένα αυτοβιογραφικό βιβλιράκι σαν ημερολόγιο ροκ και μπλουζ συναυλιών, αυτή η τελευταία εμφάνιση στο Κύτταρο θα έχει ξεχωριστή θέση, γιατί συμπύκνωνε 43 χρόνια της αγαπημένης μου μουσικής — της μουσικής που έκανε τον Ηλία μπλουζίστα κι εμένα καλύτερο άνθρωπο.

Ο Ηλίας Ζαίκος είναι ο τραγουδοποιός, κιθαρίστας και τραγουδιστής των Blues Wire, μιας μπάντας που κάποτε έπαιζε μπλουζ σε περιβάλλον κλασικού ροκ, ψυχεδέλειας, ποπ, ντίσκο, πανκ: όλων των παραλλαγών της μουσικής που συνόδευαν τη ζωή μας. Και που αυτόν τον καιρό παίζει μπλουζ σε περιβάλλον μουσικής και δισκογραφικής παρακμής: όλα τα ιερά τέρατα, όλα μας τα ινδάλματα έχουν εγκαταλείψει τον κόσμο αφήνοντας πίσω τους χλομές απομιμήσεις. Αλλά, οι Blues Wire —με τον Ηλία Ζαίκο στην κιθάρα και στα φωνητικά, το επίσης ιδρυτικό μέλος Σωτήρη Ζήση στο μπάσο και τη Νίκη Γουρζουλίδου στα ντραμς— επιμένουν. Όχι μόνο με τα κλασικά μπλουζ κομμάτια της αμερικανικής παράδοσης —«I Got My Mojo Working!»—, αλλά και με δικές τους συνθέσεις, up-tempo, double-shuffle: όλα ενθουσιώδη, ηλεκτρικά, σαν εκείνα του Stevie Ray Vaughan και των ZZ Top.

Στην αρχή, το 1983, η μπάντα λεγόταν Blues Gang κι έπαιζε σε venues της Θεσσαλονίκης όπως το Paralam και ο Μύλος, στον οποίο έγινε house band κατά τη χρυσή του περίοδο στη δεκαετία του 1990. Νομίζω πως εκεί τους πρωτοείδα. Στην Αθήνα τους έβλεπα συχνά στο Ρόδον της οδού Μάρνης, όπου περνούσα τα βράδια εκείνης της υπέροχης δεκαετίας: έμενα κοντά· το Ρόδον ήταν για μένα μια υπόσχεση γιορτής, που ανανεωνόταν ξανά και ξανά. Τους θυμάμαι με τον Louisiana Red και τον Carey Bell, καθώς και σαπόρτ στην Big Time Sarah, αλλά, με όλο τον σεβασμό στην blues woman από το Σικάγο, τότε μου είχε φανεί σαν να έκανε εκείνη σαπόρτ στους Blues Wire.

Στο βιβλίο του ο Ηλίας Ζαίκος αφηγείται πώς έγινε μπλουζίστας, μια μάλλον ασυνήθιστη επιλογή στα τέλη της δεκαετίας του 1970, όταν γύρω μας ακούγονταν τα «Τραγούδια της λευτεριάς» του Θάνου Μικρούτσικου και υπήρχε αφόρητη πίεση για ελληνικότητα, για επιστροφή στις ρίζες. Αλλά, την ίδια στιγμή, δεν έλειπαν οι μικρές ανατροπές —όπως «Η εκδίκηση της γυφτιάς» του Νίκου Ξυδάκη και του Μανώλη Ρασούλη—, αναδυόταν μια ελληνική ροκ σκηνή και πολλαπλασιάζονταν οι ροκ και μπλουζ συναυλίες. Το βιβλίο εξιστορεί αυτή την προσωπική διαδρομή από ένα χωριό στη Φλώρινα, τη μουσικόφιλη εφηβεία του, τη μαθητεία του στην κιθάρα και την καριέρα του δίπλα κι απέναντι στους κορυφαίους μουσικούς που συνέθεσαν την μπάντα. Οι αναμνήσεις του ξεδιπλώνονται σε τοπόσημα της Θεσσαλονίκης και σε χώρους όπου και έκανε jamming με μεγάλους μπλουζίστες για τη συγκίνηση όλων μας, αλλά προπάντων τη δική του.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

patakis.gr

Ο κβαντικός μύθος του Σίσυφου
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

«Αυτό είναι το κεντρικό θέμα του βιβλίου: να δούμε πώς οι νέες ιδέες μαζί με τα πειραματικά και παρατηρησιακά δεδομένα της Αστροσωματιδιακής Φυσικής μας οδηγούν φυσικά στις απαντήσεις στα Μεγάλα Ερωτήματα που μπορεί να μην μάς απασχολούν όλους, αλλά σίγουρα μας αφορούν όλους».
Δ.Ν., Φεβρουάριος 2026
σελ. 192 | 14,40 €

Οδύσσεια
ΣΤΙΒΕΝ ΦΡΑΪ

Μτφρ. Πέτρος Γεωργίου
Η Τροία έπεσε. Μετά από δέκα χρόνια πολέμου, οι Έλληνες μπορούν πια να πάρουν τον δρόμο της επιστροφής.
Ο Οδυσσέας, σαλπάροντας για την Ιθάκη, ονειρεύεται την αγκαλιά της αγαπημένης του Πηνελόπης και τον μονάκριβό του γιο Τηλέμαχο. Οι θεοί όμως εμπαίζουν τις επιθυμίες των θνητών...
σελ. 464 | 19,90 €

Έτσι τελειώνει ο κόσμος
ΛΕΝΑ ΔΙΒΑΝΗ

Δύο αγόρια, το ένα από την κορυφή, το άλλο από τον πάτο.
Μια παιδική φιλία που κατέληξε ανθρωποφαγία στον δρόμο για την εξουσία.
Μυθιστόρημα για τον πολιτικό-κοινωνικό-οικονομικό-αισθηματικό ξεπεσμό μας.
σελ. 464 | 22,00 €

Δεκατρία
Χ.Α. ΧΩΜΕΝΙΔΗΣ

Μια μεγάλη βουτιά κάνει ο Χ.Χ. στα πρώτα δεκατρία χρόνια της ζωής του. Σε μια Ελλάδα που καταιγίζεται από γεγονότα, υποφέρει και απολαμβάνει. Εικόνες και ήχοι, γεύσεις και αρώματα, πρόσωπα ηρωικά και ευτράπελα κεντούν τις ιστορίες τους στον καμβά της Ιστορίας.
σελ. 320 | 18,80 €

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ!

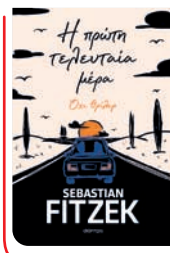
Concita De Gregorio Από μητέρα σε κόρη

Εκδόσεις ΧΝΑΡΙ
Τρεις γυναίκες, τρεις γενιές και ένα μυθιστόρημα για τα αόρατα νήματα που δένουν τους ανθρώπους, για τους δεσμούς που δοκιμάζονται αλλά και για την αναγκαία διαδρομή προς τη συμφιλίωση. Η Αντέ είναι μια ευάλωτη έφηβη που έχει βρει καταφύγιο στον ψυχικό κόσμο. Μετά από μια δύσκολη περίοδο, η μητέρα της, Άντζελα, τη στέλνει να περάσει το καλοκαίρι σε ένα απομονωμένο νησί μαζί με τη γιαγιά Μαριλίου. Η Μαριλίου όμως δεν είναι μια συνηθισμένη γιαγιά: γυναίκα ελεύθερη και αντισυμβατική, ανήκει στη γενιά των μεγάλων αλλαγών που έφερε ο Μάης του '68, ενώ συχνόρως κουβαλά σιωπηλά τα τραύματα και τις ματαιώσεις της. Η Κοντίτα ντε Γκρεγκόριο, με διεισδυτικότητα, τρυφερότητα και χιούμορ, φωτίζει την ανιφαντική φύση της ανθρώπινης ψυχής, την ευαλωτότητα, αλλά και τη δύναμη που σταλάζει από γενιά σε γενιά, σε ένα βιβλίο γεμάτο ανατροπές.

Sheridan Le Fanu Ο μυστηριώδης ένοικος και άλλες ιστορίες

Εκδόσεις PRINTA

Οκτώ εμβληματικά διηγήματα του Ιρλανδού συγγραφέα Σέρινταν Λε Φανού (1814-1873) επαναασυστίνουν στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό έναν από τους θεμελιωτές της λογοτεχνίας τρόμου. Ο Λε Φανού, πέραν από πρωτοπόρος των ιστοριών με φαντάσματα της βικτωριανής εποχής, υπήρξε ο δημιουργός που μετατόπισε τον υπερφυσικό τρόπο από τα μεσαιωνικά κάστρα στο οικείο πεδίο της καθημερινότητας. Με την υπαινικτικότητα, την αμφισημία και το αργό, επίπονο χτίσιμο της ατμόσφαιρας, άφησε ανεξίτηλη τη σφραγίδα του, επηρεάζοντας καταλυτικά κορυφαίες πένες, από τον Μπραμ Στόκερ, μέχρι τον Χένρι Τζέιμς. Στον τόμο ξεδιπλώνονται όλες οι εμμονές που στοιχειώνουν το έργο του: η επιστροφή από τον κόσμο των νεκρών, η οικογενειακή εστία που κρύβει μυστικά και ψέματα, ο φρικτός, δαιμονικός επισκέπτης που διαταράσσει την καθημερινότητα, οι θρύλοι της ιρλανδικής υπαίθρου, η βαριά σκιά της θρησκευτικότητας, η μαγευτική όσο κι

απειλητική φύση, τα γεμάτα απόκοσμο τρόπο παλαιά σπίτια – όλα δοσμένα από έναν δάσκαλο του είδους υποβλητικά, μυσταγωγικά... «στοιχειωτικά»!

Sebastian Fitzek Η πρώτη τελευταία μέρα

Εκδόσεις ΔΙΟΠΤΡΑ

Ο φημισμένος συγγραφέας του «Δέματος» και της «Θεραπείας» αφήνει για λίγο τον κόσμο του θρίλερ, για να αφηγηθεί με την ίδια μαεστρία μια ιστορία γεμάτη χιούμορ, συγκίνηση και ανθρωπιά. Ο Λίβιους πρέπει να πάει επείγοντως από το Μόναχο στο Βερολίνο για να σώσει τον γάμο του. Όταν η πτήση του ακυρώνεται, αναγκάζεται να μοιραστεί το μόνο διαθέσιμο προς ενοίκιο αυτοκίνητο με μια γυναίκα την οποία κανονικά δεν θα πλησίαζε ποτέ, γιατί η Λέα είναι πολύ ιδιόρρυθμη και αντισυμβατική για τα γούστα του. Κι όμως, από την πρώτη στιγμή, η διαφορετική οπτική της για τον κόσμο τον κάνει να σκεφτεί ότι το ταξίδι του δεν θα είναι σαν τ' άλλα. Ένα σωρό απρόοπτα θα συμβούν στη διαδρομή, και αυτή η μέρα θα αλλάξει για πάντα τη ζωή του Λίβιους...

Jostein Gaarder Ο κόσμος της Σοφίας

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Η δεκαετήχρονη Σοφία περνάει ήσυχα τις μέρες της στη μικρή πόλη του Λίλεσαντ. Ωπου λαμβάνει ένα γράμμα για τη Χίλντε Μόλερ Κναγκ. Ποια είναι αυτή η κοπέλα; Γιατί η Σοφία βρίσκει συνέχεια προσωπικά της αντικείμενα; Και γιατί λαμβάνει την αλληλογραφία της; Μέσα από την ανάγνωση των επιστολών ενός μυστηριώδους φιλοσόφου, του Αλμπέρτο Κνοξ, ο οποίος εξηγεί στη Σοφία τις ιδέες των μεγάλων φιλοσόφων της Ευρώπης, εκείνη αποκτά σταδιακά όλες τις πολύτιμες γνώσεις που χρειάζεται για να λύσει τα μυστήρια που την περιβάλλουν. Ένα βιβλίο για όσους ενδιαφέρονται για την ιστορία του πολιτισμού μας, την ιστορία της δυτικής φιλοσοφίας και τη φανταστική ιστορία της Σοφίας και της Χίλντε, μια ιστορία μυστηρίου, μια σύντομη ιστορία της φιλοσοφίας και μια ιστορία για εφήβους... και όχι μόνο!

Silvana Grasso Τις Κυριακές φορούσε πάντα κόκκινα

Εκδόσεις ΧΝΑΡΙ

Η Νερίνα δεν γεννήθηκε αγόρι, όπως όλοι προσδοκούσαν, δεν έχει πέντε δάχτυλα σε κάθε πόδι αλλά έξι και το γήτεμα σχεδιάζεται προσεκτικά, σαν να σκηνοθετείται μια ταινία: τα χρόνια της εφηβείας, στο κλασικό λύκειο, και ύστερα, στα χρόνια του πανεπιστημίου, στην Κατάνια, χρόνια κατά τα οποία οι άνεμοι του '68 με άγριες ριπές έφταναν από τον Βορρά στη Σικελία. Πού θα καταλήξει αυτή η ερωτική περιπλάνηση; Πώς θα συνδεθεί με τη συγγραφή ενός μυθιστορήματος και ποιο θα είναι το πρόσωπο που θα πυροδοτήσει τη μεγάλη αλλαγή στη ζωή της ηρωίδας; Η Γκράσο, με γλώσσα πλούσια, αισθησιακή και ασυμβίβαστη, ενοχλεί, ξυπνά και συναρπάζει, χαρίζοντάς μας ένα μυθιστόρημα πυκνό, στοχαστικό, καθηλωτικό.

Amparo Dávila Θρυμματισμένος χρόνος

Εκδόσεις ΡΟΕΣ

Η Μεξικανή συγγραφέας (1928-2020) υπήρξε πρωτοπόρος της λατινοαμερικανικής λογοτεχνίας του φανταστικού. Στα διηγήματά της περιλαμβάνονται στοιχεία ενός μάλλον σκοτεινού και εξπρεσιονιστικού μαγικού ρεαλισμού. Η ίδια ισχυριζόταν ότι έγραφε για τα τρία θεμελιώδη μυστήρια της ζωής: τον έρωτα, την τρέλα και τον θάνατο, με τις γυναίκες να έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο στα αφηγήματά της. Γυναίκες οι οποίες συχνά βιώνουν – αλλά και, κάποιες φορές, με τη σειρά τους ασκούν – ψυχολογική ή/και σωματική βία. Αν και έλαβε αρκετά βραβεία για το λογοτεχνικό της έργο στο Μεξικό, δεν έγινε ευρέως γνωστή εκτός ισπανόφωνου κόσμου, όπως άλλωστε συνέβη με πολλές γυναίκες συγγραφείς στη Λατινική Αμερική εκείνης της εποχής. Η Ντάβιλα, σε αυτή την πρώτη συλλογή διηγημάτων της, μας καλεί να κοιτάξουμε κατάματα εκείνο που συνήθως αποφεύγουμε να δούμε: τις σκίες που βαδίζουν δίπλα μας και κυρίως μέσα μας.

Niccolò Ammaniti Αθέατος βίος

Εκδόσεις ΥΤΟΡΙΑ

Ο φόβος τελειώνει εκεί όπου αρχίζει η αλήθεια. Και η Μαρία Κριστίνα Πάλμα έχει μια φαινομενικά τέλεια ζωή: είναι όμορφη, πλούσια, διάσημη, ο κόσμος περιστρέφεται γύρω της. Ωπου, μια μέρα, λαμβάνει στο κινητό της ένα βίντεο που τα αλλάζει όλα. Στο παρελθόν της υπάρχει ένα μυστικό με το οποίο δεν έχει ποτέ αναμετρηθεί. Ο Νικολό Αμανίτι ανατέμνει το μυαλό μιας γυναίκας, εξερευνά τους φόβους, τις εμμονές και τις ανείπωτες επιθυμίες της, σε ένα μυθιστόρημα που συνδυάζει τη ριψοκίνδυνη φαντασία, τον ψυχολογικό ρεαλισμό, την αίσθηση του τραγικού και τη γοητεία του παραδόξου. Κοινώς, ο Νικολό Αμανίτι πιο καυστικός, πιο διασκεδαστικός και πιο ρομαντικός από ποτέ.

T. Kingfisher Οστό και Αγκάθι

Εκδόσεις ANUBIS

Το Οστό και Αγκάθι, ένα σκοτεινό μυθιστόρημα φαντασίας που απέσπασε το βραβείο Hugo, ενώ έχει κατακτήσει εξαιρετικές βαθμολογίες σε Amazon (4,4/5) και Goodreads (4,1/5), έρχεται να ανατρέψει όλα όσα γνωρίζουμε για τα κλασικά παραμύθια. Η πλοκή ακολουθεί τη Μάρα, την πριγκίπισσα ενός μικρού βασιλείου, η οποία αναγκάζεται να εγκαταλείψει την ασφάλεια του μοναστηριού όπου έχει μεγαλώσει, όταν συνειδητοποιεί ότι η μεγαλύτερη αδελφή της υποφέρει στα χέρια του κακοποιοτικού σύζυγού της. Αποφασισμένη να τη σώσει, η Μάρα ξεκινά ένα μαγικό, σκοτεινό και γεμάτο περιπέτεια ταξίδι, αποδεικνύοντας ότι η πραγματική δύναμη κρύβεται στη θέληση και στην αφοσίωση.

Jane Wilde Μυστική Ιρλανδία - Παράξενοι Θρύλοι, Μαγευτικές Ιστορίες & Μυθικά Πλάσματα

Εκδόσεις ΔΑΙΔΑΛΕΟΣ

«Στους λόφους της Ιρλανδίας, εκεί όπου ο άνεμος ψιθυρίζει μυστικά και το φεγγαρόφως χαϊδεύει τη γη, ζουν ιστορίες που περιμένουν να ειπωθούν. Ένας κόσμος γεμάτος μαγεία, μύθους και μυστήρια σας καλεί να τον ανακαλύψετε...» Το βιβλίο ξεδιπλώνει τον πλούτο της ιρλανδικής παράδοσης, ζωντανεύοντας μύθους και θρύλους που αντηχούν μέσα στους αιώνες. Κάθε σελίδα κρύβει μια περιπέτεια, μια αναπάντεχη συνάντηση με πλάσματα που ισορροπούν ανάμεσα στο φυσικό και το υπερφυσικό. Οι μύθοι αυτοί είναι γέφυρες που ενώνουν το παρελθόν με το παρόν, το ανθρώπινο με το μαγικό. Είναι ιστορίες που προκαλούν τη φαντασία να ταξιδέψει σε άγνωστες διαστάσεις. Η μαγεία δεν περιορίζεται στα υπερφυσικά πλάσματα και τα ξόρκια: είναι η μαγεία της σύνδεσης με τη φύση, της φαντασίας που ανθεί και της πίστης σε κάτι πέρα από το υλικό.

KEY BOOKS

4 βιβλία για να δείτε τον κόσμο αλλιώς

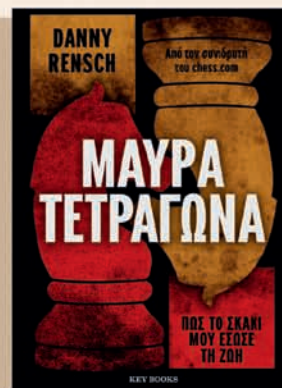
Ένα ραβασάκι για τη
Μεγάλη Ελλάδα
με την υπογραφή του
Archaeostoryteller
Δρ Θεόδωρου
Παπακώστα.

Το εκδοτικό φαινόμενο
της χρονιάς!
Ένας πρακτικός
και άμεσος οδηγός για
την τέχνη του "όχι" από
την ψυχοθεραπεύτρια
Alba Cardalda.

Αναζητήστε
τα σε όλα τα
βιβλιοπωλεία
και στο
keybooks.gr

«Το πιο σοφό
και καθησυχαστικό
βιβλίο που έχει
γραφτεί ποτέ για
την ΔΕΠΥ».
Dr. Bessel
van der Kolk

Ένας αρχηγός αίρεσης,
ένα παιδί-θαύμα και
η επανάσταση του σκακιού.
Η αληθινή ιστορία
του Danny Rensch
είναι καθηλωτική.

DAN JONES

ΔΙΕΘΝΗ
BEST
SELLER

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ BESTSELLER

DAN JONES

Μετάφραση
Μάρως Κουτσουράκης

✠ ΟΙ ✠
ΝΑΪΤΕΣ

Η Άνοδος και η Πτώση
των Ιερών Πολεμιστών του Θεού

Μια δραματική
απόπειρα...
καθολικής και εναντίωσης
απορροή μυστηρίου

Observer
ΥΤΟΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΟΥ BESTSELLER ΟΙ ΝΑΪΤΕΣ

DAN JONES

Μετάφραση
Μάρως Κουτσουράκης

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΙ

Η Επική Ιστορία των Πολέμων
για τους Αγίους Τύπους

ΥΤΟΡΙΑ

Η αληθινή, σκληρή και μαγευτική
ιστορία των πολέμων της πίστης

... από αναγνώστες προς αναγνώστες!

utopiapublishing.gr

ΥΤΟΡΙΑ

Αστυνομική λογοτεχνία

Ηλίας Φουντούλης Ο Μεσημεράς

Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Μετά από δύο επιτυχημένες συλλογές διηγημάτων τρόμου, ο κωμικός, συγγραφέας, influencer και συμπτωματικά φανατικός αναγνώστης βιβλίων τρόμου, Ηλίας Φουντούλης, κυκλοφορεί το πρώτο του μυθιστόρημα. Σε όλη την Ελλάδα κυκλοφορεί με διάφορες παραλλαγές μια ιστορία, μια λαϊκή δοξασία που μεταφέρεται στόμα με στόμα από γενιά σε γενιά. Λέγεται συνήθως τα μεσημέρια του καλοκαιριού στα παιδιά σαν μια απροσδιόριστη απειλή: «Πέσε για ύπνο γιατί θα σε πάρει ο Μεσημεράς!». 1993, επομένως, και μια παρέα παιδιών συναντιέται σε ένα χωριό της ορεινής Αρκαδίας. Εκεί που περνάνε πάντα τα καλοκαίρια τους από τότε που γεννήθηκαν, εκεί που νιώθουν ασφάλεια και θαλπωρή, γιατί τίποτα κακό δεν συμβαίνει ποτέ. Όμως για να περνάει καλά ο κόσμος το καλοκαίρι, κάπου, κάπως, πρέπει να υπάρχει ένα τίμημα και ο Μεσημεράς είναι μια ιστορία για αυτόν που έρχεται να το εισπράξει.

Freida McFadden Η σύγκρουση

Εκδόσεις ΔΙΟΠΤΡΑ

Η Τέγκαν βιώνει τη χειρότερη περίοδο της ζωής της: οκτώ μηνών έγκυος και κάνοντας διπλοβάρδιες σε ένα σούπερ μάρκετ, καλείται να τα βγάλει πέρα εντελώς μόνη. Θέλοντας απεγνωσμένα να αφήσει πίσω της μια ζωή που καταρρέει, ξεκινά με το αυτοκίνητο για το σπίτι του αδελφού της. Δεν συνειδητοποιεί όμως ότι κατευθύνεται προς μια χιονοθύελλα. Μετά από ένα ατύχημα, εγκλωβισμένη σε ένα χαλασμένο αυτοκίνητο και με σπασμένο πόδι, νιώθει απελπισμένη. Τότε συμβαίνει το θαύμα: τη σώζει ένα ζευγάρι που της προσφέρει ένα δωμάτιο στο ζεστό τους σπίτι μέχρι να σταματήσει να χιονίζει. Αλλά κάτι δεν πάει καλά και, καθώς ο χρόνος περνάει, η Τέγκαν συνειδητοποιεί ότι βρίσκεται σε σοβαρό κίνδυνο. Και τώρα πρέπει να κάνει ό,τι χρειαστεί για να σώσει τον εαυτό της – και το αγέννητο παιδί της. Μια ιστορία για τη μητρότητα, τη μάχη επιβίωσης και τις διαστρεβλωμένες προσδοκίες.

Χίλντα Παπαδημητρίου Κομπολói στο χρώμα

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Αθήνα, άνοιξη του 2016: η χώρα παλεύει ακόμη με την οικονομική κρίση, πυρκαγιές καταστρέφουν παλιά σπίτια του κέντρου και εγκαταλειμμένα βιομηχανικά κτίρια, ενώ στους δρόμους του Μεταξουργείου βρίσκονται δολοφονημένες αλλοδαπές σεξεργάτριες. Όταν στο παλιό εργοστάσιο της Columbia θα βρεθούν δύο σκελετοί κι ένα κεκριμαπάρνιο κομπολói, σαν επιθανάτιο στολίδι, μόνο η αστυνομός Αϊντα Μπτροπούλου θα θελήσει να ερευνήσει αυτή την ανεξχνιάστη υπόθεση. Με τη βοήθεια ενός Ρομά αστυφύλακα, ενός αστυνομικού νερντ της τεχνολογίας και μιας ομάδας γκραφιδάδων, κυρίως όμως με τη βοήθεια του παλιού της φίλου, του Χάρη Νικολόπουλου, η Αϊντα θα αναζητήσει τον μίτο που συνδέει παλιές και καινούργιες δολοφονίες. Εξαφανισμένοι μουσικοί και παλαίμαχοι δημοσιογράφοι, άνθρωποι της νύχτας και επαγγελματίες κακοποιοί μπλέκονται σε ένα κουβάρι, γιατί, όπως λέει συχνά ο Χάρης Νικολόπουλος, «ποτέ τα πράγματα δεν είναι όπως φαίνονται, αλλά ούτε φαίνονται όπως είναι».

Eva Björg Áegisdóttir

Πριν πέσει το σκοτάδι

Εκδόσεις ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ένα ατμοσφαιρικό σκανδιναβικό θρίλερ γεμάτο μυστικά, ενοχές και σκοτεινές οικογενειακές αλήθειες με φόντο την Ισλανδία του 1967. Η δεκαετήχρονη Μαρσί αλληλογραφεί κρυφά με έναν άγνωστο νεαρό χρησιμοποιώντας το όνομα της αδελφής της, Στίνα. Τη νύχτα που έχει προγραμματιστεί η συνάντηση, η Στίνα εξαφανίζεται χωρίς ίχνος. Δέκα χρόνια αργότερα, ένα απρόσμενο γράμμα αναγκάζει τη Μαρσί να επιστρέψει στον τόπο που προσπάθησε να ξεχάσει. Καθώς αναζητά την αλήθεια, παγιδεύεται ανάμεσα σε τραυματικές αναμνήσεις, αϋνία και φόβο. Κάποιοι γνωρίζουν τι συνέβη εκείνη τη νύχτα – και τώρα την παρακολουθεί. Ένα μυθιστόρημα αγωνίας όπου τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται και κάποια μυστικά, που δεν θάβονται ποτέ, περιμένουν να έρθουν στο φως.

Sir Ian Rankin

Το μπλε του μεσονυχτίου

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ο Τζον Ρέμπους έβαζε μια ζωή τους πιο επικίνδυνους εγκληματίες του Εδιμβούργου πίσω από τα σίδερα. Τώρα έχει γίνει ένας από αυτούς. Καθώς νέοι σύμμαχοι και παλιοί εχθροί τον περικυκλώνουν και οι μέρες και οι νύχτες μπλέκονται μεταξύ τους, ακόμα και ο θρυλικός επιθεωρητής δυσκολεύεται να

διατηρήσει την ψυχραιμία του. Μέχρι που μια δολοφονία σε ένα κλειδωμένο κελί, τα μέσωντα, φέρνει ένα νέο μυστήριο. Λένε ότι οι παλιές συνήθειες δεν πεθαίνουν εύκολα. Αυτή όμως είναι μια υπόθεση όπου τόσο οι κρατούμενοι όσο και οι φύλακες είναι ύποπτοι, και ο καθένας έχει κάτι να κρύψει. Χωρίς το σήμα του, χωρίς εξουσία και χωρίς δίχτυ ασφαλείας, ο Ρέμπους ακροβατεί στο χείλος του γκρεμού. Αλλά πώς βρίσκεις έναν δολοφόνο σε ένα μέρος γεμάτο εγκληματίες;

Χόρχε Ροντρίγκες Γκόμες

Η θάλασσα που μου χάρισε

Εκδόσεις ΤΟΠΟΣ

Καράκας, δεκαετία του '90. Η ιστορία αρχίζει με την απαγωγή ενός γκρίνγκο, του Αμερικανού Πολ Γουάιτ, στελέχους φαρμακευτικής εταιρείας. Πρόκειται για μια φαινομενικά απλή και καθαρή δουλειά που όμως εξελίσσεται σε μια δίνη προδοσιών, αντικρουόμενων συμφερόντων, κατασκοπείας, σε ένα περιβάλλον οργής, επιθυμίας και θεσμικής σήψης. Στον φόντο η Βενεζουέλα του παρελθόντος, αληθινή όσο και φανταστική, την οποία κυβερνά ένας δικτάτορας-ανδρείκελο, που θα έδινε τα πάντα για να βρεθεί μακριά από τα προβλήματα μιας αχάριστης χώρας. Αν και έχει τη μορφή αστυνομικού μυθιστορήματος, «Η θάλασσα που μου χάρισε» είναι ταυτόχρονα ένα μυθιστόρημα πολιτικό και ερωτικό, με τον «βρόμικο ρεαλισμό» του Χόρχε Ροντρίγκες Γκόμες να αναγνωρίζει ότι το κακό είναι ιδίον του ανθρώπου. Ένα σκοτεινό μυθιστόρημα, λαμπερό και φιλόδοξο, σαν την άγρια θάλασσα που πληγώνει τα μάτια και μόνο που την κοιτάζει.

Amy Tintera

Βρες το Ψέμα

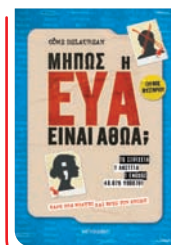
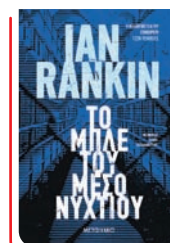
Εκδόσεις ANUBIS

Η Λούσι και η Σάβι είναι τα «χρυσά κορίτσια» της μικρής πόλης τους: όμορφες, έξυπνες και αξιοζήλευτες. Η Λούσι, παντρεμένη με τον ιδανικό άντρα στο σπίτι των ονείρων της, η Σάβι, ψυχή της παρέας, αγαπητή σε όλους και, σύμφωνα με τις φήμες, ιδιαίτερα δημοφιλής στους άντρες. Η Λούσι εντοπίζεται να περιπλανιέται σαν χαμένη στους δρόμους, καλυμμένη με το αίμα της Σάβι. Όλοι τη θεωρούν ένοχη για τη δολοφονία της καλύτερης της φίλης. Η Λούσι όμως δεν θυμάται απολύτως τίποτα από εκείνη τη φριχτή νύχτα. Ώσπου ο χαρισματικός Μπεν Όουενς αποφασίζει να ερευνήσει την ξεχασμένη υπόθεση για τη νέα σεζόν του δημοφιλούς του podcast αληθινών εγκλημάτων, «Βρες το Ψέμα». Η Λούσι αναγκάζεται να επιστρέψει εκεί όπου διαπράχθηκε η δολοφονία για να λύσει η ίδια το μυστήριο, ακόμα κι αν αυτό σημαίνει πως υπάρχει πιθανότητα να ανακαλύψει ότι είναι πραγματικά ένοχη.

Come Delaurean Μήπως η Εύα είναι αθώα;

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Στο Κάστρο Νόξμπεριτζ, όπου στεγάζεται το μουσείο του δισεκατομμυριούχου Χένρι Μπλάιθγουντ, γίνεται μια ληστεία. Τα ξημερώματα, κοσμήματα ανεκτίμητης αξίας κάνουν φτερά μέσα σε λίγες ώρες. Δεν υπάρχουν αποτυπώματα, ούτε μάρτυρες. Μπορείς να βρεις τον ένοχο; Η Ιντερπόλ έχει καταρτίσει μια λίστα με 40.079 ονόματα υπόπτων, ανάμεσα στα οποία κρύβεται αυτό το δράστη. Με τη βοήθεια 16 στοιχείων, θα πρέπει να εξετάσεις προσεκτικά τη λίστα και να αποκλείσεις σταδιακά τους αθώους, μέχρι να απομείνει μόνο ένα όνομα. Μόλις εντοπίσεις τον ύποπτο, σάρωσε το QR που θα σου αποκαλύψει το όνομα του δράστη και την ιστορία της διάρρηξης. Μια πρωτότυπη πρόκληση. Μια δραστηριότητα έρευνα που εξελίσσεται βήμα βήμα. Ένα συναρπαστικό μείγμα μυστηρίου και γρίφων, μια εθιστική εμπειρία.

Οι καλύτερες διαδρομές ξεκινούν από ένα μικρό χνάρι.

Από μητέρα σε κόρη της Concita De Gregorio, ένα από τα πιο επιτυχημένα βιβλία της χρονιάς στην Ιταλία -με πωλήσεις πάνω από 100.000 αντίτυπα το 2025- τώρα και στην ελληνική του πνοή. Τρεις γυναίκες, τρεις γενιές, ξεδιπλώνουν τα πιο προσωπικά νήματα της ζωής, φωτίζοντας την αντιφατική φύση της ανθρώπινης ψυχής, την ευαλωτότητα, αλλά και τη δύναμη που σταλάζει από γενιά σε γενιά, σε ένα μυθιστόρημα γεμάτο ανατροπές.

Χειμωνιάτικα όνειρα: ο F. Scott Fitzgerald συνθέτει έναν κόσμο επιθυμίας, φιλοδοξίας και αυταπάτης: έναν κόσμο όπου το όνειρο γίνεται έκφραση μιας βαθιάς υπαρξιακής ανάγκης.

Τις Κυριακές φορούσες πάντα κόκκινα: η Silvana Grasso, με γλώσσα πλούσια, αισθησιακή και ασυμβίβαστη, ενοχλεί, ξυπνά και συναρπάζει, χαρίζοντάς μας ένα μυθιστόρημα πυκνό, στοχαστικό, καθηλωτικό.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΝΑΡΙ

CHNARIBOOKS

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΩΡΕΣ...

Ώρες αγωνίας

Ώρες Ιστορίας

Ώρες για όσα
μας φωτίζουν

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ www.epbooks.gr

εκδόσεις επίκεντρο

Χρονοστιβάδα. 45 ιστορίες για τη Θεσσαλονίκη από λέξεις και χαρτογραφική

Ένα πρωτότυπο λεύκιμα-καλειδοσκόπιο αφιερωμένο στη Θεσσαλονίκη. Μέσα από 45 ιστορίες, κείμενα και εικαστικά έργα, αναδύεται η διαχρονική ταυτότητα, οι αντιφάσεις και η γοητεία μιας πόλης που παραμένει ζωντανό σταυροδρόμι πολιτισμών. Η Θεσσαλονίκη όπως δεν την έχετε ξαναδεί.

Όταν δεις τη θάλασσα

1948-1949. Χιλιάδες ελληνόπουλα φεύγουν από μια χώρα διχασμένη από τον εμφύλιο. Η Τσχαλντοβικά τους προσφέρει άσυλο, εκπαίδευση, ζωή. Ανάμεσά τους: η Σωτηρία και η Κούλα. Δύο ζωές, μοιρασμένες ανάμεσα σε δύο πατρίδες. Ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα.

Τα Νήματα της Ιστορίας

Ένα πολυπρόσωπο ιστορικό μυθιστόρημα για την Ελλάδα που άφησε πίσω της η Μικρασιατική Καταστροφή και η κατάρρευση της Μεγάλης Ιδέας. Ζωές, πολιτικά πάθη, διχασμοί και άνθρωποι που συντρίβονται και ξαναγεννιούνται μέσα στις μεγάλες ανατροπές της Ιστορίας.

Της γιαγιάς μου οι φίλενάδες

Δώδεκα γυναίκες, μία γιαγιά, ένας αιώνας. Ένα σπονδυλωτό ιστορικό μυθιστόρημα για τη μνήμη, τον πόλεμο και την επιβίωση με αφορμή 12 πορτρέτα γυναικών που έζησαν τα μεγάλα γεγονότα του 20ού αιώνα.

Οι Λεύκες στο Καρά Ορμάν

Από τη Σαλονίκη των τριών θρησκειών μέχρι τις σκιές του Λουβίτς, *Οι Λεύκες στο Καρά Ορμάν* ξετυλίγουν μια ιστορία απώλειας και επιστροφής. Εκεί όπου οι άνθρωποι πέρφουν σαν τις λεύκες - και όσο και να πέρφουν, τόσο το ποτάμι θα κυλά στον ίδιο τους και η ζωή θα τραβάει πάντα μπροστά.

Αθήνα: Ασκληπιά 21 • τηλ.: 210 3811077 | Θεσσαλονίκη: Πλατεία Ναυαρίνου 9 • τηλ.: 2310 256146 | e-mail: books@epikentro.gr

www.epikentro.gr

Επιστήμη, Ιστορία, Έρευνα, Δοκίμιο, Βιογραφία

Antony Best, Jussi M. Hanhimäki, Joseph A. Maiolo, Kirsten E. Schulze

Διεθνής ιστορία - 20ός αιώνας και σύγχρονος κόσμος

Εκδόσεις UTOPIA

Οι συγγραφείς παρουσιάζουν μια εύληπτη και συνεκτική αφήγηση της Ιστορίας των Διεθνών Σχέσεων κατά τον 20ό αιώνα, καλύπτοντας εξελίξεις στην Ευρώπη, την Ασία, τη Μέση Ανατολή, την Αφρική και την Αμερική. Η προσέγγισή τους επικεντρώνεται στην Ιστορία των Διακρατικών Σχέσεων καθώς και στις ιδεολογικές, οικονομικές και πολιτισμικές δυνάμεις που διαμόρφωσαν την παγκόσμια πολιτική τα τελευταία 120 χρόνια. Η τέταρτη έκδοση είναι πλήρως αναθεωρημένη και εμπλουτισμένη με τις διεθνείς εξελίξεις των τελευταίων ετών, μεταξύ άλλων: την επίδραση της διακυβέρνησης Τραμπ στις διεθνείς σχέσεις, την άνοδο της Κίνας υπό την ηγεσία του Σι Τζινπίνγκ, τις απარχές των πολέμων στην Ουκρανία και στη Γάζα.

Γκόλφω Μαγγίνη, Νίκος Ψαρρός (επιστημονική επιμέλεια)

Έθνος-κράτος, συλλογική ταυτότητα και επετειακή μνήμη - Φιλοσοφικά μελετήματα για την Ελληνική Επανάσταση

Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Μια κριτική επανεπεξεργασία της στρουγγυλής τράπεζας που διοργάνωσε το Τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων τον Ιούλιο του 2021, με θέμα «Μεγάλες επετείαι, συλλογική μνήμη και εθνική ταυτότητα: Το 1821 με τη φιλοσοφική ματιά του σήμερα», στο πλαίσιο του επετειακού εορτασμού των 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση. Με κεντρικό άξονα το τρίπτυχο «εθνική ταυτότητα, συλλογική μνήμη, επετειακό γεγονός», το έργο προσεγγίζει την ιστορία μέσα από ένα διακριτό φιλοσοφικό πρίσμα, εξετάζοντας τις προκείμενες της ιστορικής επικαιρότητας. Κοινός παρονομαστής των έξι κειμένων που είναι συγκεντρωμένα σε αυτό τον τόμο είναι το ερώτημα «Για ποιον λόγο υπάρχει η Ελλάδα».

Μάικλ Τζ. Μπέντον

Εξαφανίσεις - Πώς επιβιώνει, πώς προσαρμόζεται και πώς εξελίσσεται η ζωή

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ο Μπέντον μάς παρασύρει σε ένα ταξίδι στο παρελθόν, ικνυπλώνοντας τις πέντε «μεγάλες εξαφανίσεις»: του Ανώτερου Ορδοβισίου, όταν άλλαξε ριζικά η εξελικτική πορεία των πρώτων ζώων του Ανώτερου Δεβονίου, που πιθανότατα οφείλεται σε υπερθέρμανση του πλανήτη την εξαφάνιση στο τέλος του Περμιού, οπότε εξαλείφθηκε πάνω από το 90% των γήινων μορφών ζωής· τον Κατακλυσμό του Καρνίου, που τον ανακαλύψαμε μάλλον πρόσφατα· και την εξαφάνιση στο τέλος του Κρητιδικού, την οποία προκάλεσε η πρόσκρουση αστεροειδούς. Το βιβλίο συνδέει συμβάντα του μακρινού παρελθόντος με την περιβαλλοντική κρίση των ημερών μας, ώστε να κατανοήσουμε τη «στενωπό» που διέρχεται σήμερα ο πλανήτης μας, την οποία ορισμένοι αποκαλούν «έκρη μαζική εξαφάνιση».

Δρ Νικόλαος Δημητριάδης

Στα άδυστα του νου

Εκδόσεις KEYBOOKS

Ποιος παίρνει τελικά τις αποφάσεις, εσύ ή ο εγκέφαλός σου; Ποιος είναι ο ρόλος του ασυνειδήτου και ποιος της συνειδητής σκέψης; Πώς μπορεί η νευροεπιστήμη να γίνει εργαλείο αλλαγής στην καθημερινή ζωή; Ο Δρ Δημητριάδης μάς οδηγεί σε ένα συναρπαστικό ταξίδι στον ανθρώπινο εγκέφαλο και αποκαλύπτει πώς διαμορφώνεται η πραγματικότητα που ζούμε. Με απλό τρόπο, εξηγεί πώς λειτουργεί το ασυνειδήτο, γιατί οι σχέσεις αλλάζουν κυριολεκτικά τον εγκέφαλό μας και πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε τη γνώση του νου για να ζήσουμε καλύτερα. Μέσα από αναπάντεχα επιστημονικά ευρήματα, αληθινές ιστορίες και πρακτικές εφαρμογές, το βιβλίο αυτό θα σε βοηθήσει να κατανοήσεις βαθύτερα τον εαυτό σου και να αλλάξεις τον τρόπο που σκέφτεσαι.

Ελένη Βαρβιτσιώτη Βικτώρια Δενδρινού
Η τελευταία μπλόφα - Νέα έκδοση, Δέκα χρόνια μετά

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

«Όταν γράψαμε την Τελευταία μπλόφα το 2019, θέλαμε απλώς να καταγράψουμε (...) τι πραγματικά συνέβη, να αφησούμε ένα τεκμήριο. Δέκα χρόνια μετά το καλοκαίρι που η Ελλάδα έφτασε ένα χιλιόστο πριν από την έξοδο από το ευρώ, συναντήσαμε ξανά τους ανθρώπους που βρέθηκαν στο επίκεντρο εκείνους τους δραματικούς έξι μήνες. Η απόσταση του χρόνου είχε φέρει κάτι που έλειπε το διάστημα 2015-2019, όταν κάναμε την αρχική έρευνά μας: ψυχραιμία. Είχε έρθει η στιγμή να επιστρέψουμε σε εκείνη την ιστορία. Το παρυσκήνιο του 2015, Οι συγκρούσεις, Το Plan B: Από την Αθήνα και τις Βρυξέλλες μέχρι το Παρίσι, το Βερολίνο και την Ουάσινγκτον, 100+40 μαρτυρίες-συνεντεύξεις φωτίζουν ό,τι συνέβη πίσω από κλειστές πόρτες, καθορίζοντας το μέλλον της Ελλάδας».

Emmanuel Todd & Terreur Graphique, Μια φορά κι έναν καιρό ήταν η οικογένεια - Οικογενειακά συστήματα και ιδεολογία

Εκδόσεις ΕΠΟΨ

Προβληματισμένος από τις προκλήσεις της ανατροπής των παιδιών του, ο Τερρέρ Γκραφίκ αποφασίζει να απευθυνθεί στον διεθνούς φήμης ανθρωπολόγο Εμμανουέλ Τοντ, ο οποίος θεωρείται αυθεντία στα οικογενειακά συστήματα. Μαζί, ξεκινούν ένα ταξίδι στον χώρο και τον χρόνο. Οι πολιτικές ιδεολογίες, η εκπαίδευση, η θέση των γυναικών, η δημοκρατία, όλα μοιάζουν να συνδέονται με ένα ανθρωπολογικό ασυνείδητο που σφυρηλατείται από πανάρχαια οικογενειακά συστήματα. Μέσα από το εύστοχο και ανθρώπινο ύφος του Γκραφίκ, ο Τοντ μάς προσφέρει μια λαμπερή εξερεύνηση της εξέλιξης των ανθρώπινων κοινωνιών με το φορμάτ του graphic novel.

Μαρία Αθανασοπούλου
Νεοελληνικά Μελετήματα: Varia (Δημαράς, Σαββίδης, Καβάφης, Σεφέρης, Καζαντζάκης, Σαΐξηρη)

Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Η έκδοση διαρθρώνεται σε τέσσερις ενότητες που τέμνονται από κοινές θεματικές και τη μέριμνα για την ανάλυση του λογοτεχνικού φαινομένου σε εκπαιδευτικά και δημόσια περιβάλλοντα. Η πρώτη ενότητα εξετάζει το έργο και τις μεθοδολογικές αφετηρίες των Σαββίδη και Δημαρά, εμβληματικών μορφών της νεοελληνικής φιλολογίας. Η δεύτερη προτείνει νέες προσεγγίσεις στην ποίηση του Καβάφη, μέσα από τη σύνδεσή της με τις εικαστικές τέχνες, την ιστοριογραφία και την αλληλογραφία του ποιητή. Η τρίτη φωτίζει λιγότερο γνωστές όψεις του έργου του Σεφέρη, από τα σατιρικά του κείμενα έως τις μεταφραστικές και ημερολογιακές του καταγραφές. Η τέταρτη εστιάζει στις νεοελληνικές μεταφράσεις των «Σονέτων» του Σαΐξηρη και στις δημιουργικές συνομιλίες της λογοτεχνίας.

Kerstin Holzer

Ο Τόμας Μαν σε διακοπές - Ένα καλοκαίρι στη λίμνη

Εκδόσεις METAIXMIO

Τέγκερντζε, καλοκαίρι του 1918. Ο Τόμας Μαν και η οικογένειά του περνάνε τις διακοπές τους στη λίμνη. Τα παιδιά κολυμπούν και ψαρεύουν, ο Τόμας Μαν κάνει κωπηλασία, πηγαίνει βόλτες και ανεβαίνει για πρώτη φορά σε βουνό, η σύζυγός του φροντίζει το νεογέννητο μωρό, ενώ ο Μπάουσαν, ο σκύλος, κουζουρεύει στη σκιά, την ώρα που ο συγγραφέας του μετατρέπει σε λογοτεχνικό ήρωα. Στο τέλος του καλοκαιριού και με τον παλιό κόσμο γύρω του να καταρρέει, ο Μαν θα έχει μάθει πολλά για τους σκύλους και την κωπηλασία, θα έχει ανακαλύψει την έκταση της πατρικής αγάπης και θα βρίσκεται στον δρόμο που θα τον οδηγήσει στο αριστούργημά του, το «Μαγικό βουνό». Η Holzer γράφει με ζεστασιά και χιούμορ για ένα πολύ ιδιαίτερο καλοκαίρι της ζωής του νομπελίστα συγγραφέα, για τους φόβους και τις επιθυμίες του.

Steven Shaviro

Διαγνωσία - Νόηση και αισθητικότητα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τι είναι η συνείδηση; Πώς είναι να αισθάνεται κανείς πόνο ή να βλέπει το κόκκινο χρώμα; Σκέφτονται πραγματικά τα ρομπότ και οι υπολογιστές; «Μπορούν να σκεφτούν οι μηχανές»;, όπως είχε αναρωτηθεί ο Άλαν Τιούρινγκ στο περίφημο άρθρο του για τη νοημοσύνη των υπολογιστικών μηχανημάτων. Ή ακόμα περισσότερο: Μπορούν να σκεφτούν τα φυτά και οι αμοιβάδες, κι αν ναι, τι είδους σκέψεις κάνουν; Αν συναντήσουμε ποτέ νοήμονες εξωγήινους, θα καταλάβουμε τι μας λένε; Οι φιλόσοφοι και οι επιστήμονες δυσκολεύονται τελικά να χειριστούν τέτοιου είδους ερωτήματα. Ο Steven Shaviro χρησιμοποιεί την επιστημονική φαντασία για να τα προσεγγίσει, χαράσσοντας μια φιλοσοφική διαδρομή πέρα από τη διάκριση νόησης και αισθητικότητας.

Ελένη Λετώνη

Γεώργιος Α' - Νέο ξεκίνημα με νέα δυναστεία

Εκδόσεις ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Το νέο βιβλίο της Ελένης Λετώνη ζωντανεύει μια καθοριστική περίοδο της νεότερης ελληνικής ιστορίας, από την έξωση του Όθωνα έως την εδραίωση του Γεωργίου Α' στον θρόνο. Με γρήγορη, παραστατική αφήγηση, ξεδιπλώνει τις πολιτικές ίντριγκες, τις διεθνείς παρεμβάσεις και τις εσωτερικές συγκρούσεις που διαμόρφωσαν τη χώρα. Από την αναζήτηση νέου βασιλιά μέχρι τη διαμόρφωση του κοινοβουλευτισμού και την ενσωμάτωση νέων εδαφών, το βιβλίο αναδεικνύει μια εποχή γεμάτη ένταση και ανατροπές. Μια συναρπαστική ιστορική αφήγηση, που αναδεικνύει τη μετάβαση της Ελλάδας σε μια πιο σταθερή και σύγχρονη πολιτική πραγματικότητα. ►

UNIVERSITY
STUDIO
PRESS

Εκδόσεις Επιστημονικών
Βιβλίων & Περιοδικών

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Αρμενοπούλου 32
ΑΘΗΝΑ: Σόλωνος 94
Τηλ. κέντρο: 2310 208731
www.universitystudiopress.gr

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

Βρες το δικό σου

...μουσικό ταξίδι

...εισιτήριο στη φαντασία

...νησί του τρόμου

...κλειδί του μυστηρίου

...παράθυρο στη ζωή

Benjamin Myers
Σπάνια κομμάτια

Αλεξάνδρα Μπουσίου
ΑΝΕ-ΜΟΝΗ
Επίσης Χρήστος Κούρτης

Ο ΜΕΣΗΜΕΡΑΣ
ΗΛΙΑΣ ΦΟΥΝΤΟΥΛΗΣ

JUAN GÓMEZ-JURADO
Η ΟΥΛΗ

CAROLINE WAHL
22 ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Σε όλα τα βιβλιοπωλεία
και στο www.klidarithmos.gr

Από την Τήνο στη Θεσσαλία, η ποίηση ταξιδεύει

Το φετινό καλοκαίρι η ποίηση δεν περιορίζεται σε μία μόνο σκηνή. Από το Αιγαίο μέχρι τη Θεσσαλία, δύο σημαντικές διοργανώσεις δίνουν τον τόνο του πολιτιστικού καλοκαιριού, φέρνοντας κοντά Έλληνες και ξένους δημιουργούς, αναγνώστες και φίλους της λογοτεχνίας.

12ο Διεθνές Λογοτεχνικό Φεστιβάλ Τήνου

Από τις 28 έως τις 31 Ιουλίου, το 12ο Διεθνές Λογοτεχνικό Φεστιβάλ Τήνου επιστρέφει με ένα πολυσυλλεκτικό πρόγραμμα που απλώνεται σε διαφορετικά σημεία του νησιού. Ποιητικές αναγνώσεις, εικαστικές εκθέσεις, μουσική, κινηματογράφος, συζητήσεις και δράσεις για μαθητές συνθέτουν μια διοργάνωση που εδώ και χρόνια έχει καθιερώσει την Τήνο ως έναν από τους πιο ενδιαφέροντες λογοτεχνικούς προορισμούς του ελληνικού καλοκαιριού. Συγγραφείς, ποιητές και εικαστικοί από επτά χώρες συναντιούνται σε έναν διάλογο που συνδέει τη λογοτεχνία με τη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία και τον δημόσιο χώρο.

14ο Πανθεσσαλικό Φεστιβάλ Ποίησης

Η σκυτάλη περνά στη Θεσσαλία, όπου από τις 24 έως τις 28 Αυγούστου πραγματοποιείται το 14ο Πανθεσσαλικό Φε-

στιβάλ Ποίησης. Με στάσεις σε Λάρισα, Μακρινίτσα, Τρίκαλα, Φυλακτά στη Λίμνη Πλαστήρα και Αθήνα, το φεστιβάλ συγκεντρώνει περισσότερους από 70 ποιητές και ποιήτριες από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Αναγνώσεις, παρουσιάσεις βιβλίων, εργαστήρια, μουσικές και εικαστικές δράσεις αναπτύσσονται γύρω από τη φετινή θεματική, «Μεταφράζοντας τη Θεσσαλία: Ποίηση, Τοπίο, Οπτικός Διάλογος», επιβεβαιώνοντας τον διεθνή χαρακτήρα μιας διοργάνωσης που εξελίσσεται σταθερά τα τελευταία δεκατέσσερα χρόνια.

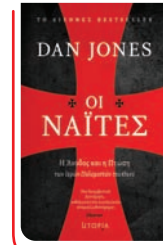
Με διαφορετική ταυτότητα αλλά κοινή αγάπη για τον λόγο, τα δύο φεστιβάλ αποδεικνύουν ότι η ποίηση εξακολουθεί να βρίσκει νέους τρόπους να συνομιλεί με τον τόπο, την κοινωνία και το κοινό. Για όσους αναζητούν έναν διαφορετικό τρόπο να ταξιδέψουν το φετινό καλοκαίρι, η Τήνος και η Θεσσαλία προσφέρουν δύο ξεχωριστές αφορμές να ακολουθήσουν τις διαδρομές της σύγχρονης ποίησης.

Dan Jones

Οι Ναΐτες, Η Άνοδος και η Πτώση των Ιερών Πολεμιστών του Θεού

Εκδόσεις ΥΠΟΛΙΑ

Μια ιστορική αφήγηση που ρίχνει φως στην άνοδο, την επιρροή και την πτώση του Τάγματος των Ναϊτών Ιπποτών, ενός από τα πιο εμβληματικά και αινιγματικά τάγματα στην ιστορία. Ο συγγραφέας περιγράφει με δεξιοτεχνία την εξέλιξη των Ναϊτών σε ισχυρή δύναμη, την εμπλοκή τους στους Σταυροφορικούς Πολέμους, τη στρατιωτική τους δεινότητα και τον ρόλο τους ως τραπεζίτες και διαχειριστές περιουσιών. Το βιβλίο εξιστορεί επίσης την αποτομή πτώση τους στις αρχές του 14ου αιώνα. Μια συναρπαστική αφήγηση σε γλαφυρή γραφή, που καταφέρει να αναδείξει τη σημασία του Τάγματος στην ιστορία της Ευρώπης και της χριστιανοσύνης.

υπόψη ότι οι κρίσεις πρόσφεραν πάντα μια πρώτη τάξεως ευκαιρία για να επανεξεταστούν όχι μόνο πολιτικές που είχαν εφαρμοστεί, αλλά και οι ίδιοι οι θεσμοί. Ο συγγραφέας μάς προσφέρει ένα πανόραμα της εξέλιξης των οικονομικών θεωριών και της άσκησης πολιτικής σε παγκόσμιο επίπεδο, το οποίο ανατρέπει πολλές καθιερωμένες πεποιθήσεις.

Marie Favereau

Η Ορδή - Πώς οι Μογγόλοι άλλαξαν τον κόσμο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Για τη Δύση, οι Μογγόλοι και η αυτοκρατορία τους είναι συνώνυμα της βίας και της ανελέητης καταστροφής. Αυτή όμως η εικόνα μιας αιμοδιψούς «αυτοκρατορίας του σπαθιού» είναι παραπλανητική. Η ιστορία της οικοδόμησης της μεγαλύτερης αυτοκρατορίας που γνώρισε ο κόσμος είναι μια ιστορία όχι μόνο πολέμου αλλά και πολι-

Jean-Marc Daniel

Οικονομική Ιστορία της Ανθρωπότητας

Εκδόσεις ΕΠΟΨ

Η οικονομική ιστορία βρίσκεται από φαινόμενα που τις περισσότερες φορές δεν είναι αναμενόμενα. Πρόκειται για τις κρίσεις, οι οποίες έρχονται και μοιάζουν πάντα σαν να είναι κάτι πρωτόγνωρο, είτε πρόκειται για υγειονομική κρίση, όπως αυτή του 2020, είτε για οικονομική, όπως εκείνη του 2008-2009. Ο διακεκριμένος οικονομολόγος Ζαν-Μαρκ Ντανιέλ πιστεύει, ωστόσο, πως η εξέλιξη της παγκόσμιας οικονομίας, από τις αρχές της, μπορεί να αποτελέσει πηγή ιδεών για την αντιμετώπιση των σημερινών προβλημάτων, λαμβάνοντας

οικονομικής συνεργασίας, θρησκευτικής ανοχής, διοικητικής επινοητικότητας. Η «Ορδή», μια συλλογική αεικίνητη δύναμη, συνένωσε σε ένα ενιαίο πολιτικό και οικονομικό σύστημα, ευέλικτο και ευπροσάρμοστο, τα κύρια γεωγραφικά υποσυστήματα της Ευρασίας, την Ανατολική Ασία, τον ισλαμικό κόσμο, τον σλαβικό κόσμο και την Ευρώπη, συγκροτώντας ένα κοινό δίκτυο ανταλλαγών και παραγωγής. Το βιβλίο ανατρέπει την εδραιωμένη αντίληψη ότι οι νομάδες είχαν περιφερειακό ρόλο στην ιστορία, για να καταδείξει ότι ζούμε σε έναν κόσμο που εν πολλοίς διαμορφώθηκε από τους Μογγόλους.

Emmanuelle Pouydebat

Οι ωραιότερες συναντήσεις μου με ζώα

Εκδόσεις ΕΠΟΨ

Ερωτοτυπημένοι ελέφαντες, κάβουρες καταληψίες, παιχνιδιάρικα δελφίνια, αράχνες μαθηματικοί, επιδέξιοι παπαγάλοι, μακάκοι που διακρίνονται στο ψάρεμα, βόδες με εντυπωσιακή αναπνευστική δραστηριότητα: αυτά είναι μόνο μερικά από τα εκπληκτικά ζώα που η Γαλλίδα ζωολόγος Εμανουέλ Πουιντεμπά συνάντησε κατά την πολυετή προσωπική αλλά και ερευνητική της ενασχόληση με την πανίδα και μας παρουσιάζει στις σελίδες αυτού του βιβλίου. Μια επιστημονική και συναισθηματική περιπέτεια, που μεταδίδει βαθύ ενθουσιασμό για τον θαυμαστό κόσμο των ζώων, ανατρέπει καθιερωμένες αντιλήψεις για τον εξαιρετισμό των ανθρώπων και μας προσκαλεί να επανασυνδεθούμε με τη μητέρα φύση.

Δρ. Θεόδωρος Παπακώστας

Archaeostoryteller, Πόση Μεγάλη Ελλάδα Θέλετε; - Ναι!

Εκδόσεις KEY BOOKS

Αυτό είναι ένα ραβασάκι για τη Μεγάλη Ελλάδα. Η Μεγάλη Ελλάδα είναι οι αρχαίες ελληνικές αποικίες της Κάτω Ιταλίας και της Σικελίας, η παγκοσμίως γνωστή Magna Graecia. Μια δεύτερη, «μεγαλύτερη» αρχαία Ελλάδα, που έζησε παράλληλα με την αρχαία Ελλάδα που ξέρουμε. Έξι αιώνες ιστορίας και πολιτισμού. Αυτό το βιβλίο γράφτηκε ούτως ώστε όποιος το διαβάσει να μπορεί να πει: Ξέρω τη Μεγάλη Ελλάδα. Καταλαβαίνω όλη την ιστορία της, τους ανθρώπους της, τον πόνο και το μεγαλείο της. Η ιστορία της Μεγάλης Ελλάδας θα σας κάνει να αμφισβητήσετε ό,τι ξέρατε για την αρχαιότητα, να μιλήσετε βαθιά αλλά και να αγαπήσετε ανθρώπους που θα εύχεστε να τους είχατε γνωρίσει, και να συγκινηθείτε σαν να βλέπετε την αγαπημένη σας ταινία για πρώτη φορά.

12^ο Διεθνές Λογοτεχνικό Φεστιβάλ Τήνου
28 - 31 Ιουλίου _ Χώρα, Τριπόταμος, Αρνάδος

Ο πλανήτης αύριο
15 συγγραφείς από 7 χώρες 15 writers from 7 countries

www.tinoslitfestival

αναγνώσεις_μουσική_κινηματογράφος_έκθεση ζωγραφικής_μαθητικός λογοτεχνικός διαγωνισμός

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ_ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

WASTE SIDE STORIES

Απόβλητοι, Απόβλητα και Μεταβολικά Ρήγματα

ΕΠΙΜΕΤΡΟ: ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΜΑΝΩΦ

Ένα βιβλίο-κολλάζ που διαβάζεται σαν ταξιδιωτική αφήγηση. Γραμμένο για όσους πιστεύουν ότι το να καταλαβαίνεις τον κόσμο είναι η πρώτη προϋπόθεση για να τον αλλάξεις.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ PRINTA-ΡΟΕΣ ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΛΟΓΟ, ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ EST. 1984

Friedrich
DÜRRENMATT
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΡΟΕΣ / ΑΥΤΟΤΕΧΝΙΑ
ΕΡΜΑΝΦΟΝΙΟ ΣΤΕΡΓΑΚΙΣ

Friedrich
DÜRRENMATT
Η ΚΟΙΛΑΔΑ
ΤΗΣ ΑΤΑΞΙΑΣ

ΡΟΕΣ / ΑΥΤΟΤΕΧΝΙΑ
ΕΡΜΑΝΦΟΝΙΟ ΣΤΕΡΓΑΚΙΣ

Friedrich
DÜRRENMATT
Η ΠΤΩΣΗ

ΡΟΕΣ / ΑΥΤΟΤΕΧΝΙΑ
ΕΡΜΑΝΦΟΝΙΟ ΣΤΕΡΓΑΚΙΣ

Friedrich
DÜRRENMATT
Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΚΑΙ
Ο ΔΗΜΙΟΣ ΤΟΥ

ΡΟΕΣ / ΑΥΤΟΤΕΧΝΙΑ
ΕΡΜΑΝΦΟΝΙΟ ΣΤΕΡΓΑΚΙΣ

Λομβάρδου 27-29, 114 73, Τηλ.: 210 6429409, 210 6468156, Fax: 210 6411597
e-mail: printa@otenet.gr, www.printa-roses.gr

THE KEY TO THE FUTURE
LIES IN THE PAST

SILO

© APPLE TV

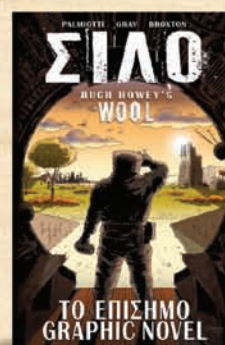

Rotten
Tomatoes 100%

Η ΝΕΑ ΣΕΖΟΝ ΞΕΚΙΝΗΣΕ!

Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΕΝΕΠΝΕΥΣΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ APPLE
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ANUBIS

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ
ΣΙΛΟ

SCAN ME

Αναζητήστε τα στα βιβλιοπωλεία και στο www.anubis.gr

Βρείτε μας στα social media

Προσωπική ανάπτυξη, Ευ ζην

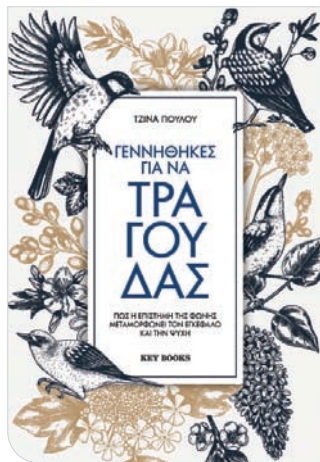

Alba Marcoli

Το άγνωστο παιδί - Παραμύθια για την κατανόηση της ψυχολογίας των παιδιών και της δικής μας

Εκδόσεις UNIVERSITY STUDIO PRESS

Το βιβλίο της Alba Marcoli, κλινικής ψυχολόγου-ψυχοθεραπεύτριας ψυχαναλυτικής κατεύθυνσης, μας βοηθά να κατανοήσουμε πώς κάθε συμπεριφορά, από ψυχολογική άποψη, δομείται κατά τρόπο τελείως ασυνείδητο στον εσωτερικό μας κόσμο, ήδη από τα πρώτα χρόνια της ύπαρξής μας. Γίνεται σαφές πως η κατανόηση των συγκινήσεων που κάποτε βίωσε ο ενήλικας ως παιδί, μετατρέπεται σε ένα ισχυρό «κλειδί» και είναι αυτό που θα του επιτρέψει τελικά να εμβαθύνει στον εσωτερικό κόσμο του παιδιού. Η συγγραφέας επικεντρώνεται στα προβλήματα του παιδιού, όχι αυτόνομα αλλά πάντα σε συνάρτηση με το άμεσο περιβάλλον του, τόσο το οικογενειακό όσο και το σχολικό, και ανοίγει θεραπευτικές, επανορθωτικές παρεμβάσεις για όλους: γονείς, παιδιά, αλλά και λειτουργούς του χώρου, εκπαιδευτικούς, ψυχολόγους, ψυχιάτρους, κοινωνικούς λειτουργούς.

Τζίνα Πούλου

Γεννήθηκες για να τραγουδάς

Εκδόσεις KEYBOOKS

Πίστευες ότι το τραγούδι είναι για τους «άλλους», για αυτούς που έχουν φωνή. Αυτό, όμως, το βιβλίο γράφτηκε για να αλλάξει αυτή την πεποίθηση, αφού από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα ο άνθρωπος τραγουδά. Στις χαρές και στις λύπες, στις μάχες, στις τελετές, στις δύσκολες ιστορικές στιγμές. Όταν τραγουδάμε, ο εγκέφαλος ανταποκρίνεται με τρόπο που καμία άλλη δραστηριότητα δεν μπορεί να αναπλάγει – απελευθερώνονται ορμόνες, ενεργοποιούνται περιοχές που συνδέονται με τη μνήμη, το συναίσθημα και την ανθεκτικότητα. Η Τζίνα Πούλου, με χρόνια εμπειρία ως ολιστική vocal coach, ενώνει την επιστήμη της φωνής με την ανθρώπινη ιστορία: από τα τραγούδια που έδωσαν θάρρος σε λαούς υπό κατοχή, μέχρι τις σύγχρονες εφαρμογές στη νόσο Πάρκινσον και την άνοια. Και από τις φωνές που ενώθηκαν στα μπαλκόνια κατά την πανδημία, μέχρι εκείνων που πιστεύει ότι «τραγουδά άσχημα».

Μαρία Εσκλαπέθ Μ' αγαπώ, σ' αγαπώ - Οδηγός ανάπτυξης υγιών σχέσεων

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Η Μαρία Εσκλαπέθ, κλινική ψυχολόγος, σεξολόγος και ψυχοθεραπεύτρια ζευγους, σε καλεί να χτίσεις υγιείς σχέσεις και να βελτιώσεις τις ήδη υπάρχουσες: «Πέρασα κι εγώ από πολλές τοξικές σχέσεις (...). Πα πολύ καιρό αγνοούσα εκείνη τη φωνούλα μέσα μου που μου έλεγε ότι τα πράγματα δεν πήγαιναν καλά. Μπορεί να υποψιάζεσαι ότι η σχέση σου δεν πάει καλά. Μπορεί να σου είναι ξεκάθαρο ότι θέλεις να φύγεις από αυτήν, αλλά δεν ξέρεις πώς. Αν αποφάσεις να ακούσεις αυτή τη φωνούλα μέσα σου, αυτό το βιβλίο είναι για σένα». Μέσα από πρακτικές ασκήσεις και παραδείγματα βγαλμένα από συζητήσεις με ασθενείς της, αποδεικνύει ότι ποτέ δεν είναι αργά για να μάθεις ν' αγαπάς τον εαυτό σου.

Robert L. Leahy Η θεραπεία της ζήλιας - Μάθετε να εμπιστεύεστε, ξεπεράστε την κτητικότητα και σώστε τη σχέση σας

Εκδόσεις UNIVERSITY STUDIO PRESS

Η ζήλια είναι ένα οικουμενικό συναίσθημα. Συχνά εμφανίζεται όταν φοβόμαστε ότι κάποιος/α μπορεί να μπει ανάμεσα σε εμάς και τον άνθρωπό μας. Κι όταν η ζήλια αναλαμβάνει τα νιά, μπορεί να μας ωθήσει να κάνουμε πράγματα που μετανιώνουμε και να καταστρέψουμε σχέσεις. Βασίζομενος στις επιτυχημένες αρχές της γνωστικής συμπεριφορικής θεραπείας, ο Leahy, καταξιωμένος ψυχολόγος, προσφέρει βήματα διεξόδου από τη ζήλια. Διδάσκει στον αναγνώστη πώς να αποστασιοποιηθεί από σκέψεις ζήλιας και να αποδεσμευτεί από ανεπιθύμητες συμπεριφορές. Το βιβλίο απευθύνεται όχι μόνο σε αυτούς που υποφέρουν από το αίσθημα της ζήλιας, αλλά και σε αυτούς που δυστυχώς είναι αποδέκτες της.

Ξένια Κούρτογλου Το τούνελ - 49+2 ιστορίες ψυχικής ανθεκτικότητας

Εκδόσεις KEYBOOKS

Ένας ξαφνικός χωρισμός. Μια οδυνηρή απώλεια. Η απόλυση από τη δουλειά που αγαπάς. Η προδοσία ενός ανθρώπου που εμπιστεύτηκες, ή το βάρος των «ηρέπει» που σε πνίγουν. Κάποια στιγμή, όλοι περνάμε μέσα από το δικό μας τούνελ. Μέσα από 49+2 βαθιά ανθρώπινες ιστορίες, η Ξένια Κούρτογλου δείχνει ότι η ψυχική ανθεκτικότητα δεν είναι προνόμιο των λίγων, αλλά μια δεξιότητα που χτίζεται μέσα από τη ζωή – ειδικά στις πιο δύσκολες στιγμές της. Είναι η «υπερδύναμη» που σου επιτρέπει να λυγίζεις από το βάρος της δυσκολίας, αλλά να επανέρχεσαι πιο σοφός και πιο δυνατός. Το βιβλίο δεν σου υπόσχεται μια ζωή χωρίς πόνο ή δυσκολίες αλλά κάτι βαθύτερο: ότι μπορείς να σταθείς μέσα στο σκοτάδι, χωρίς να χαθείς σε αυτό. Το τούνελ δεν είναι αδιέξοδο. Είναι η στιγμή που αρχίζεις να βλέπεις τη ζωή σου αλλιώς.

Παιδική και Εφηβική λογοτεχνία

Μάνος Κοντολέων

Τρίποντο και πιρουέτα

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Σε μια μικρή επαρχιακή πόλη, δύο έφηβοι προχωρούν προς την ενηλικίωσή τους ανακαλύπτοντας μέσα τους διαφορετικές επιθυμίες, διαφορετικές προσδοκίες, διαφορετικούς τρόπους να υπάρξουν απέναντι στον εαυτό τους και στους άλλους. Το «Τρίποντο και πιρουέτα» είναι ένα cross-over μυθιστόρημα, που απευθύνεται σε έφηβους και ενήλικες αναγνώστες, διεκδικώντας εκείνο το αναγνωστικό πεδίο όπου η λογοτεχνία δεν χωρίζεται με ηλικιακά σύνορα αλλά συναντά διαφορετικές εμπειρίες ζωής. Με τη γνωστή του προσήλωση στις λεπτές ψυχικές μετατοπίσεις και στους δισταγμούς που συνοδεύουν τις μεγάλες αλλαγές, ο Μάνος Κοντολέων συνθέτει ένα μυθιστόρημα για τη φιλία που αλλάζει μορφή, για τη δυσκολία να κατοικήσει κανείς το σώμα και την επιθυμία του και για την ανάγκη να διεκδικήσει το δικαίωμα να υπάρξει χωρίς να απολογείται. (Ηλικία 15+)

Σοφία Παπαλουκά Εικονογράφηση: Zoe Xu Ένα βελανίδι χωρίς καπέλο

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Ένα μικρό βελανίδι χάνει το καπέλο του και το αναζητά επίμονα στο δάσος. Όταν τελικά το βρίσκει, δεν είναι πια μόνο δικό του: έχει γίνει καταφύγιο για μια νέα ζωή. Εκεί, μπροστά σε μια απλή αλλά καθοριστική επιλογή, το βελανίδι αφήνει πίσω το καπέλο του και συνεχίζει. Η ιστορία μιλά για την απώλεια όχι ως στέρηση, αλλά ως μετατόπιση από το θέλω στο καταλαβαίνω τον άλλον. Και δείχνει πως η προσαρμοστικότητα δεν είναι συμβιβασμός, αλλά τρόπος να συνεχίζεις και να εξελίσσεσαι. Το βιβλίο απευθύνεται σε παιδιά 3-5 ετών, σε όλους όσους νιώθουν ότι οι πιο σημαντικές επιλογές δεν κάνουν θόρυβο και πως η καλοσύνη είναι κάτι απλό. Ή το ότι προσαρμόζομαι δεν σημαίνει ότι συμβιβάζομαι – η απώλεια γίνεται αφορμή για αλλαγή και εξέλιξη. Η εικονογράφηση ανήκει στη Zoe Xu, μια σπουδαία Κινέζα καλλιτέχνη.

Θεόδωρος Παπακώστας Archaeostoryteller, Η αρχαιότητα είναι παιχνιδάκι _vol2, Ο Ηρακλής σε νέες περιπέτειες Εκδόσεις KEYBOOKS

Ο Archaeostoryteller ξαναχτυπά, παρέα με τον αγαπημένο μας ήρωα, Ηρακλή, και μαζί ταξιδεύουν σε μαγικούς πολιτισμούς. Γνωρίζουν τους αρχαίους Αιγύπτιους και τους θεούς τους, πηγαίνουν στη Μεσοποταμία, για να ανακαλύψουν τα ζιγκουράτ και το έπος του Γκιλγκαμές και ταξιδεύουν παρέα με τους Βίκινγκς στις βόρειες θάλασσες. Ένα συναρπαστικό ταξίδι στους πολιτισμούς του κόσμου και φυσικά και στην αρχαία Ελλάδα!

Dan Marshall Απίστευτο κι όμως αληθινό! Άνθρωποι & Ζώα - Τα πιο τρελά και απίθανα γεγονότα στο σύμπαν! Εκδόσεις UTOPIA

Ετοιμάσου για ένα ταξίδι ανακαλύψεων, που θα σε κάνει να πεις «Απίστευτο!». Μάθε για τους ανθρώπους και τα ζώα με τη βοήθεια του έμπιστου ρομπότ Κ.Λ.Ε.Α.Ν.Θ.Ο.Σ., που θα είναι το δεξί σου χέρι σε αυτή την εξερεύνηση. Ήξερες ότι οι άνθρωποι μπορούν να ξεπεράσουν στο τρέξιμο οποιοδήποτε ζώο; Πως λάμπουν στο σκοτάδι; Πως η γαρίδα Mantis έχει την πιο γρήγορη και ισχυρή γροθιά στον κόσμο; Πως οι αράχνες θα μπορούσαν να φάνε κάθε άνθρωπο στη Γη μέσα σε ένα μόνο έτος; Αυτό το πανέμορφο εικονογραφημένο βιβλίο είναι γεμάτο με γεγονότα, προκλήσεις και ερωτήματα που θα σου διδάξουν τα πιο τρελά και παράξενα πράγματα για τον κόσμο γύρω σου!

Σκοτ Ρόθμαν, Εικονογράφηση Λίντζι Χάντερ Η Κρινιώ που όλα τα κρίνει και η ανυπόφορη παραλία Εκδόσεις ANUBIS

Ένα βιβλίο γεμάτο χιούμορ, τρυφερές στιγμές και πολύτιμα μηνύματα, ιδανικό ανάγνωσμα προσχολικής ηλικίας. Πρωταγωνιστεί η Κρινιώ, που έχει άποψη για τα πάντα. Η οποία άποψη συχνά δεν είναι καλή. Και πάντως σίγουρα είναι πάντοτε... πολύ έντονη! Γι' αυτό το κουνελάκι, τίποτα δεν είναι ποτέ αρκετά καλό – ούτε καν μια μέρα στην παραλία. Ο ήλιος; Πολύ φωτεινός. Οι μπάλες; Πολύ στρογγυλές. Τα παγωτά; Πολύ κρύα. Δεν υπάρχει περίπτωση να περάσει καλά σήμερα – ή μήπως υπάρχει; Αυτό η Κρινιώ θα το κρίνει, σε μια έκδοση που κάθε σελίδα είναι μια μικρή θεατρική σκηνή γεμάτη εκφράσεις, κίνηση και χιούμορ!

Yuval Zommer Τα νησιά μας Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Από τον ιδιαίτερα δημοφιλή δημιουργό της σειράς *Τα μεγάλα βιβλία*, ένα βιβλίο με χαρακτηριστική εντυπωσιακή εικονογράφηση και συναρπαστικές πληροφορίες για πολλά νησιά του πλανήτη μας. Μια περιπέτεια στα πιο ωραία και πιο περίεργα νησιά, ένα φανταστικό ταξίδι στα πιο εντυπωσιακά του πλανήτη μας – από τα υγρά δάση του Βόρνεο μέχρι τα αρκτικά, άγρια τοπία του νησιού Ρος, όπου παγώνει ακόμα και η μύξα σου. Γνώρισε εκπληκτικά φυτά και ζώα που δεν υπάρχουν πουθενά άλλου στη Γη, γιγάντιες χελώνες, λεμούριους με φουντωτή ουρά, ανεστραμμένα δέντρα και άλλα πολλά. Κατά τη διάρκεια της περιπέτειας θα μάθεις πώς δημιουργούνται τα νησιά, θα ανακαλύψεις αρχαίους μύθους για θεούς και θαλάσσια τέρατα και θα διαβάσεις τι πρέπει να κάνεις αν ποτέ ναυαγήσεις σε ένα έρημο νησί.

G.T. Karber Φονικά Αινίγματα - Σχολή μυστηρίου Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Ποιος διέπραξε το φρικτό έγκλημα; Τι φονικό όπλο χρησιμοποίησε; Πού έγινε η απαίσια πράξη; Ο πρωτοετής Λότζικο φτάνει στο διάσημο Επαγγελματικό Πανεπιστήμιο έχοντας ως στόχο να αποφοιτήσει πρώτος στην τάξη του... όταν ξεκινά μια σειρά από μυστηριώδεις δολοφονίες. Ερευνά τις φοιτητικές εκλογές, τα δοκιμαστικά για την ομάδα σκακιστικής πυγμαχίας του πανεπιστημίου και ακολουθεί ύποπτες μορφές σε μυστικές σήραγγες, ενόσω ακούει ψιθύρους για τον ανεξχνιάστο θάνατο του Λόρδου Γκρέιστουουν, του ιδρυτή του πανεπιστημίου. Ο Λότζικο πρέπει να βρει ποιος τέλεσε το έγκλημα, πώς, πού και γιατί – και ποιος καλύτερος να τον βοηθήσει από τον συμφοιτητή του, τον διπλό Ιρατίνι; Με εικονογραφήσεις, κώδικες και χάρτες, το «Φονικά Αινίγματα: Σχολή μυστηρίου» σας προσκαλεί να ξύσετε το μολύβι και να ακονίσετε το μυαλό σας.

Οι πιο δυνατές σειρές για τους πιο δυνατούς λύτες!

Σειρά «Super animals»

Γρίφοι και μυστήρια σε καρτουниστική συσκευασία!

Από 6 ετών

Σειρά «Αγκάθα Κρίσπου» Οκτώ αστειές υποθέσεις που απαιτούν παρατηρητικότητα και κριτική σκέψη.

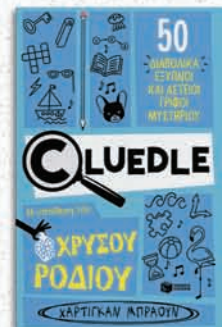
Από 7 ετών

Από 8 ετών

Σειρά «Γρίφοι σε κάθε όροφο» Λύσε τους γρίφους και βρες τους ενόχους!

Σειρά «Cluedle» Μπορείς να γεγριφάρεις γρίφους; Ξύσε το μολύβι σου, ακόνισε το μυαλό σου!

Από 9 ετών

Από 9 ετών

Σειρά «Φονικοί γρίφοι» 3 ιστορίες, 3 δολοφόνοι, αμέτρητες λύσεις.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Σκανδιναβικό 1

© CREATIVE COMMONS

ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΣΤΙΣ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ		ΑΡΧΑΙΟ ΝΟΜΙΣΜΑ		ΕΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟ	
ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΤΕ ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ		ΜΕΣΤΕΣ, ΓΙΝΟΜΕΝΕΣ		Η ΧΗΡΑ ΤΟΥ ΛΕΝΟΝ	
ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ					
ΕΞΑΡΤΗΜΑ ΑΥΛΑΚΩΤΗΡΩΝ					
			ΑΣΥΜΦΩΝΟ... ΔΟΓΜΑ		
			ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΡΟΣ (ξεν.)		
ΧΡΟΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ				ΚΑΙΡΙΑ... ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ	
ΜΕΤΑΛΛΙΚΟ ΣΤΕΦΑΝΙ ΒΑΡΕΛΙΟΥ					
ΚΥΚΛΩΜΑ ΠΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΠΑΡΑΝΟΜΙΕΣ		ΣΑΠΦΩ...: ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΗΘΟΠΟΙΟΣ (1907-1985)	ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ (ξεν.)	ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΙΩΝ	ΕΝΤΕΛΩΣ ΓΕΜΑΤΑ (επιτρ.)
ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ			ΙΑΚΟΒΟΣ... ΑΛΛΟΔΑΠΟΣ	ΑΡΧΑΙΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ	
					ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΣΙΑ
					ΛΑΤΙΝΩΝ... ΧΑΙΡΕ
ΠΑΝΘΗΡΑΣ... ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ (ξεν.)			ΦΩΤΟΜΕΤΡΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ		ΑΔΙΑΚΡΙΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ
ΑΠΟΘΗΚΕΥΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΕ ΚΑΤΟΙΚΙΑ			ΜΠΛΕ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ (ξεν.)		ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΙΡΑΝ ΣΥΝΟΡΕΥΕΙ
				ΑΡΧΑΙΟΣ ΣΟΦΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΙΗΝΗ	
				ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗΣ (1923-2007)	
ΦΥΤΟ ΤΩΝ ΑΝΔΕΩΝ				ΒΡΕΤΑΝΟΣ... ΕΥΓΕΝΗΣ	ΠΑΝΟΥΡΓΑ, ΜΟΧΘΗΡΑ
ΟΜΗΡΙΚΗ... ΣΥΖΥΓΟΣ				ΤΟΙΧΟΚΟΛΛΟΥΜΕΝΟ ΕΝΤΥΠΟ	
			ΓΕΥΜΑ Ή ΔΕΙΠΝΟ		ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΚΑΡΙΑΣ
			Ο ΤΙΤΛΟΣ... ΤΟΥ ΚΙΧΩΤΗ		ΠΛΗΞΗ, ΜΟΝΟΤΟΝΙΑ
ΜΙΑ ΦΥΛΗ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ			ΕΠΙΣΗΜΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΕΝΔΥΜΑ (ξεν.)		
ΚΥΡΙΑ... ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ			ΦΑΣΗ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ (ξεν.)		ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ (ξεν.)
		ΓΝΩΣΤΟ... ΕΞΠΡΕΣ			ΓΕΙΤΟΝΙΚΑ ΣΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ
		Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 808			ΑΦΩΝΟΙ... ΤΥΠΟΙ
ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ				ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ... ΧΟΡΕΥΕΤΑΙ	
ΣΥΓΚΕΧΥΜΕΝΟΣ ΗΧΟΣ			ΚΑΒΟ...: ΤΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟ ΤΑΙΝΑΡΟ		

ΙΤΑΛΙΚΟ 1

1	2	3	4		5	6	7	8	9
10					11				
12				13			14		
15				16		17		18	
19			20			21	22		
		23			24				
25	26		27			28		29	
30		31			32	33			
34				35				36	
37			38			39	40		
41					42		43		
44					45				

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ο καλός... φαίνεται στη φουρτούνα **10.** Παραπόταμος του Δούναβη **11.** Δόγμα του ινδουισμού και του βουδισμού **12.** Σκεύος που χρησιμοποιείται και για το ψήσιμο του καφέ **14.** Ηλεκτρικά φορτισμένο άτομο **15.** Πρόθεση... πρόθεσης **16.** Χρονικός σύνδεσμος **18.** Δίψηφο σύμφωνο **19.** Αλέξανδρος...: συλλέκτης έργων τέχνης και γκαλερίστας (1907-1987) **21.** Στεγασμένη ή μη οδός στο ισόγειο κτιριακού συγκροτήματος **23.** Σαχλός (μτφ.) **25.** Ξενικό μέτρο επιφανειών **27.** Εδώ... Γάλλων **28.** ... μπακ: επάνοδος **30.** Πακέτο **32.** Αρμένικη ομάδα ποδοσφαίρου **34.** Το όνομα του Ρεχάγκελ **35.** ... μπρέικ: αθλητικός όρος **36.** Μισή... ψάθα **37.** Σταθερό εισόδημα από χειρόγραφο **39.** Πλανήτης του ηλιακού μας συστήματος **41.** Ο πατέρας του Θουκυδίδη **43.** Του φωτός... μετρούν απόσταση **44.** Θυμίζει... τη Σπέισεκ **45.** Βγαίνει... για όλο τον κόσμο.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Απατεώνας **2.** Προσπαθούν μερικοί να κάνουν... το μαύρο **3.** Φλυαρία **4.** ... Κούσι: το ψηλότερο όρος της Σαχάρας **5.** ... Ταμίροφ: γεννημένος στην Τιφλίδα της Γεωργίας ηθοποιός (1899-1972) **6.** Δεικτικό μόριο **7.** Ασιατικό ποτάμι **8.** Αυτή χτίζει σπίτια... κι η δικόνοια τα χαλάει **9.** Ξέν... αγία **13.** Ανήκει στα Δωδεκάνησα **17.** Έγραψε το «Πλατωνικό Λεξικό» **20.** Πλήξη, μονοτονία **22.** Παρότρυνση και... για χειραψία **24.** Αραβική χερσόνησος **26.** Υπόλοιπο υφάσματος **29.** Δημήτρης...: τραγουδιστής **31.** Χωρίς παρέα αυτός **33.** Φημισμένο το ηλιοβασίλεμα της **35.** Έννοια του ταοϊσμού **36.** Η ουσία μιας υπόθεσης (μτφ.) **38.** Πρόηγμα που... τριπλασιάζει **40.** Τα πάντα... κατά τον Ηράκλειτο **42.** Ο αριθμός 208.

Μίνι Κλασικά 1 & 2

1	2	3	4	5	6	7	8
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Υπηρετεί την πατρίδα αυτός
2. Πολύ σπουδαία... γεγονός
3. Τζετ... κροίσων (ξεν.) – Διπλό... ηχεί σε ζούγκλα
4. Ασύμφωνο... δόγμα – Πολυτελές κέντρο υδροθεραπείας (ξεν.)
5. Ελαιοδοχείο – Λίγη... χαρά
6. Το λεπτό τμήμα ορισμένων ιστών – Τζάκι...: Ασιάτης ηθοποιός
7. Το πολύ φαγητό – Δίκαια... μεταχείριση
8. Κατοικημένη περιοχή με λίγα οικοδομήματα

ΚΑΘΕΤΑ

1. Ευθεία
2. Μια ήπειρος – Κατάφαση δηλώνει
3. Φοβίζει... νήπια – Θεμελίωσε τη συγκριτική γλωσσολογία
4. Ο κορμός ενός αγάλματος – Δίψηφο φωνήεν
5. Ξενικό μέτρο επιφανειών – Μπραντ...: star του Χόλιγουντ
6. Μαργαρίτα βαφτίστηκε – Κάρτα και για κινητά τηλέφωνα (ξ.λ.)
7. Τα είχε... 400 – Μακρύ και άκομφο ένδυμα (μτφ.)
8. Γιώργος...: τραγουδοποιός

1	2	3	4	5	6	7	8
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Παντελόνι-φόρμα με τιράντες
2. Κουραστικός
3. Είδος σαλατικού – Παράγγελο ακινητοποίησης
4. Βρίσκονται... κάτω – Μια αρχαία διάλεκτος
5. Φυλάει... τα έρηνμα – Τα έχουμε... στο χέρι
6. ... Γουάτσον: πρωταγωνίστησε στη σειρά ταινιών του «Χάρι Πότερ» – Αφιέρωμα, ανάθημα
7. Φίλη του Ηρακλή (μυθ.) – Η τουρκική μυστική υπηρεσία
8. Είναι ίσο με 500 γραμμάρια

ΚΑΘΕΤΑ

1. Ένα από τα αγγελικά τάγματα
2. Αιφνίδιο, ξαφνικοί
3. Αμερικανικό αστεροσκοπείο – Ευρωπαϊκός χορός (ξεν.) **4.** Άνοιγμα στο κλείστρο πυροβόλων όπλων – Ασύμφωνος... δήμος
5. Γειτονικά στο αλφάβητο – Έγραψε και το «Πλάτωνος Βίος και Έργα» **6.** Μοναδικός – Εισαγόμενος... φίλος
7. Κυλινδρικό μεταλλικό υπόστεγο (ξεν.) – Λεγόταν ο Ζολά **8.** Προκαλεί τον θαυμασμό αυτό

ΙΤΑΛΙΚΟ 2

1	2	3	4	5		6	7	8	9
10						11			
12				13	14				
15			16					17	
18			19				20		
21		22			23	24			
		25		26		27			28
29	30			31	32				
33			34					35	
36		37			38		39		
40				41			42		
43				44					

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ποικιλία ξιδιού με χαρακτηριστική πικάντικη γεύση και σκούρο καστανό χρώμα **10.** Αλλιιώτικοι, διαφορετικοί **11.** Άλλο όνομα του ποταμού Αράξη **12.** ... μπακ: επάνοδος **13.** Όργανο με το οποίο ξαίνουν το μαλλί **15.** Ακούραστα, άοκνα **17.** Όμοια φωνήεντα **18.** Αγενής προσφώνηση **19.** Η αρχή της αλήθειας στον ζωροαστισμό **20.** Αδικοκαμένη λαϊδή **21.** Αριθμητικό σύμβολο **23.** Αγία της Εκκλησίας μας **25.** Πέτρος... αλλοδαπός **27.** Σκουρόχρωμη κηλίδα του δέρματος **29.** Τόνος ισοδύναμου άνθρακα **31.** Λεπτό κόκκινο **33.** Το «παπάκι» του ίντερνετ (ξεν.) **34.** Ο αριθμός μηδέν (ξ.λ.) **35.** Με το φι... βιάζεται **36.** Χαρτοπαικτικός όρος (ξεν.) **38.** Κυμώπολη του νομού Θεσσαλονίκης **40.** Φυσιολογικοί, αναμενόμενοι **42.** Διώρα της Γαλλίας **43.** Μια μουσική νότα **44.** Λύνονται... και από εξάντληση.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Προσφώνηση του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος **2.** Ιατρικές ακτινογραφίες **3.** Πόλη του Καναδά στο Κεμπέκ **4.** Μέρη... του λόγου **5.** Μαθητής και ακόλουθος του Απόστολου Παύλου **6.** Μπρέρα, μαμά **7.** Αρχαία πόλη της Λέσβου **8.** Μικρό χειροκίνητο όχημα **9.** Μικροί... άγιοι **14.** Πέρσης ποιητής (περ. 1150-1220) **16.** Βιαστικοί το επαναλαμβάνουν **20.** Μεγάλη ζημιά **22.** Ακούγεται συχνά σε γλέντια **24.** Βυζαντινός ο Δικέφαλος **26.** Λάο...: Κινέζος φιλόσοφος **28.** Αψογα, τέλει **30.** Απαράδεκτο... ύψος **32.** Ναός αφιερωμένος σε αρχαία θεά **34.** ... Ντασέν: αξεχαστος σκηνοθέτης (1911-2008) **35.** Διαδικτυακή δημοσίευση (ξεν.) **37.** Σύστημα έγχρωμης τηλεόρασης **39.** Λέγεται και Τζια **41.** Μέρη... του λόγου.

SU DO KU

Σε κάθε σειρά, στήλη και πλαίσιο 3x3 πρέπει να υπάρχουν όλοι οι αριθμοί από το 1 έως το 9 χωρίς να επαναλαμβάνεται κανένας

Εύκολο

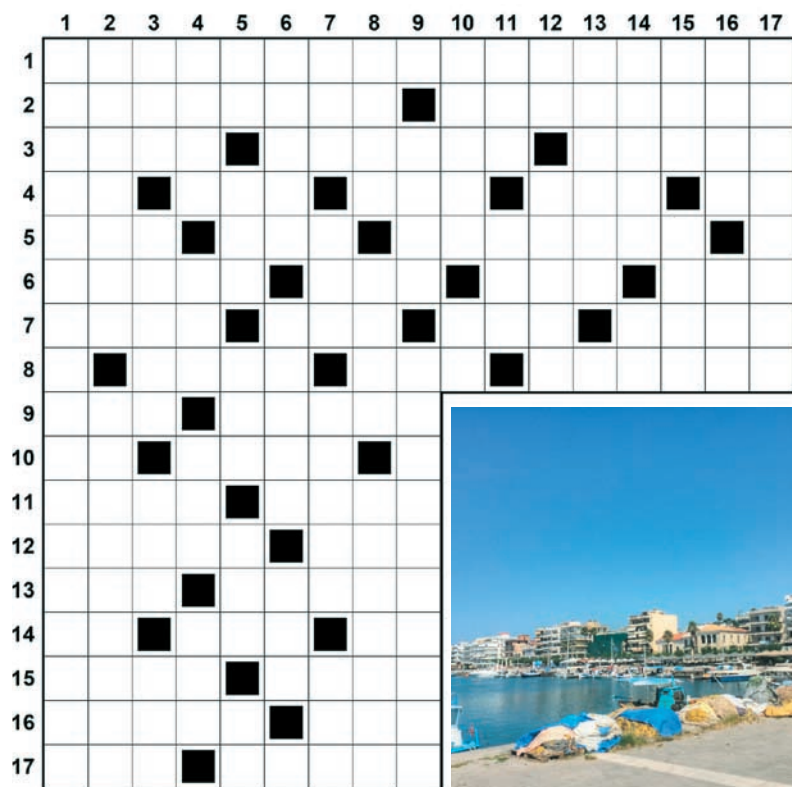
6	2		8		4			7
		7		1				
		9		7				8
	9					2		
	7		2					
		3	7			4	1	
		8			3			5
3	2	1						
					6	1		

Μέτριο

	4				8			
			9		7		1	
		6		7		2	3	
7							3	
5				1	6			
			5					
			4					
		2				6	9	
3		1				4	7	

Δύσκολο

5	3	2	9					8
								4
				2	5			1
	7			8				
	5		3	1	9			
6	8		7				3	
1						9		
		6						
					3		5	

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Τιμητική προσφώνηση αρχιμανδρίτη ή ηγούμενου με πανεπιστημιακή μόρφωση
2. Εκκλησιαστικά μελοδράματα – Η πελοποννησιακή πόλη της φωτογραφίας
3. Πακέτο – Βαθυκόκκινες – Νησί των Φιλιππίνων
4. Βρίσκονται... στο πόστο – Νταϊάνα... διάσημη τραγουδίστρια – Δεν είναι στιλννό τέτοιο χαρτί (ξεν.) – Σκακιστική απειλή (ξεν.) – Ο αριθμός 51
5. Εμπρόθετο άρθρο (πληθ.) – Εργαλείο για τεχνικές σχεδιάσεις – Ζουν στη Θράκη
6. Πνευματικά... κεφάλαια – Πλέον, ήδη – Εβραϊκή προσφώνηση – Η σκέψη του... διαβάστηκε
7. Φουσκωμένο... ο αλαζόνας – ... Χάουαρντ: σκηνοθέτης – Ταινία του και ο «Μαύρος Χρυσός» (2011) – Πόλη της Γαλλίας
8. Χυμοί καρπών ή φυτών – Λετονός σκακιστής (1936-1992) – Νοούνται και τα δυσεύρετα
9. Ο πατέρας του Τριπτόλεμου – Ζάλη, σκοτοδίνη
10. Γειτονικά στο αλφάβητο – Με το κουάλε... το ίδιο
11. Όνομα παπών – Μπορεί να είναι... κλαίουσα
12. Κις...: αλμυρή τάρτα – Έργο του Φρέντνυ Γερμανού
13. Ηγέτης τους ο Ντόναλντ Τραμπ (αρχικά) – Δεν γίνονται απευθείας αυτά
14. Συνέθεσε τον εθνικό ύμνο των Η.Π.Α. – Λουκία βαφτίστηκε – Τα έχει... ο Τοτός
15. Τα φύλλα από το μαύρο, έχουν υποστεί ζύμωση – Νησί κοντά στην Αίγινα
16. Μεξικανικός πληθυσμός – Σκακιστική ισοπαλία (ξεν.)
17. Ρενέ...: Γάλλος ποιητής (1907-1988) – Πολύ λίγοι τρώνε με τέτοια... κουτάλια

ΚΑΘΕΤΑ

1. Έχει υπερβολική αγάπη για το ποδόσφαιρο αυτός
2. Ευχάριστος – Μπορεί κάποιος να τα εμπιστευτεί
3. ... Ντινκ: πόλη του Βιετνάμ – Έκφραση επιδοκιμασίας θεατών συναυλίας (ξεν.) – Παρέπεμπε βιβλιοφίλους – Ομηρικό... ξίφος
4. ... Ισραελιάνι: Γεωργιανός σκηνοθέτης (1934-2023) – Χρήσιμη συμβουλή (ξεν.) – Λάο... Κινέζος φιλόσοφος – Μια... Καρντάσιαν
5. Μισό... μισό – Αρχικά οργανισμών της τοπικής αυτοδιοίκησης – Βερνίκι νυχιών – Στρατάρχης του Βοναπάρτη – Μέσα... στην ψίχα
6. Αρχαία χώρα και πόλη της Β. Αφρικής – Παλιό ισπανικό νόμισμα – Θεατρικό έργο του Σάκη Σερέφα
7. Εισαγόμενο... πετρέλαιο – Πρόθεση... υποταγής – Ιταλική ομάδα ποδοσφαίρου – ... Ζούντ: ζωγράφος και γλύπτης (1941-2008)
8. Το μοσχολεμένο (ξεν.) – Τεχνητή διεθνής γλώσσα – Ο αρχηγός μυθικής εκστρατείας
9. Χοντρό πανωφόρι – Ακάθεκτα, ορμητικά
10. Είναι και το Μπρονξ στην καρδιά της Ν. Υόρκης (ξεν.) – Θυμίζει... τον Πατσίνιο
11. Μια αρχαία διάλεκτος – Και απαγόρευση εκφράζει
12. Γράμματα απ' το... Τολό – Ξεσπά... κι από σκάνδαλα
13. Χρήσιμο και σε καπνιστές
14. Απειροπώλεμο – Μόριο όρκων
15. Διηλό... ηχεί σε ζούγκλα – Αλπική λίμνη της Ιταλίας
16. Χρονικός σύνδεσμος – Λεγόταν η Ζιραρντό
17. Πόλη των Η.Π.Α. στη Φλόριντα

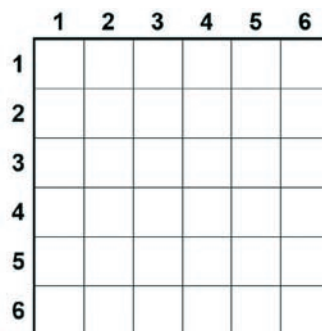
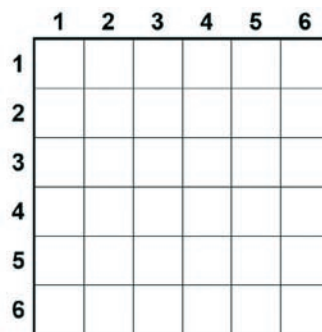
ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Επίσημο ανδρικό μαύρο ένδυμα του παρελθόντος
2. Η Χαβάν είναι πρώτη στην παραγωγή του παγκοσμίως
3. Είδος γλυκίσματος (ξεν.) – Δίψηφο σύμφωνο
4. Αρχή... εχεμύθειας – Βρετανικός τίτλος ευγενείας
5. ... Μιχαλοπούλου: νθοποιός

6. Σκοτεινή απροσδιόριστη φιγούρα

ΚΑΘΕΤΑ

1. Μεγάλο κυλινδρικό δοχείο
2. Αξιοποινες πράξεις έχει κάνει
3. Πυξ...: μουσικό μας συγκρότημα – Ο αριθμός 420
4. Υποθετικός σύνδεσμος
5. Συνήθως είναι έντοκο
6. Όρος της Ηλείας

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

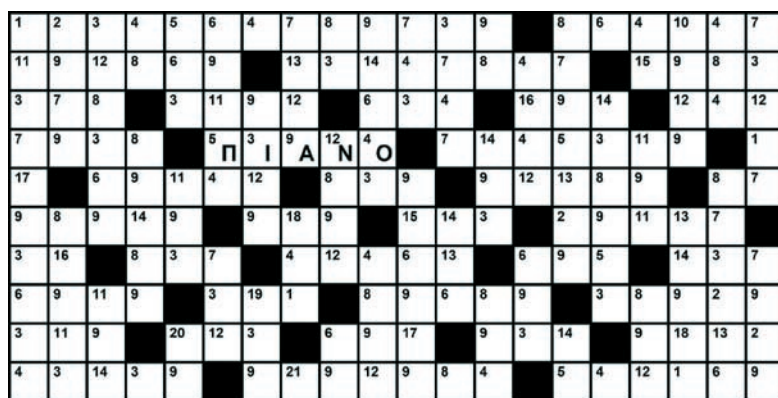
1. Μικρό δωμάτιο κάτω απ' τη στέγη σπιτιού
2. Ασύχναστες ή ακατοίκητες τέτοιες περιοχές
3. Παράγεται από το διαπασών – Ολόκληρη, ακέραια
4. ... πιλάφι: είδος φαγητού – Μόριο ενδιαισμού
5. Παραλίγο... ένατο
6. Λεβέντης, παλικαράς

ΚΑΘΕΤΑ

1. Καθεμία από τις δυο τυπωμένες όψεις φύλλου χαρτιού
2. Φανερές, ευδιάκριτες
3. Μισή... φήμη – Σπορ και για θάλασσα (ξεν.)
4. Διεθνής ναυτιλιακός οργανισμός – Μέσα... στη φάκα
5. Επίσημη εκδήλωση
6. Αγνωστος, ασήμαντος

Κρυπτογραφικό

Λύστε το σταυρόλεξο γνωρίζοντας ότι κάθε αριθμός αντιστοιχεί στο ίδιο πάντα γράμμα

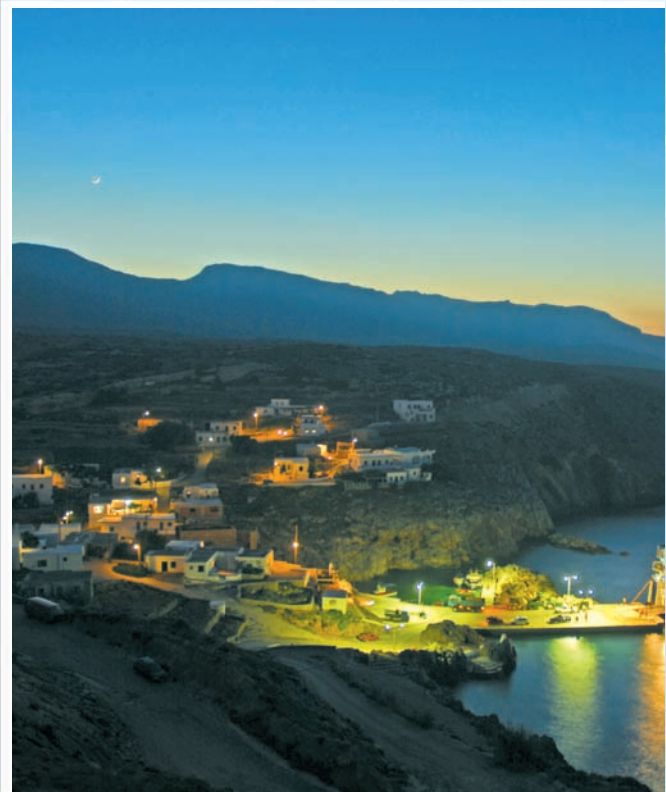
16 δέντρα της Ελλάδας

Βρείτε στο παρακάτω διάγραμμα, οριζόντια, κάθετα και διαγώνια, 16 δέντρα που ευδοκίμουν στην Ελλάδα

ΑΧΛΑΔΙΑ	Η	Β	Ν	Ε	Υ	Χ	Υ	Π	Ψ	Ω	Ω	Ρ	Π	Λ	Τ
ΔΡΥΣ	Κ	Γ	Α	Χ	Λ	Α	Δ	Ι	Α	Τ	Χ	Α	Ι	Β	Ρ
ΕΛΑΤΟ	Μ	Ω	Σ	Ξ	Ο	Κ	Η	Κ	Α	Σ	Τ	Α	Ν	Ι	Α
ΕΛΙΑ	Π	Ε	Β	Κ	Ε	Ρ	Α	Σ	Ι	Α	Τ	Λ	Δ	Ν	Τ
ΙΤΙΑ	Ψ	Θ	Υ	Σ	Θ	Φ	Ω	Ρ	Ο	Ω	Τ	Α	Ι	Ξ	Β
ΚΑΡΥΔΙΑ	Ο	Ε	Ο	Β	Ρ	Ε	Λ	Ψ	Υ	Ζ	Ξ	Λ	Χ	Σ	Τ
ΚΑΣΤΑΝΙΑ	Π	Ξ	Φ	Η	Φ	Ψ	Λ	Λ	Θ	Δ	Ψ	Ο	Φ	Υ	Ξ
ΚΕΡΑΣΙΑ	Ψ	Λ	Λ	Ν	Β	Ι	Λ	Ι	Η	Φ	Ι	Ζ	Ξ	Κ	Β
ΛΕΜΟΝΙΑ	Η	Γ	Α	Υ	Π	Ο	Σ	Ο	Α	Α	Ζ	Α	Χ	Ι	Γ
ΜΗΛΙΑ	Θ	Π	Μ	Σ	Ρ	Ξ	Π	Τ	Ι	Π	Σ	Η	Ψ	Α	Α
ΟΞΙΑ	Κ	Θ	Ο	Σ	Ω	Ζ	Μ	Ν	Ι	Ζ	Ψ	Θ	Μ	Ε	Β
ΠΕΥΚΟ	Φ	Π	Υ	Ε	Ι	Ζ	Ο	Ρ	Ι	Κ	Θ	Ζ	Π	Χ	Λ
ΡΟΔΙΑ	Φ	Ρ	Ρ	Ζ	Λ	Μ	Ψ	Γ	Κ	Θ	Ι	Δ	Β	Ζ	Ρ
ΣΥΚΙΑ	Δ	Ξ	Ι	Χ	Ε	Α	Π	Ρ	Ο	Δ	Ι	Α	Ο	Κ	Γ
ΦΙΣΤΙΚΙΑ	Τ	Δ	Α	Λ	Ν	Β	Τ	Β	Υ	Μ	Η	Λ	Ι	Α	Ι
ΦΛΑΜΟΥΡΙΑ	Μ	Ι	Τ	Ι	Α	Ι	Ω	Ο	Χ	Υ	Β	Ζ	Φ	Η	Ξ

Σκανδιναβικό 2

Η ΕΠΙΒΙΒΑΣΗ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΣΕ ΠΛΟΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΡΓΑΣΤΕΙ			ΘΗΛΑΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ	ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΠΑΤΡΙΔΗΣ (1500-1537)		ΑΟΡΙΣΤΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ		ΠΡΟΣΚΑΙΡΟΣ, ΠΑΡΟΔΙΚΟΣ		ΤΑΙΡΙ... ΤΗΣ ΜΑΡΑΣ
ΣΤΑΣΙΑΣΤΕΣ, ΑΝΤΑΡΤΕΣ			ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ (ουδ.)	ΙΔΑΝΙΚΟ... ΤΕΛΟΣ		ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΣΕΡΙ		ΤΟ "ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗΣ"		
ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ										
ΓΝΩΣΤΟΣ... Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ					ΕΙΔΟΣ ΓΟΥΝΑΡΙΚΟΥ (ξεν.)					
					... ΝΤΙΝΧ: ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜ					
ΜΕΓΑΛΗ ΖΕΣΤΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ Σ' ΑΥΤΟ							ΑΝΑΦΟΡΙΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ (πληθ.)			
ΖΩΑ... ΧΩΡΙΚΩΝ							ΘΕΑ ΤΩΝ ΒΑΒΥΛΩΝΙΩΝ			
		Η ΧΛΟΗ, Η ΠΡΑΣΙΝΑΔΑ				ΕΝΑΣ... ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ				ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ
		ΕΚΚΛΗΣΙΑ- ΣΤΙΚΟ ΙΕΡΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΣΚΕΥΟΣ				ΛΕΙΘΑΛΗΣ ΘΑΜΝΟΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ (ξεν.)				
ΜΥΘΙΚΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ ΗΡΩΑΣ				ΟΛΛΑΝΔΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ				ΜΕΣΑ... ΣΤΟ ΣΤΙΦΟΣ		
				ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΡΙΑ				ΛΕΓΟΤΑΝ Η ΓΚΑΡΝΤΝΕΡ		
ΜΑΡΚ...: ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΣΥΝΘΕΤΗΣ					ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΟΣ					
ΛΑΤΙΝΩΝ... ΕΙΝΑΙ					ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΙΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΡΕΟΥΣΑΣ (μυθ.)					
			ΤΡΕΛΟΙ, ΖΟΥΡΛΟΙ							
			ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΑ							
ΠΑΥΛΟΣ...: ΜΑΚΕΔΟΝΟ- ΜΑΧΟΣ										
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ						ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΚΡΟΑΤΙΑΣ				
				... ΝΗΣΙΑ: ΚΙ ΕΤΣΙ ΤΑ ΕΠΤΑΝΗΣΑ						
... ΚΑΛΕ: Η ΑΚΡΟΝΑΥΠΛΙΑ	ΑΚΡΙΤΙΚΕΣ ΝΗΣΙΔΕΣ ΜΑΣ									
	ΑΞΙΑΣ... ΤΟ ΒΑΡΥ									
			ΖΕΙ ΚΑΙ ΚΙΝΕΙΤΑΙ							
			"Ο ΚΟΜΗΣ...": ΟΠΕΡΑ ΤΟΥ ΡΟΣΙΝΙ							
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΓΙΑ ΤΡΟΧΙΣΜΑ										
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΦΡΟΥΡΙΟ ΣΤΗ ΦΡΥΓΙΑ										
ΜΥΘΙΚΟΣ ΗΡΩΑΣ ΤΗΣ ΛΥΔΙΑΣ										

© JIMMYONELL Creative Commons

Η κασέτα της **Lusaint**

Bobby Hebb – *Sunny*

Ella Fitzgerald – *Summertime*

Duke Dumont – *Ocean Drive*

Fred Again... – *Adore You*

Berlioz – *Deep in it*

Otis Redding – *Cigarettes and
Coffee*

Jalen Ngonda – *If You Don't Want
My Love*

Lauryn Hill – *Ex factor*

Billie Holiday – *April in Paris*

Frank Ocean – *Lost*

* Η Βρετανίδα ερμηνεύτρια **Lusaint** περιodeύει το φθινόπωρο στην Ευρώπη παρουσιάζοντας τη νέα της κυκλοφορία «*Apothecary (Pt.2)*», που κυκλοφορεί στις 18 Σεπτεμβρίου μαζί με τις αγαπημένες της επιτυχίες.

04

VOICE RADIO

Από την πόλη ως την παραλία, πάτα play. Ο ήχος της **ATHENSVOICE** σε ένα ραδιόφωνο, με μουσικές για τις μεγάλες μέρες, τις αυθόρμητες αποδράσεις και τις νύχτες που δεν θέλεις να τελειώσουν.

Τι σου φέρνει
το αγαπημένο σου
ACS Locker;

ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΣ

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΝ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΣ

**Κι άλλο iPhone 17 Pro δώρο; ΝΑΙ.
Και έρχεται εκεί που δεν το περιμένεις.**

- Μπες στην ψηφιακή βοηθό ACiStant (στο [acscourier.gr](https://www.acscourier.gr) ή στο ACS Mobile App)
- Δήλωσε το **My favourite ACS Locker** σου για όλες τις παραλαβές σου
- Αξιολόγησε την εμπειρία παραλαβής σου στο **ACS Mobile App** (ενότητα «Οι Παραλαβές μου»)
- Αυτό ήταν! Μπήκες αυτόματα στην κλήρωση για 2 iPhone 17 Pro κάθε μήνα.
Καλή επιτυχία!

Κατέβασε εδώ το
ACS Mobile App
για να πάρεις
μέρος στον
διαγωνισμό.

www.acscourier.gr

Διάρκεια διαγωνισμού έως και 30/11/2026

ACS
Τα πάντα, παντού.

LidlUP

LEARN & WORK

Retail Management Program

Σπουδαστής τώρα, Υποδιευθυντής Καταστήματος σε 2 χρόνια!

Το Lidl UP: Learn & Work
έρχεται Αθήνα και
Θεσσαλονίκη!

Κάνε
αίτηση
τώρα!

Μπες στο
team.lidl.gr

 AKMH
Ο ΗΓΕΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ